

การออกแบบวงจรขมิตท์ทริกเกอร์ชนิดแกว่งเต็มช่วงด้วยเทคโนโลยีไบซีมอส

A DESIGN OF A FULL-SWING BiCMOS
SCHMITT TRIGGER CIRCUIT

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า

บัณฑิตวิทยาลัย

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ.2541

ISBN 974-622-228-7

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน..... 31534
วัน, เดือน, ปี..... 11 พ.ย. 2541

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

**A DESIGN OF A FULL-SWING BiCMOS
SCHMITT TRIGGER CIRCUIT**

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENT FOR THE DEGREE OF
MASTER OF ENGINEERING IN ELECTRICAL ENGINEERING
SCHOOL OF GRADUATE STUDIES
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG**

1998

ISBN 974-622-228-7

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

COPYRIGHT 1998

SCHOOL OF GRADUATE STUDIES

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อวิทยานิพนธ์

การออกแบบวงจรสมิทท์ทริกเกอร์ชนิดแกว่งเต็มช่วงด้วย
เทคโนโลยีไบซีมอส

นักศึกษา

นายวิษณุ กอพยัคฆินทร์

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์

รศ.ดร.กอบชัย เศษหาญ

หลักสูตร

วิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชา

วิศวกรรมไฟฟ้า

พ.ศ.

2541

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เสนอหลักการออกแบบวงจรสมิทท์ทริกเกอร์ชนิดแกว่งเต็มช่วงด้วยเทคโนโลยีไบซีมอส วงจรนี้สามารถทำงานได้แบบแกว่งเต็มช่วง จากแหล่งจ่ายไฟตรงจนถึงกราวด์ โดยการควบคุมสัญญาณป้อนกลับจากเอาต์พุต สามารถลดกำลังงานการสูญเสียลงได้ กราฟคุณสมบัติการ โอนถ่ายสัญญาณจะใช้โปรแกรม PSpice ในการจำลองเปรียบเทียบกับซีมอสแบบง่าย ๆ

Thesis Title	A Design of a Full-Swing BiCMOS Schmitt Trigger Circuit
Student	Mr.Witsanu Korphayakkhin
Thesis Advisor	Assoc.Prof.Dr.Kobchai Dejhan
Degree	Master of Engineering in Electrical Engineering
Year	1998

ABSTRACT

This thesis proposes a design of BiCMOS Schmitt trigger circuit without reversed phase. The proposed circuit is compared with the previous circuit. The design analysis has been carried out. This circuit can be operated as full-swing from the supply voltage to the ground voltage by controlling the feedback signal from the output. It reduces the power dissipation. The transfer characteristic curve has been simulated by using PSpice circuit simulator when compared with the simple CMOS. This paper also presents the swing characteristic, the propagation delay time of the proposed circuit.

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอขอบคุณบิดามารดาที่ได้ให้การสนับสนุน และให้กำลังใจในการศึกษามาโดยตลอด แม้ว่ามารดาจะไม่มีโอกาสได้เห็นความสำเร็จในครั้งนี้ตามที่ท่านได้คาดหวังไว้ก็ตาม โดยท่านได้ถึงแก่กรรมเมื่อวันอาทิตย์ที่ 19 ตุลาคม 2540

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้อย่างดี ด้วยคำแนะนำและคำปรึกษาเกี่ยวกับวงจรสมิทท์ทริกเกอร์แบบสวิงเต็มช่วง และ เอกสารอ้างอิงต่างๆ จาก รศ.ดร.กอบชัย เดชหาญ ซึ่งเป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความอนุเคราะห์จากท่านและขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบคุณคุณไพบูรณ์ คู่ประกาย ที่มีส่วนช่วยแนะนำเอกสารอ้างอิง การใช้โปรแกรม และจัดรูปแบบวิทยานิพนธ์เล่มนี้ได้สำเร็จเรียบร้อยยิ่งขึ้น

ขอขอบคุณต่อท่านอธิการบดี มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น ที่สนับสนุนให้มาศึกษาต่อสุดท้ายขอขอบคุณบัณฑิตวิทยาลัย ที่ได้ให้ทุนสนับสนุนการทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้ คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบแด่ผู้มีพระคุณทุกท่าน

วิษณุ กอพยัคฆินทร์

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	II
กิตติกรรมประกาศ.....	III
สารบัญ.....	IV
สารบัญตาราง.....	VIII
สารบัญภาพ.....	X
บทที่ 1. บทนำ.....	1
1.1 วงจรหมิตท์ทริกเกอร์.....	1
1.2 ที่มาของงานวิจัย.....	3
1.3 วัตถุประสงค์ของงานวิจัย.....	4
บทที่ 2. วงจรหมิตท์ทริกเกอร์แบบคิจิตอล.....	5
2.1 วงจรหมิตท์ทริกเกอร์แบบไบโพลาร์.....	5
2.2 ซีมอสหมิตท์ทริกเกอร์.....	6
2.2.1 หลักการทำงาน.....	7
2.3 การวิเคราะห์ซีมอสหมิตท์.....	10
2.3.1. ฮิสเตอร์รีซีต.....	11
2.3.2 การประยุกต์ใช้งานซีมอสหมิตท์.....	13
2.3.3 วิธีการของหมิตท์.....	18
2.3.4 ข้อดีของซีมอสหมิตท์.....	18
2.4 การออกแบบซีมอสหมิตท์ทริกเกอร์.....	19
2.4.1 หลักการออกแบบและคำนวณ.....	19
2.5 การใช้กระแสซีมอสหมิตท์ทริกเกอร์.....	23
2.5.1 การอธิบายวงจรและการทำงาน.....	23

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

2.5.2 ตัวอย่างการออกแบบและการจำลอง.....	26
บทที่ 3. เทคโนโลยีไบซีมอสและประเภทของวงจรวจรไบซีมอส.....	29
3.1 เทคโนโลยีไบซีมอส.....	29
3.1.1 ไบโพลาร์โดยใช้เทคโนโลยี BiCMOS.....	29
3.1.2 ไบซีมอสเทคโนโลยีบนพื้นฐานมอส.....	30
3.2 โครงสร้างและการทำงานของวงจรวจรไบซีมอส.....	30
3.3 การออกแบบวงจรวจรไบซีมอส.....	34
3.3.1 โครงสร้างแบบ Common - Emitter(CE).....	35
3.3.2 โครงสร้างแบบ Gate - Diode(GD).....	36
3.3.3 โครงสร้างแบบ Emitter-Follower(EF).....	38
3.4 ประเภทของวงจรวจรไบซีมอส.....	42
3.5 การเชื่อมโยงวงจรวจรไบซีมอสและซีมอสลอจิก.....	44
3.6 เทคนิคการออกแบบเชื่อมโยงแบบ non - intermix.....	48
3.6.1 การเชื่อมโยงแบบ FS → FS.....	48
3.6.2 การเชื่อมโยงแบบ PS → PS.....	49
บทที่ 4. วงจรวจรไบซีมอสแลตช์.....	55
4.1 การใช้งานวงจรวจรแลตช์และเวลาหน่วง.....	55
4.2 วงจรวจรไบซีมอสไดนามิกแลตช์ (BiCMOS dynamic latch).....	59
4.2.1 ผลตอบสนองชั่วขณะ(transient response).....	62
4.2.2 การหา Cross over load capacitance (C_{CRS}).....	64
4.3 วงจรวจรไบซีมอสสแตติกแลตช์ (BiCMOS static latch).....	65
4.4 ผลการทดสอบคุณสมบัติของวงจรวจรไบซีมอสไดนามิกแลตช์และสแตติกแลตช์.....	70
4.4.1 วงจรวจรไบซีมอสไดนามิกแลตช์.....	70

เอกสารนี้เป็นเอกสารทบทวนวิชาสำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

4.4.2 วงจรไบซิมอสสแตติกแลทซ์.....	75
บทที่ 5. วงจรไบซิมอสสมิทท์ทริกเกอร์.....	79
5.1 วงจรไบซิมอสสมิทท์ทริกเกอร์แบบสวิงเต็มช่วง.....	79
5.1.1 การทำงานของวงจร.....	80
5.2 การเปรียบเทียบสมิทท์ทริกเกอร์ระหว่างไบซิมอสกับซิมอส.....	84
5.2.1 การหน่วงการส่งผ่าน.....	85
5.2.2 การหน่วงกำลังงาน.....	89
5.2.3 แรงดันฮีสเตอร์รีซิส.....	89
บทที่ 6. วงจรไบซิมอสสมิทท์ทริกเกอร์ที่ออกแบบใหม่.....	96
6.1 วงจรสมิทท์ทริกเกอร์แบบชนิดไม่กลับเฟส.....	96
6.2 วงจรสมิทท์ทริกเกอร์แบบชนิดกลับเฟส.....	100
บทที่ 7. ผลการทดสอบคุณสมบัติวงจรสมิทท์ทริกเกอร์.....	103
7.1 การทดสอบวงจรสมิทท์ทริกเกอร์ชนิดไม่กลับเฟส.....	104
7.1.1 การทดสอบโดยใช้สัญญาณอินพุตรูปสามเหลี่ยมที่ความถี่ 50 Hz.....	104
7.1.2 การทดสอบการสวิทช์ด้วยรูปสัญญาณไซน์ที่ความถี่ 10 kHz.....	112
7.1.3 การทดสอบการหาค่า Propagation delay time	114
7.1.4 การทดสอบสัญญาณเอาต์พุต ที่ความถี่สูง 10 MHz.	119
7.1.5 การทดสอบการหาค่าของ Power dissipation	120
7.2 การทดสอบวงจรสมิทท์ทริกเกอร์ชนิดกลับเฟส.....	122
7.2.1 การทดสอบ โดยใช้สัญญาณอินพุตรูปสามเหลี่ยมที่ความถี่ 50 Hz.....	122
7.2.2 การทดสอบการสวิทช์ด้วยรูปสัญญาณไซน์ที่ความถี่ 10 kHz.....	130
7.2.3 การทดสอบการหาค่า Propagation delay time	132
7.2.4 การทดสอบสัญญาณเอาต์พุต ที่ความถี่สูง 10 MHz.	137

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดก็ตาม หากมีให้ดัดแปลงเนื้อหา VI ต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

7.2.5 การทดสอบการหาค่าของ Power dissipation	138
บทที่ 8. สรุป และข้อเสนอแนะ.....	140
8.1 คุณสมบัติการ โอนถ่ายแรงดันและการสวิงเต็มช่วง.....	140
8.2 คุณสมบัติการหน่วงเวลา.....	140
8.3 คุณสมบัติของวงจรซิมิทริกเกอร์กับค่า Power dissipation.....	141
บรรณานุกรม.....	142
ภาคผนวก.....	143
ภาคผนวก ก โปรแกรม PSpice ที่ใช้วิเคราะห์ในวิทยานิพนธ์.....	144
ภาคผนวก ข ผลงานทางวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์.....	150
ประวัติผู้เขียน.....	151

สารบัญตาราง

ตารางที่

หน้า

2.1 แสดงค่าการจำลองที่ใช้ SPICE พารามิเตอร์.....	26
4.1 แสดงค่าหน่วยเวลาของวงจรไบซีมอสและซีมอสแลท.....	74
5.1 แสดงค่าพารามิเตอร์ของเทคโนโลยีไบซีมอส.....	85
5.2 แสดงรูปร่างทางเรขาคณิตของวงจร.....	85
6.1 แสดงรูปร่างทางเรขาคณิตของวงจรไบซีมอส.....	102
7.1 แสดงค่าการเปลี่ยนแปลงของแหล่งจ่ายแรงดัน,แรงดันเทรตโฮลและค่าฮิสเตอร์รีชีส ที่ L = 0.8 μm	109
7.2 แสดงค่าการเปลี่ยนแปลงของแหล่งจ่ายแรงดัน,แรงดันเทรตโฮล และ ค่าฮิสเตอร์รีชีส ที่ L = 1.2 μm	110
7.3 แสดงความสัมพันธ์ของโพลคาปาซิแตนซ์กับ Propagation delay time ที่ L = 0.8 μm	114
7.4 แสดงความสัมพันธ์ของแหล่งจ่ายแรงดันกับ Propagation delay time ที่ L = 0.8 μm	115
7.5 แสดงความสัมพันธ์ของโพลคาปาซิแตนซ์กับ Propagation delay time ที่ L = 1.2 μm	116
7.6 แสดงความสัมพันธ์ของแหล่งจ่ายแรงดันกับ Propagation delay time ที่ L = 1.2 μm	117
7.7 แสดงความสัมพันธ์ของแหล่งจ่ายแรงดันกับ Propagation delay time ที่ L = 0.8 μm และ L = 1.2 μm ของ BiCMOS.....	118
7.8 แสดงค่าการเปลี่ยนแปลงของแหล่งจ่ายแรงดัน,แรงดันเทรตโฮล และ ค่าฮิสเตอร์รีชีส ที่ L = 0.8 μm	127
7.9 แสดงค่าการเปลี่ยนแปลงของแหล่งจ่ายแรงดัน,แรงดันเทรตโฮล และ ค่าฮิสเตอร์รีชีส ที่ L = 1.2 μm	128
7.10 แสดงความสัมพันธ์ของโพลคาปาซิแตนซ์กับ Propagation delay time ที่ L = 0.8 μm	132

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่

หน้า

7.11 แสดงความสัมพันธ์ของแหล่งจ่ายแรงดันกับ Propagation delay time ที่ $L = 0.8 \mu\text{m}$	133
7.12 แสดงความสัมพันธ์ของโหลดคาปาซิแตนซ์กับ Propagation delay time ที่ $L = 1.2 \mu\text{m}$	134
7.13 แสดงความสัมพันธ์ของแหล่งจ่ายแรงดันกับ Propagation delay time ที่ $L = 1.2 \mu\text{m}$	135
7.14 แสดงความสัมพันธ์ของแหล่งจ่ายแรงดันกับ Propagation delay time ที่ $L = 0.8 \mu\text{m}$ และ $L = 1.2 \mu\text{m}$ ของ BiCMOS.....	136

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่

หน้า

2.18 แสดงกระแสซิมอสมิทท์ทริกเกอร์.....	23
2.19 แสดงการจำลองคุณสมบัติการโอนถ่าย คีซีและเอซี.....	27
2.20 แสดง NMOS ทรานซิสเตอร์ M5.....	27
3.1 แสดงภาพตัดขวาง โครงสร้างอุปกรณ์ภายใต้เทคโนโลยีไบซิมอสแบบ NPN-CMOS และ BiCMOS.....	30
3.2 แสดงโครงสร้างภายในของวงจรมอสลอคจิกเกตและไบซิมอสลอคจิกเกต.....	32
3.3 วงจรไบซิมอสอินเวอร์เตอร์.....	32
3.4 การโอนถ่ายกระแสตรงวงจรมอสอินเวอร์เตอร์.....	34
3.5 โครงสร้างวงจรมอส.....	34
3.6 วงจรมอสส่วน Pull-down โครงสร้างแบบ Common-emitter.....	35
3.7 แสดงวงจรมอสส่วน Pull-down โครงสร้างแบบ Gate-diode.....	37
3.8 แสดงวงจรมอสส่วน Pull-down โครงสร้างแบบ Emitter follower.....	38
3.9 วงจรมอสอินเวอร์เตอร์ที่ประกอบด้วยอุปกรณ์คายประจุแบบต่างๆ.....	41
3.10 วงจรมอสอินเวอร์เตอร์ที่มีการเชื่อมต่ออุปกรณ์คายประจุแบบ Active.....	42
3.11 วงจรมอสอินเวอร์เตอร์แบบ Totem pole BiCMOS.....	43
3.12 วงจรมอสแบบ Partial swing.....	44
3.13 วงจรมอสแบบ Partial swing.....	44
3.14 การเชื่อมโยงวงจรมอสแบบ Multistage.....	45
3.15 การเชื่อมโยงแบบ intermix (PS —FS).....	46
3.16 การนำกระแสของไบโพลาร์ในวงจรมอสในส่วน Pull - up.....	46
3.17 การเพิ่มโครงข่ายขนาน.....	48
3.18 วงจรภายในไบซิมอส.....	49
3.19 Level - shift BiCMOS circuit.....	50
3.20 วงจรมอสแบบ level shift.....	51
3.21 การเพิ่มแรงดันไบอัสตรงแก่ไบโพลาร์ทรานซิสเตอร์.....	52

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา XI ต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญญภาพ (ต่อ)

ภาพที่

หน้า

3.22 วงจรปรับระดับสัญญาณ.....	53
3.23 การเชื่อมโยงโดยอาศัยวงจร level converter.....	54
4.1 ระบบใช้สัญญาณนาฬิกา แบบระบบขึ้นตอนตามเวลา(FSM).....	55
4.2 ระบบใช้สัญญาณนาฬิกาแบบระบบต่อข้อมูล.....	56
4.3 แสดงพารามิเตอร์กำหนดช่วงเวลาต่างๆ.....	57
4.4 สัญญาณนาฬิกาเฟสเดียวแสดงค่าพารามิเตอร์ต่างๆ.....	59
4.5 โครงสร้างภายในวงจรไบซีมอสไดนามิกแลตซ์แบบ totem-pole.....	60
4.6 แสดงกำหนดเวลาผ่านเกตวงจรไบซีมอสแลตซ์.....	61
4.7 วงจร Pull-up section ขณะที่ระดับสัญญาณขาออกเปลี่ยนจาก '0' เป็น '1'.....	62
4.8 การหาค่า Cross over load capacitance.....	65
4.9 แสดงวงจรสแตติกแลตซ์แบบกลับเฟสซึ่งใช้ในระบบส่งข้อมูล.....	66
4.10 แสดงโครงสร้างภายในวงจรสแตติกแลตซ์ที่สร้างด้วยเทคโนโลยีไบซีมอส.....	66
4.11 การโอนถ่ายสัญญาณ.....	67
4.12 แบบจำลองวงจรสแตติกแลตซ์ช่วงส่งผ่านข้อมูล.....	68
4.13 แสดงสัญญาณเอาต์พุตของวงจรสแตติกแลตซ์ในช่วงส่งผ่านสัญญาณ.....	68
4.14 แบบจำลองวงจรสแตติกแลตซ์ช่วงคงค่าสัญญาณ.....	69
4.15 แสดงการโอนถ่ายไฟตรงวงจรไดนามิกแลตซ์แบบกลับเฟส.....	70
4.16 แสดงการทำงานของวงจรไบซีมอสไดนามิกแลตซ์แบบกลับเฟส.....	71
4.17 แสดงการตอบสนองสัญญาณเอาต์พุตเมื่อทดสอบกับ $C_L = 0$ ถึง 1 pF.....	72
4.18 แสดงการตอบสนองสัญญาณเอาต์พุตเมื่อทดสอบกับ $C_L = 0$ ถึง 10 pF.....	73
4.19 แสดงกำหนดเวลาของวงจรไบซีมอสและซีมอสไดนามิกแลตซ์.....	75
4.20 แสดงการโอนถ่ายไฟตรงวงจรสแตติกแลตซ์แบบกลับเฟส.....	75
4.21 แสดงการทำงานของวงจรไบซีมอสสแตติกแลตซ์แบบกลับเฟส.....	76
4.22 แสดงการตอบสนองของวงจรไบซีมอสสแตติกแลตซ์เมื่อทดสอบกับ	
$C_L = 0$ ถึง 1 pF.....	77

เอกสารนี้เป็นเอกสารลิขสิทธิ์สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่

หน้า

4.23 แสดงการตอบสนองของวงจรซีมอสสเตติกแลทซ์เมื่อทดสอบกับ	77
$C_L = 0$ ถึง 1 pF	77
4.24 แสดงค่าหน่วยเวลาของวงจรไบซีมอสและซีมอสสเตติกแลทซ์	78
5.1 แสดงซีมอสมิทท์ทริกเกอร์ที่นิยม	79
5.2 วงจรปรับปรุงซีมอสมิทท์ทริกเกอร์ให้ดีขึ้น.....	80
5.3 วงจรไบซีมอสมิทท์ทริกเกอร์ใหม่.....	81
5.4 การทำงานของวงจร ไบซีมอสมิทท์ทริกเกอร์ใหม่.....	82
5.5 V_{in} V_{BE} และ V_{out} กับ เวลา.....	83
5.6 V_{gs3} กับ เวลา.....	84
5.7 การหน่วงการส่งผ่านกับ โหลดคาปาซิแตนซ์.....	86
5.8 การหน่วงเวลาการส่งผ่านกับความถี่.....	87
5.9 การหน่วงเวลาการส่งผ่านกับแหล่งจ่ายแรงดัน.....	88
5.10 การหน่วงกำลังงานกับความถี่.....	90
5.11 การหน่วงกำลังงานกับ โหลดคาปาซิแตนซ์.....	91
5.12 การหน่วงกำลังงานกับแหล่งจ่ายแรงดัน.....	92
5.13 แรงดันฮิสเตอร์รีซิสกับ โหลดคาปาซิแตนซ์.....	93
5.14 แรงดันอินพุทเทอร์สโวล V_{T1} และ V_{T2} กับ แหล่งจ่ายกำลัง.....	94
5.15 การจำลองการตอบสนองความถี่ จาก 100 Hz . ถึง 25 MHz . ($L = 0.5 \text{ }\mu\text{m}$).....	94
6.1 แสดงวงจรซีมอสมิทท์ทริกเกอร์แบบชนิดไม่กลับเฟส.....	96
6.2 แสดงวงจร ไบซีมอสมิทท์ทริกเกอร์แบบชนิดไม่กลับเฟส.....	97
6.3 แสดงวงจรซีมอสมิทท์ทริกเกอร์แบบชนิดกลับเฟส.....	100
6.4 แสดงวงจร ไบซีมอสมิทท์ทริกเกอร์แบบชนิดกลับเฟส.....	101
7.1 แสดงรูปสัญญาณเอาท์พุท,สัญญาณอินพุท และจุดตัดแรงดันเทอร์สโวล	
เมื่อป้อนแหล่งจ่ายแรงดัน 1.5 V	104

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
7.2 แสดงกราฟคุณสมบัติการ โอนถ่าย เมื่อป้อนแหล่งจ่ายแรงดัน 1.5 V.....	104
7.3 แสดงรูปสัญญาณเอาต์พุต,สัญญาณอินพุต และจุดตัดแรงดันเทรตโฮล เมื่อป้อนแหล่งจ่ายแรงดัน 3 V.....	105
7.4 แสดงกราฟคุณสมบัติการ โอนถ่าย เมื่อป้อนแหล่งจ่ายแรงดัน 3 V.....	105
7.5 แสดงรูปสัญญาณเอาต์พุต,สัญญาณอินพุต และจุดตัดแรงดันเทรตโฮล เมื่อป้อนแหล่งจ่ายแรงดัน 5 V.....	106
7.6 แสดงกราฟคุณสมบัติการ โอนถ่าย เมื่อป้อนแหล่งจ่ายแรงดัน 5 V.....	106
7.7 แสดงรูปสัญญาณเอาต์พุต,สัญญาณอินพุต และจุดตัดแรงดันเทรตโฮล เมื่อป้อนแหล่งจ่ายแรงดัน 10 V.....	107
7.8 แสดงกราฟคุณสมบัติการ โอนถ่าย เมื่อป้อนแหล่งจ่ายแรงดัน 10 V.....	107
7.9 แสดงรูปสัญญาณเอาต์พุต,สัญญาณอินพุต และจุดตัดแรงดันเทรตโฮล เมื่อป้อนแหล่งจ่ายแรงดัน 15	108
7.10 แสดงกราฟคุณสมบัติการ โอนถ่าย เมื่อป้อนแหล่งจ่ายแรงดัน 15 V.....	108
7.11 แสดงความสัมพันธ์ของแหล่งจ่ายแรงดันกับแรงดันเทรตโฮล และ ค่าฮิสเตอร์รีซิส ที่ $L = 0.8 \mu\text{m}$	109
7.12 แสดงความสัมพันธ์ของแหล่งจ่ายแรงดันกับแรงดันเทรตโฮล และ ค่าฮิสเตอร์รีซิส ที่ $L = 1.2 \mu\text{m}$	110
7.13 แสดงสัญญาณเอาต์พุตเมื่อ โหลดคาปาซิแตนซ์ =1-10 pF.....	111
7.14 แสดงช่วงขอบเวลาขาขึ้นของวงจรที่ โหลดคาปาซิแตนซ์ 1 -10 pF.....	111
7.15 แสดงช่วงขอบเวลาขาลงของวงจรที่ โหลดคาปาซิแตนซ์ 1 -10 pF.....	112
7.16 แสดงคุณสมบัติในการสวิตชิง โดยการป้อนสัญญาณอินพุต เป็นรูปคลื่นไซน์ 0-5 V.....	112
7.17 แสดงคุณสมบัติในการสวิตชิง โดยการป้อนสัญญาณอินพุต เป็นรูปคลื่นไซน์ 0-10 V.....	113

สารบัญญภาพ (ต่อ)

ภาพที่

หน้า

7.18 แสดงคุณสมบัติในการสวิตชิง โดยการป้อนสัญญาณอินพุท เป็นรูปคลื่นไซน์ 0-15 V.....	113
7.19 แสดงความสัมพันธ์ของโวลตคาปาซิแตนซ์กับ Propagation delay time ที่ $L = 0.8 \mu\text{m}$	114
7.20 แสดงความสัมพันธ์ของแหล่งจ่ายแรงดันกับ Propagation delay time ที่ $L = 0.8 \mu\text{m}$	115
7.21 แสดงความสัมพันธ์ของโวลตคาปาซิแตนซ์กับ Propagation delay time ที่ $L = 1.2 \mu\text{m}$	116
7.22 แสดงความสัมพันธ์ของแหล่งจ่ายแรงดันกับ Propagation delay time ที่ $L = 1.2 \mu\text{m}$	117
7.23 แสดงความสัมพันธ์ของแหล่งจ่ายแรงดันกับ Propagation delay time ที่ $L = 0.8 \mu\text{m}$ และ $L = 1.2 \mu\text{m}$ ของ BiCMOS.....	118
7.24 แสดงรูปสัญญาณเอาต์พุทของวงจรมือสวิตช์ทริกเกอร์ ที่ 10 MHz.....	119
7.25 แสดงรูปสัญญาณเอาต์พุทของวงจรมือสวิตช์ทริกเกอร์ ที่ 10 MHz.....	119
7.26 แสดงสัญญาณอินพุท, เอาต์พุท เปรียบเทียบกับค่าของ Power dissipation ของวงจรมือสวิตช์ทริกเกอร์ ที่ 10 MHz.....	120
7.27 แสดงสัญญาณอินพุท, เอาต์พุท เปรียบเทียบกับค่าของ Power dissipation ของวงจรมือสวิตช์ทริกเกอร์ ที่ 10 MHz.....	120
7.28 แสดงค่า Capacitance Load เปรียบเทียบกับ Power dissipation ของวงจรมือ สวิตช์ทริกเกอร์ กับ มือสวิตช์ทริกเกอร์ ที่ 10 MHz.....	121
7.29 แสดงค่า Capacitance Load เปรียบเทียบกับ Power dissipation ของวงจรมือ สวิตช์ทริกเกอร์ กับ มือสวิตช์ทริกเกอร์ ที่ 50 MHz.....	121
7.30 แสดงรูปสัญญาณเอาต์พุท, สัญญาณอินพุท และจุดตัดแรงดันเทรสโฮล เมื่อป้อนแหล่งจ่ายแรงดัน 1.5 V.....	122
7.31 แสดงกราฟคุณสมบัติการ โอนถ่าย เมื่อป้อนแหล่งจ่ายแรงดัน 1.5 V.....	122

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่

หน้า

7.32 แสดงรูปสัญญาณเอาต์พุต,สัญญาณอินพุต และจุดตัดแรงดันเทรสโฮล เมื่อป้อนแหล่งจ่ายแรงดัน 3 V.....	123
7.33 แสดงกราฟคุณสมบัติการ โอนถ่าย เมื่อป้อนแหล่งจ่ายแรงดัน 3 V.....	123
7.34 แสดงรูปสัญญาณเอาต์พุต,สัญญาณอินพุต และจุดตัดแรงดันเทรสโฮล เมื่อป้อนแหล่งจ่ายแรงดัน 5 V.....	124
7.35 แสดงกราฟคุณสมบัติการ โอนถ่าย เมื่อป้อนแหล่งจ่ายแรงดัน 5 V.....	124
7.36 แสดงรูปสัญญาณเอาต์พุต,สัญญาณอินพุต และจุดตัดแรงดันเทรสโฮล เมื่อป้อนแหล่งจ่ายแรงดัน 10 V.....	125
7.37 แสดงกราฟคุณสมบัติการ โอนถ่าย เมื่อป้อนแหล่งจ่ายแรงดัน 10 V.....	125
7.38 แสดงรูปสัญญาณเอาต์พุต,สัญญาณอินพุต และจุดตัดแรงดันเทรสโฮล เมื่อป้อนแหล่งจ่ายแรงดัน 15	126
7.39 แสดงกราฟคุณสมบัติการ โอนถ่าย เมื่อป้อนแหล่งจ่ายแรงดัน 15 V.....	126
7.40 แสดงความสัมพันธ์ของแหล่งจ่ายแรงดันกับแรงดันเทรสโฮล และ ค่าฮีสเตอร์รีซิส ที่ $L = 0.8 \mu\text{m}$	127
7.41 แสดงความสัมพันธ์ของแหล่งจ่ายแรงดันกับแรงดันเทรสโฮล และ ค่าฮีสเตอร์รีซิส ที่ $L = 1.2 \mu\text{m}$	128
7.42 แสดงสัญญาณเอาต์พุตเมื่อ โหลดคาปาซิแตนซ์ =1-10 pF.....	129
7.43 แสดงช่วงขอบเวลาขาขึ้นของวงจรที่ โหลดคาปาซิแตนซ์ 1 -10 pF.....	129
7.44 แสดงช่วงขอบเวลาลงของวงจรที่ โหลดคาปาซิแตนซ์ 1 -10 pF.....	130
7.45 แสดงคุณสมบัติในการสวิตชิง โดยการป้อนสัญญาณอินพุตเป็นรูปคลื่นไซน์ 0-5 V.....	130
7.46 แสดงคุณสมบัติในการสวิตชิง โดยการป้อนสัญญาณอินพุต เป็นรูปคลื่นไซน์ 0-10 V.....	131
7.47 แสดงคุณสมบัติในการสวิตชิง โดยการป้อนสัญญาณอินพุต เป็นรูปคลื่นไซน์ 0-15 V.....	131

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่

หน้า

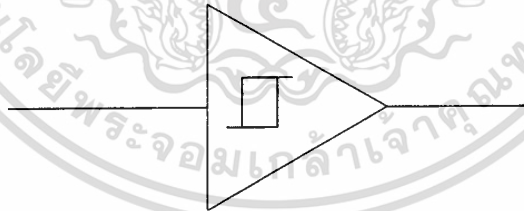
7.48 แสดงความสัมพันธ์ของโพลคาปาซิแตนซ์กับ Propagation delay time ที่ $L = 0.8 \mu\text{m}$	132
7.49 แสดงความสัมพันธ์ของแหล่งจ่ายแรงดันกับ Propagation delay time ที่ $L = 0.8 \mu\text{m}$	133
7.50 แสดงความสัมพันธ์ของโพลคาปาซิแตนซ์กับ Propagation delay time ที่ $L = 1.2 \mu\text{m}$	134
7.51 แสดงความสัมพันธ์ของแหล่งจ่ายแรงดันกับ Propagation delay time ที่ $L = 1.2 \mu\text{m}$	135
7.52 แสดงความสัมพันธ์ของแหล่งจ่ายแรงดันกับ Propagation delay time ที่ $L = 0.8 \mu\text{m}$ และ $L = 1.2 \mu\text{m}$ ของ BiCMOS.....	136
7.53 แสดงรูปสัญญาณเอาต์พุตของวงจรมือสวิตช์ทรานซิสเตอร์ ที่ 10 MHz.....	137
7.54 แสดงรูปสัญญาณเอาต์พุตของวงจรมือสวิตช์ทรานซิสเตอร์ ที่ 10 MHz.....	137
7.55 แสดงสัญญาณอินพุต, เอาต์พุต เปรียบเทียบกับค่าของ Power dissipation ของวงจรมือสวิตช์ทรานซิสเตอร์ ที่ 10 MHz.....	138
7.56 แสดงสัญญาณอินพุต, เอาต์พุต เปรียบเทียบกับค่าของ Power dissipation ของวงจรมือสวิตช์ทรานซิสเตอร์ ที่ 10 MHz.....	138
7.57 แสดงค่า Capacitance Load เปรียบเทียบกับ Power dissipation ของวงจรมือสวิตช์ ทรานซิสเตอร์ กับ วงจรมือสวิตช์ทรานซิสเตอร์ ที่ 10 MHz.....	139
7.58 แสดงค่า Capacitance Load เปรียบเทียบกับ Power dissipation ของวงจรมือสวิตช์ ทรานซิสเตอร์ กับ วงจรมือสวิตช์ทรานซิสเตอร์ ที่ 50 MHz.....	139

บทที่ 1

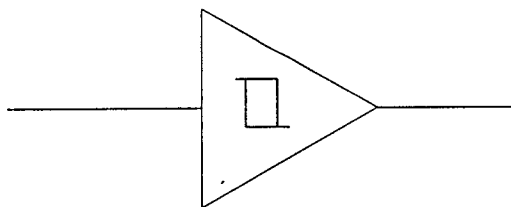
บทนำ

1.1 วงจรขมิตท์ทริกเกอร์

วงจรขมิตท์ทริกเกอร์เป็นวงจรไบสเตเบิลชนิดหนึ่งที่ใช้ทั้งทางวงจรรอนาลอก และ ดิจิตอล ในการจัดรูปสัญญาณเพื่อแก้ปัญหาการลatchของสัญญาณและป้องกันสัญญาณรบกวนโดยให้แรงดันเอาต์พุตมีสถานะเป็น “0” ตามค่าแรงดันวิกฤติของวงจร หลักการทำงานคล้ายกับวงจรเปรียบเทียบสัญญาณ (Comparator Circuit) แต่มีคุณสมบัติพิเศษ คือมีค่าแรงดันวิกฤติอยู่สองค่าซึ่งขึ้นอยู่กับสถานะของแรงดันอินพุตและเอาต์พุตเรียกคุณสมบัติพิเศษนี้ว่า ฮิสเทอรีซิส (Hysteresis) สัญญาลักษณ์ของวงจรขมิตท์ทริกเกอร์ชนิดไม่กลับเฟสแสดงดังรูปที่ 1.1 และชนิดกลับเฟสแสดงดังรูปที่ 1.2 ส่วนคุณสมบัติในการโอนถ่ายสัญญาณ (Transfer Characteristic curve) แบบไม่กลับเฟสแสดงดังรูปที่ 1.3 และแบบกลับเฟสแสดงดังรูปที่ 1.4

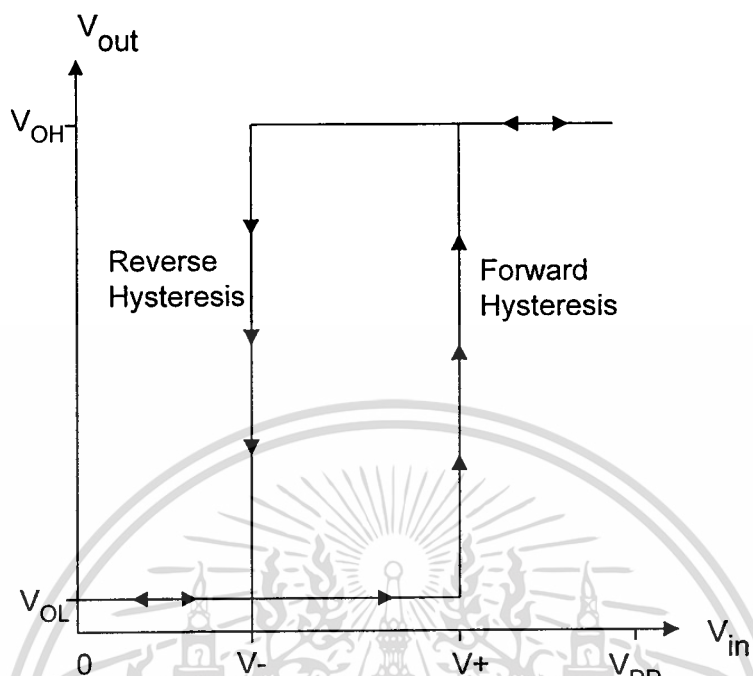

รูปที่ 1.1 แสดงสัญลักษณ์ของวงจรขมิตท์ทริกเกอร์แบบไม่กลับเฟส

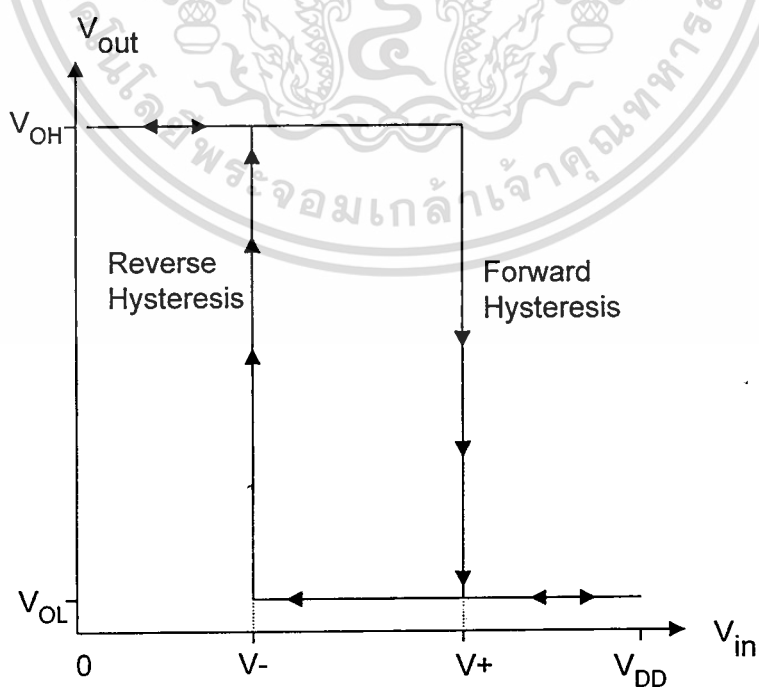

รูปที่ 1.2 แสดงสัญลักษณ์ของวงจรขมิตท์ทริกเกอร์แบบกลับเฟส

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 1.3 แสดงคุณสมบัติในการโอนถ่ายสัญญาณของวงจรมีที่ทรานซิสเตอร์ชนิดไม่กลับเฟส

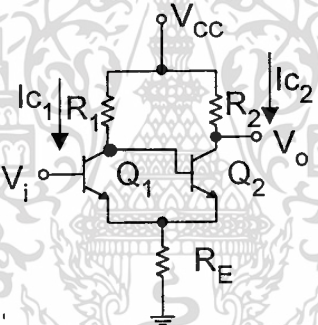
รูปที่ 1.4 แสดงคุณสมบัติในการโอนถ่ายสัญญาณของวงจรมีที่ทรานซิสเตอร์ชนิดกลับเฟส โยชนด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดก็ตาม ห้ามนำไปตีพิมพ์หรือเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.2 ที่มาของงานวิจัย

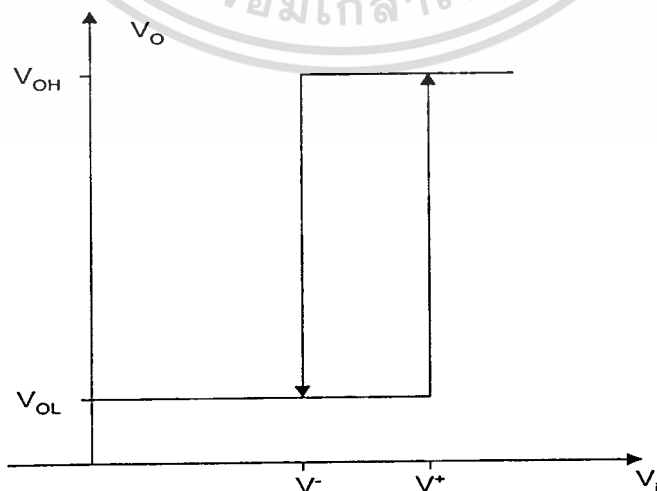
วงจรซิมิทริกเกอร์ แบบไบซิมอสเป็นวงจรดิจิทัล เป็นการผสมผสานข้อดีของวงจรซีมอส และไบโพลาร์เข้าด้วยกัน ให้วงจรใหม่สามารถสวิงได้เต็มช่วง มีความเร็วในการสวิทช์สูงและสามารถใช้กับโหลดคาปาซิแตนซ์สูง ๆ ได้

วงจรซิมิทริกเกอร์พื้นฐานแบบไบโพลาร์ มีปัญหาเรื่องความเร็วในการสวิทช์ และไม่สามารถสวิงได้เต็มช่วงสัญญาณ ดังแสดงรูปวงจรในรูปที่ 1.5 และแสดงคุณสมบัติในการโอนถ่ายสัญญาณดังรูปที่ 1.6

ถ้าเป็นวงจรซิมิทริกเกอร์แบบซีมอสสามารถแก้ปัญหาในเรื่องความเร็วในการสวิทช์เข้า แต่เมื่อใช้กับโหลดคาปาซิแตนซ์สูง ๆ ก็จะมีปัญหา และก็ยังไม่สามารถสร้างได้ตลอดช่วงสัญญาณคล้ายกับแบบไบโพลาร์ ดังแสดงตามรูปที่ 1.6

รูปที่ 1.5 แสดงวงจรพื้นฐานวงจรซิมิทแบบไบโพลาร์

รูปที่ 1.6 แสดงคุณสมบัติการโอนถ่ายสัญญาณวงจรซิมิทริกเกอร์พื้นฐานแบบไบโพลาร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์และใช้สัญญาณของวงจรซิมิทริกเกอร์พื้นฐานแบบไบโพลาร์

ไม่ว่ากรณีใดก็ตาม ห้ามนำไปใช้ซ้ำโดยไม่ได้รับอนุญาต และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.3 วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

ในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ได้เสนอจรมิทท์ทริกเกอร์แบบสวิงเต็มช่วงสัญญาณด้วยเทคโนโลยีไบซิมอส เพราะคุณสมบัติของไบซิมอสเป็นการรวมข้อดีของซิมอสในเรื่องความเร็วในการสวิตช์ การสูญเสียกำลังงานต่ำ เข้ากับไบโพลาร์ ซึ่งกำลังขับเคลื่อนสูงเป็นมิลลิแอมป์เข้าด้วยกัน ทำให้วงจรมิทท์ทริกเกอร์แบบใหม่ที่นำเสนอทั้งแบบไม่กลับเฟสและกลับเฟสสามารถนำไปใช้งานได้ดีกว่าแบบเดิม

บทที่ 2

วงจรมิทท์ทริกเกอร์แบบดิจิตอล

2.1 วงจรมิทท์ทริกเกอร์แบบไบโพลาร์

วงจรมิทท์ทริกเกอร์แบบไบโพลาร์ และกราฟแสดงคุณสมบัติการโอนถ่ายแรงดัน แสดงไปตามรูปที่ 1.5 และ 1.6 ตามลำดับสำหรับหลักการทำงาน คือ ทรานซิสเตอร์ Q1 และ Q2 มีส่วนทำงานในจุดอิมิต์ที่แตกต่างกัน เพราะ $R_1 > R_2$ ให้ V_i ในสถานะเริ่มต้นมีค่าต่ำทำให้ Q1 OFF กระแสไหลผ่าน R_1 ไปยังเบสของ Q2 ทำให้เกิดการอิมิต์ได้ว่า

$$V_o = V_{OL} = V_E + V_{CE2(sat)} \quad (2.1)$$

ขณะที่แรงดันอินพุตเพิ่มขึ้น กระแสไหลผ่าน R_1 กลับจากเบส Q2 ไปยัง Q1 เมื่ออินพุตมีค่า

$$V_i = V_{T+} = V_E + V_{BE1(on)} \quad (2.2)$$

ทำให้กระแสเบสเพียงพอ เป็นเหตุให้ Q2 หลุดจากการอิมิต์ตัวลง ทรานซิสเตอร์ Q1 จะนำกระแส $V_{C1} = V_{B2}$ ลดลง ดังนั้น Q1 จะยังอิมิต์ และ Q2 จะ OFF และ

$$V_o = V_{OH} = V_{CC} \quad (2.3)$$

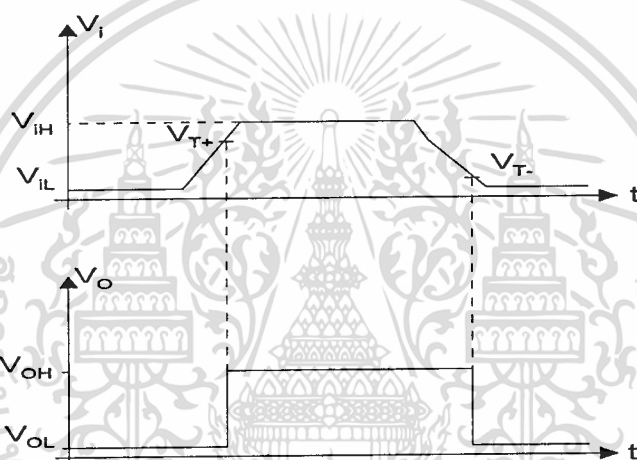
แล้วเมื่อกระแสคอลเลคเตอร์และอิมิตเตอร์ของ Q2 ลดลง เป็นเหตุให้กระแสอิมิตเตอร์ไหลผ่าน Q1 มากขึ้น เพราะ V_E ยังคงที่อยู่กับ $V_{BE1(on)}$ ของแรงดันอินพุต เหตุนี้ทำให้กระแสคอลเลคเตอร์ Q1 เพิ่มขึ้น และกระแสเบสของ Q2 เพิ่มขึ้น เป็นเหตุผลทำให้กลับสถานะเดิมอีก เมื่อ Q2 OFF และ Q1 อิมิต์ ถ้าอินพุตเป็นแรงดันลบแรงดันเอาต์พุตจะอยู่ในสถานะ High ดังรูปที่ 2.1 จนกระทั่ง

เอกสารนี้เป็นแรงดันเทรสเตอร์สโตนสำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

$$V_i = V_{T-} = V_E + V_{BE(on)} \quad (2.4)$$

$$V_E \approx R_E I_{C1} \approx \frac{R_E}{R_1 + R_E} V_{CC} \quad (2.5)$$

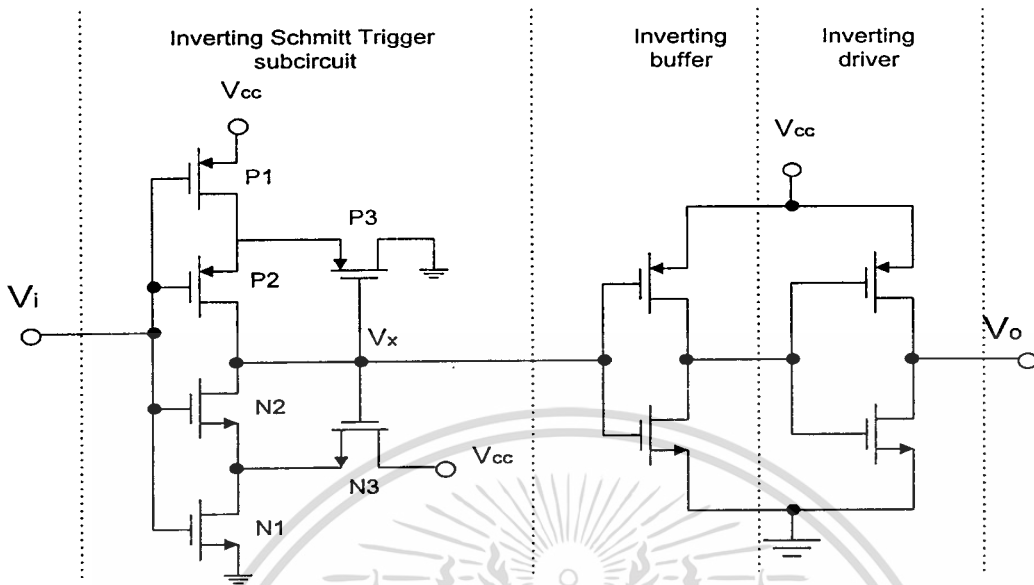
จากตัวอย่างของ IC7414 ขมิทท์ทริกเกอร์แบบ TTL และ ณ. อุณหภูมิปกติ 25°C , $V_{CC} = 5\text{V}$, $V_{T+} = 1.7\text{V}$ และ $V_{T-} = 0.9\text{V}$ และจากกราฟคุณสมบัติการโอนถ่ายแรงดันจะไม่สามารถสวิงได้เต็มช่วง

รูปที่ 2.1 แสดงความสัมพันธ์ของแรงดันอินพุตกับแรงดันเอาต์พุตเปลี่ยนแปลงที่จุด V_{T+} และ V_{T-}

2.2 ชีโมสขมิทท์ทริกเกอร์

ตัวอย่างของชีโมสขมิทท์ทริกเกอร์ 74HC14 เป็นวงจรชีโมสความเร็วสูงมีเกทอยู่ 6 เกท เป็นแบบอินเวอร์เตอร์ขมิทท์ทริกเกอร์ ตามแสดงให้ดูตามรูปที่ 2.2 เป็นชีโมสทั้งหมด ส่วนด้านบนเป็น P-Channel และด้านล่างเป็น N-Channel MOS P3 และ N3 ทำงานในลักษณะ Source follower และทำให้เกิดฮิสเตอร์รีซิส โดยการป้อนแรงดันเอาต์พุตของขมิทท์ทริกเกอร์กลับมา ส่วนเอาต์พุตเป็นส่วนของไครฟ์เวอร์ 2 ตัวต่อกันอยู่

รูปที่ 2.2 แสดง 74HC14 HCMOS inverting Schmitt trigger circuit

2.2.1 หลักการทำงาน

เมื่อ $V_i = 0V$ โดย P1 และ P2 จะนำกระแสเดรนเล็กน้อย แต่ N1 และ N2 จะไม่นำกระแส $V_x = V_{CC}$ ส่วน P3 ยังคง OFF และ N3 ON และทำงานในลักษณะ Source follower หลังจากอินเวอร์เตอร์ 2 ชุด เอาท์พุท $V_o = V_{OH} = V_{CC}$ เดรนของ N1 มีค่าเป็น $V_{CC} - V_{Tn}$ เมื่อ V_{Tn} คือแรงดันเทรชโวลของ N-Channel

เมื่อแรงดันอินพุทเพิ่มขึ้นถึง V_{Tn} โดย N1 ON และแรงดันเดรนตกลง ที่ V_i เพิ่มขึ้นแรงดันทริกเกอร์

$$V_{T+} = V_{GS2} + V_{DS1} = V_{Tn} + V_{DS1} \tag{2.5}$$

N2 จะ ON และกลับคืนอย่างรวดเร็ว ทั้ง N1 และ N2 จะนำกระแส V_x ลดลงเป็น 0, N3 จะ OFF และ P3 จะ ON การนำกระแสของ P3 ทำใ้กระแสเดรนของ P2 ต่ำลงและอยู่ในสภาวะ OFF ตามอินเวอร์ตติ้งทั้ง 2 ชุด $V_o = V_{OL} = 0V$

V_{T+} อาจจะคำนวณโดยการประมาณค่ากระแสของทรานซิสเตอร์ ขณะที่ N2 ON

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

$$V_{DS1} = V_{GS1} - V_{Tn} \quad (2.6)$$

ดังนั้น N1 ยังใกล้ ๆ จุดอิ่มตัว

$$I_{D1} \approx \frac{1}{2} k_{n1} (V_{T+} - V_{Tn})^2 \quad (2.7)$$

N3 ยังคงอิ่มตัวด้วย

$$\begin{aligned} I_{S3} &\approx \frac{1}{2} k_{n3} (V_{CC} - V_{Tn} - V_{DS1})^2 \\ &= \frac{1}{2} k_{n3} (V_{CC} - V_{T+})^2 \end{aligned} \quad (2.8)$$

แรงดันทรานซิสเตอร์แบบ forward

$$V_{T+} \approx \frac{V_{CC} + \sqrt{k_{n1}/k_{n3}} V_{Tn}}{1 + \sqrt{k_{n1}/k_{n3}}} \quad (2.9)$$

อัตราส่วนของโหนดต่อรอบเป็นพารามิเตอร์ที่สำคัญในการออกแบบ

$$\frac{k_{n1}}{k_{n3}} = \frac{(W/L)_{n1}}{(W/L)_{n3}} \approx \left[\frac{V_{CC} - V_{T+}}{V_{T+} - V_{Tn}} \right]^2 \quad (2.10)$$

กำลังลดลงด้วยอัตราที่เพิ่มขึ้น V_{T+}

เมื่อ V_i ลดจาก V_{CC} ไป 0 V คล้ายกับวิธีการเดิม และการกลับคืนอย่างรวดเร็วของแรงดันทรานซิสเตอร์ต่ำ V_{T-} มาถึง เมื่อ $V_i = V_{CC}$ P1 และ P2 OFF แต่ N1 และ N2 ON $V_x = 0V$ ดังนั้น N3 OFF และ P3 ON ทำงานในสถานะ Source follower เอาท์พุทของวงจร

$$V_o = V_x = V_{OL} = 0V \text{ ดังนั้น Source ของ P1 คือ } V_{CC}$$

เมื่อแรงดันอินพุทลดลง $V_{CC} - |V_{Tp}|$ ที่ $|V_{Tp}|$ คือ แรงดันทรานซิสเตอร์กลับ $V_{T-} = |V_{DS1}| - |V_{Tp}|$ โดย P2 เริ่มนำกระแส กับ P1 และ P2 ON V_x เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ จนถึง V_{CC} โดย N3 ON และ P3 OFF ที่เอาท์พุท $V_o = V_x = V_{OH} = V_{CC}$

P1 และ P3 อิ่มตัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวน $I_{D1} \approx \frac{1}{2} K_{P1} (V_{CC} - V_{T-} - |V_{Tp}|)^2$ เท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ในการค้า
ไม่ว่ากรณีใดก็ตาม อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และ
$$I_{S3} \approx \frac{1}{2} k_{p3} (|V_{DS1}| - |V_{Tp}|)^2 = \frac{1}{2} k_{p3} (V_{T-})^2 \quad (2.12)$$

ให้ $I_{D1} = I_{S3}$

$$V_{T-} \approx \frac{\sqrt{k_{p1} / k_{p3}} (V_{CC} - |V_{Tp}|)}{1 + \sqrt{k_{p1} / k_{p3}}} \quad (2.13)$$

แรงดันทรานซิสเตอร์แบบกลับเฟส ออกแบบจากสมการ

$$\frac{k_{p1}}{k_{p3}} = \frac{(W/L)_{p1}}{(W/L)_{p3}} \approx \left[\frac{V_{T-}}{V_{CC} - V_{T-} - |V_{Tp}|} \right]^2 \quad (2.14)$$

การออกแบบ CMOS ให้สมมาตร ต้องให้

$$k_r = \frac{k_{n1}}{k_{n3}} = \frac{k_{p1}}{k_{p3}} \quad (2.15)$$

และ

$$V_{Tn} = |V_{Tp}| = V_T \quad (2.16)$$

ดังนั้นแรงดันฮิสเตอร์รีซิส

$$V_H = V_{T+} - V_{T-}$$

สมการ (2.9) และ (2.13) จะได้

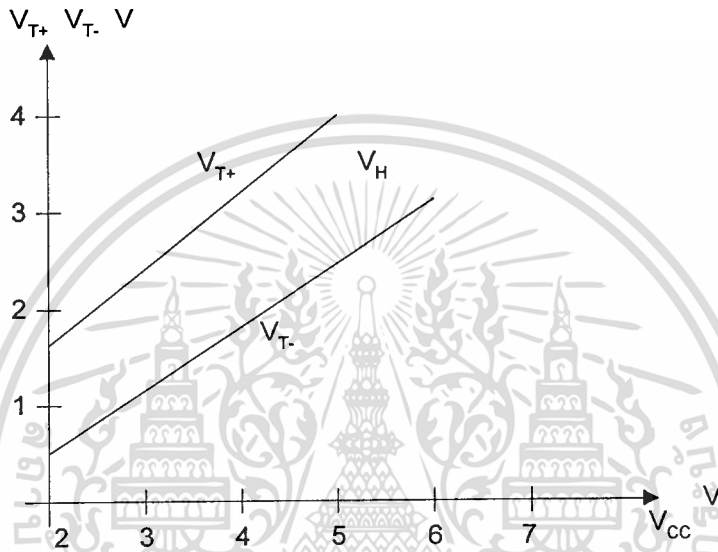
$$V_H \approx \frac{(1 - \sqrt{k_r}) V_{CC} + 2\sqrt{k_r} V_T}{1 + \sqrt{k_r}} > 0 \quad (2.17)$$

การออกแบบสมการใหม่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ $\sqrt{k_r} \approx \frac{V_{CC} - 2\Delta V}{V_{CC} + 2\Delta V - 2V_T}$ ศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ในการค้า
ไม่ว่ากรณีใดก็ตาม ห้ามนำไปใช้เพื่อวัตถุประสงค์อื่น และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

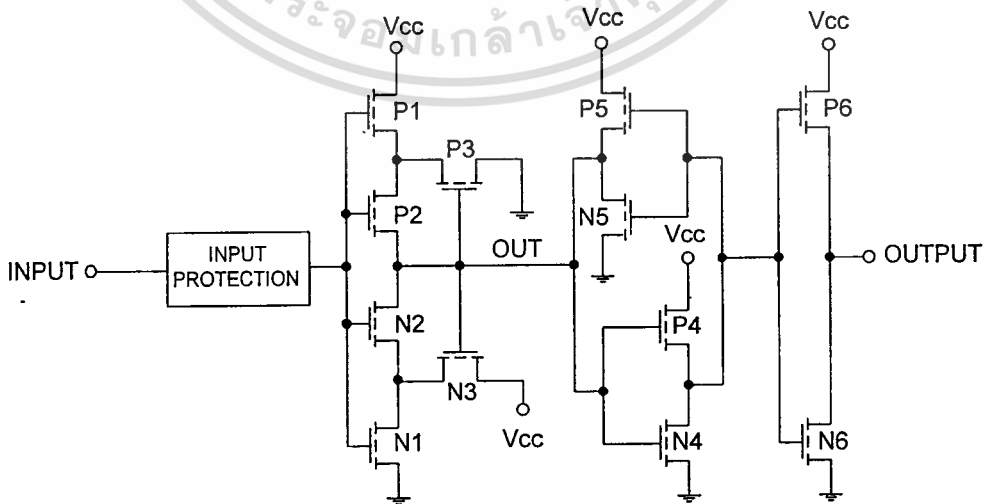
สามารถใช้เป็นฮิสเตอร์รีชีสรูปได้แบบสมมาตร

ค่าแรงดันเทรสถิตที่ $V_{CC} = 4.5V$ และอุณหภูมิปกติ $25^{\circ}C$ $V_{T+} = 2.7V$, $V_{T-} = 1.8V$ ดังนั้นแรงดันฮิสเตอร์รีชีส = $0.9V$ และเอาท์พุทตกลงเมื่อ V_{CC} ลดลง HCMOS ชมิตท์ทริกเกอร์มีสัญญาณรบกวนต่ำ

รูปที่ 2.3 แสดงแรงดันเทรสถิต V_{T+} และ V_{T-} กับ V_{CC} ของ 74HC14

2.3 การวิเคราะห์ซิมอสชมิตท์

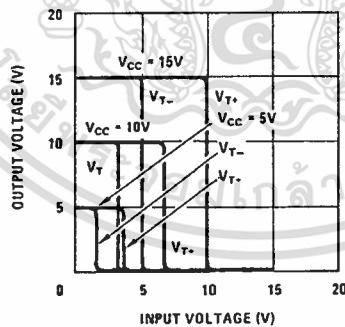

รูปที่ 2.4 แสดงวงจรชมิตท์ทริกเกอร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากรูปที่ 2.4 อินพุทของซิมิททริกเกอร์เป็นแบบอินพุทโปรเทกชันส่วนบนประกอบด้วย P-MOS 2 ตัว และส่วนล่างมี N-MOS 2 ตัวทรานซิสเตอร์ P3 และ N3 ทำงานแบบ Source Follower และนำฮิสเตอร์รีซิสกลับมายังแรงดันเอาต์พุททำให้เกิดผลต่าง 2 จุด

เมื่ออินพุทเป็น 0 โวลต์ ทรานซิสเตอร์ P1 และ P2 จะ ON ส่วน N1, N2 และ P3 OFF ดังนั้นเอาต์พุทเป็น HIGH N3 จะ ON และแสดงเป็น Source Follower เดรอนของ N1 คือ ซอร์สของ N2 มีค่า $V_{CC} - V_{TH}$ แรงดันอินพุทลาดขึ้น 1 เทรสโวลเทียบกราวด์ ทรานซิสเตอร์ N1 เริ่มที่จะ ON ทั้ง N1 และ N3 เริ่ม ON ในลักษณะแบบแบ่งแรงดัน ของ N2 ที่ครึ่งหนึ่งของแหล่งจ่าย เมื่อแรงดันอินพุทเทรสโวลมากกว่าครึ่งหนึ่งของ V_{CC} N2 เริ่ม ON และกลับมาสวิทช์มากกว่า แรงดันที่มากกว่า เป็นเหตุให้อาต์พุทลดลง เมื่อเอาต์พุทลดลง ซอร์สของ N3 ลดลงด้วย ซึ่งก็คือเอาต์พุทมีผลต่อ N3 ในการแบ่งแรงดันกับ N1 อย่างรวดเร็ว ขณะที่ P3 เริ่ม ON เกทเริ่มจะต่ำลงโดยการลดลงของเอาต์พุทอย่างรวดเร็ว P3 เริ่ม ON ทำให้ออร์สของ N2 ต่ำและทำให้ P2 OFF เอาต์พุทจะลดลงอย่างมาก การกระทำอย่างรวดเร็วขึ้นกับ Unity gain loop อย่างมาก จะเกิดการป้อนกลับแบบบวกสู่ Source follower เมื่ออินพุทต่ำลงอีกครั้งหนึ่ง ก็จะเกิดการกระทำอย่างรวดเร็วอีกครั้ง เมื่อแรงดันเทรสโวลต่ำลง เอาต์พุทจะเป็นลักษณะอินเวอร์เตอร์โดย P4 และ N4, P5 และ N5 มีการแลทซ์ และเอาต์พุทมีเสถียรภาพมาก เอาต์พุทของอินเวอร์เตอร์บัพเฟอร์มีกระแสซิงค์ 360 μA กราฟคุณสมบัติการโอนถ่ายแสดงดังรูปที่ 2.5 และ guaranteed trip point แสดงดังรูปที่ 2.6

รูปที่ 2.5 แสดงคุณสมบัติการ โอนถ่ายสำหรับแหล่งจ่ายแรงดัน 3 ค่า

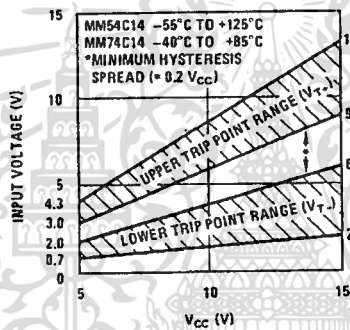
2.3.1 ฮิสเตอร์รีซิส

คือผลต่างของผลตอบสนองที่ขึ้นอยู่กับ การเปลี่ยนแปลงของอินพุทโดยตรง เทรสโวลจะ กั้นสัญญาณรบกวนของวงจรเปรียบเทียบ สามารถเพิ่มการส่งผ่านแบบทวีคูณของเอาต์พุทได้ ผลตอบสนองของแรงดันต่อเวลาเปรียบเทียบ มีค่าน้อยกว่าเวลาซิมิททริกเกอร์มีค่า 2 เทรสโวล ซิมิททริกเกอร์

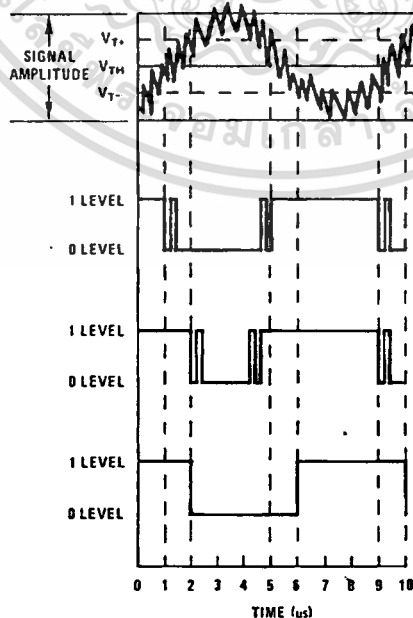
ที่ $V_{CC} = 10V$ มีค่าผลต่างของเทรสโวล 3-6 V วงจรเปรียบเทียบใช้ในการแก้

ไม่ว่าการณ์ใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คือข่าวสารที่มีการส่งลดลงอันเนื่องมาจากสายส่งที่ไม่สมบูรณ์ เทอร์สโพลของวงจรเปรียบเทียบเป็น
 หนึ่งหนึ่งของขนาดสัญญาณป้องกันระดับสัญญาณที่เกิดรบกวน (distortion) ถ้าความกว้างของ
 สัญญาณ 4 μs ถูกส่งไปในสายส่ง 4 μs จะเกิดการรับสัญญาณที่มี distortion ขึ้น ถ้าวงจรเปรียบเทียบ
 เทียบมีเทอร์สโพลมากกว่าครึ่งหนึ่งของขนาดสัญญาณพัลส์บวกถูกส่งแบบสั้นกว่า และพัลส์ลบมี
 ความยาว สิ่งนี้เรียกว่าระดับการ distortion ต่ำ จมิตท์ทริกเกอร์มี Offset บวก V_{T+} แต่ก็มี offset ลบ
 V_{T-} ในซิมอส offset เหล่านี้ประมาณค่า สมมาตรครึ่งหนึ่งของ สัญญาณพัลส์ 4 μs ที่ส่งไป และแก้
 คืบมาได้ การแก้พัลส์คืบมาถูกคิดเฉลี่ยเวลา แต่ความยาวไม่เปลี่ยนแปลงป้องกัน noise และ distortion ได้
 เพราะเทอร์สโพล offset ดังแสดงรูปที่ 2.7

รูปที่ 2.6 แสดงช่วง Guaranteed Trip Point

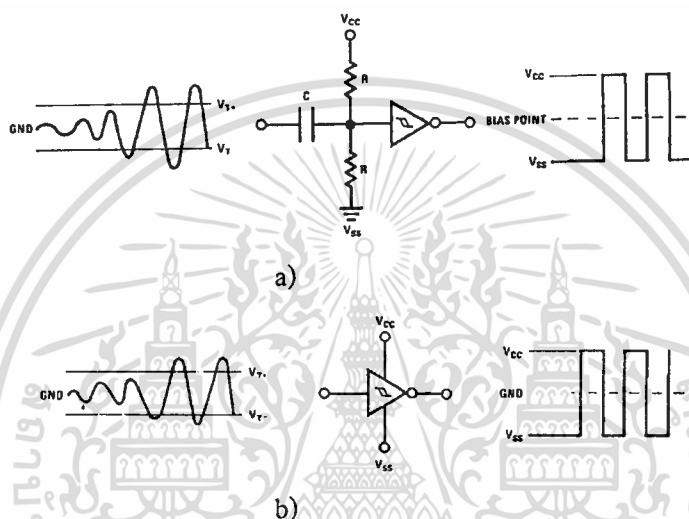

รูปที่ 2.7 แสดงวงจรซิมอสที่ไม่มีสัญญาณรบกวน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดก็ตาม หากมีให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.2 การประยุกต์ใช้งานของซิมอสวมิทท์

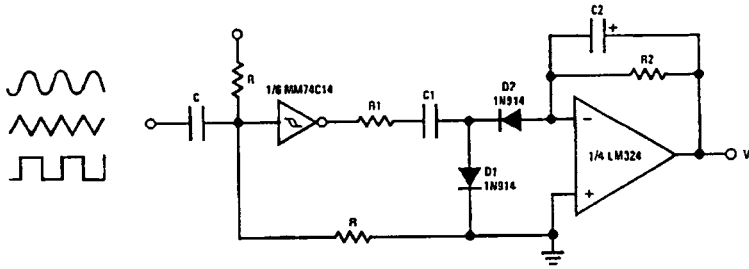
จากรูปที่ 2.8a จาก Sine เป็น Square wave เพราะอินพุตของซิมิทท์ทริกเกอร์จะสมมาตร และไบอัสได้ง่าย สามารถปรับ 50 % duty cycle ได้ อินพุตอิมพีแดนซ์สูงง่ายต่อการเลือก R ไบอัส และ C คับปลิ่ง เพราะซิมอสมีช่วงแหล่งจ่ายที่กว้าง ซิมิทท์ทริกเกอร์มีกำลังจากการแยกแหล่งจ่าย การไบอัสนี้หมายถึงค่าเทรสโวลเป็น 0 และทำให้มีการคับปลิ่งโดยตรงจากเอาต์พุตของออปแอมป์

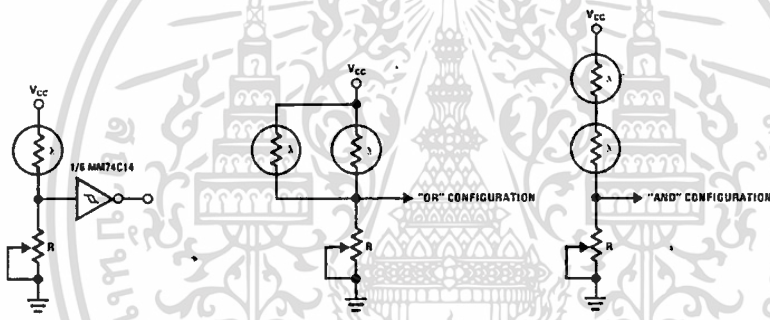
รูปที่ 2.8 แสดงการแปลง Sine เป็น Square ด้วยการตัดระดับที่สมมาตร

จากรูปที่ 2.9 การเปลี่ยนแปลงความถี่เป็นแรงดันที่ยอมรับรูปคลื่นมากมายกับไม่มีการเปลี่ยนแรงดันเอาต์พุต แม้ว่าพลังงานในรูปคลื่นมีค่าความแตกต่างน้อย ผลก็คือความถี่ที่หาได้จากแรงดันเอาต์พุต เพราะเอาต์พุตของซิมอสวมิทท์ทริกเกอร์ที่สมบูรณ์ แหล่งจ่ายจะลดลง ค่าแรงดันสวิงคงที่ตกรวม C1 ทำให้กระแสไหลผ่านคาปาซิเตอร์ขึ้นกับค่าความถี่เท่านั้น เอาต์พุตบวกสวิงกระแสไหลผ่านกราวด์ไป D1 เอาต์พุตลบสวิงกระแสลดลงจากจิวอินเวอร์ตออปแอมป์ผ่าน D2 และอยู่ในรูปแรงดันเฉลี่ยโดย R2 และ C2 ซิมอสวมิทท์ทริกเกอร์ดึงแหล่งจ่ายลดลงอย่างสมบูรณ์ และการเปลี่ยนแปลงแรงดันตกรวมคาปาซิเตอร์คือแรงดันแหล่งจ่าย

ซิมิทท์ทริกเกอร์ใช้ผลิตร่างส่งผ่านให้เร็ว เมื่อฟังก์ชันที่มีการเปลี่ยนแปลงช้าเกินกว่าที่กำหนด รูปที่ 2.10 สวิตช์แสง อินพุตอิมพีแดนซ์ของซิมอสวมิทท์ทริกเกอร์สูง ทำให้ไบอัสง่ายมาก โฟโต้เซลล์ส่วนมากมีค่าหลายกิโลโอห์ม ไม่มีผลต่ออินพุตเมื่อเอาต์พุตเปลี่ยนแปลง การเลือก R ไบอัสใช้สมการการแบ่งแรงดัน

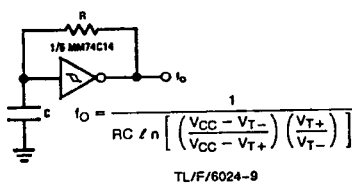

รูปที่ 2.9 แสดงการใช้ไดโอดรักษาระดับรูปคลื่นอินพุต

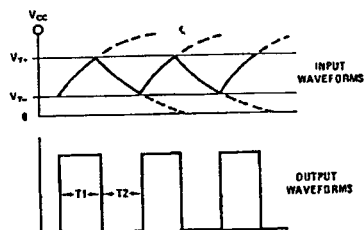

รูปที่ 2.10 แสดงสวิทช์แสงที่แรงดันอินพุตเพิ่มความเข้มแสงก็เพิ่ม

การประยุกต์ซิมอสจะสมบูรณ์ต้องใช้กำลังงานต่ำ ตามรูปที่ 2.11 แสดง RC ออสซิลเลเตอร์อย่างง่ายกับ 6R และ C และ Hex ซิมอส 6 low power ออสซิลเลเตอร์ที่สามารถทำได้ Square wave เอาท์พุทจะได้ประมาณ 50 % duty cycle เพราะคุณสมบัติของอินพุทเอาท์พุทซิมอสสมมูลย์ สมการความถี่เอาท์พุท $t_1 = t_2 \geq [t_{pd0} + t_{pd1}]$

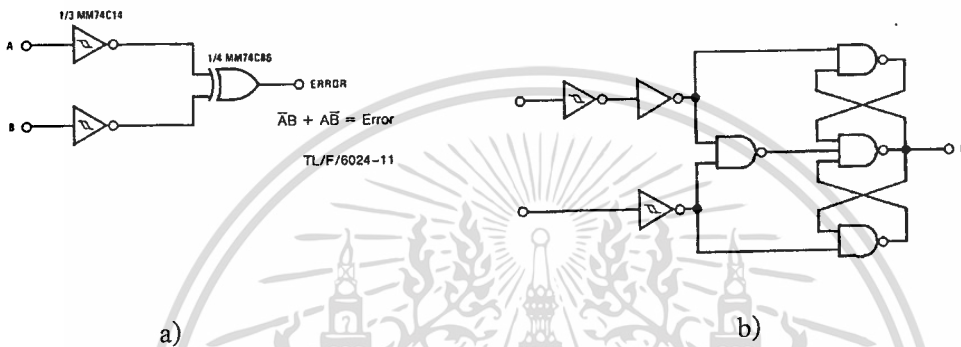

TL/F/6024-9

รูปที่ 2.11 แสดงวงจร RC Oscillator ทำเป็นซิมอสมีทที่ทริกเกอร์ อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จะเห็นว่าวิธีการซิมอสซิมิทท์ ในการป้องกันสัญญาณรบกวนที่เพิ่มขึ้นบนสายส่งที่ไม่สมมูลย์ตามรูปที่ 2.12 แสดงการประยุกต์สำหรับการสมมูลย์หรือสายส่งที่มีค่าความแตกต่างระหว่างรูปที่ 2.10a คือ CMOS Ex-or MC74C86 ซึ่งจะสร้างจากอินเวอร์เตอร์และแนนด์เกต ถ้าข่าวสารไม่สมมูลย์ ถูกผลิตในสายโดยสัญญาณสนทนาหรือจาก noise ภายนอก จะมีการผิดพลาด (error)

รูปที่ 2.12 แสดงการป้องกันสัญญาณรบกวนโดยใช้ซิมอสซิมิทท์ทริกเกอร์

Truth Table

A	B	F
0	0	NC
0	1	0
1	0	1
1	1	NC

NC = No Change

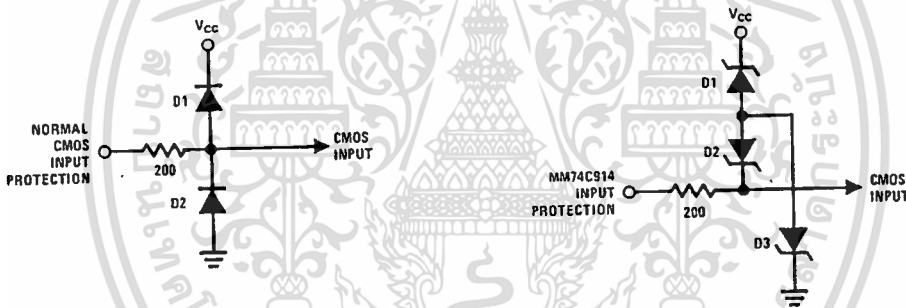
C).

จากรูปที่ 2.12b เป็นสายเครื่องรับที่แตกต่างที่แก้คืนการส่งข้อมูลที่สมมูลย์ แต่ไม่สนใจสัญญาณที่ไม่สมมูลย์ โดย latching up ถ้าวจรทั้งสองของรูป 2.12 ถูกใช้เข้าด้วยกัน การตัดการผิดพลาดควรจะตัดสัญญาณส่งเพื่อหยุดการส่งและสายเครื่องรับจะจำค่าข่าวสารบิตสุดท้ายเมื่อสัญญาณที่สมมูลย์ถูกเก็บเครื่องรับจะนำออกมาใช้ได้

ช่วงแรงดันมาตรฐานของซิมอสอินพุท $V_{CC} = +0.8 \rightarrow -0.3V$ เพราะอินพุทได้โปรเทคชั่น (protection) ด้วยวงจรวัดโอคเคลมปีแหล่งจ่ายอินพุทอื่น ได้รับแหล่งจ่ายจากซอร์ส (Source) และไม่ว่ากรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ซิงค์ (Sink) จำนวนบวกของกระแสที่ไหลผ่านไดโอด ช่วงแรงดันอินพุทจะใช้เวลานานมาก เช่น สายส่งทำงานที่ ± 12 และออปแอมป์ ± 15 V วิธีการของโจทซ์นี้ใช้ MC74C914 เป็นอุปกรณ์ใหม่มีอินพุทโปรเทคชั่นไปเป็นแบบคอมมอนที่สัญญาณอินพุทถึง 25 V เทียบกราวด์ และ 25 V ต่ำกว่า V_{CC} นี้คือที่ซิมิทท์ทริกเกอร์เป็นการแปลง Square wave ตามรูปที่ 2.8b มีกำลังงาน ± 1.5 V และยังคงใช้กำลังของออปแอมป์ ± 15 V

วงจรมাত্রฐานของอินพุทโปรเทคชั่น และวงจรรป้องกันใหม่และอินพุทแสดงรูปที่ 2.13 ไดโอด มีจุดเบรคความถี่ 35 V แรงดันอินพุทเป็นบวกจนกระทั่งไบอัสกลับ D2 เบรคความถี่ผ่านไบอัสตรง D3 ซึ่งจะมีแรงดัน 35 V เทียบกราวด์ แรงดันอินพุทสามารถเป็นลบจนกระทั่งไบอัสกลับ D1 เบรคความถี่ผ่านไบอัสตรง D2 ซึ่งมีค่า 35 V ต่ำกว่า V_{CC} อินพุทโปรเทคชั่นก็ยังคงที่รักษาไว้ได้อย่างเหมาะสม

รูปที่ 2.13 แสดงการใช้ไดโอดโปรเทคชั่นอินพุท

ซิมอสสามารถใช้เป็นเชิงเส้นได้ซึ่งแรงดันที่กว้าง ถ้าพิจารณาที่ไบอัสของอินพุท รูปที่ 2.14 แสดงการทำ VCO ถึงซิมอสอินเวอร์เตอร์ แสดงอินทีเกรเตอร์ และซิมอสซิมิทท์ แสดงคอมพาราเตอร์ด้วยฮิสเตอร์รีซีตอินเวอร์เตอร์อินทีเกรทอวค แดกต่างระหว่างเทรสโฮล และแรงดันอินพุท V_{in} เอาท์พุทอินเวอร์เตอร์ลาดขึ้นจนกระทั่งถึงเทรสโฮลบวกของซิมิทท์ทริกเกอร์ ที่เวลานั้น เอาท์พุทซิมิทท์ทริกเกอร์จะต่ำลงทำให้ทรานซิสเตอร์ ON ผ่าน R_S และ C_S ฮิสเตอร์รีซีตสวิงทำให้อาท์พุทเป็นค่าต่ำ จนกระทั่งค่า C คายประจุผ่าน R_D โดย R_D จะทำให้มีค่าน้อยมากกว่า R_C จะ Reset เวลาเร็วขึ้น ความถี่เอาท์พุท

$$f_o = \frac{V_{TH} - V_{in}}{(V_{T+} - V_{T-})R_C C} \quad (2.19)$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับ (V_{T+} ถึง V_{T-})R_CC ศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

$$I_{\text{sink อินเวอร์เตอร์}} > \frac{c\Delta V}{\Delta T} + \frac{\Delta V}{R} \quad (2.21)$$

เมื่อ $\Delta V = V_{CC}$ สำหรับซิมอส

$\Delta T =$ ความกว้างอินพุตพัลส์

สำหรับพัลส์แคบมากน้อยกว่า 100 ns คาปาซิเตอร์ไม่ต้องใช้ และตัวต้านทานจะประจุเพิ่มขึ้นที่ซิมอส เกทคาปาซิเตอร์เหมือนค่าคาปาซิเตอร์

เมื่ออินพุตของอินเวอร์เตอร์กลับเป็น 0 บล็อกไดโอดที่ป้องกันอินเวอร์เตอร์จากการประจุคาปาซิเตอร์มีค่า V_{T+} เอาท์พุทของซิมิทท์จะมีค่าต่ำในเวลาหลังจากพัลส์อินพุตมีค่าต่ำ

2.3.3 วิธีการของซิมิทท์ (The Schmitt Solution)

ซิมิทท์ทริกเกอร์ สร้างจากหลายส่วนต้องระวังในการออกแบบรวมทั้งเวลาคุณสมบัติของอินพุท TTL ทำการไบอัสอินพุททริกเกอร์ยาก เอาท์พุท ซอร์ส มีค่ามากไม่เท่ากับซิงค์ ดังนั้น มัลติไวเบรเตอร์จะไม่ได้คิวดีไซเคิล 50% และจำกัดช่วงแหล่งจ่ายให้กับส่วนที่ไม่ใช่ 5V ซิมอสซิมิทท์ทริกเกอร์มีอินพุทอิมพีแดนซ์สูงกับค่าเทรสโวลท์ที่จะมีสมมาตรประมาณครึ่งหนึ่งของแหล่งจ่าย มีแรงดันอินพุทสูง กระแสเอาท์พุทซอร์สและซิงค์มีค่าเท่ากัน และดึงโดยตรงจากแหล่งจ่าย ช่วงเทรสโวลท์กว้างช่วงแหล่งจ่ายกว้าง การป้องกันสัญญาณรบกวนสูง กันกำลังงานต่ำ และช่องว่างของบอร์ดต่ำทำให้ซิมอสซิมิทท์มีลักษณะเฉพาะที่เป็นประโยชน์

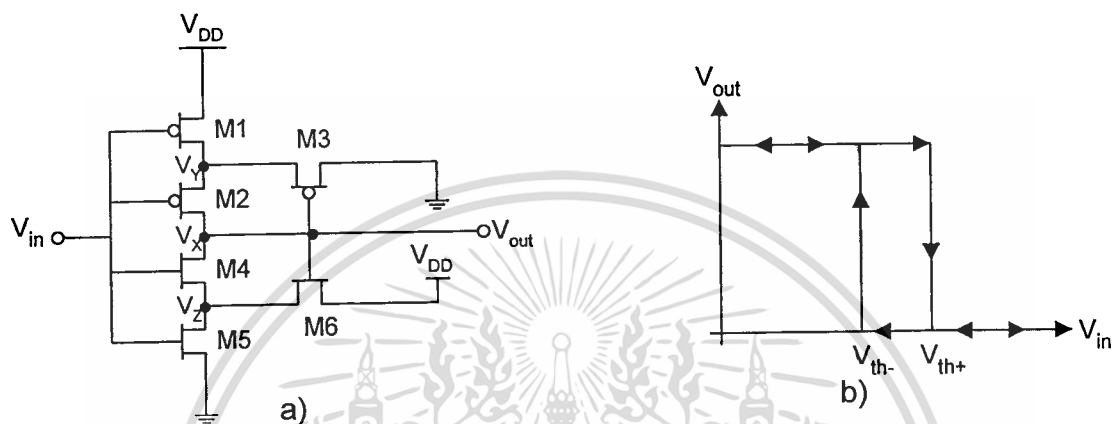
ซิมิทท์ทริกเกอร์ถูกใช้สำหรับเงื่อนไขสัญญาณ รักษาระดับสัญญาณป้องกันสัญญาณที่เข้ามารบกวน ตัดระดับด้วยฮิสเตอร์รีซิส เปลี่ยนระดับระหว่างลอจิก และใช้กับฟังก์ชันอื่นมากมาย

2.3.4 ข้อดีซิมอสซิมิทท์ทริกเกอร์

1. อินพุทอิมพีแดนซ์สูง ($10^{12} \Omega$)
2. คุณสมบัติของอินพุทและเอาท์พุทสมดุลย์
3. เทรสโวลท์สมมาตร เท่ากับครึ่งหนึ่งของแหล่งจ่าย
4. กระแสเอาท์พุทซอร์สและซิงค์เท่ากัน
5. แรงดันเทรสโวลท์บวกและลบมีการเปลี่ยนแปลงต่ำเมื่อเทียบกับอุณหภูมิ
6. ช่วงแหล่งจ่ายคิกคากกว้าง 3 - 15 V
7. ใช้กำลังงานต่ำ
8. มีการป้องกันสัญญาณรบกวนสูง

2.4 การออกแบบซีมอสซิมิทท์ทริกเกอร์

ตามวงจรรูปที่ 2.16 เป็นวงจรซิมิทท์ทริกเกอร์ และกราฟคุณสมบัติการโอนถ่ายแรงดัน

รูปที่ 2.16 แสดงวงจรซิมิทท์ทริกเกอร์ และ กราฟคุณสมบัติการโอนถ่ายแรงดัน

a) แสดงวงจรซิมิทท์ทริกเกอร์

b) กราฟคุณสมบัติการโอนถ่ายแรงดัน

2.4.1 หลักการออกแบบ และการคำนวณ

พิจารณาอินพุตเป็นบวก โดยให้แรงดันอินพุตเพิ่มขึ้นจาก 0 ถึง V_{DD}

1. ที่ $V_{in} = 0$ V

M1 และ M2 ON แล้ว

$$V_X = V_Y = V_{DD} = 5V$$

ในเวลาเดียวกัน M4 และ M5 จะ OFF, M3 OFF, M6 ON และทำงานในสถานะอิ่มตัว การ

คำนวณแรงดันเทรสโธล ของ M6 ด้วย $2\phi_F = -0.6$ V

$$V_Z = V_{DD} - V_{T,6} = 3.5V \quad (2.22)$$

2. ที่ $V_{in} = V_{T0,n} = 1.0$ V

M5 เริ่ม ON M4 ยังคง OFF

$$V_X = 5V$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ที่ $V_{in} = 2.0 \text{ V}$

สมมติให้ M4 OFF ขณะที่ M5 และ M6 ทำงานในสภาวะอิ่มตัว

$$\frac{1}{2} K' \left(\frac{W}{L} \right)_5 (V_{in} - V_{TO,n})^2 = \frac{1}{2} K' \left(\frac{W}{L} \right)_6 (V_{DD} - V_Z - V_{T,6})^2 \quad (2.23)$$

$$(2-1)^2 = 3 \left(5 - V_Z - \left[1 - 0.4(\sqrt{0.6 + V_Z} - \sqrt{0.6}) \right] \right)^2 \quad (2.24)$$

แก้สมการนี้สำหรับ V_Z จะได้ว่า

$$V_Z = 2.976 \text{ V}$$

จากการสมมติให้ M4 อยู่ในสภาวะ OFF

$$V_{GS,4} = 2 - 2.976 = -0.976 < V_{TO,n} = 1$$

4. ที่ $V_{in} = 3.5 \text{ V}$

V_Z จะลดลงอย่างต่อเนื่อง สมมติ ให้ M5 อยู่ในเชิงเส้น และ M6 อิ่มตัวจะได้สมการ

กระแสไหล

$$\frac{1}{2} K' \left(\frac{W}{L} \right)_5 \left[2(V_{in} - V_{TO,n})V_Z - V_Z^2 \right] = \frac{1}{2} K' \left(\frac{W}{L} \right)_6 (V_{DD} - V_Z - V_{T,6})^2$$

$$\left[2(3.5 - 1.0)V_Z - V_Z^2 \right] = 3 \left(5 - V_Z \left[1 + 0.4(\sqrt{0.6 + V_Z} - \sqrt{0.6}) \right] \right)^2$$

แก้สมการนี้ หา V_Z ให้ $V_Z = 2.2 \text{ V}$ หาแรงดันเกตซอร์สของ M4

$$V_{GS,4} = 3.5 - 2.2 = 1.3 > V_{TO,n} = 1$$

ณ จุดนี้ M4 ON อยู่ การวิเคราะห์ซึ่งจะสมมติให้ M4 ไม่นำกระแสผ่าน ที่แรงดันอินพุตนี้ โหมด X เริ่มกำลังลดลงเข้าใกล้ "0" ดูได้จากผลการจำลอง สามารถสรุปได้ว่า แรงดันทรอสโลดระดับบนมีค่าประมาณ 3.5 V

ต่อไปจะพิจารณาอินพุตเป็นลบ สมมติให้แรงดันอินพุตลดลงจาก V_{DD} ไปยัง 0

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ที่ $V_{in} = 5.0 \text{ V}$

M4 และ M5 จะ ON ดังนั้นแรงดันเอาต์พุต $V_x = 0 \text{ V}$ โดย PMOS ทรานซิสเตอร์ M1 และ M2 OFF และ M3 อยู่ในสภาวะอิ่มตัว

$$\frac{1}{2} K'_3 \left(\frac{W}{L} \right)_3 (0 - V_Y - V_{T,3})^2 = 0 \quad (2.25)$$

$$V_Y = -V_{T,3} = -\left[V_{T,O,p} - 0.4 \sqrt{0.6 + V_{DD} - V_Y} - \sqrt{0.6} \right] \quad (2.26)$$

$$V_Y = 1.5[V]$$

2. ที่ $V_{in} = 4.0 \text{ V}$

M1 เข้าใกล้จะเริ่ม ON โดย M2 จะ OFF และ M3 อิ่มตัว แรงดันเอาต์พุตยังคงไม่เปลี่ยน

แปลง

3. ที่ $V_{in} = 3.0 \text{ V}$

M1 จะ ON และอยู่ในสภาวะอิ่มตัว M3 ก็อิ่มตัวด้วย ดังนั้น

$$\frac{1}{2} K'_1 \left(\frac{W}{L} \right)_1 (V_{in} - V_{DD} - V_{T,O,p})^2 = \frac{1}{2} K'_3 \left(\frac{W}{L} \right)_3 (0 - V_Y - V_{T,3})^2 \quad (2.27)$$

$$[3 - 5 - (-1)]^2 = 3 \left(0 - V_Y - \left[-1 - 0.4 \left(\sqrt{0.6 + 5 - V_Y} - \sqrt{0.6} \right) \right] \right)^2 \quad (2.28)$$

วิธีการหาสมการ

$$V_{in} = 2.02 \text{ V}$$

หาแรงดันเกตซอร์สของ M2

$$V_{GS,2} = 3.0 - 2.02 = 0.98 > V_{T,O,p} = -1$$

แสดงว่า M2 ยังคง OFF ณ จุดนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. ที่ $V_{in} = 1.5 \text{ V}$

ถ้า M2 ยังคง OFF M1 จะอยู่ในสถานะเชิงเส้น และ M3 อยู่ในสถานะอิ่มตัว

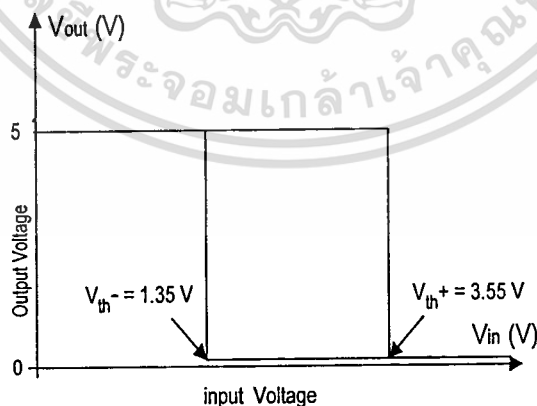
$$\begin{aligned} \frac{1}{2} K' \left(\frac{W}{L} \right)_1 \left[2(V_m - V_{DD} - V_{TO,p})(V_Y - V_{DD}) - (V_Y - V_{DD})^2 \right] \\ = \frac{1}{2} K' \left(\frac{W}{L} \right)_3 (0 - V_Y - V_{T,3})^2 \end{aligned} \quad (2.29)$$

$$\begin{aligned} 2(1.5 - 5 + 1)(V_Y - 5) - (V_Y - 5)^2 \\ = 3(-V_Y - [-1 - 0.4(\sqrt{0.6 + 5 - V_Y} - \sqrt{0.6})])^2 \end{aligned} \quad (2.30)$$

แก้สมการกำลังสองจะได้

$$V_Y = 2.79 \text{ V}$$

สามารถแสดง ณ จุดนี้ PMOS ทรานซิสเตอร์ M2 ยังคง ON อยู่แรงดันเอาต์พุตจะเริ่มเพิ่มขึ้นไป V_{DD} สรุปได้ว่าแรงดันเทรซโฮลต์ด้านล่าง V_{th-} มีค่าประมาณเท่ากับ 1.5 V

รูปที่ 2.17 แสดงการจำลองด้วยโปรแกรม PSpice สำหรับแรงดันที่เพิ่มขึ้นและลดลง

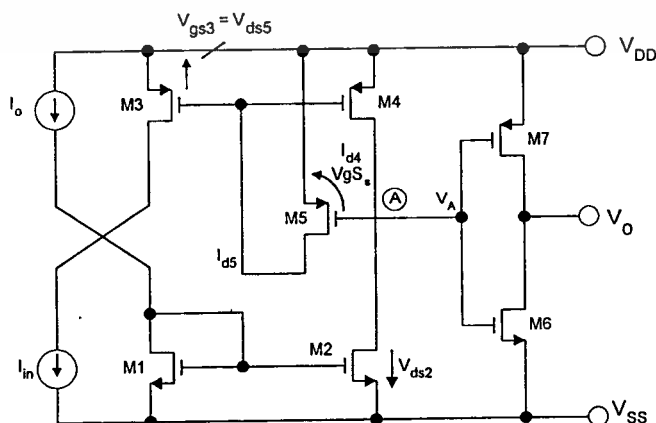
2.5 โดยใช้กระแสซิมอสหมิตท์ทริกเกอร์

ในวงจรใช้ MOS 7 ตัว การควบคุมกระแสทรานซิสโตโดยกระแสไบอัสและใช้ MOS อื่น ขึ้นอยู่กับวงจร ตัวอย่างการออกแบบและการจำลองผลนี้ได้

หมิตท์ทริกเกอร์เป็นวงจรใช้ทั้งอนาล็อกและดิจิตอล หมิตท์ทริกเกอร์เป็นหลักในการประยุกต์ค่าจัดการสัญญาณเปรียบเทียบในรูปร่างของสัญญาณรบกวนและการรบกวน หมิตท์ทริกเกอร์ในความเป็นจริง คือวงจรเปรียบเทียบที่มีฮิสเตอร์รีซิส การแสดงค่าความแตกต่างการสวิตช์ระดับแรงดันอินพุทของคุณสมบัติการโอนถ่ายสำหรับกระแสหมิตท์ทริกเกอร์ของอินพุทคือกระแสแทนแรงดัน ซึ่งแรงดันเอาท์พุทมีการเปลี่ยนแปลงลอจิกสัญญาณอย่างรวดเร็วในสองสถานะ (ต่ำและสูง) ขึ้นอยู่กับค่าความต่างระหว่างอินพุทและกระแสทรานซิสโต 2 ตัว กระแสหมิตท์ทริกเกอร์โดยเฉพาะอย่างยิ่งโฟลด์ดีเทคเตอร์ ออปติคัลรีโมทคอนโทรล และ เครื่องมือแพทย์ มีความพิเศษที่น่าสนใจในเทคโนโลยีซิมอส ระหว่างอนาล็อกและดิจิตอลบนชิพ (chip)

2.5.1 การอธิบายวงจร และการทำงาน

เริ่มต้นหมิตท์ทริกเกอร์ถูกสร้างขึ้นจากออปแอมป์ด้วยค่าความต้านทานป้อนกลับแบบบวกที่แสดงฮิสเตอร์รีซิสในส่วนของวงจร ซิมอส (แรงดัน) หมิตท์ทริกเกอร์มอส 2-3 ตัว ที่ใช้ และสร้างการป้อนกลับใหม่โดยมอสทรานซิสเตอร์เพิ่มเติมด้วย ไม่ต้องใช้ค่าความต้านทาน แรงดันทรานซิสโตถูกกำหนดโดยลักษณะทางเรขาคณิตของทรานซิสเตอร์และขบวนการของพารามิเตอร์ และแรงดันแหล่งจ่ายปกติ ดังนั้น ฮิสเตอร์รีซิสของหมิตท์ทริกเกอร์หลังจากรวมกันแล้ว จะยังมีค่าคงที่อยู่นอกจากกำลังงานแหล่งจ่าย, อุณหภูมิ และการเปลี่ยนแปลงทางกายภาพของพารามิเตอร์

รูปที่ 2.18 แสดงซิมอสกระแสหมิตท์ทริกเกอร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดก็ตาม อีกรั้วห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ซีมอสกระแสชมิทท์ทริกเกอร์ใหม่ตามรูปที่ 2.18 ประกอบด้วยวงจรเปรียบเทียบกระแส (M1, M2 และ M3, M4) และอินเวอร์เตอร์ (M6 และ M7) และเพิ่มทรานซิสเตอร์ M5 ซึ่งอาจจะ เป็น PMOS หรือ NMOS การเป็นการป้อนกลับแบบบวกแน่นอน และทำให้กระแสเปรียบเทียบ กลายเป็นกระแสชมิทท์ทริกเกอร์ดังจะอธิบายต่อไป

ขั้นแรกพิจารณาจากรูป 2.18 สมมติว่าเอา M5 ออกก่อน กระแสอินพุท I_{in} เป็นกระแส เดรนของ M3 ที่อ้างอิงกระแส I_o คือกระแสเดรนของ M1 โดย M1, M2 และ M3, M4 เป็นคู่แมตช์ ซึ่งกันด้วยอัตราส่วน 1:1 เช่น I_{in} และ I_o โดย M4 และ M2 ตามลำดับ ถ้าทำงานถึงจุดอิมิตัว ดังนั้น กระแสเทรตโฮลของการเปรียบเทียบ (คอมพาราเตอร์) เท่ากับ I_o เช่น เมื่อ I_{in} น้อยกว่า I_o ส่วน V_A เป็น Low V_o จะเป็น "High" ซึ่งตรงกันข้าม V_o จะเป็น Low เมื่อ I_{in} มากกว่า I_o

ปัจจุบัน M5 ตามรูปที่ 2.18 ทำให้เป็นกระแสชมิทท์ทริกเกอร์จริง M5 ในการป้อน กลับแบบบวก โดยกระแสที่ไหลผ่านขึ้นอยู่กับ V_A ซึ่งเป็นกระแสสะท้อนถ้า I_{in} มีค่าต่ำมาก ๆ กว่า I_o V_A ก็ต่ำ เช่น M4 ทำงานในสภาวะอิมิตัว ขณะที่ M5 และ M2 ไม่อิมิตัว ผลสำหรับ M5 และ M2 จะ ทำงานในสภาวะ triode M5 ทำงานด้วยแรงดันเกต V_{gs5} สูงมากกว่าแรงดันเดรน (ซึ่งชี้ที่ V_{gs3}) ดังนั้นไปจับในช่วงด้านทาน กระแสเดรน I_{d2} เท่ากับ I_{d4} ซึ่ง $I_{d4} = I_{in} - I_{d5}$

ดังนั้น

$$I_{d2} = (I_{in} - I_{d5}) < I_o \quad (2.31)$$

เช่นกระแสอ้างอิง I_o ไม่เป็นกระแสสะท้อนของ M2 ดังนั้น M2 อยู่ในสภาวะ triode

เมื่อการเพิ่มของ I_{in} กระแสเทรตโฮลทางสูง I_{in} มีค่ามาถึง เมื่อ $I_{d2} = I_o$ ที่จุดนี้ M2 มีค่า กระแสสูงสุดไปยัง Mode A และถ้าแสดงเป็นกระแสสะท้อนเทียบกับ M1 และดังนั้นอยู่ในสภาวะ อิมิตัว ตามสมการที่ 1 และเกิดกระแส

$$I_{d2} = I_o - I_{ds} \quad (2.32)$$

การเพิ่ม I_{in} มากกว่าที่จุดนี้ เพิ่ม V_{ds2} ที่อัตราสูง แล้วลด I_{ds} และสวิทซ์ V_A ไปเป็น High เลื่อนขนาดของ M4 และ M5 พอประมาณ ทรานซิสเตอร์ M5 ป้อนกลับจะยังไม่ทำงาน ($I_{ds} = 0$)

ขณะที่ V_A เป็น High เงื่อนไขนี้จะสมบูรณ์เมื่อ $\sqrt{(2I_o / K_4)} < |V_{TP}|$ คือค่าสัมบูรณ์ของพิมอส ไม่ว่าจะกรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แรงดันเทรสโธล และ $K_2 = \mu C_{ox} (W/L)^2$ เมื่อ μ_0 = ความสามารถในการนำ ส่วน L = ความยาวของ Channel โดย C_{ox} = Oxide Capacitance ต่อหน่วยพื้นที่ และ W = ความกว้างของ Channel

หลังจากลด I_{in} สวิตช์ V_A กลับไปเป็น Low ที่ระดับเทรสโธล I_{th} เหมือนกับกระแสเปรียบเทียบ

ดังนั้น

$$I_{th} = I_o \quad (2.33)$$

กระแสเทรสโธลค่านบน I_{th} มีการคำนวณ ตามที่กำหนดไว้มากกว่า V_A สวิตช์จาก Low และ High ขณะที่ I_{in} เพิ่ม เมื่อ $I_{d4} = I_o$ และ M2 อิ่มตัว ใช้รูปแบบ Quadratic ของ MOS

$$V_{ds2} = \sqrt{(2I_o / K_2)}$$

แรงดันเกต M5

$$-V_{gs5} = V_{dd} - V_{ss} - V_{ds2} \quad (2.34)$$

แรงดันเดรน

$$-V_{ds5} = -V_{gs3} = \sqrt{\frac{2I_o}{K_3}} - V_{Tp} = \sqrt{\left(\frac{2I_o}{K_3}\right) + |V_{Tp}|} \quad (2.35)$$

กระแสเดรน I_{d5} สามารถคำนวณจากสมการกระแสในสภาวะ triode

$$I_{d5} = K_5 \left[(V_{gs5} - V_{Tp}) V_{ds5} - \frac{1}{2} V_{ds5}^2 \right] \quad (2.36)$$

ใช้สมการ (2.32), (2.34), (2.35), (2.36)

$$I_{th} = I_o + K_5 \left[\left(V_{dd} - V_{ss} - \sqrt{\left(\frac{2I_o}{K_2}\right)} - |V_{Tp}| \right) \times \left(\sqrt{\left(\frac{2I_o}{K_3}\right) + |V_{Tp}|} - \frac{1}{2} \left(\sqrt{\left(\frac{2I_o}{K_3}\right) + |V_{Tp}|} \right)^2 \right) \right]$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ในการค้า
ไม่ว่ากรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความกว้างฮีสเตอร์รีซีตได้จาก $\Delta I = I_{th} - I_{tl} = I_{ds}$ ตามสมการ (2.37) หาได้ โดยขนาดของ M5, I_O และค่าพารามิเตอร์ ดังนั้น ความกว้างฮีสเตอร์รีซีตสามารถเลือกได้โดยรูปร่างของ M5

2.5.2 ตัวอย่างการออกแบบ และการจำลอง

วงจรตามรูปที่ 2.18 สามารถจำลองได้กับ 3 μm CMOS ใช้ Spice พารามิเตอร์ และ ขนาดตามตารางที่ 2.1[13]

ตารางที่ 2.1 แสดงค่าการจำลองที่ใช้ SPICE พารามิเตอร์

Transistor	W	L
	μm	μm
M1, M2	18	12
M3, M4	18	9
M5	3	18
M6	9	6
M7	9	4
V_{DD}	5 V	
V_{SS}	0 V	
I_O	2 μA	

การออกแบบกระแสฮีสเตอร์รีซีต คือ 6 μA รูปที่ 2.19 แสดงคุณสมบัติการโอนถ่ายของกระแส I_{in} ถึง V_O ทาง DC และ AC ตำแหน่งเวลา ของ load 1 pF คือประมาณ 280 ns สำหรับการสวิงของ I_{in} จาก $0 \rightarrow 10 \mu\text{A}$

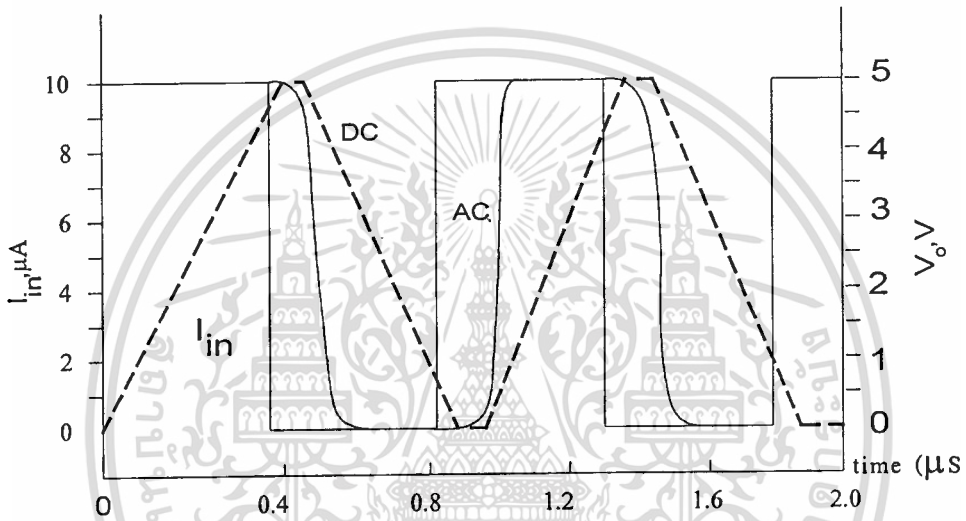
ตามที่กล่าวถึงก่อน M5 สามารถใช้ NMOS ดังแสดงรูปที่ 2.20 การจำลองสามารถหากระแสเทรตโฮลได้

$$I_{tl} = I_O \quad (2.38)$$

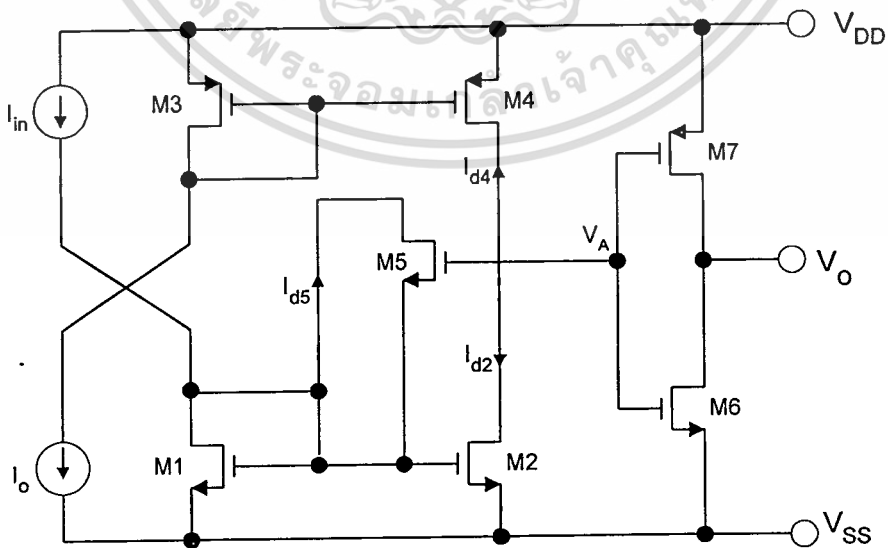
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

$$I_{th} = I_O + K_S \left[\left(V_{dd} - V_{ss} - \sqrt{\left(\frac{2I_O}{K_4} \right) - V_{Tn}} \right) \times \left(\sqrt{\left(\frac{2I_O}{K_1} \right) + V_{Tn}} \right) - \frac{1}{2} \left(\sqrt{\left(\frac{2I_O}{K_1} \right) + V_{Tn}} \right)^2 \right] \quad (2.39)$$

ที่ V_{Tn} คือ แรงดันเทอร์สโวลของ NMOS คุณสมบัติการโอนถ่ายทาง DC จะตรงข้ามดัง
รูปที่ 2.19

รูปที่ 2.19 แสดงการจำลองคุณสมบัติการโอนถ่าย คิซีและเอซี

รูปที่ 2.20 แสดง NMOS ทหรานซิสเตอร์ M5

เอกสารนี้เป็นเอกสารทสงวนไวสำหรับกรใชงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไมอนุญาตให้นำไปใชประโยชน์ด้านการค้า
ไมวากรณีใดทงสิ้น อีกทงห้ามมิใหัดแปลงเนื้อหา และตองอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช

วงจร โดยใช้กระแสขั้วทรานซิสเตอร์เป็นพื้นฐานกระแสสะท้อนในการอธิบายโครงสร้าง
ง่ายซึ่งมีการควบคุมกระแสเทอร์สโตน 2 ระดับ การปรับโดยกระแสไบอัส และโดยขนาดของ MOS
การออกแบบสมการของความกว้างขั้วทรานซิสเตอร์ การจำลองมีการพิสูจน์ที่วงจรที่เหมาะสมสำหรับ
การประยุกต์ความเร็วสูง ๆ ต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

เทคโนโลยีไมโครเวฟและประเภทของวงจรมิคโครเวฟ

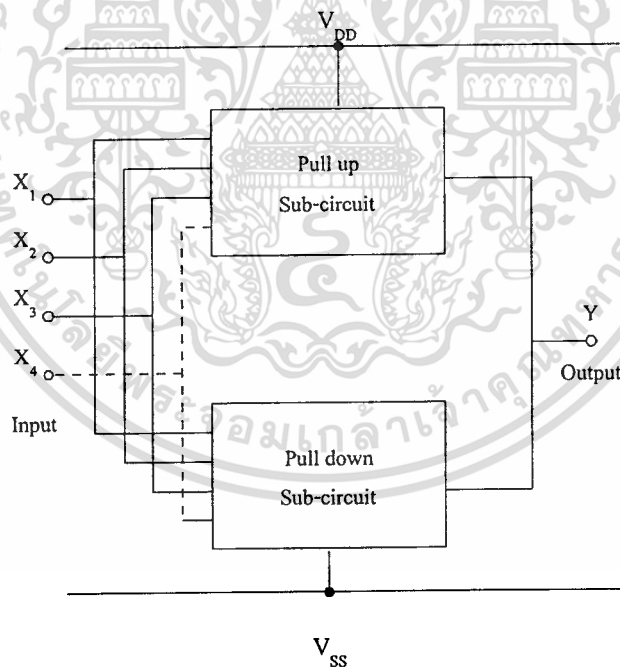
3.1 เทคโนโลยีไมโครเวฟ

เทคโนโลยีการสร้างวงจรมิคโครเวฟได้รับการพัฒนามาจากเทคโนโลยีการสร้างวงจรมิคโครเวฟและไมโครเวฟ โดยขั้นตอนที่สอดคล้องกันจะถูกสร้างขึ้นพร้อมกัน ดังนั้นจึงสามารถแบ่งเทคโนโลยีการสร้างไมโครเวฟได้เป็น 2 แบบ คือ

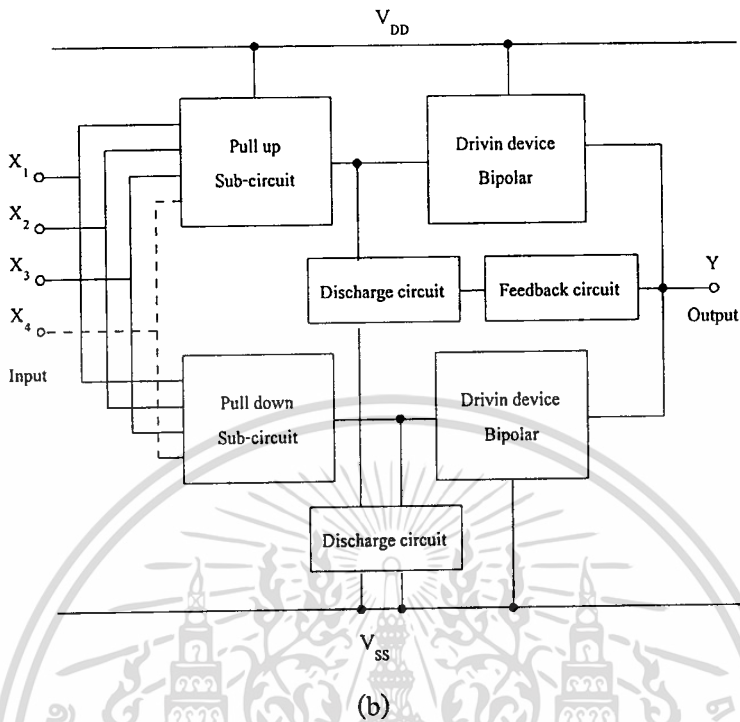
3.1.1 ไมโครเวฟที่ใช้เทคโนโลยีไมโครเวฟ

ในระยะแรก ๆ ในการผลิตวงจรมิคโครเวฟ การเพิ่มอุปกรณ์มอดลบนวงจรมิคโครเวฟ ภายใต้เทคโนโลยีการผลิตไมโครเวฟ เป็นเรื่องที่ยากและเสียค่าใช้จ่ายสูง ดังนั้นจึงนิยมที่จะสร้างอุปกรณ์ไมโครเวฟลงบนขบวนการผลิตไมโครเวฟมากกว่า อย่างไรก็ตามอุปกรณ์ไมโครเวฟที่ผลิตด้วยเทคโนโลยีนี้มีคุณภาพสูงกว่า เนื่องจากสามารถควบคุมขนาดและความหนาแน่นสารเจืออย่างมีประสิทธิภาพทำให้ไมโครเวฟที่ได้มีอัตราขยายสูง ($\beta \approx 100-200$) และ ความถี่คัทออฟ ($f_c \approx 20-30$ GHz) ผลคือสามารถผลิตวงจรมิคโครเวฟที่มีความเร็วสูง ทำให้ผู้ผลิตบางรายหันมาใช้เทคโนโลยีนี้บ้างก็ตาม แต่วงจรมิคโครเวฟที่ได้ก็มีขนาดใหญ่และมีการสูญเสียกำลังในรูปความร้อนสูง ดังนั้น จึงต้องออกแบบระบบระบายความร้อนให้ดี จึงจะรักษาประสิทธิภาพของวงจรมิคโครเวฟไว้ได้ ทำให้เทคโนโลยีนี้ยังไม่เป็นที่นิยมแพร่หลายนัก

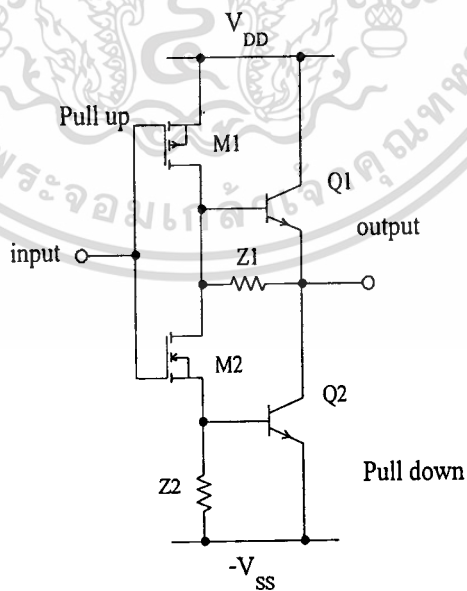
1. วงจรซีมอส ซึ่งทำหน้าที่กำหนดลอจิกฟังก์ชัน และทำหน้าที่ขับอุปกรณ์ไบโพลาร์ใน ส่วนที่ 2 วงจรส่วนนี้แบ่งออกเป็น Pull-up และ Pull-down
2. ส่วนอุปกรณ์ไบโพลาร์ ทำหน้าที่ขับ/ดึง กระแสโหลด เพื่อให้โหลดมีค่าลอจิกที่กำหนด
3. อุปกรณ์ ซึ่งทำหน้าที่คายประจุที่รอยต่อ อิมิตเตอร์-เบส เมื่อไบโพลาร์หยุดนำกระแส เพื่อให้วงจรสามารถทำงานได้เร็วขึ้น อุปกรณ์นี้อาจเป็นเพียง ตัวต้านทานหรือโหลดไว งาน (Active load) เช่น มอสทรานซิสเตอร์ หรือ อาจประกอบขึ้นเป็นวงจรโครงข่ายขับ ช้อน โดยอาศัยการป้อนกลับสัญญาณเพื่อควบคุมเวลาในการคายประจุเพื่อให้วงจรมี ความเร็วสูงสุด
4. อุปกรณ์อื่น ๆ เช่น Passive/Active Shunt Network สำหรับการออกแบบวงจรแกว่งเต็ม ช่วง (full swing) หรืออุปกรณ์เพิ่มความเร็ว เช่น Schottky diode เป็นต้น

(a)

รูปที่ 3.2 โครงสร้างภายในของวงจร (a) ซีมอสลอจิกเกท (b)ไบซีมอสลอจิกเกท

รูปที่ 3.3 วงจรไบซีมอสอินเวอร์เตอร์

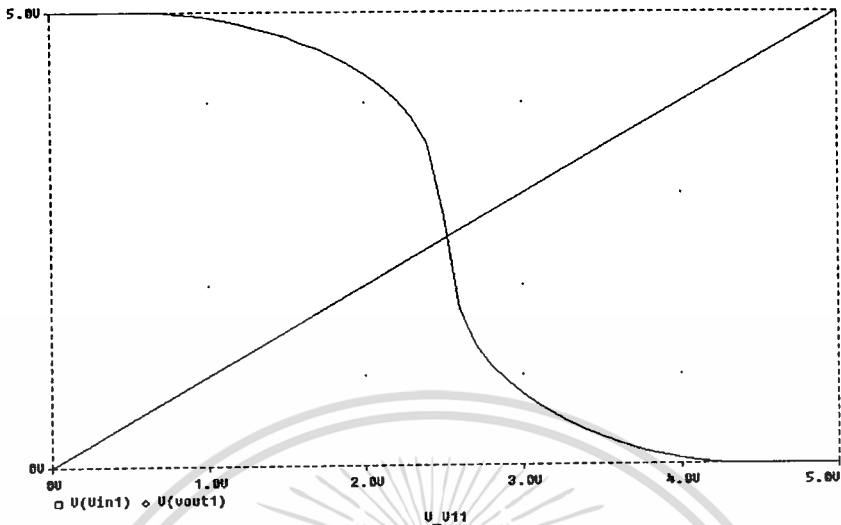
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วงจรถูกบรรจุในรูปที่ 3.3 เป็นวงจรรีเลย์อินเวอร์เตอร์ ซึ่งเป็นเทคนิคการออกแบบวงจรในระยะเริ่มแรก โดยเทคโนโลยีในสมัยนั้นไบโพลาร์ทรานซิสเตอร์ที่สร้างขึ้นมีขนาดใหญ่มาก ดังนั้นขนาดของตัวต้านทานจึงไม่เป็นเงื่อนไขในการออกแบบ วงจรดังกล่าวจึงถูกผลิตออกในรูปแบบของ อุปกรณ์ดิสครีต (discrete element) หรือวงจรรวมแบบ LSI มากกว่าที่จะออกแบบเป็นวงจรรวมแบบ VLSI และ ULSI

การทำงานของวงจรถูกแบ่งออกเป็นวงจรถูกบรรจุ ทำหน้าที่กำหนดระดับสัญญาณ โดยต่อกันแบบคู่ประกอบ (Complementary) M1 ทำหน้าที่เป็นวงจรถูกบรรจุ Pull-up และ M2 ทำหน้าที่เป็นวงจรถูกบรรจุ Pull-down โดยกำหนดระดับสัญญาณเอาต์พุตเป็น 1 และ 0 ตามลอจิกฟังก์ชัน ตามลำดับ แรงดันสัญญาณแอมพลิจูดของวงจรถูกบรรจุระหว่าง V_{SS} ถึง V_{DD} ตัวต้านทาน Z_1 และ Z_2 ทำหน้าที่คายประจุที่รอยต่อเบส-อิมิตเตอร์เพื่อเพิ่มความเร็วในหยุดนำกระแสของไบโพลาร์ทรานซิสเตอร์ นอกจากนี้ Z_1 และ Z_2 ยังทำให้สัญญาณเอาต์พุตเกิดการแกว่งแบบเต็มช่วง (Full swing) เมื่อไบโพลาร์หยุดนำกระแสแล้ว

เมื่อเริ่มป้อนสัญญาณ 0 ที่อินพุต พิมอสทรานซิสเตอร์ (M1) เกิดการเหนี่ยวนำช่องทางเดินกระแส โดยกระแสส่วนใหญ่จะไหลจากแหล่งจ่าย ผ่าน M1 ทำการไบอัส ไบโพลาร์ (Q1) ที่เบส ขณะนี้เอ็นมอสทรานซิสเตอร์ยังคงตัดออฟ ดังนั้นจึงไม่มีทางเดินกระแสตรงระหว่างแหล่งจ่ายกระแสที่ไหลจากแหล่งจ่ายจึงเป็นเพียงกระแส AC ที่ไหลไปยังเอาต์พุตโหนด โดยกระแสบางส่วนจะไหลผ่าน Z_1 ไป กระแสส่วนนี้ทำให้กระแสไบอัสน้อยลง เป็นผลให้การทำงานของวงจรถูกบรรจุ ดังนั้นจึงนิยมออกแบบให้ Z_1 มีขนาดใหญ่ เพื่อจำกัดขนาดของกระแสที่ผ่าน Z_1 เมื่อไบโพลาร์เริ่มเข้าสู่ย่านอิ่มตัว Z_1 นี้ยังคงนำกระแสต่อไป ทำให้สัญญาณเอาต์พุตมีค่าเท่ากับ V_{DD}

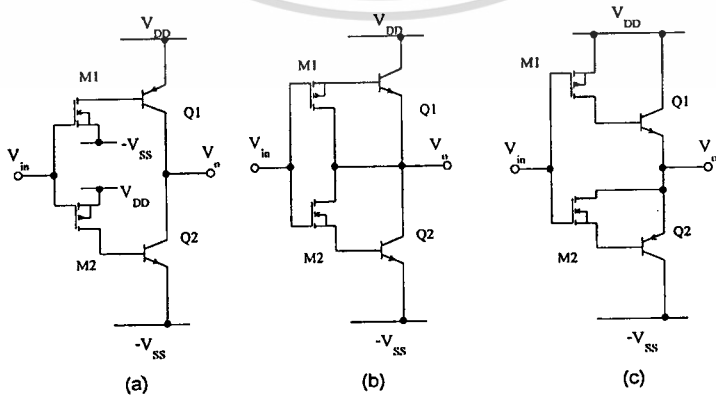
ในทางตรงข้ามเมื่อป้อนสัญญาณ 0 ที่อินพุต M2 เริ่มนำกระแส เกิดการไบอัสไบโพลาร์ทรานซิสเตอร์ Q2 เกิดการคายประจุออกจากโหนดผ่าน Q2, M2, Z_1 และ Z_2 เมื่อ Q2 เริ่มเข้าสู่ย่านอิ่มตัว M2 จะหยุดนำกระแส ดังนั้นสัญญาณเอาต์พุตจึงมีค่าเท่ากับ $V_{CE(SAT)} - V_{SS}$ หรือประมาณเท่ากับ V_{SS}

รูปที่ 3.4 การโอนถ่ายกระแสตรงวงจรไบซีมอสอินเวอร์เตอร์ (รูปที่ 3.3)

3.3 การออกแบบวงจรไบซีมอส

ขั้นตอนในการออกแบบวงจร Static logic ด้วยเทคโนโลยีไบซีมอส เริ่มจากการกำหนดฟังก์ชันการทำงานในรูปของสมการบูลีน จากนั้นใช้วิธีเดียวกันกับการออกแบบวงจรซีมอสโดยทำการออกแบบวงจรส่วน Pull-up และ ส่วน Pull-down โดยแยกทั้งสองส่วนออกจากกัน ขึ้นต่อไปจึงเพิ่มอุปกรณ์ไบโพลาร์ซึ่งทำหน้าที่ขับกระแส ชนิดของอุปกรณ์ไบโพลาร์และการเชื่อมต่อที่ต่างกันทำให้การทำงานและ คุณลักษณะ (Characteristic) ของวงจรที่ได้แตกต่างกัน ซึ่งสามารถแบ่งออกได้ดังนี้

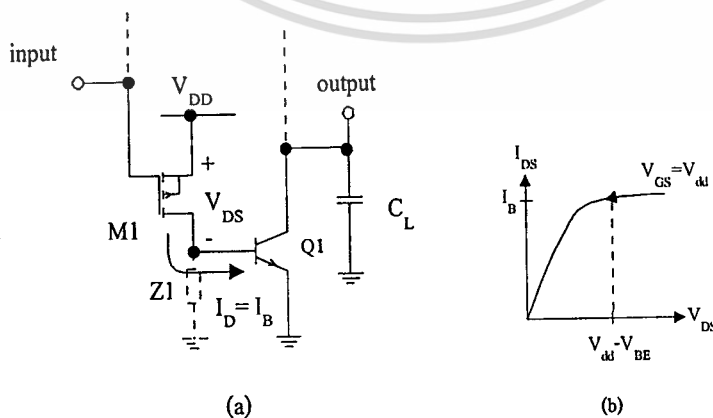
รูปที่ 3.5 โครงสร้างวงจรไบซีมอส (a). Common - Emitter (CE) (b). Gate - Diode (GD)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
(c). Emitter Follower (EF)
ไม่ว่ากรณีใดก็ตาม ห้ามนำไปใช้เพื่อการค้า และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3.1 โครงสร้างแบบ Common - Emitter (CE)

วงจรในส่วน Pull-down จะมีการทำงาน เริ่มจากพิมอสซึ่งทำหน้าที่สวิทช์ให้เกิดการทำงาน โดยการป้อนกระแสไปอัสให้กับไบโพลาร์ทรานซิสเตอร์เพื่อคายประจุที่โหลดลงสู่กราวด์ โดยที่มอสทรานซิสเตอร์จะถูกต่ออยู่ในลักษณะ Common-Source ในขณะที่ไบโพลาร์ทรานซิสเตอร์ จะต่ออยู่ในลักษณะ Common-Emitter การทำงานของวงจรจึงเป็นแบบไม่กลับเฟส

พิจารณาการทำงานของวงจร โดยสมมติว่าในสภาวะเริ่มแรก มอสทรานซิสเตอร์อยู่ในสภาวะคัทออฟ และประจุที่ เบสของไบโพลาร์ทรานซิสเตอร์ถูกคายผ่านอุปกรณ์คายประจุ (Z_L) ลงกราวด์ เมื่อป้อนอินพุต 0 ให้กับวงจร พิมอสทรานซิสเตอร์เริ่มทำงานโดยที่ศักดา $V_{DS} = |V_{DD}|$ ดังนั้นมอสจึงนำกระแสในย่านอิ่มตัว โดยกระแส I_{DS} จะไหลเข้าสู่เบสของไบโพลาร์ทรานซิสเตอร์อย่างรวดเร็ว เมื่อศักดาระหว่าง เบส-อิมิตเตอร์เข้าสู่ $V_{BE(ON)}$ ไบโพลาร์จะเริ่มนำกระแส I_C ทำการคายประจุที่ C_L ลงสู่กราวด์ โดยที่มอสทรานซิสเตอร์ยังคงทำงานในย่านอิ่มตัว $[V_{DS} > (V_{GS} - |V_{Th}|)]$ คือ $V_{DS} = V_{DD} - V_{BE(ON)}$ และ $[V_{GS} = V_{DD} - |V_{Th}|]$ ดังนั้นในการออกแบบต้องกำหนดให้ $|V_{Th}| > V_{BE(ON)}$ และเนื่องจาก V_{DS} และ V_{GS} มีขนาดคงที่ ดังนั้นกระแส I_D และ I_B จึงมีค่าคงที่ตลอดการทำงานในช่วงนี้ ดังรูป 2.6(b) จนเมื่อกระทั่งไบโพลาร์เริ่มอิ่มตัว และมีศักดาตกคร่อมคอลเลคเตอร์-อิมิตเตอร์ เท่ากับ $V_{CE(SAT)}$ (โดยประมาณ 100-200 มิลลิโวลต์) ดังนั้นวงจรนี้จึงมีช่วงแกว่งของสัญญาณเอาท์พุท ใกล้เคียงกับแบบวงจรแกว่งเต็มช่วง (Full swing circuit หรือ rail to rail) คือมี $V_{OH} = [V_{DD} - V_{CE(SAT)}]$ และ $V_{OL} = V_{CE(SAT)}$ เนื่องจากวงจรนี้มอสทรานซิสเตอร์ตลอดการทำงานนำกระแสสูงในย่านอิ่มตัว และไม่ขึ้นกับแรงดันเอาท์พุทของวงจร ดังนั้นวงจรนี้จึงมีความเร็วในการทำงานสูงมาก

รูปที่ 3.6 วงจรไบซิมอสส่วน Pull - down (a). โครงสร้างแบบ Common-Emitter

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่งานไว้สำหรับการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
(b) การทำงานของวงจร
ไม่ว่ากรณีโดยทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

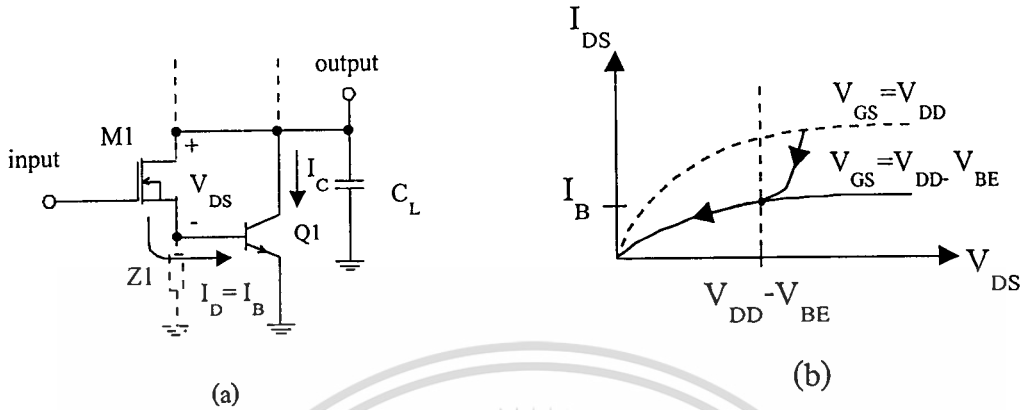
อย่างไรก็ตาม วงจรดังกล่าวก็มีข้อเสียคือ เกิดกระแสสถิตย์ตรงตลอดเวลา แม้ว่าวงจรจะไม่ได้อยู่ในช่วงการเปลี่ยนแปลงระดับลอจิกหรือช่วงการสวิตช์ก็ตาม ซึ่งต่างกับวงจรซีมอสและไบซีมอสอื่น ๆ ซึ่งจะนำกระแสในช่วงเฉพาะที่เกิดการสวิตช์ เท่านั้น ดังนั้นวงจรไบซีมอสแบบคอมมอนอิมิตเตอร์จึงเกิดกำลังสูญเสียมาก นอกจากนี้เนื่องจากในช่วงสุดท้ายของการเปลี่ยนระดับลอจิก ไบโพลาร์ทรานซิสเตอร์จะทำงานในย่านอิ่มตัว และจะนำกระแสในย่านตลอดไปหลังสิ้นสุดการเปลี่ยนระดับลอจิก ทำให้เกิดประจุที่สะสมอยู่ระหว่างเบส - คอลเลกเตอร์เป็นจำนวนมาก และเมื่อเกิดการเปลี่ยนระดับลอจิกหรือเกิดการสวิตช์อีกครั้งหนึ่ง ไบโพลาร์ที่เคยนำกระแสอยู่ก็จะเข้าสู่ย่านคัทออฟแทน ผลของประจุค้างทำให้ไบโพลาร์หยุดนำกระแสช้าลง วงจรนี้จึงมีค่าหน่วงเวลาดิ่งลงที่สูง ดังนั้นในการออกแบบวงจรประเภทนี้ จึงต้องออกแบบให้อุปกรณ์คายประจุ เช่นตัวต้านทานหรือมอสมีขนาดใหญ่กว่าปรกติหรืออาจเพิ่ม Schottky diode ที่รอยต่อเบส-คอลเลกเตอร์ เพื่อช่วยลดผลของประจุค้าง

3.3.2 โครงสร้างแบบ Gate - Diode (GD)

พิจารณาการทำงานของวงจร เมื่อป้อนระดับสัญญาณอินพุต '1' เอนมอสทรานซิสเตอร์จะเริ่มนำกระแสโดยทำงานในย่านอิ่มตัว ($V_{GS} = V_{DD} - V_{Th}$ และ $V_{DS} = V_{DD}$) กระแส I_D จะทำการไบอัสไบโพลาร์ทรานซิสเตอร์ จนศักดาที่รอยต่อเบส - อิมิตเตอร์มีค่าเท่ากับ $V_{BE(ON)}$ ไบโพลาร์จะเริ่มนำกระแสโดยทำการคายประจุ C_L ลงสู่กราวด์ เมื่อขนาดสัญญาณเอาต์พุตลดลงจนมีค่าเท่ากับ $(V_{DD} - V_{Th})$ ช่วงเวลานี้มอสจะเข้าสู่การทำงานในสถานะเชิงเส้น คือ $V_{GS} = V_{DD} - V_{BE}$ และ $V_{DS} = (V_{GS} - V_{Th})$ โดยกระแส I_{DS} (หรือ I_B) จะลดลงแบบกำลังสองตามศักดาเอาต์พุตที่ลดลง [$V_{DS} = (V_{OP} - V_{BE(ON)})$]

$$I_B = I_{DS} = \frac{\mu\epsilon W}{t_{OX} L} \left[(V_{GS} - V_{Th}) V_{DS} - \frac{V_{DS}^2}{2} \right] \quad (3.1)$$

จนกระทั่งศักดาเอาต์พุตมีค่าเท่ากับ $V_{BE(ON)}$ หรือ $V_{DS} = 0$ โวลท์ มอสทรานซิสเตอร์จะหยุดนำกระแส แต่เนื่องจากศักดาที่เบส - อิมิตเตอร์ ยังคงมีค่าเท่ากับ $V_{BE(ON)}$ ดังนั้นในสถานะสุดท้ายของการสวิตช์ จึงมีค่าศักดาเอาต์พุต $V_{OL} = V_{BE(ON)}$ โดยเสมือนมีไดโอดต่อแควมป้อนอยู่ เช่นเดียวกันสำหรับวงจรส่วน Pull-up ซึ่งมี $V_{OH} = V_{DD} - V_{BE(ON)}$ ดังนั้นวงจรไบซีมอสแบบเกตไดโอด (GD) จึงมีช่วงแกว่งสัญญาณแบบไม่เต็มช่วง (Partial swing circuit)

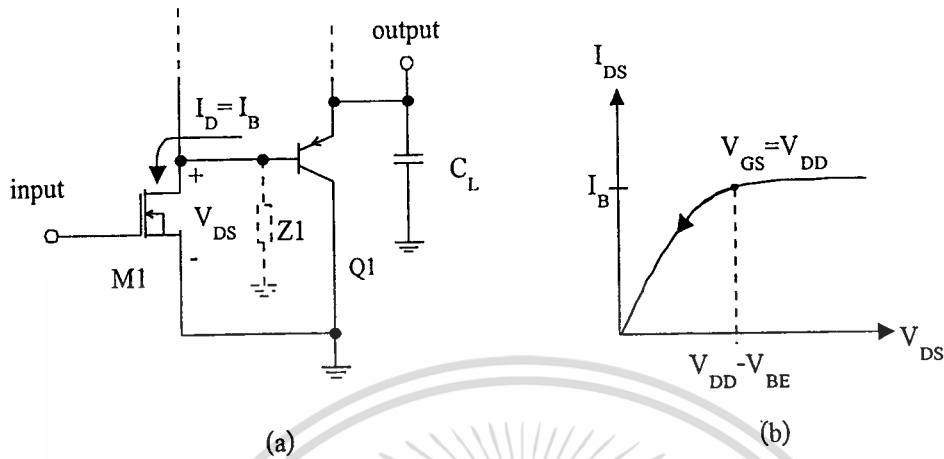
รูปที่ 3.7 แสดงวงจรไบโวมอสส่วน Pull-down (a). โครงสร้างแบบ Gate - diode (b). การทำงานของวงจร

สำหรับการออกแบบวงจรไบโวมอสประเภทนี้ เพื่อเพิ่มความเร็วในการทำงานของวงจร ต้องออกแบบให้ไบโพลาร์ไม่ทำงานสภาวะอิ่มตัว จากรูป 3.7(a)

$$V_{OL}(t) = V_{CE}(t) - I_C(t) * R_C \tag{3.2}$$

ถึงแม้ว่าขณะเกิดการสวิตช์ $V_{OL(dynamic)}$ อาจมีค่าต่ำสุดเท่ากับ $V_{CE(SAT)}$ (ประมาณ 100 - 200 mV) ในช่วงที่กระแส I_C มีค่าสูงสุด และ R_C มีค่าสูง จากนั้นค่า I_C จะลด จนเมื่อกระแส $I_C = 0$ กระแส I_D จะยังคงคายประจุ C_L ต่อไป จนกระทั่งวงจรเข้าสู่สภาวะ Steady state หรือช่วงที่กระแส $I_D = 0$ เมื่อศักดาเอาท์พุท $V_{OL(Static)} = V_{BE}$ เพื่อให้วงจรทำงานเร็วขึ้นคือจาก $V_{OL(Dynamic)}$ เข้าสู่ $V_{OL(Static)}$ โดยเร็ว ดังนั้นต้องออกแบบให้วงจรมีขนาด I_C มีค่าพอเหมาะ และ R_C ต้องมีค่าต่ำ เพื่อป้องกันไม่ให้ไบโพลาร์ทำงานในสภาวะอิ่มตัว

นอกจากวงจรประเภทนี้จะมีช่วงแกว่งสัญญาณแบบไม่เต็มช่วงแล้ว การเปลี่ยนระดับลอจิกจาก 0 ไป 1 และจาก 1 ไป 0 ยังมีลักษณะไม่สมมาตร พิจารณาได้จากวงจรในส่วน Pull-down ประกอบด้วยทรานซิสเตอร์แบบเอ็นมอสและไบโพลาร์แบบ NPN ซึ่งทำงานได้เร็วกว่าวงจรในส่วน Pull-up ซึ่งประกอบด้วยพีมอสและไบโพลาร์แบบ PNP ทั้งนี้เนื่องจากค่าความคล่องตัวของพาหะในชั้นสารหรือค่า Mobility ของอิเล็กตรอนมีค่าสูงกว่าโฮล ดังนั้นจึงต้องมีการออกแบบขนาดของทรานซิสเตอร์ในส่วน Pull-up และ Pull-down ให้เหมาะสมเพื่อให้การสวิตช์เป็นไปแบบสมมาตร

รูปที่ 3.8 วงจรไบซีมอสส่วน Pull-down (a). โครงสร้างแบบ Emitter Follower
(b). การทำงานของวงจร

3.3.3 โครงสร้างแบบ Emitter-Follower (EF)

วงจรไบซีมอสประเภทนี้ ไบโพลาร์จะทำงานแบบวงจรอิมิตเตอร์ตาม (Emitter follower) และถูกไบอัสด้วย มอสทรานซิสเตอร์ซึ่งมีการทำงานแบบ Common source และเนื่องจากวงจรมีโครงสร้างแบบวงจรอิมิตเตอร์ตามทำให้ช่วงแอมพลิจูดสัญญาณเอาต์พุตเป็นแบบแกว่งไม่เต็มช่วง (Partial swing) เช่นเดียวกับวงจรไบซีมอสแบบ Gate-Diode

การทำงานของวงจร สภาวะเริ่มแรกมอสทรานซิสเตอร์ยังคงที่ออฟ ดังนั้นกระแส $I_D = 0 = I_B$ โดย V_{BE} มีค่าเท่ากับ 0 โวลต์ จากการคายประจุของอุปกรณ์คายประจุ Z_1 ที่สภาวะก่อนหน้านี้ และเมื่อป้อนสัญญาณอินพุต 1 มอสทรานซิสเตอร์จะเริ่มนำกระแสและทำงานในย่านอิมิตตัว เกิดการไบอัสไบโพลาร์ทรานซิสเตอร์ จนตกค่าที่รอยต่อเบส - อิมิตเตอร์ มีค่าเท่ากับ $V_{BE(ON)}$ ไบโพลาร์จะเริ่มนำกระแสอย่างรวดเร็ว และเมื่อตกค่าเอาต์พุตของวงจรเริ่มลดลงจนมีค่าเท่ากับ $V_{DD} - (V_{Th} - V_{BE})$ มอสทรานซิสเตอร์ก็เข้าสู่การทำงานในสภาวะเชิงเส้น ดังนั้นกระแส I_D ซึ่งทำการไบอัสทรานซิสเตอร์จะลดลงตามขนาดของ V_O ที่ลดลง เช่นเดียวกับวงจรแบบเกต-ไดโอด สิ่งที่แตกต่างกันคือ วงจรนี้จะมีการสวิทช์ของสัญญาณเอาต์พุตแบบสมมาตร โดยวงจร Pull-up ประกอบด้วยพีมอสทรานซิสเตอร์และไบโพลาร์แบบ NPN ในขณะที่วงจร Pull-down ประกอบด้วยเอ็นมอสทรานซิสเตอร์และไบโพลาร์แบบ PNP

เมื่อเปรียบเทียบโครงสร้างของวงจรไบซีมอสทั้ง 3 แบบ จะสังเกตได้ว่าวงจรไบซีมอสแบบ Common-Emitter จะมีประสิทธิภาพต่ำสุด เนื่องจากเกิดการสูญเสียกำลังตลอดเวลา แม้ว่าจะไม่อยู่ในช่วงของการสวิทช์ และถึงแม้ว่าวงจรนี้มีความเร็วในการทำงานสูงสุดก็ตาม วงจรก็ไม่ถูกนำมาใช้ในทางปฏิบัติ เพราะวงจรประเภทนี้ต้องการการออกแบบระบบระบายความร้อนอย่างดี ความร้อนที่สะสมทำให้ประสิทธิภาพด้านความเร็วของวงจรต่ำลง จนในที่สุดทำให้วงจรเกิดทำงานผิดพลาด

ในสำหรับวงจรไบซีมอสแบบ Gate-diode และ แบบ Emitter Follower จะมีค่าเร็วในการทำงานไม่ต่างกันมากนัก เนื่องจากวงจรไบซีมอสแบบ Gate-diode ไบโพลาร์จะต่ออยู่ในลักษณะของ Common-Emitter ซึ่งมีอัตราขยายสูงกว่า วงจรไบซีมอสแบบ Emitter Follower ซึ่งไบโพลาร์ต่อแบบ Common-Collector แต่อย่างไรก็ตามเนื่องจาก V_{GS} ซึ่งและตัวกำหนดขนาด I_D หรือกระแสไบอัสไบโพลาร์ของวงจรนี้ ($V_{GS} = V_{DD}$) มีค่าสูงกว่า V_{GS} ของวงจร Gate-Diode ($V_{GS} = V_{DD} - V_{BE(ON)}$) ดังนั้นโดยรวมแล้ว วงจรทั้ง 2 จึงมีความเร็วไม่แตกต่างกันมากนัก และเนื่องจาก V_{GS} ของวงจรแบบ Emitter-Follower ไม่ได้ถูกลดทอนลงด้วยศักดาที่รอยต่อเบส-อิมิตเตอร์ ทำให้สะดวกในการปรับลดขนาดของแรงดันแหล่งจ่าย

นอกจากนี้วงจรไบซีมอสแบบ Gate-Diode ในส่วนมอสทรานซิสเตอร์ ชาซอร์ส (ซึ่งต่อกับฐานรอง) ถูกต่อเข้ากับขาเบสของไบโพลาร์ทรานซิสเตอร์ และจากศักดาที่เบส-อิมิตเตอร์นี้ ทำให้มอสทรานซิสเตอร์เกิดปรากฏการณ์ Body Effect คือทำให้ V_{th} มีค่าสูงขึ้น ส่งผลให้วงจรทำงานช้าลงบ้างเล็กน้อย

ดังนั้นจะเห็นว่าวงจรไบซีมอสแบบ Emitter Follower นี้ มีประสิทธิภาพในการทำงานสูงสุด และง่ายต่อการออกแบบวงจร แต่วงจรดังกล่าวจำเป็นต้องใช้อุปกรณ์ ไบโพลาร์ทั้งแบบ PNP และ NPN ทำให้ต้องให้เทคโนโลยีแบบ Complementary BiCMOS (CBiCMOS) ในการผลิต ซึ่งต้องอาศัย mask เพิ่มเติมมากขึ้นสำหรับสร้างไบโพลาร์ทั้ง 2 แบบ และเพื่อให้ไบโพลาร์ที่ได้มีคุณสมบัติที่สมพียงกัน ตลอดจนมีอัตราขยายกระแส (β) และความถี่ในการทำงาน (f_T) สูง ทำให้ต้องใช้เทคโนโลยีขั้นสูงในการผลิต ผลคือทำให้ต้นทุนในการผลิตสูง สำหรับการประยุกต์ใช้ในวงจรไบซีมอสบางประเภทที่ไม่ต้องการประสิทธิภาพในการทำงานสูงนัก อาจหลีกเลี่ยงโดยการออกแบบให้วงจรประกอบด้วยไบโพลาร์แบบ NPN เท่านั้น ซึ่งจะกล่าวถึงต่อไป

เมื่อทำการออกแบบวงจรไบซีมอสในส่วนซีมอสซึ่งทำหน้าที่เป็นลอจิกฟังก์ชัน และส่วนไบโพลาร์ซึ่งทำหน้าที่ขับสัญญาณแล้ว ในขั้นตอนต่อไป คือการเพิ่มอุปกรณ์คายประจุค้ำที่รอยต่อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารสำหรับงานวิจัยเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้นำไปเผยแพร่โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย
ไม่ว่ากรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เบส - อิมิตเตอร์ ซึ่งจำเป็นสำหรับวงจรไบโสมอส เนื่องจากประจุค้างที่รอยต่อเบส - อิมิตเตอร์ทำให้ไบโพลาร์ยังคงนำกระแสต่อไป ถึงแม้ว่าไม่มีการไบอัสทรานซิสเตอร์แล้วก็ตาม การนำกระแสจะดำเนินต่อไปจนกว่าประจุค้าง ซึ่งเป็นพาหะส่วนน้อยเกิดการรวมตัวกับพาหะส่วนมากและเข้าสู่สภาวะสมดุล (Equilibrium condition) ขึ้นตอนดังกล่าวกินเวลานาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อไบโพลาร์ทำงานในโหมดกระแสสูง (high current level mode) อันเป็นผลให้เกิดประจุค้างจำนวนมาก

อุปกรณ์คายประจุ (discharge element) อาจเป็นได้ทั้งอุปกรณ์ Active และ/หรือ Passive โครงสร้างอาจเป็นแบบเรียบง่าย คือ ตัวต้านทาน หรือมอสทรานซิสเตอร์ หรืออาจเป็นโครงสร้างยุ่งยากที่มีการป้อนกลับ โดยทั่วไปอุปกรณ์คายประจุนี้ นิยมใช้มอสทรานซิสเตอร์ในการคายประจุ เนื่องจากมีขนาดเล็กและสามารถกำหนดให้อุปกรณ์ทำงานในช่วงเวลาที่ต้องการได้ ต่างกับการใช้ตัวต้านทานในการคายประจุ ดังรูปที่ 3.9(a) ซึ่งมีขนาดใหญ่และกินพลังงาน เนื่องจากไม่สามารถควบคุม ทำให้เกิดกระแสไหลผ่านตลอดเวลา และเมื่อไบโพลาร์หยุดนำกระแส กระแสยังคงไหลผ่านตัวต้านทานทำให้ ช่วงแกว่งของสัญญาณเอาต์พุตเป็นแบบแกว่งเต็มช่วง การเพิ่มขนาดของตัวต้านทาน ทำให้กระแสดังกล่าวลดลง ดังนั้นกำลังสูญเสียจึงลดลง แต่การเพิ่มขนาดของตัวต้านทานก็ทำให้พื้นที่ชิปเพิ่มขึ้น และยังลดประสิทธิภาพในการคายประจุ เป็นผลให้กำหนดเวลาเพิ่มขึ้นด้วย โดยปรกตินิยมออกแบบให้ตัวต้านทานมีกระแสไหลผ่านประมาณ 10% ของกระแส I_{DS} ซึ่งเพียงพอต่อการคายประจุค้างที่รอยต่อ

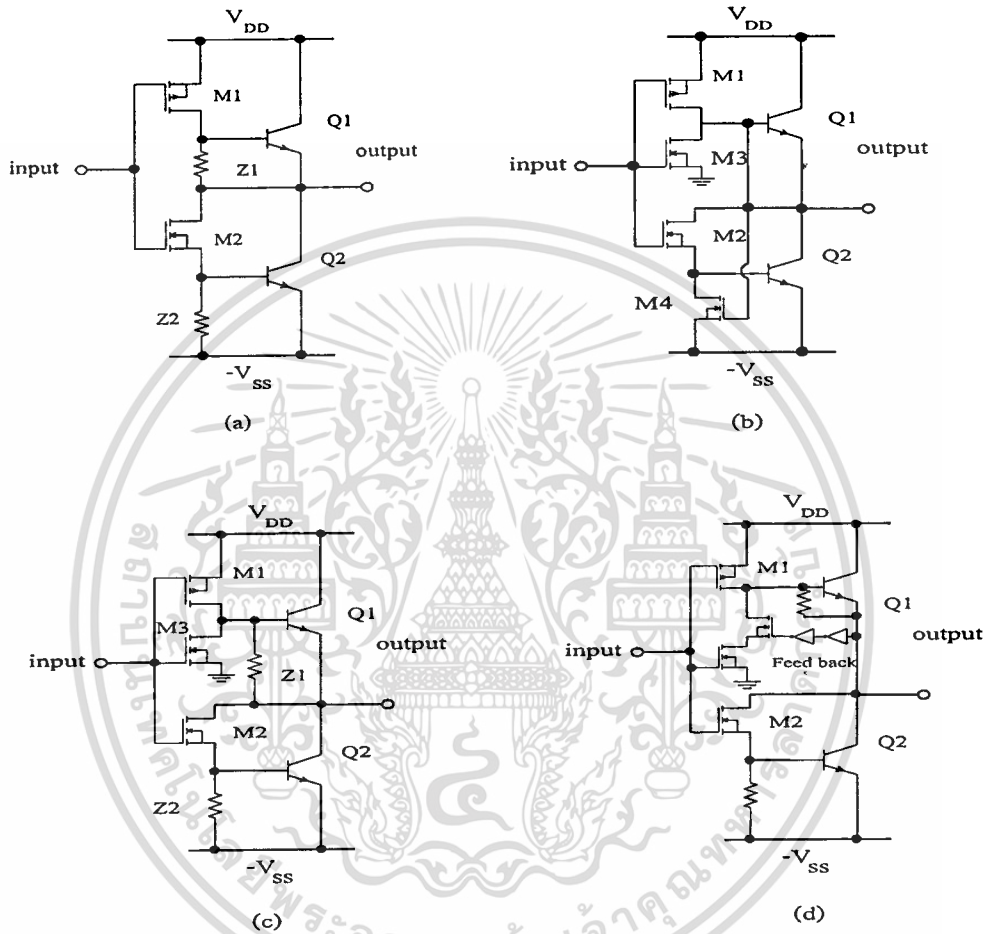
$$R = \frac{V_{BE(ON)}}{0.1I_{DS(SAT)}} \quad (3.3)$$

ดังนั้นหากกระแส $I_{DS(SAT)}$ มีค่าเท่ากับ 2 mA เพราะฉะนั้นตัวต้านทานจะมีขนาดเท่ากับ 4 k Ω

จากรูปที่ 3.9(b) มอสทรานซิสเตอร์ M3 และ M4 จะทำหน้าที่คายประจุ ดังนั้นวงจรนี้จึงมีการแกว่งของสัญญาณเอาต์พุตแบบไม่เต็มช่วง สังเกตว่าในขณะที่เกิดการสวิตช์ หรือสถานะกึ่งเปิดกึ่งปิด จะเกิดกระแสลัดวงจรจากแหล่งจ่ายสู่กราวด์ผ่าน M3 และ M4 และในส่วนของไบโพลาร์ด้วย ดังนั้นวงจรนี้จึงมีการสูญเสียกำลังลัดวงจรจำนวนมาก

สำหรับวงจรในรูปที่ 3.9(c) เป็นวงจรแกว่งเต็มช่วง โดยมอสทรานซิสเตอร์ M3 และ Z_2 ทำหน้าที่คายประจุค้าง ในขณะที่ Z_1 ซึ่งออกแบบให้มีขนาดใหญ่เพื่อลดกระแสรั่วไหล จะทำหน้าที่

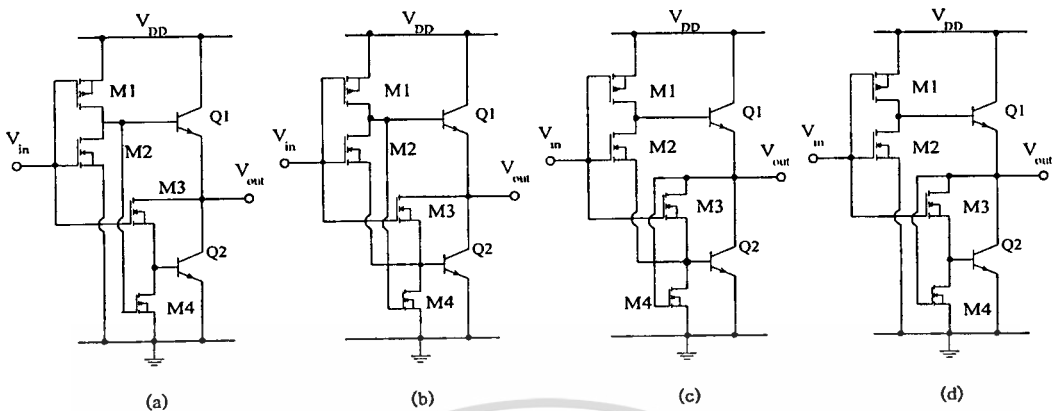
ผ่านกระแสทำให้การแกว่งสัญญาณเอาท์พุทแบบเต็มช่วง ดังนั้นวงจรนี้จึงมีความเร็วสูงกว่าวงจรในรูป 3.9(a) แต่วงจรนี้ก็ไม่สามารถลดกำลังสูญเสียลัตวางจร ในสภาวะกึ่งเปิดกึ่งปิดลงได้

รูปที่ 3.9 วงจรไบซิมอสอินเวอร์เตอร์ที่ประกอบด้วยอุปกรณ์คายประจุแบบ

(a). Passive (b). Active (c). Passive/Active (d). Feedback

ในรูปที่ 3.9(d) จุดประสงค์ของวงจรนี้เพื่อลดผลของกระแสลัตวางจร ด้วยการควบคุมเวลาในการนำกระแสของอุปกรณ์คายประจุ โดยอาศัยค่าหน่วยเวลาของวงจรป้อนกลับ ทำให้ไม่เกิดช่องทางเดินกระแสตรงในขณะที่เกิดการสวิตช์

รูปที่ 3.10 วงจรไบซีมอสอินเวอร์เตอร์ ที่มีการเชื่อมต่ออุปกรณ์คายประจุแบบ Active

เนื่องจากข้อเสียของอุปกรณ์คายประจุแบบ Passive ดังนั้นในปัจจุบันจึงนิยมออกแบบวงจรไบซีมอสตอลจิก โดยใช้มอสทรานซิสเตอร์เป็นอุปกรณ์คายประจุ รูปที่ 3.10 เป็นวงจรไบซีมอส ที่มีโครงสร้างแบบ Totem Pole และมีช่วงแอมพลิจูดสัญญาณแบบ Partial swing คือมี $V_{OL} = V_{BE}$ และ $V_{OH} = V_{DD} - V_{BE}$

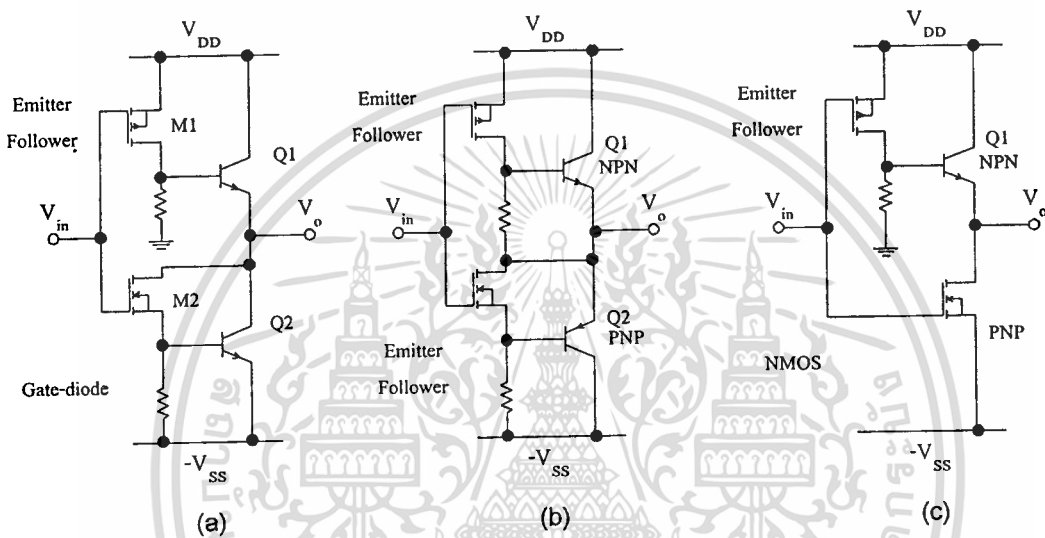
3.4 ประเภทของวงจรไบซีมอส

จากขั้นตอนในการออกแบบวงจรไบซีมอส โครงสร้างในการเชื่อมต่อวงจร Pull-up และ Pull-down กับส่วนไบโพลาร์ที่แตกต่างกัน ทำให้การทำงานและคุณลักษณะทั้งไดนามิกและสแตติกแตกต่างกันไป ดังนั้นในการเลือกโครงสร้างใด ก็ขึ้นอยู่กับคุณลักษณะและการทำงานที่ต้องการ นอกจากนี้ยังขึ้นอยู่กับเทคโนโลยีที่เลือกใช้ เช่น วงจรไบซีมอสที่ใช้อุปกรณ์ไบโพลาร์แบบ NPN อย่างเดียวจะใช้เทคโนโลยีแบบไบซีมอสธรรมดา ขั้นตอนในการผลิตจะง่ายกว่าและมีต้นทุนน้อยกว่า วงจรไบซีมอสซึ่งประกอบด้วยไบโพลาร์ทั้งแบบ NPN และ PNP ซึ่งต้องใช้เทคโนโลยีแบบ BiCMOS ดังรูป 3.1(a) และ (b) ตามลำดับ

จากวงจรในรูป 3.11(c) เป็นวงจรไบซีมอส แบบ BiNMOS โดยมีวงจรในส่วน Pull up เป็นโครงสร้างแบบ Emitter follower ในขณะที่ส่วน Pull down มีโครงสร้างแบบ NMOS วงจรไบซีมอส ประเภทนี้ เหมาะสำหรับวงจรที่ไม่ต้องการความเร็วในการทำงานสูงนัก เนื่องจากโดยปรกติแล้วเอ็นมอสจะนำกระแสได้สูงกว่าพีมอสทรานซิสเตอร์ที่ขนาดพื้นที่เท่ากัน กล่าวคือเอ็นมอสมีค่าทรานส์คอนดักแตนซ์สูงกว่าพีมอสทรานซิสเตอร์ในส่วน Pull up ดังนั้นจึงมีการเพิ่มไบโพลาร์เฉพาะวงจรในส่วน Pull up เพื่อเพิ่มค่าทรานส์คอนดักแตนซ์ในกับวงจร จะสังเกตได้ว่าวงจรไบซีมอสประเภทนี้มีขนาดเล็ก และจำนวนอุปกรณ์ที่ใช้ก็น้อยกว่าวงจรไบซีมอสประเภทอื่น

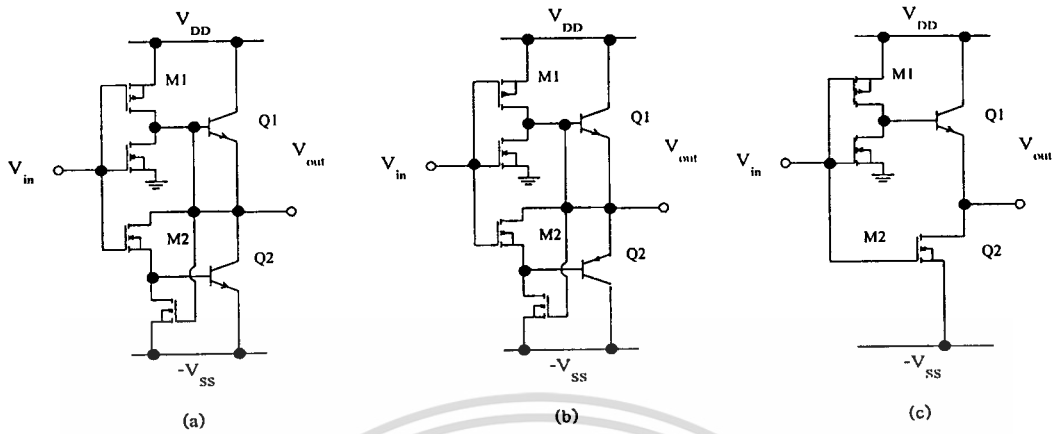
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มาก ดังนั้นวงจรนี้จึงเหมาะกับวงจรรวมที่ต้องการความหนาแน่นสูง ที่ไม่ต้องการความเร็วในการทำงานสูงมากนัก นอกจากนี้วงจรดังกล่าวยังเหมาะกับวงจรที่มีช่วงแหล่งจ่ายไฟแคบ ๆ และการลดขนาด วงจร (Scaling down) เนื่องจากไม่เกิดข้อจำกัดจากศักดาที่รอยต่อ เบส - อิมิตเตอร์ ในวงจรส่วน Pull down ดังนั้นจึงสามารถลดขนาดแหล่งจ่ายลงได้มากกว่าวงจรไบซีมอสประเภทอื่น ๆ

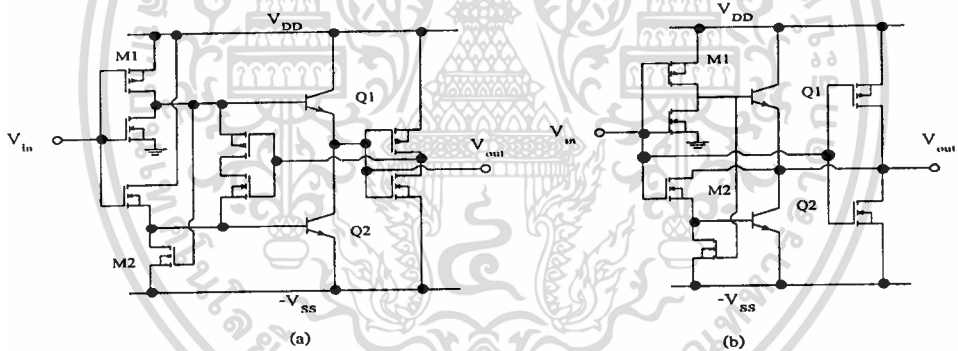

รูปที่ 3.11 วงจรไบซีมอสอินเวอร์เตอร์ (a) Totem pole BiCMOS
(b) Complementary BiCMOS(CBiCMOS) (c) BiNMOS

จากวงจรในรูป 3.11 อุปกรณ์ที่ใช้ในการคายประจุคั้งที่รอยต่อเบส - อิมิตเตอร์เป็นแบบ Passive ทั้งหมด ทำให้มีช่วงแกว่งสัญญาณแบบ Full swing ในขณะที่รูปที่ 3.12 และ 3.13 เป็นวงจรไบซีมอส แบบเดียวกันแต่มีอุปกรณ์คายประจุแบบ active และการแกว่งสัญญาณเป็นแบบ Partial swing และ Full swing ตามลำดับ ซึ่งจากโครงสร้างของวงจรในส่วน Pull-up และ Pull-down ที่ต่างกันจะส่งผลให้การทำงานและคุณลักษณะทางเอาท์พุทต่างกันแล้ว อุปกรณ์ที่ใช้ในการคายประจุตลอดจนการเชื่อมต่อก็ส่งผลต่อการทำงานของวงจรด้วย โดยวงจรแต่ละประเภทต่างมีข้อดีข้อเสียในด้าน ความเร็ว ขนาด กำลังสูญเสีย ในแต่ละเงื่อนไขที่กำหนดเช่น ขนาดของแหล่งจ่าย การลดขนาด และเทคโนโลยีที่เลือกใช้

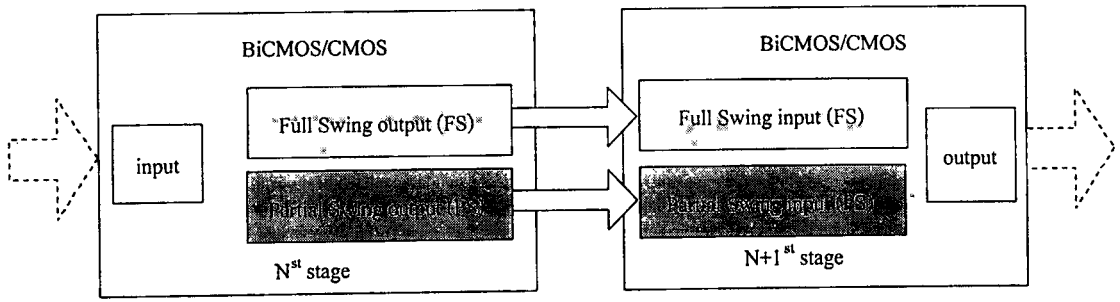
รูปที่ 3.12 วงจรไบซีมอส แบบ Partial swing (a) Totem pole BiCMOS (b). CBiCMOS (c). BiNMOS

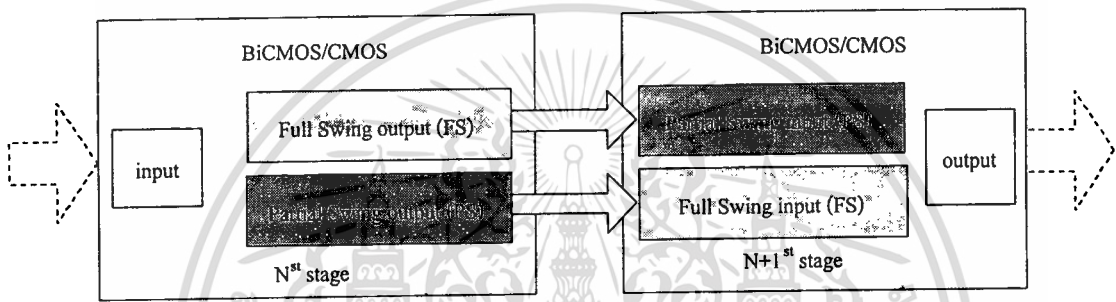
รูปที่ 3.13 วงจรไบซีมอส แบบ Partial swing (a). CBiCMOS (b). Totem pole ขนานกับ CMOS

3.5 การเชื่อมโยงวงจรไบซีมอสและซีมอสลอจิก

สำหรับการออกแบบวงจรรวมด้วยเทคโนโลยีไบซีมอส ซึ่งมีช่วงแอมพลิจูดเอาต์พุต ทั้งแบบ Full swing และแบบ Partial swing เมื่อทำการเชื่อมโยง (interconnect) กับวงจรซีมอส และวงจรไบซีมอส ทำให้เกิดการเชื่อมโยงหลายภาค (Multistage หรือ Multi-level) ใน 2 รูปแบบ

(a)

(b)

รูปที่ 3.14 การเชื่อมโยงวงจรแบบ Multistage (a) non - intermix (b) intermix

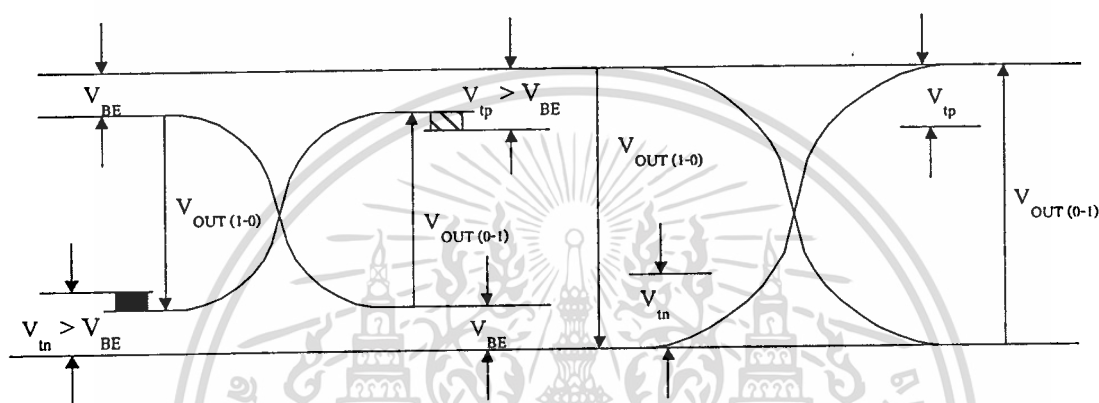
1. แบบ non - intermix คือ การเชื่อมโยงวงจรในแต่ละภาค โดยช่วงแวง์สัญญาณทั้งอินพุตและเอาต์พุตเป็นแบบ Full swing หรือ แบบ Partial swing อย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งโดยปกติแล้ววงจรซิมอสจะมีช่วงแวง์สัญญาณอินพุตและเอาต์พุตเป็นแบบ Full swing ดังนั้นสำหรับกรณีการเชื่อมโยงแบบ PS-PS วงจรในภาคแรกจึงเป็นวงจรไบซิมอส ในขณะที่ภาคที่สองอาจเป็นได้ทั้งวงจรซิมอสและไบซิมอส ที่ทำการลดช่วงแวง์สัญญาณอินพุตด้วยเทคนิคต่าง ๆ ดังจะกล่าวถึงต่อไป

2. แบบ intermix คือการเชื่อมโยงวงจรโดยมีช่วงแวง์สัญญาณอินพุตและเอาต์พุตต่างกัน ส่วนใหญ่จะเป็นลักษณะ PS-FS การเชื่อมโยงแบบนี้สามารถพบได้ทั่วไป เมื่อทำการเชื่อมโยงระหว่างวงจรไบซิมอส กับวงจรซิมอสหรือไบซิมอส เนื่องจากวงจรไบซิมอสมีช่วงแวง์สัญญาณเอาต์พุตแบบ PS ในขณะที่วงจรไบซิมอสและซิมอส มีช่วงแวง์สัญญาณอินพุตแบบ FS

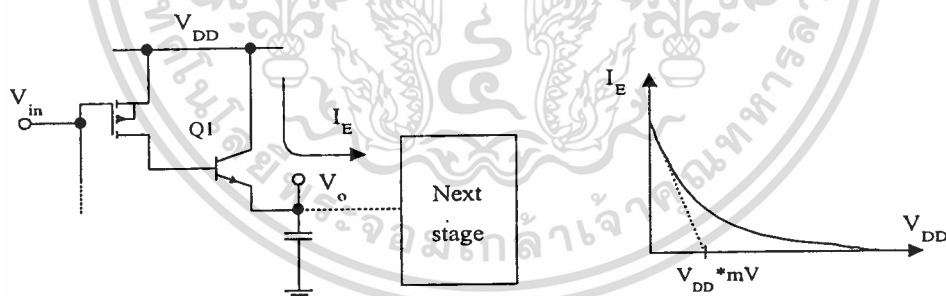
โดยปรกติวงจรไบซิมอสซึ่งมีช่วงแวง์สัญญาณเอาต์พุตแบบ PS จะถูกเชื่อมโยงกับวงจรซิมอสหรือไบซิมอสที่มีช่วงแวง์สัญญาณอินพุตแบบ FS ซึ่งถูกออกแบบมาให้มีค่า V_{Th} ของมอสทรานซิสเตอร์ในส่วนลอคจิกฟังก์ชันมีค่าพอเหมาะ เพื่อให้เกิดการสวิตช์อย่างรวดเร็ว แต่ยังคงมีช่วง noise margin ค่าหนึ่ง แต่เมื่อทำการลดขนาดแหล่งจ่ายหรือการทำ scaling วงจร ค่า V_{Th} จะลดลงใน

เอกสารนี้เป็นลิขสิทธิ์ของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่ในเชิงพาณิชย์ การนำออกไปใช้
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขณะที่ค่า V_{BE} มีค่าคงที่ ทำให้การลดขนาดถูกจำกัดและจากธรรมชาติในการนำกระแสของอุปกรณ์ไบโพลาร์ทรานซิสเตอร์ในส่วนขับเคลื่อนของวงจรไบซีมอส จะขับเคลื่อนไปยังโหนดอย่างต่อเนื่อง โดยลดลงแบบลอการิทึม เมื่อระดับสัญญาณเอาต์พุตเพิ่มขึ้น จากการประมาณอันดับ 1 (First order approximation) สัญญาณเอาต์พุตจะเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วในระดับร้อยมิลลิโวลท์เท่านั้น เมื่อเทียบกับขนาดของแหล่งจ่ายไฟ

รูปที่ 3.15 การเชื่อมโยงแบบ intermix (PS \rightarrow FS)

รูปที่ 3.16 การนำกระแสของไบโพลาร์ในวงจรไบซีมอส ในส่วน Pull - up

ค่ากระแสต่ำ ๆ หลังจากเกิดการเปลี่ยนระดับอย่างรวดเร็ว จะส่งไปยังภาคถัดไปด้วย ดังนั้นเมื่อทำการเชื่อมโยงดังกล่าว สัญญาณเอาต์พุตจากภาคแรกที่ป้อนสู่ภาคที่สองจะทำให้ มอส ทรานซิสเตอร์ในภาคที่สองเริ่มนำกระแสแม้ไม่ใช่ช่วงเวลาการสวิตช์ก็ตาม และถึงแม้สัญญาณ อินพุตนี้ยังคงอยู่ในช่วง noise margin ซึ่งไม่ทำให้วงจรในภาคที่สองเกิดการเปลี่ยนแปลงระดับ ลอจิกก็ตาม แต่ผลของกระแสสถิตในช่วงที่ไม่มีสวิตช์ ทำให้เกิดกำลังงานสูญเสียสถิตเพิ่มขึ้น ดังนั้นในการเชื่อมโยงแบบ intermix เมื่อทำการลดวงจร จึงต้องมีการออกแบบวงจรในภาคที่สอง ด้วยเสมอ โดยการปรับค่า V_{tn} ให้มีค่ามากกว่า V_{BE} เสมอ แต่ค่า V_{tn} ที่เพิ่มจะทำให้วงจรในภาคที่

เอกส...
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สองทำงานซ้ำลงด้วย นอกจากนี้ค่าสัญญาณอินพุตซึ่งมีค่าเท่ากับ V_{BE} ยังเป็นผลให้เกิดกระแสเทรตโฮลย่อย (I_{SUB}) ซึ่งเป็นปรากฏการณ์รองที่เกิดขึ้นกับมอสทรานซิสเตอร์ คือ เมื่อ V_{GS} มีค่าน้อยกว่า V_{Th} ซึ่งไม่ทำให้เกิดชั้นกลับได้เกท แต่ V_{GS} ยังคงเหนี่ยวนำให้เกิดประจุพาหะชนิดตรงข้ามซึ่งเป็นพาหะข้างน้อยขึ้นที่ผิวของฐานรองใต้ชั้น Buried layer ซึ่งถูกเจือให้มีความเข้มข้นสูง พาหะดังกล่าว ทำให้เกิดช่องทางเดินกระแสระหว่างเดรนกับซอร์สขึ้น ซึ่งประมาณได้จาก

$$I_{SUB} = \frac{qAD_{(n,p)}n_i e^{-q|\phi_F|/KT} (1 - e^{-qV_{DS}/KT}) e^{q\phi_{SUB}/KT}}{L_{DS}} \quad (3.4)$$

โดยที่ A	คือพื้นที่ภาคตัดขวางของช่องทางเดินกระแส
$D_{(n,p)}$	คือสัมประสิทธิ์ในการแพร่ของสารเจือที่เดรนและซอร์ส
L_{DS}	คือระยะระหว่างช่องทางเดินกระแส
V_{DS}	คือแรงดันระหว่างเดรนกับซอร์ส
ϕ_{SUB}	คือศักดาไฟฟ้าที่ผิว ซึ่งจะมีค่าเป็น ($\phi_{SUB} = V_{GS} - V_{Th}$)
V_{GS}	คือแรงดันระหว่างเกทกับเดรน

จากสมการข้างต้นจะเห็นว่านอกจาก V_{GS} ที่เพิ่มขึ้น ทำให้กระแสเทรตโฮลย่อยมีค่าเพิ่มขึ้น ระยะระหว่างช่องทางเดินกระแส L_{DS} ที่ลดลง จากการลดขนาดวงจรยังมีผลให้กระแสเทรตโฮลย่อยเพิ่มขึ้นอีกด้วย

จากข้อเสียของการเชื่อมต่อแบบ intermix (PS→FS) ดังนั้นจึงนิยมออกแบบให้มีการเชื่อมโยงแบบ non intermix คือ

1. FS→FS ด้วยการเปลี่ยนวงจรไบซิมอสในภาคแรกให้มีการแกว่งสัญญาณเอาท์พุทแบบเต็มช่วง (FS)
2. PS→PS ด้วยการเปลี่ยนวงจรซิมอสหรือไบซิมอสในภาคที่สองให้มีช่วงแกว่งสัญญาณอินพุทแบบ Partial swing (PS)

การเชื่อมโยงวิธีแรกนี้ จะทำให้วงจรในส่วนแรกมีความซับซ้อนขึ้นคือ ต้องทำการปรับปรุวงจรไบซิมอสให้มีช่วงสวิงสัญญาณแบบ FS ในขณะที่วิธีที่สอง ต้องทำการปรับช่วงแกว่งสัญญาณอินพุทของวงจรในภาคที่สองให้มีช่วงแกว่งสัญญาณแบบ PS การปรับปรุวงจรนี้ทำได้ง่ายกว่าวิธีแรก เนื่องจากการปรับปรุช่วงการทำงานของวงจรย่อยซิมอสที่ทำหน้าที่กำหนด ลอจิกฟังก์ชันเอกในวงจรไบซิมอสหรือวงจรซิมอส ให้มีช่วงแกว่งสัญญาณต่ำลง วิธีหนึ่งคือการใช้แหล่งจ่ายไฟ 2 ไม่ว่ากรณีใดก็ตาม อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขนาด คือแหล่งจ่ายไฟหนึ่งสำหรับวงจรย่อยซีมอส และอีกวงจรสำหรับไบโพลาร์ซึ่งทำหน้าที่ขับเคลื่อนในวงจรไบซีมอส หรือใช้แหล่งจ่ายไฟเดียวแต่ใช้อุปกรณ์ลดทอนขนาดแหล่งจ่ายลง

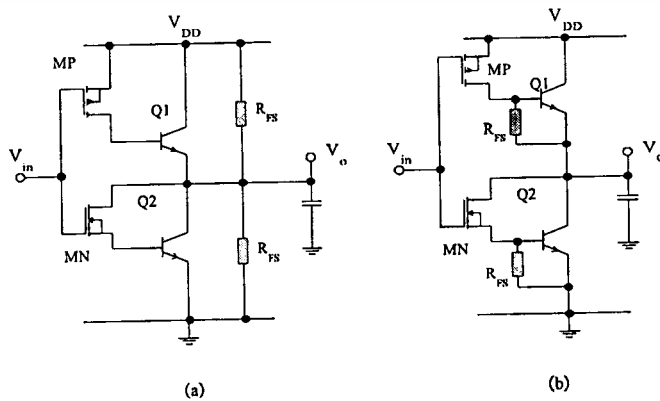
อย่างไรก็ตามสำหรับการออกแบบวงจรรวม VLSI ซึ่งเป็นการออกแบบที่ซับซ้อนมาก ต้องมีการจัดระเบียบให้เป็นการออกแบบลำดับขั้น (Hierarchical method) โดยแยกวงจรทั้งวงจรออกเป็นโมดูล (Modules) เซลประกอบ (Composition cells) และเซลล์ย่อย (Leaf cells) การเปลี่ยนแปลงเซลล์ย่อย หรือการออกแบบ แบบ Custom method ทำให้เสียเวลาและค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น ดังนั้นสำหรับวงจรที่มีขนาดแหล่งจ่ายไฟสูง ($\leq 5V$) และยอมรับกำลังสูญเสียจากกระแสสถิตและกำหนดวงเวลาที่เพิ่มขึ้นจาก V_{th} ที่เพิ่มขึ้น วงจรประเภทนี้จึงยังคงถูกออกแบบให้มีการเชื่อมโยงแบบ intermix อยู่

3.6 เทคนิคการออกแบบการเชื่อมโยงแบบ non - intermix

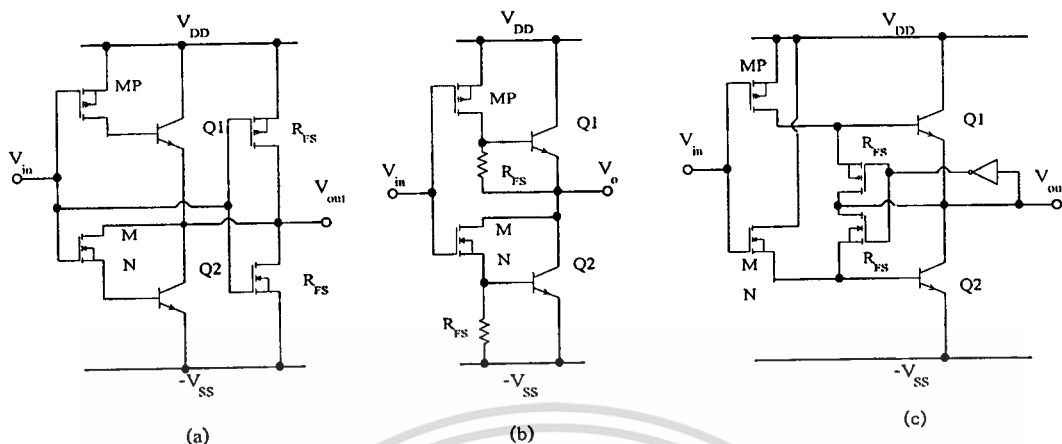
3.6.1 การเชื่อมโยงแบบ FS \rightarrow FS

ในการออกแบบวงจรรวมซึ่งประกอบด้วยวงจรไบซีมอสและซีมอส ซึ่งมีช่วงแกว่งของสัญญาณเอาต์พุตต่างกัน คือวงจรไบซีมอสจะมีช่วงแกว่งสัญญาณต่ำกว่าเนื่องจากศักดาที่รอยต่อของไบโพลาร์ในส่วนขับเคลื่อน ดังนั้นเพื่อให้วงจรไบซีมอสมีช่วงแกว่งสัญญาณเต็มช่วงตามขนาดของแหล่งจ่ายไฟ จึงต้องเพิ่ม โครงข่ายขนาน (Shunt Network) เพื่อให้วงจรไบซีมอสยังคงทำงานต่อไป หลังจากทีไบโพลาร์หยุดนำกระแส รูปที่ 3.17

โครงข่ายขนานในรูปที่ 3.18(a) เป็นอุปกรณ์ประเภท Active ซึ่งมีกออกแบบด้วยมอสทรานซิสเตอร์ ในขณะที่วงจรในรูปที่ 3.18(b) เป็นได้ทั้งอุปกรณ์ Active และ Passive โครงข่ายนี้ทำหน้าที่ดึงสัญญาณเอาต์พุตให้มีช่วงแกว่งสัญญาณเท่ากับแหล่งจ่ายและทำการคงค่ามันไว้ในช่วงที่ไม่มีการเปลี่ยนระดับสัญญาณ

รูปที่ 3.17 การเพิ่มโครงข่ายขนาน (a) คอลเลกเตอร์ - อิมิตเตอร์ (b) เบส - อิมิตเตอร์

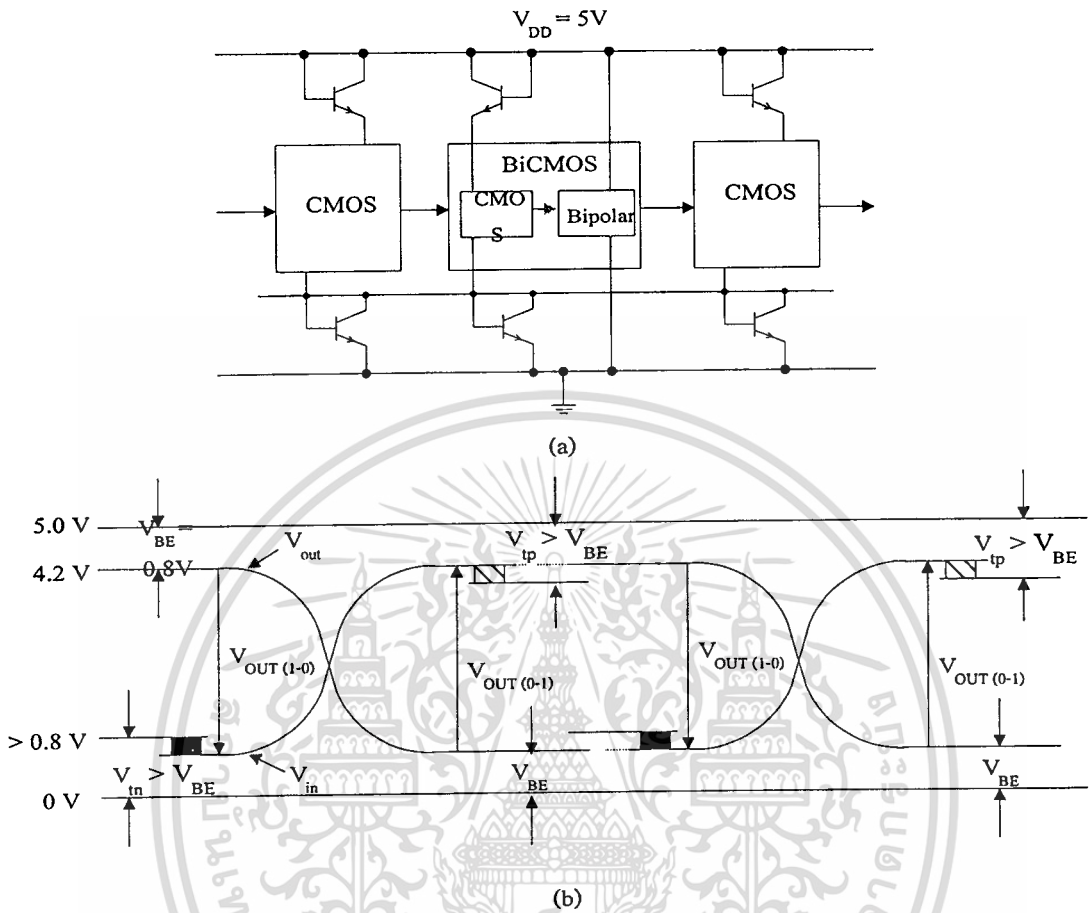

รูปที่ 3.18 วงจรภายในไบซีมอส (a) โครงข่ายขนานที่รอยต่อ E - C
 (b). โครงข่ายขนานแบบ Passive ที่รอยต่อ B - E
 (c). โครงข่ายขนานแบบ Active ที่รอยต่อ B- E

3.6.2 การเชื่อมโยงแบบ PS→PS

นอกจากข้อดีในการออกแบบวงจรรวมไบซีมอสให้มีการเชื่อมโยงแบบ non - intermix ดังกล่าวแล้ว ข้อดีอีกประการหนึ่งสำหรับการออกแบบให้มีการเชื่อมโยงแบบ PS→PS คือ กำลังงานสูญเสียไดนามิกที่ลดลง เงื่อนไขนี้มีความสำคัญเพิ่มขึ้นเมื่อวงจรรวมดิจิทัลซึ่งประกอบด้วยเกตจำนวนมากและทำงานที่ความถี่สูงในระดับร้อยเมกะเฮิร์ตซ์ การลดช่วงสวิงของสัญญาณเป็นเทคนิคหนึ่งในการลดการสูญเสียกำลังงานไดนามิก ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญของกำลังงานสูญเสียทั้งหมด การลดขนาดแหล่งจ่ายไฟ หรือการ scaling ช่วยทำให้ช่วงแอมพลิจูดสัญญาณลดลง ซึ่งมักใช้เป็นทางเลือกสุดท้ายในการลดกำลังงานสูญเสีย

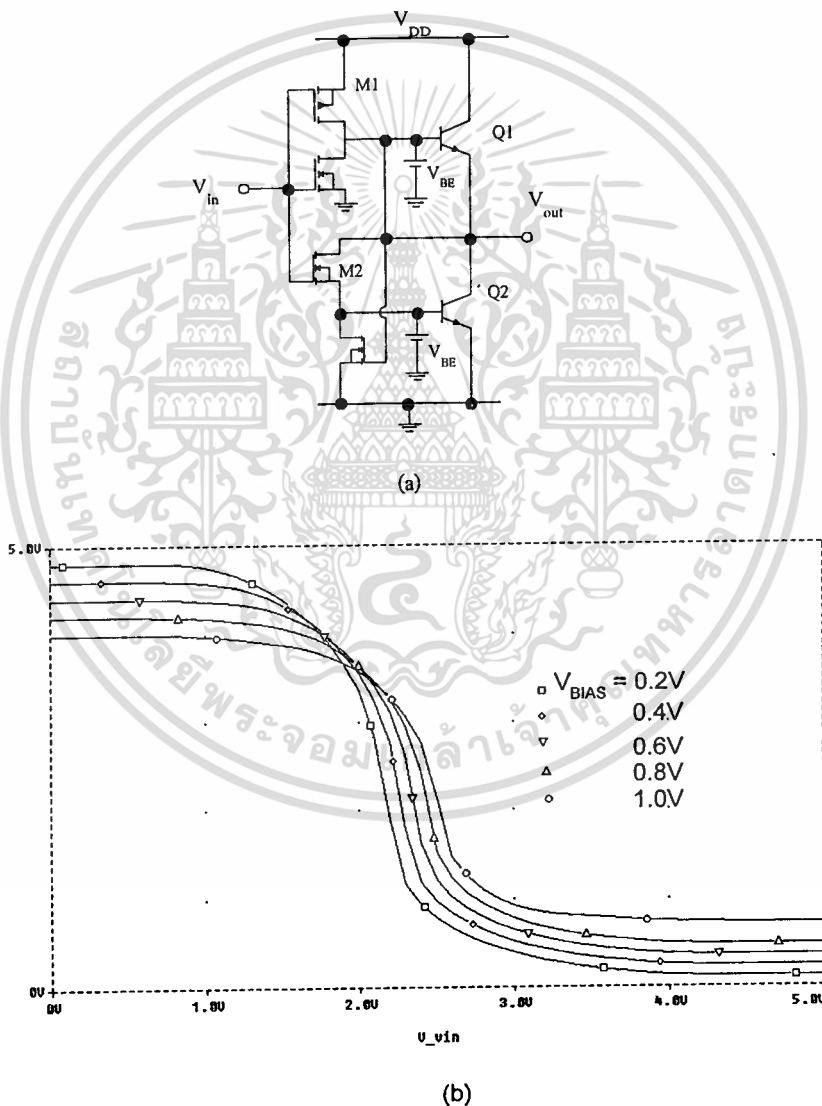
แนวคิดสำหรับการออกแบบวงจรไบซีมอสและซีมอสให้มีช่วงแอมพลิจูดสัญญาณอินพุทแบบ PS คือการปรับลดขนาดแหล่งจ่ายในส่วนวงจรอินพุทลง วิธีหนึ่งคือการปรับลดขนาดด้วยการเลื่อนระดับสัญญาณโดยอาศัยศักดาที่รอยต่อของไดโอดหรือศักดาที่รอยต่อ เบส - อิมิตเตอร์ซึ่งมีค่าคงที่วงจรรวมที่ออกแบบด้วยวิธีนี้ เรียกว่า Level - shift BiCMOS circuit

รูปที่ 3.19 วงจรเลื่อนระดับสัญญาณ BiCMOS (a). การเลื่อนระดับสัญญาณด้วย V_{BE}
 (b). การโอนถ่ายสัญญาณ อินพุตและเอาต์พุต

จากรูป 3.19(b) วงจรซีมอสซึ่งมีการแกว่งสัญญาณเอาต์พุตแบบเต็มช่วง แต่ช่วงการแกว่งถูกจำกัดโดยค่าศักดาที่รอยต่อ เบส - อิมิตเตอร์ ช่วงการแกว่งของสัญญาณที่แคบลงนี้ทำให้วงจรซีมอสมีความเร็วในการทำงานสูงขึ้น เมื่อสัญญาณถูกส่งผ่านไปยังวงจรไบซีมอส วงจรย่อยซีมอสภายใน ซึ่งถูกออกแบบให้มีช่วงแกว่งสัญญาณอินพุตลดลงเช่นเดียวกันนั้นจะทำให้ค่าแรงดันไบอัสอุปกรณ์ไบโพลาร์ทรานซิสเตอร์ลดลง วงจรไบซีมอสจึงมีค่าทรานคอนดักแตนซ์ลดลง เป็นผลให้วงจรไบซีมอสทำงานช้าลงบ้าง การเพิ่มค่าทรานคอนดักแตนซ์ ($g_m \propto W/L$) ของอุปกรณ์ มอสทำให้ค่าคอนดักแตนซ์ของวงจรดีขึ้นได้ สัญญาณเอาต์พุตที่ได้จากวงจรไบซีมอสซึ่งมีช่วงแกว่งสัญญาณแบบ Partial swing ก็จะถูกส่งต่อไปยังวงจรซีมอส/ไบซีมอส ส่วนอื่นต่อไป

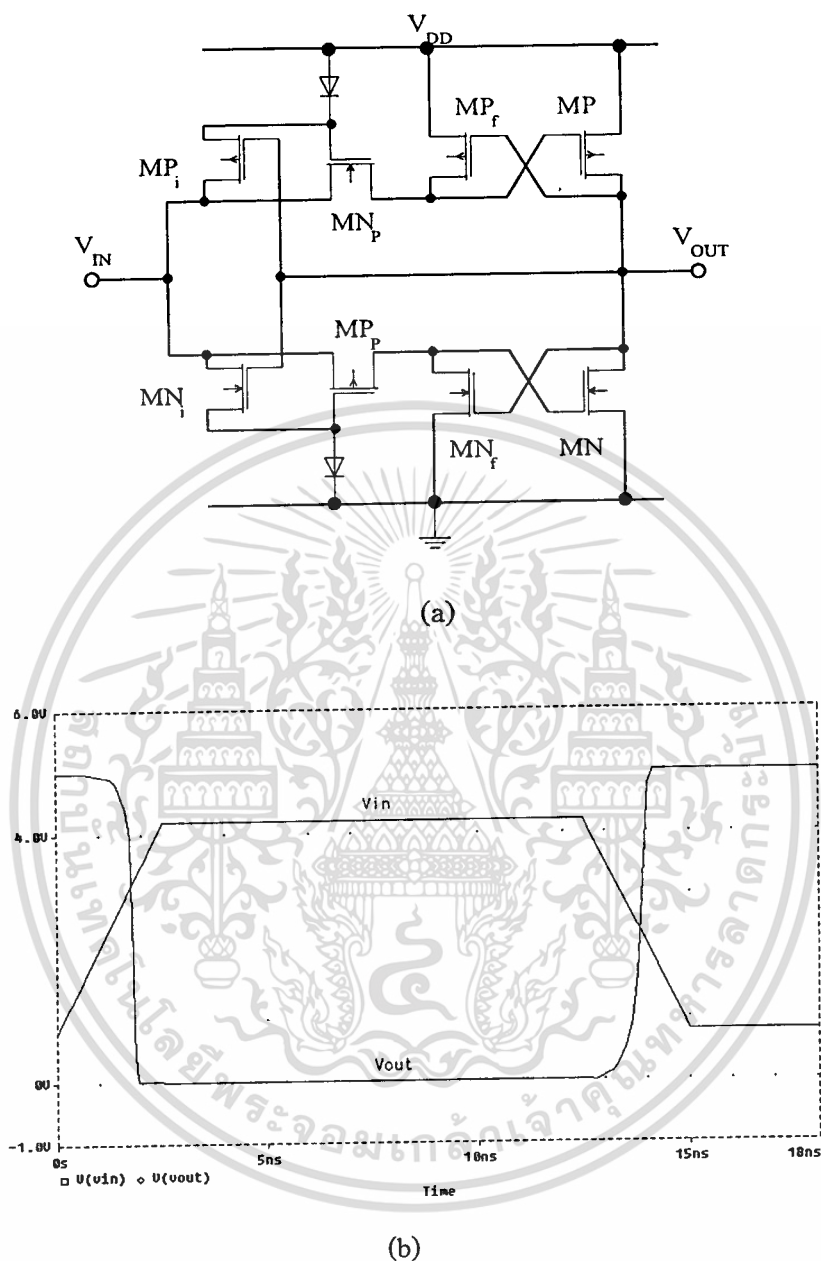
ข้อต่อจอน วิธีการลดทอนขนาดแหล่งจ่ายด้วยคัททรอยต่อของไดโอดทำให้เกิดกำลังสูญเสียอีกทั้งไม่สะดวกสำหรับการออกแบบวงจรรวมแบบ VLSI ซึ่งใช้การออกแบบวงจรถ่ายจากเซลล์ย่อยมาตรฐาน การปรับปรุงวงจรย่อย ทำให้ต้นทุนและระยะเวลาในการออกแบบสูงขึ้น ตลอดจนยากแก่การตรวจสอบ ดังนั้น ทางเลือกหนึ่งสำหรับการออกแบบวงจรรวมไบสมอสซึ่งมีช่วงแวงสัญญาณอินพุตและเอาต์พุตต่างกันคือการใช้วงจรปรับระดับสัญญาณ (Level converter circuit) ในการปรับช่วงแวงสัญญาณให้เป็นแบบ Full swing

รูปที่ 3.21 การเพิ่มแรงดันไบอัสตรงแก่ไบโพลาร์ทรานซิสเตอร์

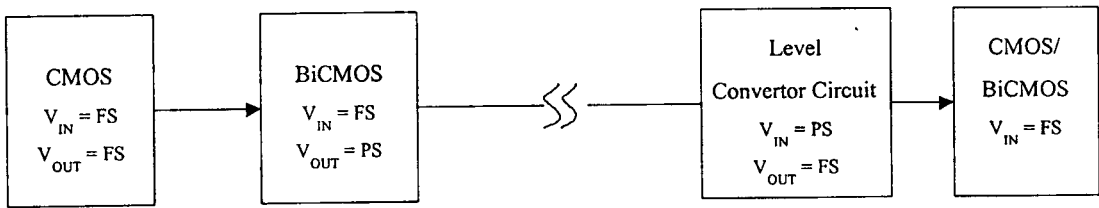
(a). วงจรไบสมอสภายใน (b). การโอนถ่ายสัญญาณ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 3.22 วงจรปรับระดับสัญญาณ (a) วงจรภายใน (b) การโอนถ่ายสัญญาณ

ข้อดีของการออกแบบวงจรไบซีมอสด้วยการเพิ่มวงจรปรับระดับสัญญาณ ทำให้สามารถออกแบบวงจรรวมด้วยเซลล์มาตรฐาน ซึ่งวงจรไบซีมอสมีช่วงแวก์สัญญาณแบบ PS ทำให้ลดกำลังสูญเสียไดนามิก และเพิ่มความเร็วในการส่งสัญญาณ โดยไม่ต้องออกแบบวงจรใดเพิ่มเติมอีก

รูปที่ 3.23 การเชื่อมโยงโดยอาศัยวงจร level converter

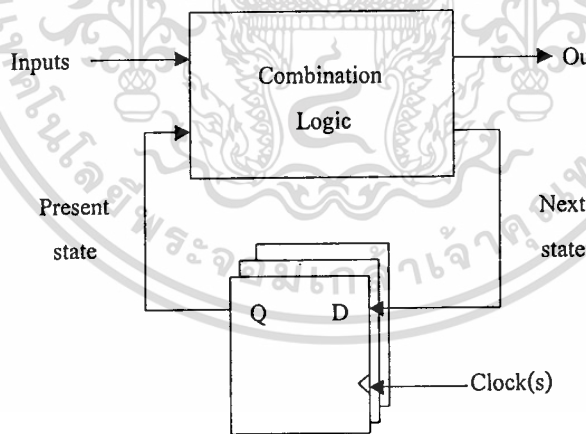
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

วงจรไบซีมอสแลตซ์

4.1 การใช้งานวงจรแลตซ์และ เวลาหน่วง

ในการออกแบบระบบลอจิกขนาดใหญ่ จำเป็นต้องใช้วงจรหลาย ๆ วงจรต่อเข้าด้วยกัน มีการเก็บและประมวลผลข้อมูล การทำให้วงจรทุกวงจรทำงานสอดคล้องกันอย่างไม่ผิดพลาดจะกระทำได้โดยการใช้สัญญาณนาฬิกาาร่วมกัน โดยมีวงจรแลตซ์ ซึ่งทำหน้าที่เป็นหน่วยความจำชั่วคราว ทำการเก็บและคงค่าข้อมูล ซึ่ง VLSI ส่วนใหญ่จึงประกอบด้วยระบบ FSM และ ระบบท่่อข้อมูลร่วมกัน คือ

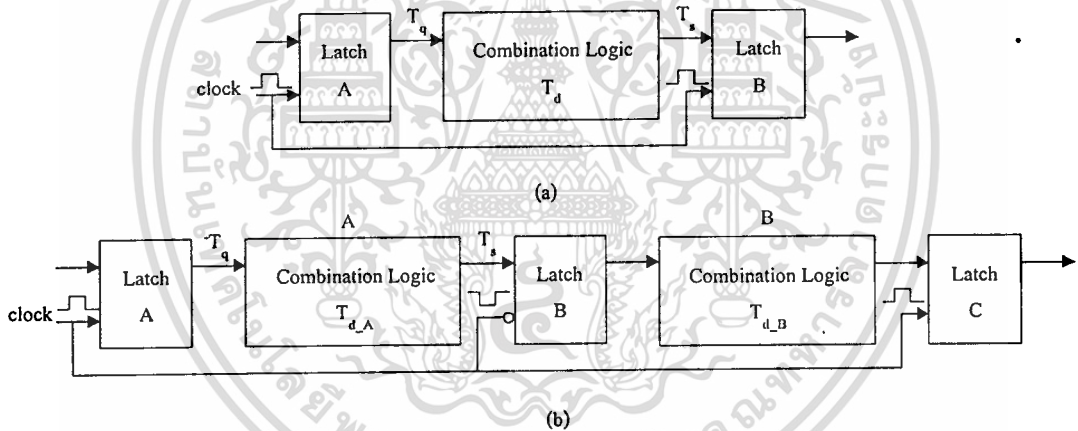
รูปที่ 4.1 ระบบใช้สัญญาณนาฬิกา แบบระบบขั้นตอนตามเวลา (FSM)

กรณีทีระบบ VLSI ต้องเก็บและประมวลผลข้อมูลจะต้องออกแบบดังรูปที่ 4.1 คือ ระบบขั้นตอนตามเวลา (Finite state machine :FSM) ซึ่งประกอบด้วย กลุ่มข้อมูลขาเข้าผ่านวงจรลอจิกประกอบและกลุ่มข้อมูลขาออก ซึ่งป้อนกลับผ่านหน่วยความจำซึ่งทำงานตามสัญญาณนาฬิกา ระบบทำงานโดยหา ผลขั้นต่อไป (Next state) ซึ่งเป็นฟังก์ชันของ ขั้นปัจจุบัน (Present state) และ ข้อมูลขาเข้า ซึ่งรับมาจากภายนอก เมื่อปรากฏสัญญาณนาฬิกา หน่วยความจำจะผ่านสถานะของ ขั้นไม่ว่ากรณีใดตทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ต่อไป สถานะของ ชั้นปัจจุบัน ทำการจดจำค่าไว้ ชั้นปัจจุบันนี้จะถูกประมวลผลพร้อม ๆ กับข้อมูลขาเข้า จนได้ข้อมูลขาออกและสถานะของชั้นต่อไป จนกระทั่งข้อมูลขาออกมีค่าแน่นอนแล้ว สัญญาณนาฬิกาใหม่ก็จะป้อนเข้าสู่ระบบอีก ส่วน รูปที่ 4.2 คือระบบท่อข้อมูล (Pipe lined system) ระบบนี้ใช้หน่วยความจำเก็บข้อมูลขาออกของทุกชั้นตอน ณ ช่วงท้ายของสัญญาณนาฬิกา โดยไม่ป้อนกลับ และมีรอบการทำงานเป็น T_c โดยเวลาดังกล่าวได้จากการรวมเวลาที่ใช้ในส่วนต่าง ๆ เข้าด้วยกันนี้

$$T_c = T_q + T_d + T_s \quad (4.1)$$

เมื่อ T_d เป็นเวลาหน่วงที่นานที่สุดในการส่งข้อมูลผ่านวงจรลอจิกประกอบ

รูปที่ 4.2 ระบบใช้สัญญาณนาฬิกา แบบระบบท่อข้อมูล (Pipe lined system)

(a). ระบบท่อข้อมูลที่ใช้วงจรแลทช์

(b). การต่ออนุกรมแลทช์แบบกลับเฟสกันกลุ่มวงจรลอจิกประกอบในกรณีที่มี T_d นานเกินกว่า T_c

การต่ออนุกรมแลทช์กับกลุ่มวงจรลอจิกประกอบใช้ประโยชน์ในกรณีที่ T_d นานเกินกว่า T_c ซึ่งมีข้อดีที่สามารถขยายวงจรลอจิกประกอบออกไปได้อีกโดยใช้วงจรแลทช์แบบค้ำระดับบวก และระดับลบสลับกันหรือการใช้วงจรแลทช์แบบ 1/2 บิต ซึ่งใช้ลดจำนวนวงจรแลทช์ลง ดังรูป 4.2(b) แต่มีข้อแม้ที่ ข้อมูลขาออกของวงจรค้ำ A จะต้องปรากฏหลังเวลา T_q เมื่อสัญญาณนาฬิกาเปลี่ยนเป็น '1' และจะส่งผ่านข้อมูลนี้ผ่านกลุ่มวงจรลอจิกประกอบถึงวงจรแลทช์ B หลังเวลา T_s ก่อนที่สัญญาณนาฬิกาจะเปลี่ยนเป็น '0' ดังนั้นกลุ่มวงจรลอจิกประกอบ A ต้องมีเวลาหน่วงดังนี้

$$T_{d_A} < [T_{c1} - T_{q_A} - T_{s_B}] \quad (4.2)$$

- เมื่อ T_{q_A} คือเวลาหน่วงสัญญาณนาฬิกาถึงสัญญาณเอาต์พุตของวงจรถ่าย A
 T_{c1} คือวงรอบการทำงานของกลุ่มวงจรถ่าย A
 T_{s_B} คือ เวลาจัดเตรียม (setup time) ของวงจรถ่าย B

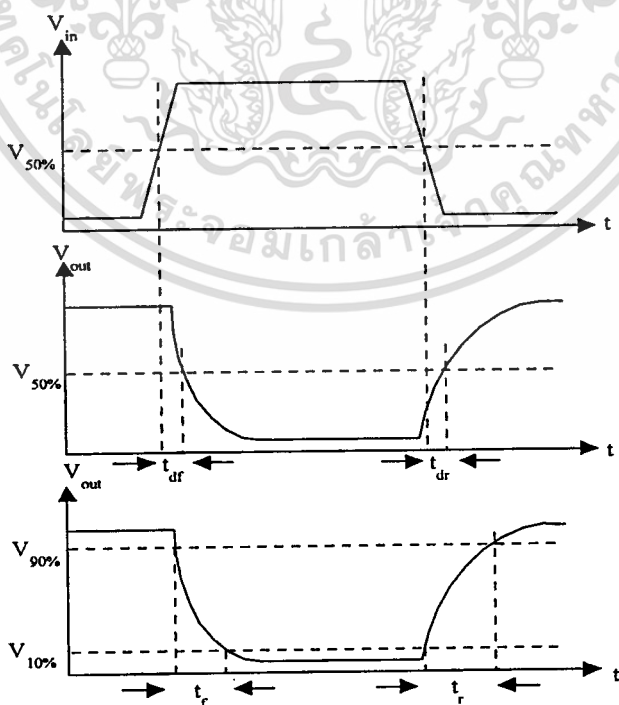
และในทำนองเดียวกันจะได้

$$T_{d_B} < [T_{c0} - T_{q_B} - T_{s_A}]$$

และเนื่องจาก $T_{d_A} = (T_c / 2) - T_{q_A} - T_{s_B}$ และ $T_{d_B} = (T_c / 2) - T_{q_B} - T_{s_A}$ ดังนั้น

$$\begin{aligned} T_{c1} &= T_{d_A} + T_{q_A} + T_{s_B} \\ T_{c0} &= T_{d_B} + T_{q_B} + T_{s_A} \\ T_c &= T_{d_B} + T_{q_B} + [2(T_q + T_s)] \end{aligned} \quad (4.3)$$

เมื่อ T_{c0} คือวงรอบการทำงานของกลุ่มวงจรถ่าย B ทั้งนี้ถือว่า วงจรถ่าย A และ B ทำงานสมมาตรกันทุกประการ

รูปที่ 4.3 แสดงพารามิเตอร์กำหนดเวลาต่างๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กำหนดเวลาในการสวิตช์ โดยสามารถจำแนกเวลาต่าง ๆ ได้ดังรูปที่ 4.3

- เวลาขึ้น t_r (Rise time) คือเวลาที่สัญญาณเอาต์พุตขึ้นจาก 10% ถึง 90%
- เวลาตก t_f (Fall time) คือเวลาที่สัญญาณเอาต์พุตลดจาก 90% เหลือ 10%
- เวลาหน่วงผ่านเกต t_d (Gate propagation delay time) คือเวลาระหว่างสัญญาณขาเข้ามีค่า 50% และสัญญาณขาออกมีค่า 50% เท่ากัน หรือคือเวลาที่สัญญาณส่งผ่านจากด้านขาเข้าสู่ด้านขาออก โดยแบ่งเป็น 2 ประเภทคือ เวลาหน่วงสัญญาณผ่านเกตเมื่อเอาต์พุตเปลี่ยนจาก $V_{OL} \rightarrow V_{OH}$ (t_{dr}) และเวลาหน่วงสัญญาณผ่านเกตเมื่อเอาต์พุตเปลี่ยนจาก $V_{OH} \rightarrow V_{OL}$ (t_{df})

$$t_d = \frac{t_{dr} + t_{df}}{2} \quad (4.4)$$

ดังนั้นระดับสัญญาณที่เกี่ยวข้องกับนิยามข้างต้นจึงประกอบด้วย

- ระดับสัญญาณเอาต์พุต 10 %

$$V_{10\%} = V_{OL} + 0.1(V_{OH} - V_{OL})$$

- ระดับสัญญาณเอาต์พุต 90 %

$$V_{90\%} = V_{OL} + 0.9(V_{OH} - V_{OL})$$

- ระดับสัญญาณเอาต์พุต 50 %

$$V_{50\%} = V_{OL} + \frac{1}{2}(V_{OH} - V_{OL}) = \frac{1}{2}(V_{OH} + V_{OL})$$

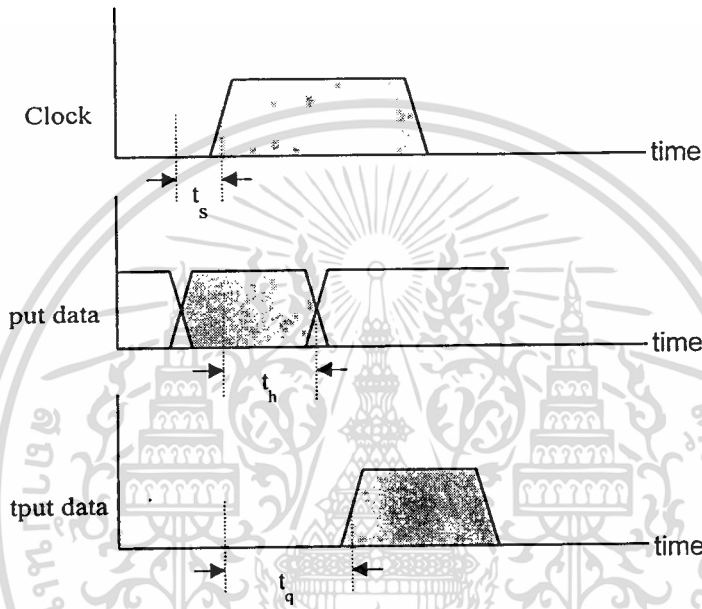
นอกจากกำหนดเวลาพื้นฐานข้างต้น ซึ่งใช้สำหรับวัดความเร็วในการทำงานของวงจรลอจิกทั่วไปแล้ว ช่วงเวลาจัดเตรียมและคงค่าสัญญาณ ก็เป็นกำหนดเวลาที่สำคัญอีกตัวหนึ่ง ถึงแม้ว่าในวงจรลอจิกทั่วไปกำหนดเวลาดังกล่าวจะมีค่าต่ำ จนไม่ถูกนำมาเป็นเงื่อนไขในการออกแบบวงจร แต่สำหรับวงจรประเภทหน่วยความจำ โดยเฉพาะวงจรที่มีลักษณะการป้อนกลับ เนื่องจากเป็นตัวกำหนดให้วงจรเกิดการ ทำงานอย่างถูกต้อง

เวลาคงค่า (Hold time : t_h) หมายถึงเวลาที่นับตั้งแต่สัญญาณนาฬิกาจนถึงเวลาที่แลตช์สามารถเก็บข้อมูลได้ ข้อมูลขาเข้าจะต้องคงค่าตลอดช่วงเวลานี้

เวลาจัดเตรียม (Setup time : t_s) หมายถึงเวลาหน่วงระหว่างข้อมูลขาเข้าและหน่วยเก็บข้อมูล ในช่วงเวลานี้สัญญาณนาฬิกาต้องไม่เปลี่ยนจนกว่าข้อมูลขาออกจะถูกตั้ง

เวลาหน่วงสัญญาณนาฬิกา - ข้อมูล (Clock to Q delay : t_q) หมายถึงเวลาที่นับตั้งแต่สัญญาณนาฬิกาขาขึ้นจนถึงข้อมูลปรากฏที่ขาออก

อย่างไรก็ตาม ในระบบซิงโครนัสที่ทำงานประสานกันด้วยสัญญาณนาฬิกานั้น หากข้อมูลขาเข้าไม่สอดคล้องตามเวลาจัดเตรียมและเวลาคงค่าจะเกิดปัญหาการแข่งกันของสัญญาณ (Clock race) กล่าวคือ หากเวลาคงค่าของข้อมูลสั้นกว่าเวลาจัดเตรียม วงจรแลทช์ก็ไม่สามารถเก็บข้อมูลได้อย่างถูกต้องและเกิดปัญหาตามมา เช่น การสูญเสียความพ้อง (Synchronization failures) หรือ การเกิดภาวะกึ่งเสถียร (Meta - stability)

รูปที่ 4.4 สัญญาณนาฬิกาเฟสเดียวแสดงค่าพารามิเตอร์ต่าง ๆ

และถึงแม้ว่าจะไม่สามารถวัดค่าหน่วยเวลาในช่วงต่าง ๆ ได้อย่างชัดเจน แต่การจัดวงจรให้มียุทธศาสตร์ในช่วงที่กำหนดก็เป็นสิ่งจำเป็นในการทำให้ระบบทำงานได้อย่างถูกต้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อต้องการเพิ่มความเร็วให้กับระบบ ค่าหน่วยเวลา t_q ของวงจรแลทช์ เป็นปัจจัยหนึ่งที่ช่วยเพิ่มความเร็วได้ โดยอาศัยแนวคิดในการใช้วงจรไบซิมอสแทนที่ในส่วนวงจรซิมอสเพื่อเร่งความเร็ว ในขณะที่การทำงานและคุณลักษณะของวงจรมีลักษณะเหมือนเดิม

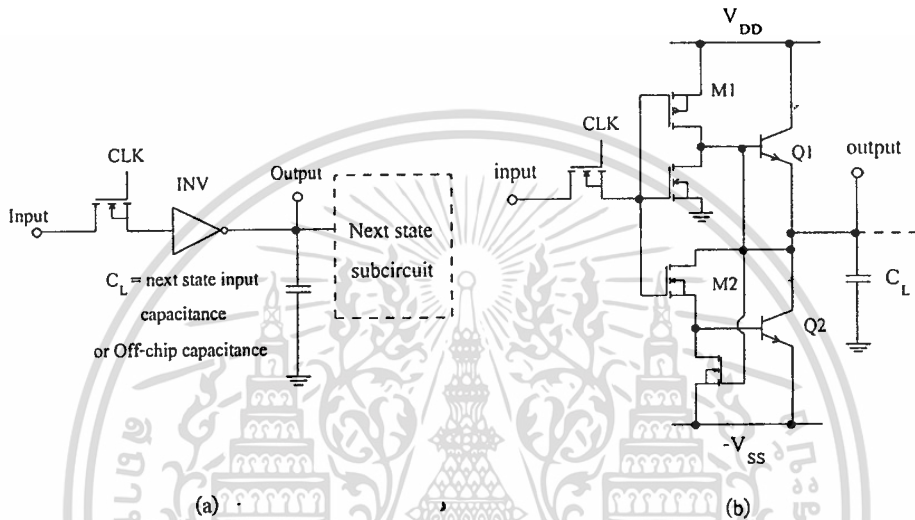
4.2 วงจรไบซิมอสไดนามิกแลทช์ (BiCMOS dynamic latch)

เทคนิคหนึ่งที่ใช้ประโยชน์จากความจุแฝงที่โหนดต่าง ๆ ภายในวงจรในการเก็บค่าระดับแรงดันลอจิก ซึ่งประตูที่เก็บไว้นี้ ทำหน้าที่ข่มอรั่วไหลไปหมด การออกแบบวงจรที่ดีเพื่อรับประกันว่าข้อมูลที่เก็บไว้จะไม่สูญหายก่อนที่จะถูกนำไปใช้งาน

สำหรับวงจรไดนามิกลอจิก เป็นวงจรแบบหนึ่งที่ยึดเทคนิคดังกล่าว โดยการออกแบบให้วงจรมีความต้านทานขาเข้าสูง ๆ เพื่อป้องกันการรั่วไหลของประจุ เช่น วงจรซิมอส วงจรไบซิมอส อย่างไรก็ตามทั้งสี่นี้ อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และถึงแม้ว่า ความต้านทานขาเข้าจะสูงเพียงใด แต่คาบเวลาสูงสุดในการเก็บค่า (maximum storage period) ก็อยู่ในระดับมิลลิวินาทีเท่านั้น ดังนั้นวงจรไดนามิก จึงจำเป็นต้องมีการป้อนข้อมูลใหม่ตามคาบเวลาทุกครั้ง

โครงสร้างของวงจรไดนามิกเลขที่ ประกอบด้วยทรานซิสเตอร์ผ่าน (Pass transistor) และวงจรอินเวอร์เตอร์ ดังรูปที่ 4.5(a)

รูปที่ 4.5 โครงสร้างภายในวงจรไบซีมอสไดนามิกเลขที่แบบ totem-pole

(a). วงจรไดนามิกเลขที่ขนาด 1/2 บิต

(b). โครงสร้างภายในวงจรไบซีมอสไดนามิกเลขที่แบบ totem - pole

ทรานซิสเตอร์ผ่าน ทำหน้าที่ผ่านสัญญาณและแยกสัญญาณ โดยมีโครงสร้างที่เรียบง่าย ซึ่งมักใช้เอ็นมอสทรานซิสเตอร์ โดยจะนำกระแสเมื่อลอจิก '1' เข้าที่ขาเกต สวิตช์ชนิดนี้ส่งผ่านสัญญาณลอจิก '0' ได้ดี แต่การส่งผ่านสัญญาณลอจิก '1' จะถูกลดทอนด้วยค่าแรงดันเทรฮโวล (V_{th}) เพื่อทำให้เกิดช่องทางเดินกระแส และเนื่องจากการเชื่อมต่อที่ปลายซอร์สและเดรน เป็นลักษณะสมมาตรสองทิศทาง ฉะนั้นศักดาที่ซอร์สและเดรน จึงขึ้นกับอิมพีแดนซ์ในแต่ละโหนด โดยปกติมักกำหนดให้ด้านใดด้านหนึ่งมีอิมพีแดนซ์สูง (เช่นต่อเข้ากับขาเข้าของวงจรเกต) และกำหนดให้ปลายอีกด้านหนึ่งมีอิมพีแดนซ์ต่ำ (เช่นต่อเข้ากับขาออกของวงจรเกต) เพื่อว่าขณะที่ระดับสัญญาณที่ขาเกตเป็น '1' ระดับสัญญาณที่ปลายทั้ง 2 จะเท่ากับศักดาที่โหนดที่มีอิมพีแดนซ์ต่ำ

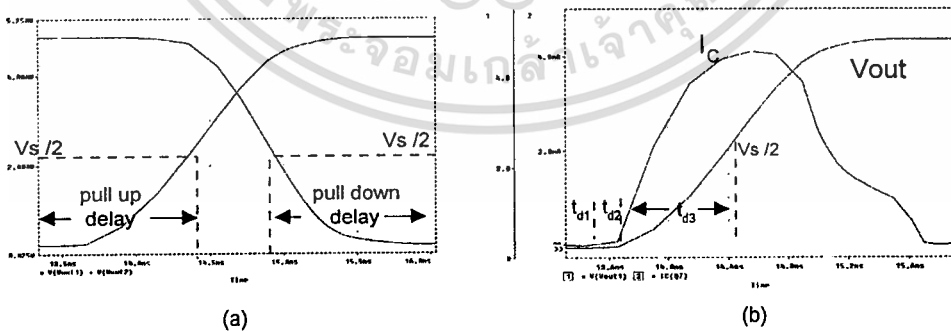
รูปที่ 4.5(b) แสดงโครงสร้างภายในของวงจรไบซีมอสไดนามิกเลขที่ โดยเลือกวงจรไบซีมอส totem-pole แบบ partial swing เป็นต้นแบบในการวิเคราะห์ ทั้งนี้เนื่องจากวงจรมีโครงสร้างที่เรียบง่าย ไม่วุ่นวายเกินไป อีกทั้งยังมีให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สร้างที่เรียบง่าย และถึงแม้ว่าจะมีช่วงแกว่งสัญญาณเอาที่พุทแบบ partial swing ทำให้แน่ใจได้ว่าเมื่อทำการออกแบบและอปติไมซ์วงจรแลทซ์ โดยใช้วงจรไบซีมอสแบบ full swing เป็นส่วนประกอบของวงจรแลทซ์ การทำงานของวงจรรวมยังคงทำงานได้อย่างถูกต้อง

การทำงานของวงจรไบซีมอส totem-pole ได้กล่าวถึงในบทที่ 3 โดยมีคุณลักษณะโดยรวมคือ

1. มีอินพุทอิมพีแดนซ์สูง (Z_{in}) โดยพิจารณาจากความต้านทานเกทของอุปกรณ์มอสเฟท
2. มีเอาต์พุทอิมพีแดนซ์ต่ำ (Z_{out}) โดยพิจารณาจากความต้านทานขาออกของไบโพลาร์
3. ไม่เกิดการสูญเสียกำลังกระแสตรงในการขับกระแสชั่วขณะ (transient drive)
4. ระดับสัญญาณแกว่งขาออกจะถูกจำกัดด้วยความต่างศักย์ที่รอยต่อเบส-อิมิตเตอร์ (V_{BE}) ทำให้ระดับช่วงแกว่งสัญญาณขาออก มีค่าระหว่าง V_{BE} ถึง $V_{DD} - V_{BE}$ เมื่อ V_{DD} เป็นค่าแรงดันแหล่งจ่าย

นอกจากนี้ ความเร็วหรือความถี่ของการทำงาน ขึ้นอยู่กับค่าหน่วงเวลาผ่านเกท (signal propagation gate delay) ซึ่งมักเกิดจากค่าความต้านทานและค่าความจุแฝงที่รอยต่อภายในอุปกรณ์ต่าง ๆ ตลอดจนบริเวณหน้าสัมผัสต่าง ๆ รวมถึงค่า โหลดคาปาซิแตนซ์ ซึ่งค่าหน่วงเวลาผ่านเกทนี้เป็นเงื่อนไขหนึ่งในการกำหนดประสิทธิภาพการทำงาน (Performance) ของวงจรรวม ในการลดค่าหน่วงเวลาผ่านเกท จำเป็นต้องพิจารณาการตอบสนองชั่วขณะของเกท เพื่อศึกษาอิทธิพลตัวแปรต่าง ๆ ของแต่ละอุปกรณ์ที่มีผลต่อค่าหน่วงเวลาผ่านเกท

รูปที่ 4.6 แสดงค่าหน่วงเวลาผ่านเกทวงจร ไบซีมอสแลทซ์

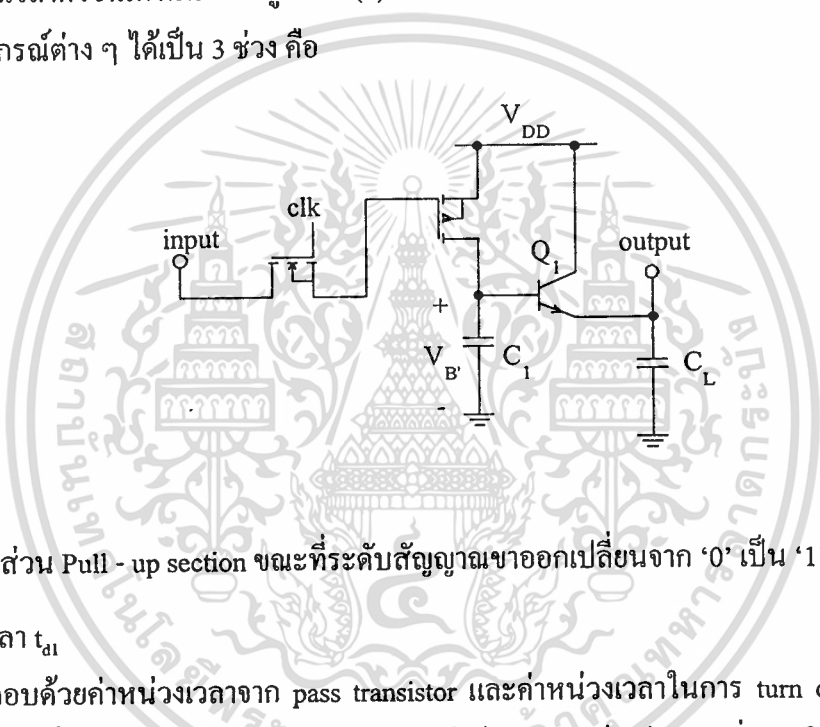
(a) แสดงค่าหน่วงเวลาผ่านเกทวงจร ไบซีมอสแลทซ์

(b) ช่วงเวลาหน่วงเวลาขึ้น และการทำงานของไบโพลาร์ทรานซิสเตอร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.1 ผลตอบสนองชั่วขณะ(Transient response)

จากผลตอบสนองการสวิตช์ชั่วขณะในรูป 4.6(b) ซึ่งประกอบด้วยค่าหน่วงเวลาดึงขึ้น (pull-up delay) จากการชาร์จ C_L ผ่าน M_1 และ Q_1 และค่าหน่วงเวลาดึงลง (pull-down delay) จากการดิสชาร์จ C_L ผ่าน M_2 และ Q_2 จากบทที่ 3 เมื่อทำการปรับเปลี่ยนขนาดความกว้างเกท ของ M_1 และ M_2 ให้มีขนาดเท่ากัน ทำให้การตอบสนองชั่วขณะในการเปลี่ยนระดับสัญญาณมีความสมมาตร ดังรูป 4.6(a) ตามที่ได้กล่าวไว้ในบทที่ 3 ดังนั้นในการวิเคราะห์ผลตอบสนองชั่วขณะจึงจะพิจารณาเฉพาะค่าหน่วงเวลาดึงขึ้นเท่านั้น จากรูที่ 4.6(b) ค่าหน่วงเวลาผ่านเกท สามารถแบ่งพิจารณาการทำงานของอุปกรณ์ต่าง ๆ ได้เป็น 3 ช่วง คือ

รูปที่ 4.7 วงจรส่วน Pull-up section ขณะที่ระดับสัญญาณขาออกเปลี่ยนจาก '0' เป็น '1'

1. ช่วงหน่วงเวลา t_{d1}

ประกอบด้วยค่าหน่วงเวลาจาก pass transistor และค่าหน่วงเวลาในการ turn on อินเวอร์เตอร์ คือ ช่วงเวลาที่มอสทรานซิสเตอร์ M_1 เกิดการสวิตช์อย่างรวดเร็วเข้าสู่ช่วงอิมิตัว ในขณะที่ Q_1 ยังไม่นำกระแส กระแสจะไหลจากแหล่งจ่ายแรงดันผ่าน M_1 ทำการชาร์จความจุไฟฟ้าที่โหนด B' จน $V_{B'}$ มีค่าเท่ากับ $V_{BE(ON)}$

2. ช่วงหน่วงเวลา t_{d2}

มอสทรานซิสเตอร์ M_1 ยังคงทำงานในย่านอิมิตัว ในขณะที่ Q_1 ก็เริ่มนำกระแส เกิดการชาร์จ C_L เป็นช่วงที่สัญญาณขาออกมีค่าระหว่าง $0 < V_{OUT} < [V_{TN}] - V_{BE}$ ช่วงหน่วงเวลานี้ค่อนข้างคงที่และมีขนาดเล็ก โดยเฉพาะเมื่อไบโพลาร์ทรานซิสเตอร์ทำงานในย่านนำกระแสต่ำ (low level current) และจะเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วเมื่อทำงานในย่านนำกระแสสูง (high level current) เนื่องจากช่วงเวลาข้ามผ่านเบสที่เพิ่มขึ้นจากพาหะที่สะสมในเบสเพิ่มขึ้น (Kirk effect)

3. ช่วงหน่วงเวลา t_{d3}

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่เผยแพร่ไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อ $v_{OUT} \geq [|V_{Th}| - V_{BE}]$ ค่าหน่วยเวลา t_{ds} จะเริ่มเมื่อทรานซิสเตอร์ M1 เข้าสู่ย่านเชิงเส้นและสิ้นสุดเมื่อแรงดันขาออกมีค่าเท่ากับครึ่งหนึ่งของแรงดันแหล่งจ่าย ($V_{OUT} = V_{DD}/2$) ค่าหน่วยเวลานี้จะเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดในค่าหน่วยเวลาผ่านเกตทั้งหมด

ดังนั้นค่าหน่วยเวลาผ่านเกตของวงจรไบซีมอสไดนามิกแลตซ์ คือ

$$t_{delay} = t_d(\text{pass transistor}) + t_d(\text{BiCMOS inverter})$$

$$= R_{CH_pass} C_{in} + R_{CH_M1} (C_E + C_C) \frac{V_{BE(ON)}}{V_{DD} - |V_{Th}|} + \frac{\pi}{2} \sqrt{R_{CH} C_L^* \tau_F^*} \quad (4.5)$$

เมื่อ $C_L^* : C_L + C_{CS} (Q2)$

$\beta_F^* : \text{effective current gain}$

$\tau_F^* : \text{effective forward base transit time}$

$C_{in} : \text{ความจุขาเข้าของวงจรไบซีมอสอินเวอร์เตอร์ และทำหน้าที่คงค่าระดับสัญญาณในวงจรไดนามิกแลตซ์}$

$$C_{in} = C_{G1} + C_{G2} + C_{G3} + C_{GS1} + C_{GS2} + C_{GS3} + C_{GD1} + C_{GD2} + C_{GD3} \quad (4.6)$$

เมื่อ $C_G : \text{ความจุไฟฟ้าเกต}$

$C_{GS} : \text{ความจุไฟฟ้าระหว่างเกต - ซอร์ส และ}$

$C_{GD} : \text{ความจุไฟฟ้าระหว่างเกต - โดรน}$

C_{GS} และ C_{GD} เกิดจากการเลื่อนชั้นของ mask รวมถึงการแผ่ขยายด้านข้างของสนามไฟฟ้า ทำให้เปรียบเสมือนว่า เกตมีขนาดใหญ่กว่าความเป็นจริง จึงกำหนดให้ $C_{GS} = C_{GD} = C_{GS0}$ และเมื่อพิจารณาผลของ Miller effect

$$C_{in} \approx (W_1 + W_2 + W_3)(L \cdot C_{OX}) + (W_1 + W_2 + W_3)(3C_{GS0})$$

$$= (2W_1 + W_3)(L \cdot C_{OX} + 3C_{GS0}) \quad (4.7)$$

แทนค่าลงในสมการที่ 4.5

$$t_{delay} = \frac{2(2W_1 + W_3)(LC_{OX} + 3C_{GS0})L_{pass}}{W_{pass} \mu_n C_{OX} V_{DD}} + R_{CH} (C_E + C_C) \frac{V_{BE(ON)}}{(V_{DD} - |V_{Th}|)} + \frac{\pi}{2} \sqrt{R_{CH} C_L^* \tau_F^*} \quad (4.8)$$

สมการข้างต้นใช้สำหรับการหาค่าหน่วยเวลาต่ำสุด โดยสังเกตว่าการเปลี่ยนขนาด W_1 ช่วยให่วงจรไบซีมอสอินเวอร์เตอร์ทำงานได้เร็วขึ้น แต่ก็ส่งผลให้ค่าหน่วยเวลาของทรานซิสเตอร์ผ่านเอกสารเป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไมอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เพิ่มขึ้นด้วย สำหรับกรณีของ W_3 ควรออกแบบให้มีค่าต่ำสุดตามกฎการออกแบบ เพื่อให้วงจรมีความเร็วในการทำงานสูงสุด

4.2.2 การหา Cross over load capacitance (C_{CRS})

สำหรับวงจรรวมในปัจจุบัน มีแนวโน้มในการทำงานด้านความเร็วที่สูงขึ้น ในขณะที่เดียวกันก็พยายามลดขนาดวงจรให้เล็กลง แนวทางหนึ่งในการพัฒนางจรรวมให้มีความเร็วสูงขึ้นคือ การแทนที่วงจรซิมอสด้วยวงจรไบซิมอส โดยเงื่อนไขที่ว่าการทำงานและคุณลักษณะของวงจรต้องไม่เปลี่ยนแปลง และพื้นที่ต้องไม่เพิ่มไปจากเดิมมากนัก ในขณะที่ความเร็วในการทำงานต้องสูงขึ้น วิธีดังกล่าวเป็นวิธีที่สะดวก เนื่องจากมีผลต่อการวางผังคิมน้อยมาก และจากสมการที่ 4.8 ความเร็วในการทำงานเป็นฟังก์ชันที่ขึ้นกับขนาดของความจุภายในและความจุโหลดแต่เนื่องจากวงจรไบซิมอสมีโครงสร้างวงจรซับซ้อนและมีขนาดใหญ่ ส่งผลให้ความจุภายในเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับวงจรซิมอสเดิม กล่าวคือ วงจรไบซิมอสจะมีความเร็วเหนือวงจรซิมอส แต่ก็เฉพาะค่าโหลดคาปาซิแตนซ์สูงๆ เท่านั้น ดังนั้นในการเปรียบเทียบประสิทธิภาพด้านความเร็ว ระหว่างวงจรซิมอส และไบซิมอส จะพิจารณาจากค่าหน่วยเวลาที่สภาพ โหลดคาปาซิแตนซ์ ต่าง ๆ โดยกำหนดให้ C_{CRS} นี้ เป็นค่าขนาดความจุที่ทำให้วงจรทั้งสองมีความเร็วเท่ากัน จากสมการ 4.5

$$t_{d,BICMOS} = t_1 + \frac{\pi}{2} \sqrt{\tau_F C_L R_{CH_BIC}} \quad (4.9)$$

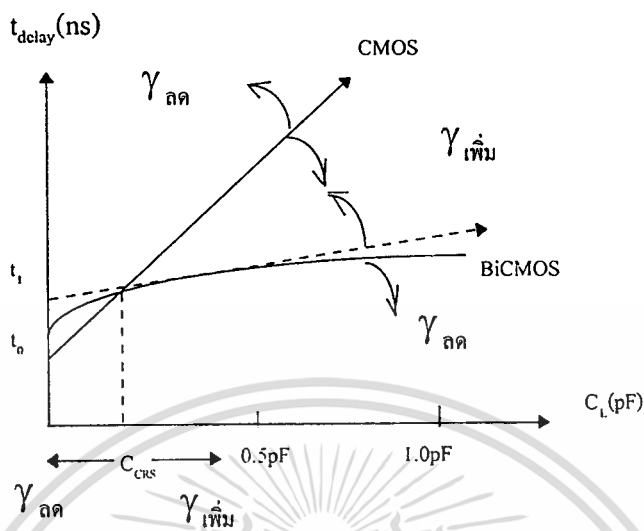
และโดยวิธีเดียวกันนี้

$$t_{d,CMOS} = t_0 + C_L R_{CH_CM} \quad (4.10)$$

เมื่อ R_{CH} ขึ้นกับขนาดของทรานซิสเตอร์ ขณะที่ t_0 และ t_1 เป็นค่าหน่วยเวลา no-load ของวงจรซิมอสและไบซิมอสแลทซ์ตามลำดับ พิจารณาที่ $t_{d,BICMOS} = t_{d,CMOS}$ ดังนั้น

$$C_L = C_{CRS} = \frac{1}{R_{CH_CMOS}} \left(\frac{\pi\gamma}{4} + \sqrt{\left(\frac{\pi\gamma}{4}\right)^2 + (t_1 - t_0)} \right) \quad (4.11)$$

$$\text{เมื่อ } \gamma = \left(\frac{L_{BIC}}{L_{CM}} \cdot \frac{W_{CM}}{W_{BIC}} \cdot \tau_F \right)^{\frac{1}{2}}$$

รูปที่ 4.8 การหาค่า Cross over load capacitance: C_{CRS}

จากรูปที่ 4.8 เมื่อ $C_L > C_{CRS}$ วงจรไบซีมอสจะมีความเร็วสูงกว่าวงจรซีมอส ในทางตรงกันข้าม เมื่อ $C_L < C_{CRS}$ วงจรซีมอส มีความเร็วสูงกว่า ดังนั้นในการตัดสินใจเลือกใช้วงจรใดสามารถกำหนดได้จากการเปรียบเทียบระหว่าง C_L และ C_{CRS} อย่างไรก็ตามค่า C_{CRS} ยังขึ้นอยู่กับ γ ซึ่งแปรผันตามอัตราส่วน W/L ของมอสในวงจรซีมอสเดิมเทียบกับวงจรไบซีมอสที่มาแทนที่ การเปลี่ยนแปลงชนิดของมอสทรานซิสเตอร์ ทำให้เงื่อนไขในการแทนที่ผิดไป หากเมื่อกำหนดให้ขนาดของมอสทรานซิสเตอร์ของทั้งสองวงจรมีขนาดเท่ากัน ดังนั้น $\gamma = (\tau_F)^{1/2}$ และจากสมการ 4.11 เมื่อแทนค่าด้วยพารามิเตอร์ต่าง ๆ ขนาด C_{CRS} จะมีค่าเท่ากับ 0.243 pF

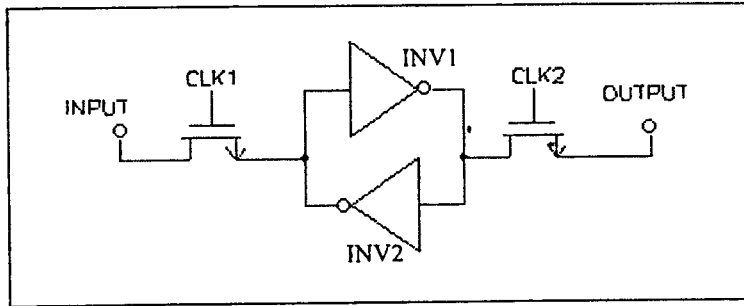
4.3 วงจรไบซีมอสสแตติกแลทช์ (BiCMOS static latch)

เป็นหน่วยความจำซึ่งเมื่อประจุข้อมูลลงไปแล้ว ข้อมูลจะถูกเก็บอยู่ตราบเท่าที่มีแรงดันไฟเลี้ยงป้อนตลอดเวลา

จากรูปวงจรที่ 4.9 จะประกอบด้วยวงจรอินเวอร์เตอร์ INV1 และ INV2 โดยที่ INV1 ทำหน้าที่กำหนดระดับสัญญาณ ในขณะที่ INV2 ทำหน้าที่ป้อนกลับสัญญาณ เพื่อวงจรสามารถคงค่าระดับสัญญาณไว้ เรียกว่า อินเวอร์เตอร์ป้อนกลับ (Trickle inverter หรือ Feedback inverter) เนื่องจาก อินเวอร์เตอร์ ใช้เพียงเพื่อคงค่าสัญญาณเอาไว้ มิได้ใช้ขั้วกระแสแต่อย่างใด INV2 จึงถูกออกแบบเป็นวงจรซีมอส เพื่อลดจำนวนอุปกรณ์และช่วยประหยัดพื้นที่ ดังรูป 4.10

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

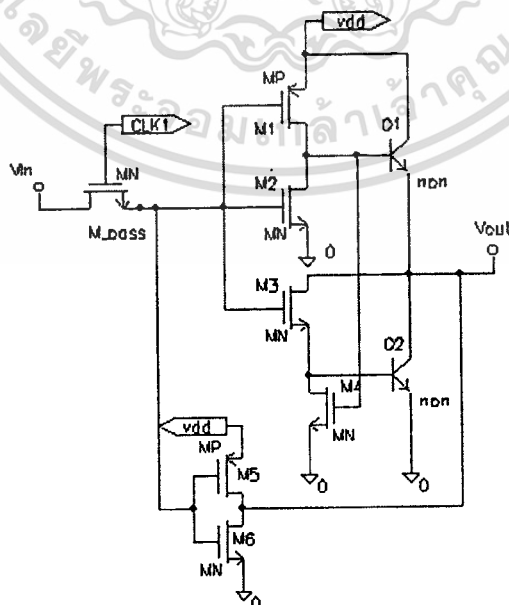
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 4.9 แสดงวงจรสแตติกแลตซ์แบบกลับเฟสซึ่งใช้ในระบบส่งข้อมูล

การทำงานของวงจรสแตติกแลตซ์ จะแตกต่างกับวงจรไดนามิกแลตซ์ อันเนื่องจากโครงสร้างวงจรที่มีการป้อนกลับ ช่วงการทำงานแบ่งเป็น ช่วงส่งผ่านสัญญาณ และ ช่วงคงค่าระดับสัญญาณ หรือช่วงที่ $clk = 1$ และ 0 ตามลำดับ

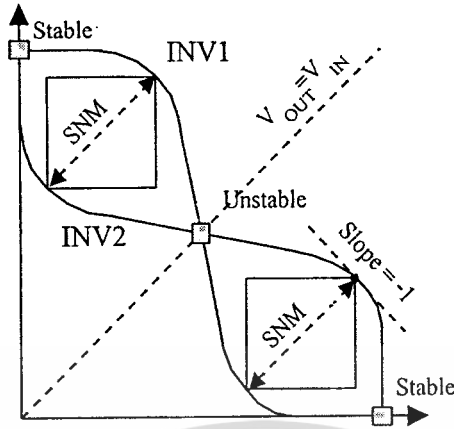
จากรูป 4.9 เอาท์พุทของ INV1 ต่ออยู่กับอินพุทของ INV 2 และ เอาท์พุทของ INV2 ก็ถูกต่อเข้ากับอินพุทของ INV1 ดังนั้นผลการตอบสนองสัญญาณของ INV1 และ INV2 แสดงให้เห็นดังรูปที่ 4.11 จากการโอนถ่ายสัญญาณทำให้เกิดจุดตัด 3 จุด คือ เมื่อป้อนสัญญาณอินพุท INV1 และ INV2 จะเกิดการเปลี่ยนระดับสัญญาณจากจุด Stable ผ่าน จุด Unstable เข้าสู่จุด Stable อีกจุด การโอนถ่ายสัญญาณเกิดขึ้นเมื่อสัญญาณอินพุทมีค่ามากกว่าค่า Static noise margins (SNM) ซึ่งกำหนดจากอัตราขยายสัญญาณ หรือ ความชันของกราฟซึ่งมีค่าเท่ากับ -1 ดังนั้นค่า SNM นอกจากแสดงถึงความสามารถในการทนต่อสัญญาณรบกวน ยังเป็นตัวกำหนดการทำงานของวงจร

รูปที่ 4.10 แสดงโครงสร้างภายในวงจรสแตติกแลตซ์ที่สร้างด้วยเทคโนโลยีไบซีมอส

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 4.11 การโอนถ่ายสัญญาณ

1. ช่วงส่งผ่านข้อมูล

การทำงานของวงจรในรูปที่ 4.9 สามารถแทนด้วยแบบจำลองในรูปที่ 4.12 โดยค่า g_{m1} และ g_{m2} แทนค่าทรานคอนดักแตนซ์ของวงจรไบจีมอสและซีมอสอินเวอร์เตอร์ตามลำดับ เมื่อพิจารณาสัญญาณ AC ขนาดเล็ก

$$\frac{V_{IN} - V_1}{R_{CH}} - g_{m2}V_2 = C_1 \frac{dV_1}{dt}$$

และ

$$-g_{m1}V_1 = C_2 \frac{dV_2}{dt}$$

$$\frac{d^2V_2}{dt^2} + \frac{1}{C_1 R_{CH}} \frac{dV_2}{dt} - \frac{g_{m1}g_{m2}}{C_1 C_2} V_2 = -\frac{g_{m1}}{C_1 C_2 R_{CH}} V_{IN}$$

ดังนั้น ผลลัพธ์ก็คือ

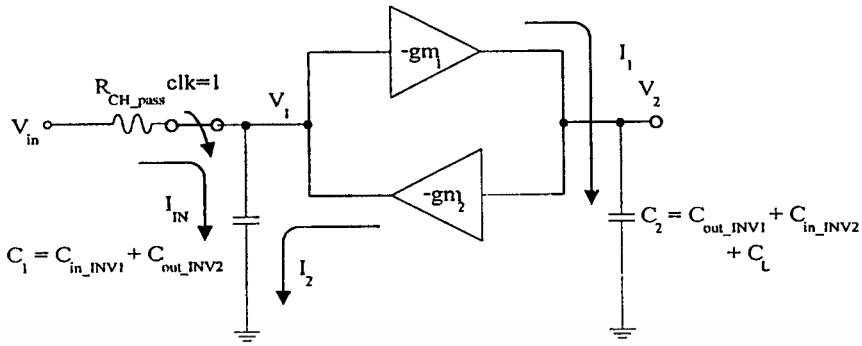
$$V_2(t) = Ae^{m_1 t} + Be^{m_2 t} + C \tag{4.12}$$

เมื่อ

$$m_1, m_2 = -\frac{1}{2R_{CH}C_1} \pm \sqrt{\left(\frac{1}{2R_{CH}C_1}\right)^2 + \frac{g_{m1}g_{m2}}{C_1C_2}}$$

และ

$$C = \frac{V_{IN}}{g_{m2}R_{CH}}$$

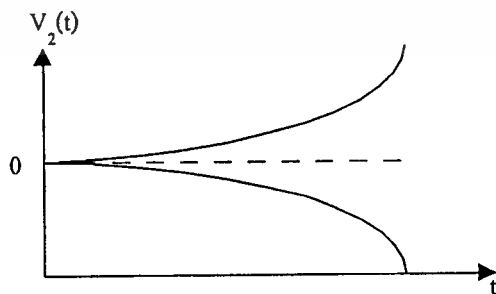
รูปที่ 4.12 แบบจำลองวงจรสแตติกแลตซ์ ช่วงส่งผ่านข้อมูล

สำหรับค่าคงที่ A และ B ขึ้นกับเงื่อนไขขอบเริ่ม หรือสภาวะก่อนการเปลี่ยนแปลง ตัวอย่างเช่น ในสภาวะแรกเริ่ม ($t = 0$) วงจรไม่ได้คงค่าใดไว้ ดังนั้น $V_1(0) = 0$ และ $V_2(0) = 0$

$$A = \frac{-V_{IN}}{g_{m2} R_{CH}} \left(\frac{m_2}{m_2 - m_1} \right) \quad \text{และ} \quad B = \frac{-V_{IN}}{g_{m2} R_{CH}} \left(\frac{m_1}{m_1 - m_2} \right)$$

จากผลลัพธ์ข้างต้นซึ่งมีความซับซ้อน เพื่อให้ง่ายต่อการวิเคราะห์ วงจรจะถูกพิจารณาว่า ค่าคงที่หน่วงเวลาจากคู่อินเวอร์เตอร์ $\left(\tau = \frac{C_1 C_2}{g_{m1} g_{m2}} \right)$ มีค่าต่ำกว่า ค่าคงเวลาจากทรานซิสเตอร์ผ่าน $\left(\frac{1}{R_{CH} C_1} \right)$ ดังนั้น ผลลัพธ์ที่ได้คือ

$$V_2(t) = \frac{-V_{IN}}{g_{m2} R_{CH}} \left(\exp \frac{-t}{R_{CH} C_1} - 1 \right) \tag{4.13}$$

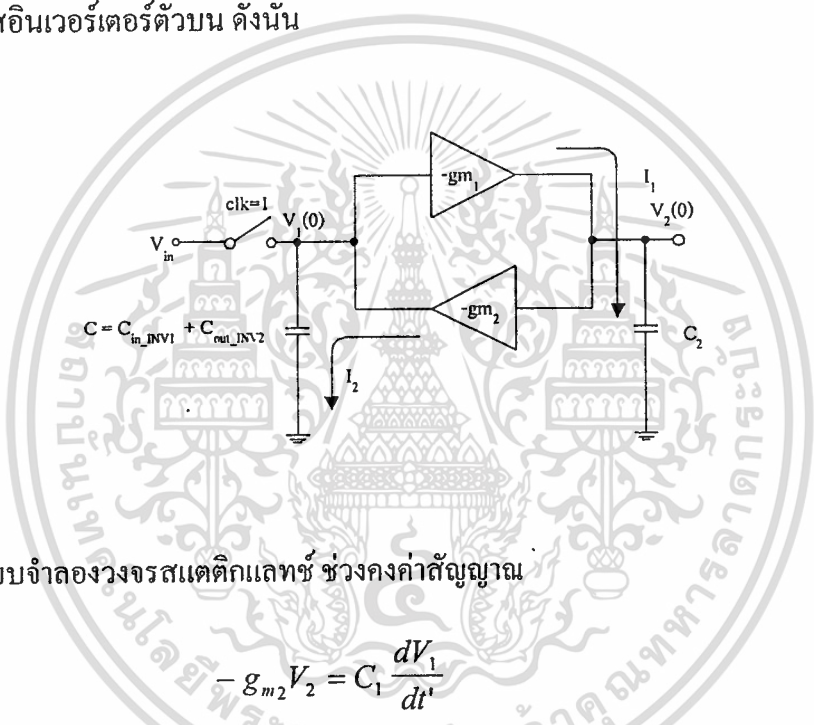
รูปที่ 4.13 แสดงสัญญาณ เอาท์พุทของวงจรสแตติกแลตซ์ในช่วงส่งผ่านสัญญาณ

จากสมการ 4.13 ช่วยในการออกแบบวงจรสแตติกแลตซ์ ให้มีความเร็วการทำงานสูงขึ้น โดยพิจารณาจากค่าคงที่เวลา คือ กำหนดให้อัตราส่วน W/L ของทรานซิสเตอร์ผ่านมีค่าสูง ในขณะที่เอกสตรีนเป็นเอกสตรีนที่สร้างขึ้นเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนูญาติเห็นว่าไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ W/L ของอินเวอร์เตอร์ป้อนกลับมีค่าต่ำ ๆ โดยเครื่องหมายลบในสมการแสดงถึงการกลับเฟส สัญญาณของวงจรสแตติกแลทซ์

2. ช่วงคงค่าสัญญาณ

เมื่อ $clk = 0$ ทรานซิสเตอร์ผ่านหยุดนำกระแส เนื่องจากคุณสมบัติอินพุททอมพีแดนซ์สูงของ วงจร กระแสป้อนกลับ (I_1) ทั้งหมดจึงป้อนเข้าสู่ C_1 เช่นเดียวกับ I_2 โดยที่ C_1 แทน C_{C1} และ ความจุ ขาออกของซิมอสอินเวอร์เตอร์(INV2) และ C_2 แทน โหลดคาปาซิแตนซ์ (C_L), C_{G2} และ ความจุ ขาออกของซิมอสอินเวอร์เตอร์ตัวบน ดังนั้น

รูปที่ 4.14 แบบจำลองวงจรสแตติกแลทซ์ ช่วงคงค่าสัญญาณ

$$-g_{m2}V_2 = C_1 \frac{dV_1}{dt'} \tag{4.14}$$

$$-g_{m1}V_1 = C_2 \frac{dV_2}{dt'} \tag{4.15}$$

เมื่อ t' คือ เวลาเมื่อวงจรทำงานในช่วงคงค่าสัญญาณ และ $V_1(0)$ และ $V_2(0)$ เป็นศักดา อินพุทและเอาต์พุทของอินเวอร์เตอร์ เมื่อเวลาที่ clk เปลี่ยนจาก 1 เป็น 0 ดังนั้นผลลัพธ์คือ

$$V_2(t') = \frac{1}{2} [V_2(0) - (\frac{C_1 g_{m1}}{C_2 g_{m2}})^{1/2} V_1(0)] e^{-t'/\tau} + \frac{1}{2} [V_2(0) + (\frac{C_1 g_{m1}}{C_2 g_{m2}})^{1/2} V_1(0)] e^{-t'/\tau} \tag{4.16}$$

เมื่อคำนวณเวลาคงที่ (τ) เท่ากับ $(\frac{C_1 C_2}{g_{m1} g_{m2}})^{1/2}$

ดังนั้น เมื่อเวลาผ่านไป ($t' \gg \tau$)

$$V_2(t') \approx \frac{1}{2} [V_2(0) - (\frac{C_1 g_{m1}}{C_2 g_{m2}})^{1/2} V_1(0)] e^{\frac{t'}{\tau}} \quad (4.17)$$

จากสมการ 4.17 สัญญาณเอาต์พุตของวงจร (V_2) อาจลู่เข้าสู่ลอจิก 0 หรือ 1 โดยขึ้นอยู่กับ $V_2(0)$ และ $V_1(0)$ ซึ่งเป็นค่าศักดาที่ได้จากช่วงส่งผ่านสัญญาณ ทำให้วงจรสแตติกแลทซ์จดจำค่าผิดพลาดไป

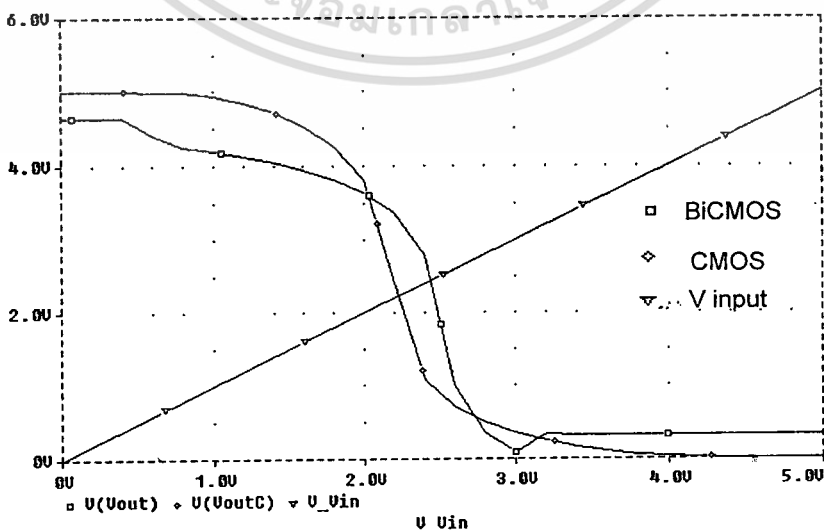
4.4 ผลการทดสอบคุณสมบัติของวงจรไบซีมอสไดนามิกแลทซ์และสแตติกแลทซ์

จากการออกแบบข้างต้น ต่อไปจะแสดงผลการทดสอบคุณสมบัติของวงจรไบซีมอส แลทซ์ โดยการเปรียบเทียบกับวงจรซีมอสเดิม โดยทำการจำลองวงจรโดยใช้โปรแกรม PSpice ในการศึกษาจะแบ่งตามชนิดของวงจรและแยกคุณสมบัติในการตอบสนองซึ่งสามารถแยกออกเป็นสองชนิดคือ ผลการตอบสนองต่อสัญญาณไฟตรง และความสามารถในการสวิตช์ซึ่ง

4.4.1 วงจรไบซีมอสไดนามิกแลทซ์

1. การศึกษาคุณสมบัติทางไฟตรงของวงจรไบซีมอสไดนามิกแลทซ์

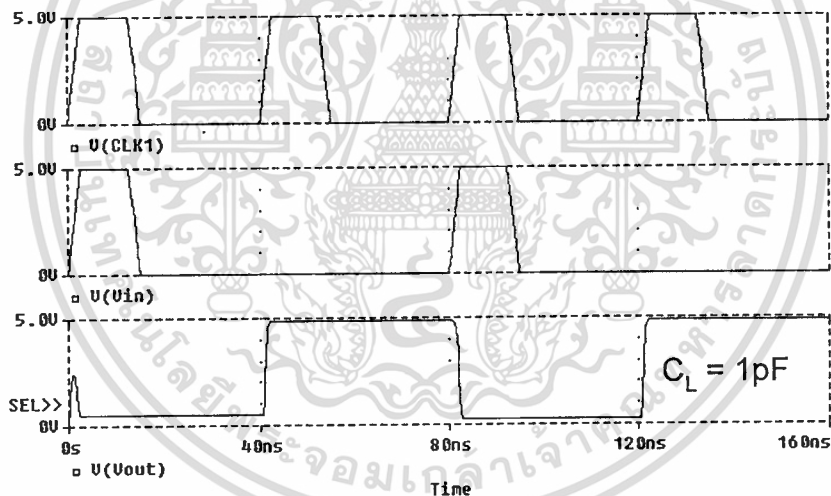
ในวงจรดิจิทัลโดยทั่วไปตัวแปรซึ่งเป็นตัวกำหนดคุณสมบัติทางไฟตรงของวงจรคือ V_{OH} , V_{OL} และช่วงเผื่อสัญญาณ (Noise margin) รวมทั้งแรงดันวิกฤติของวงจร จะสามารถอธิบายได้โดยใช้กราฟแสดงคุณสมบัติการโอนถ่ายแรงดัน ซึ่งได้จากการวัดค่าแรงดันขาออกเทียบกับการเปลี่ยนแปลงแรงดันอินพุต คุณสมบัติทางด้านสัญญาณไฟตรงของวงจรไบซีมอส และซีมอส ไดนามิกแลทซ์ ดังรูปที่ 4.15

เอกรูปที่ 4.15 แสดงการ โอนถ่ายไฟตรงวงจร ไดนามิกแลทซ์แบบกั๊กกับเฟลตสัญญาณให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดก็ตามอีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

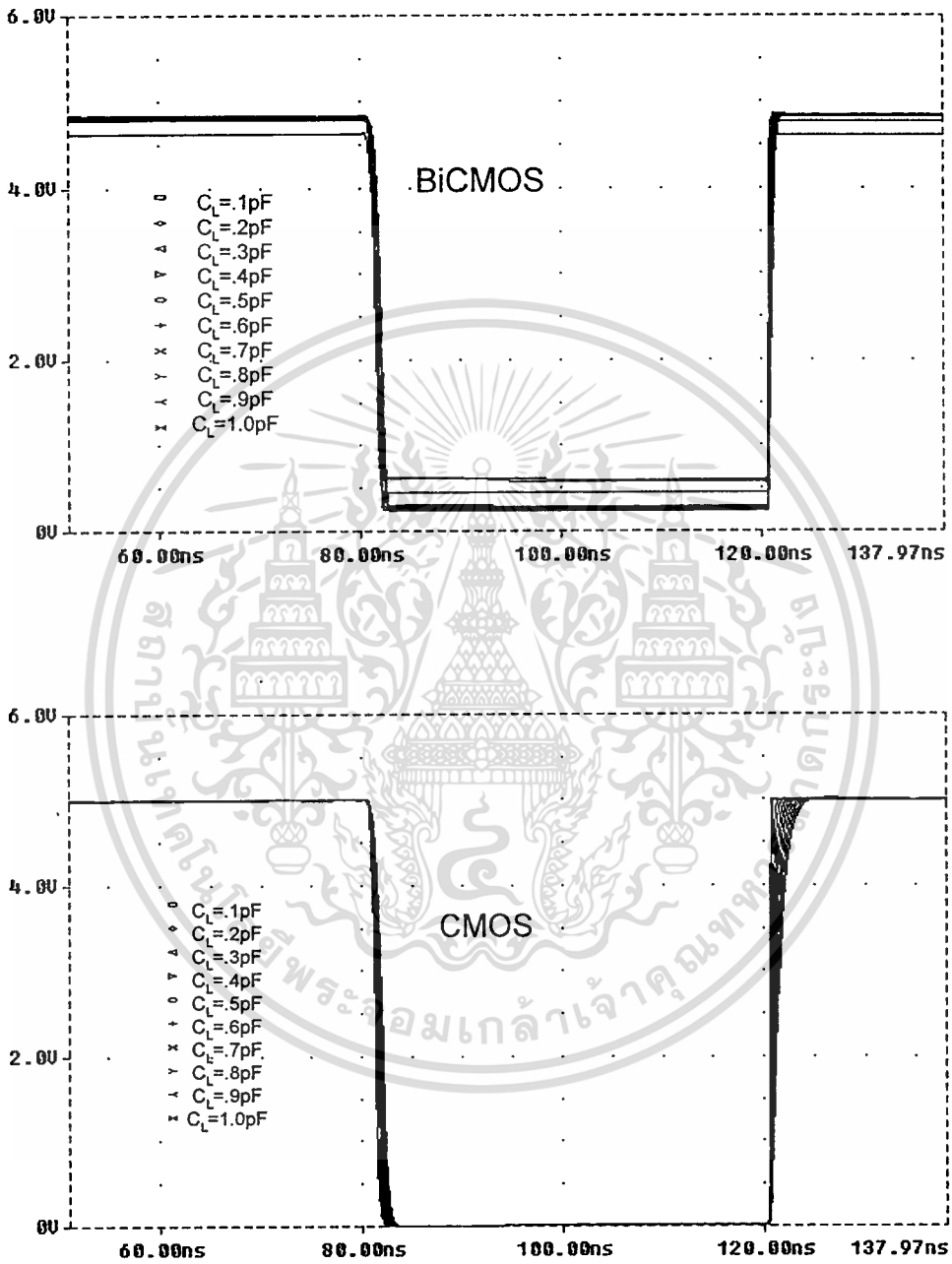
2. การศึกษาคุณสมบัติทางสวิตซ์ของวงจรวบิซึมอสไดนามิกแลทซ์

ในวงจรวบิซึมอสไดนามิกนอกจากระดับแรงดันต่าง ๆ จากการศึกษาคูณสมบัติทางสัญญาณไฟตรงแล้ว คุณสมบัติที่สำคัญอย่างอื่นอีกอย่างหนึ่งก็คือ ความสามารถในการใช้งานร่วมกับวงจรมีความถี่สูงได้ ซึ่งจะถูกรกำหนดโดยเวลาในช่วงที่แรงดันเพิ่มขึ้น และเวลาในช่วงที่แรงดันลดลง รวมทั้งการหน่วงเวลาของวงจรมซึ่งก็คือคุณสมบัติทางสวิตซ์นั่นเอง ในการศึกษาคูณสมบัติทางสวิตซ์ซึ่งก็สามารถทำได้ทำนองเดียวกับการศึกษาคูณสมบัติทางสัญญาณไฟตรง เพียงเปลี่ยนสัญญาณอินพุทจากการเพิ่มแรงดันทีละน้อยเป็นลักษณะของสัญญาณพัลส์ จากนั้นวัดค่าเวลาที่เอาต์พุทของสัญญาณซึ่งจะได้ผลของคูณสมบัติทางสวิตซ์ของวงจรวบิซึมอสไดนามิกแลทซ์ ดังรูปที่ 4.16 แสดงการทำงานของวงจรวบิซึมอสไดนามิกแลทซ์เมื่อป้อนสัญญาณอินพุทเป็น 1,0,1,0 ตามลำดับ ในช่วงที่ $clk = 0$ วงจรมก็จะคงค่าไว้ในลักษณะที่กลับเฟสกับสัญญาณอินพุท

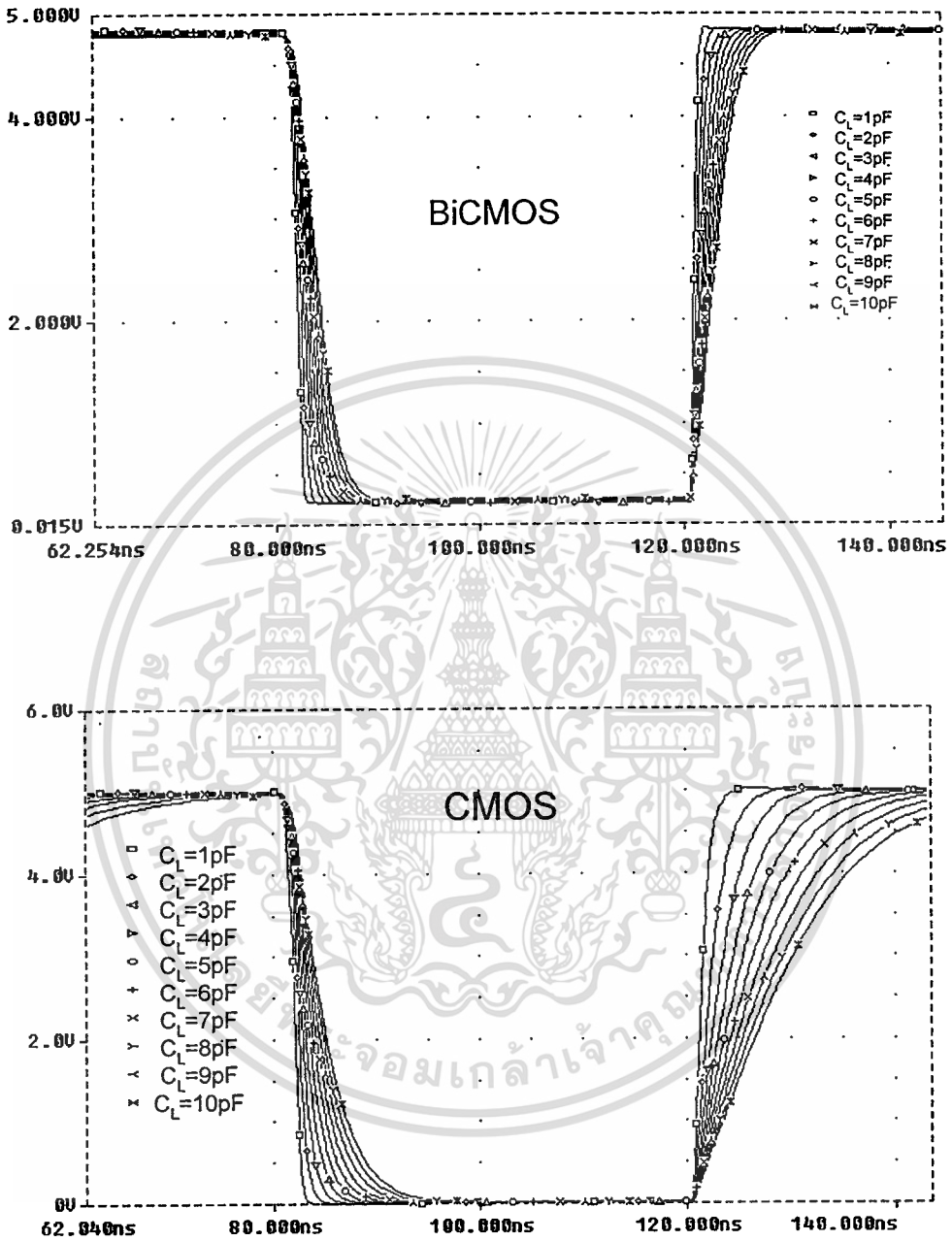

รูปที่ 4.16 แสดงการทำงานของวงจรวบิซึมอสไดนามิกแลทซ์แบบกลับเฟส

การเปรียบเทียบช่วงเวลาที่ใช้ในการเปลี่ยนระดับสัญญาณเอาต์พุทจาก 1 เป็น 0 และ จาก 0 เป็น 1 ดังรูปที่ 4.17 แสดงผลตอบสนองเมื่อทดสอบกับค่าความจุโหลด 0 ถึง 1 pF และรูปที่ 4.18 แสดงผลตอบสนองเมื่อทดสอบกับค่าความจุโหลด 1 ถึง 10 pF

รูปที่ 4.17 แสดงการตอบสนองสัญญาณเอาต์พุตเมื่อทดสอบกับ $C_L = 0$ ถึง 1pF

รูปที่ 4.18 แสดงการตอบสนองสัญญาณเอทพุทเมื่อทดสอบกับ $C_L = 1$ ถึง 10 pF

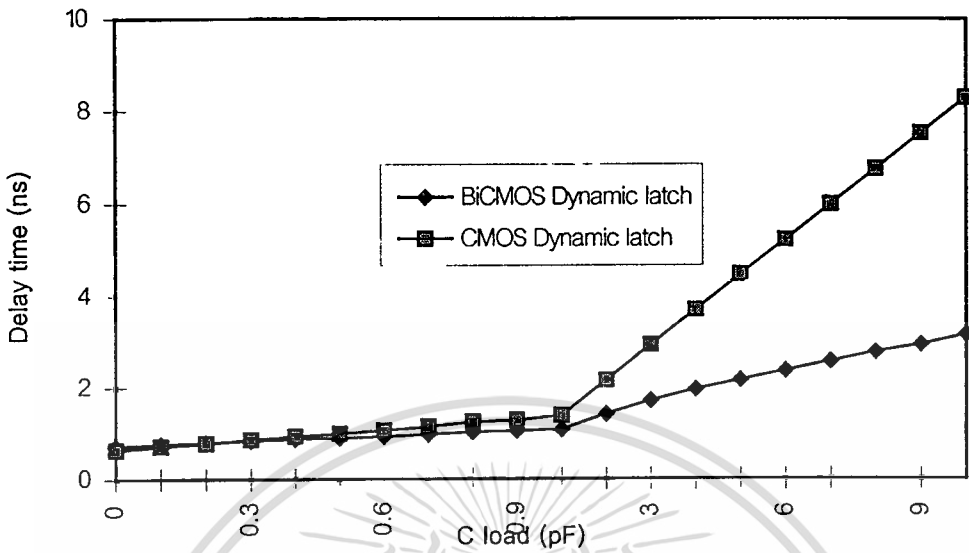
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.1 คำนวณเวลาของวงจรไบซีมอสและซีมอสแลทช์

C_L (pF)	BiCMOS*	CMOS*
	delay time(ns) (PSpice)	delay time(ns) (PSpice)
0	0.715	0.633
0.1	0.762	0.715
0.2	0.798	0.788
0.3	0.831	0.865
0.4	0.877	0.934
0.5	0.900	0.996
0.6	0.923	1.061
0.7	0.978	1.148
0.8	1.024	1.243
0.9	1.052	1.280
1	1.080	1.387
2	1.415	2.151
3	1.705	2.926
4	1.952	3.694
5	2.154	4.466
6	2.365	5.212
7	2.569	5.979
8	2.769	6.734
9	2.935	7.509
10	3.146	8.284

*เมื่อ V_{in} และ clk มี t_r และ $t_f = 2.5$ ns มีความกว้าง pulse = 10 ns ที่ความถี่ 12.5 MHz และ 50 MHz ตามลำดับ

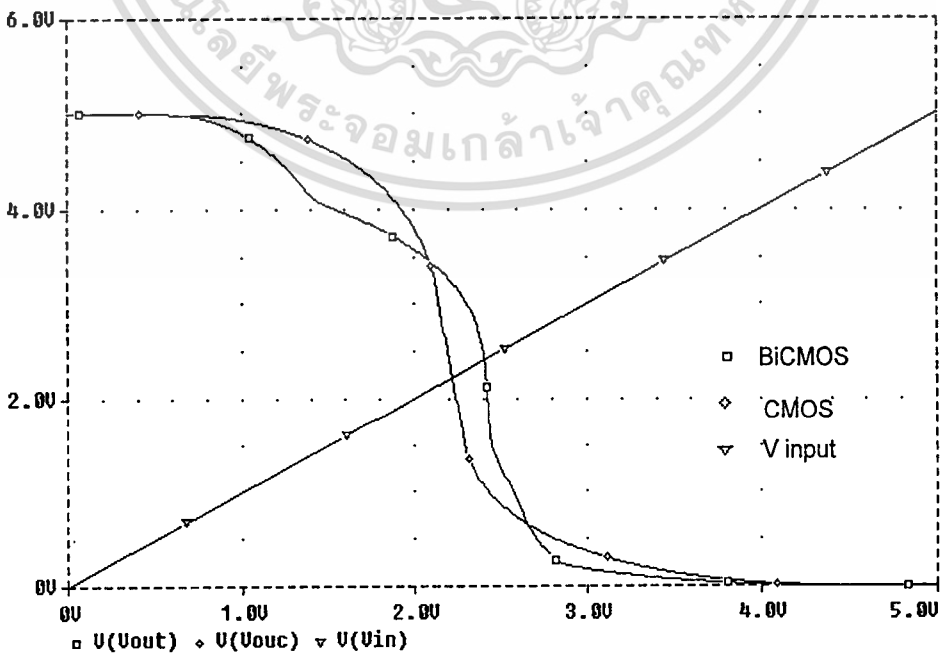
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 4.19 แสดงค่าหน่วงเวลาของวงจรไบซีมอสและซีมอสไดนามิกแลตช์

4.4.2 วงจรไบซีมอสสเตตติกแลตช์

1. การศึกษาคุณสมบัติทางไฟตรงของวงจรไบซีมอสสเตตติกแลตช์

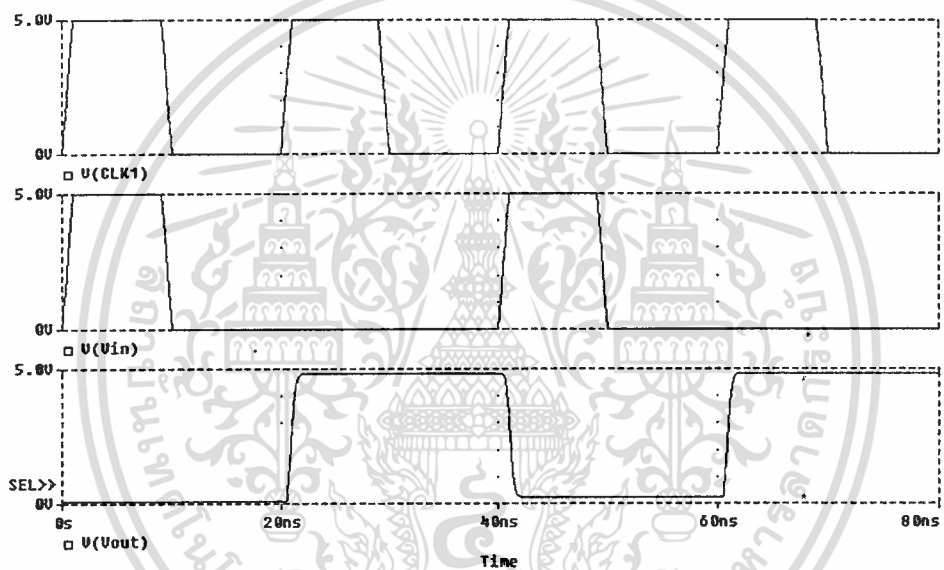
รูปที่ 4.20 แสดงการโอนถ่ายไฟตรงวงจรสเตตติกแลตช์แบบกลับเฟส

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากรูป 4.20 จะสังเกตเห็นการโอนถ่ายไฟตรงของวงจรมอสสแตติกแลทซ์ จะมีลักษณะที่ราบเรียบกว่าวงจรมอสสแตติกแลทซ์ ทั้งนี้เนื่องจากวงจรมอสประกอบด้วยมอสทรานซิสเตอร์และไบโพลาร์ทรานซิสเตอร์ ซึ่งทำงานไม่พร้อมกัน โดยช่วงแรกมอสทรานซิสเตอร์จะทำงานก่อนจากนั้นไบโพลาร์ทรานซิสเตอร์จึงจะทำงานดังที่ได้กล่าวแล้วในเรื่องการหน่วงเวลาของวงจรมอสแลทซ์

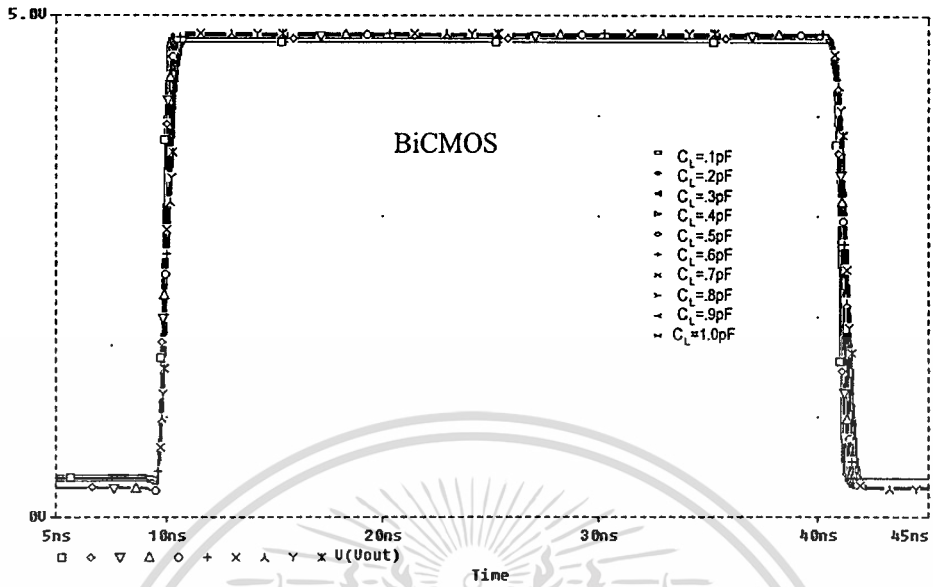
2. การศึกษาคุณสมบัติทางสวิทชิงของวงจรมอสสแตติกแลทซ์

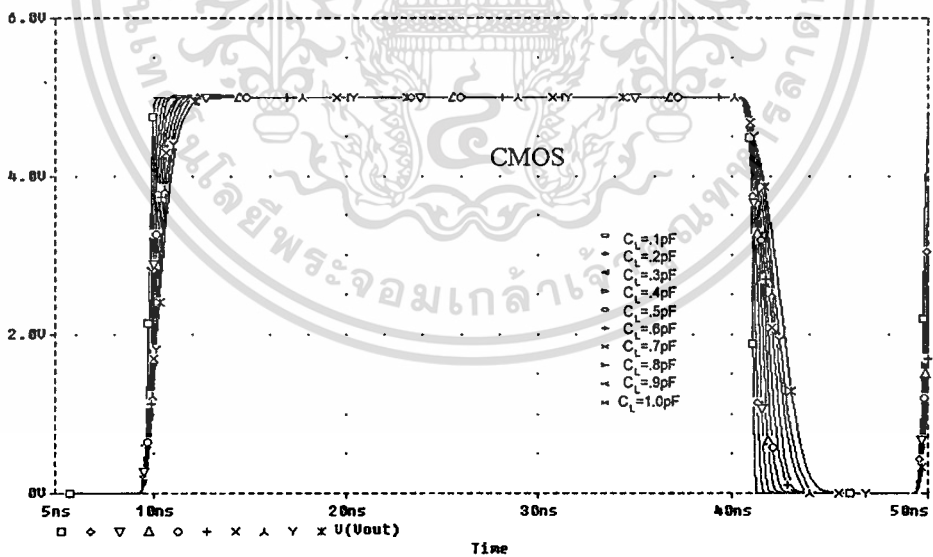
รูปที่ 4.21 แสดงการทำงานของวงจรมอสสแตติกแลทซ์แบบกลับเฟส

จากรูปที่ 4.21 แสดงผลการจำลองเมื่อป้อนขบวนสัญญาณพัลส์ (pulse train signal) ค่า 1,0,1,0 ที่ความถี่ 25 MHz หรือคาบเวลาเท่ากับ 40 ns ในขณะที่สัญญาณนาฬิกามีความถี่ 50 MHz หรือคาบเวลาเท่ากับ 20 ns โดยทดสอบกับโหลด $C_L = 1$ pF โดยช่วงเวลาที่สัญญาณนาฬิกามีค่าเป็น 0 วงจรมอสสแตติกแลทซ์จะทำหน้าที่เก็บระดับสัญญาณไว้ และจะเปลี่ยนแปลงไปเมื่อสัญญาณนาฬิกามีค่าเป็น 1

การเปรียบเทียบช่วงเวลาที่ใช้ในการเปลี่ยนระดับสัญญาณเอาต์พุตจาก 1 เป็น 0 และ จาก 0 เป็น 1 เมื่อทดสอบกับค่าความจุโหลด 0 ถึง 1 pF ดังรูปที่ 4.22 ซึ่งแสดงการทดสอบวงจรมอสสแตติกแลทซ์ และรูปที่ 4.23 แสดงการทดสอบวงจรมอสสแตติกแลทซ์

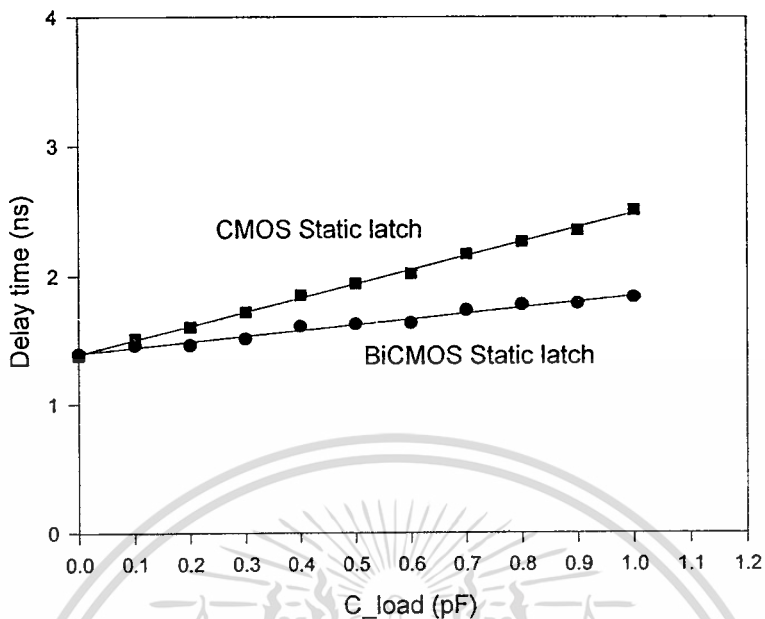

รูปที่ 4.22 แสดงการตอบสนองของวงจรไบซีมอสสแตติกแลทซ์เมื่อทดสอบกับ $C_L = 0$ ถึง 1pF

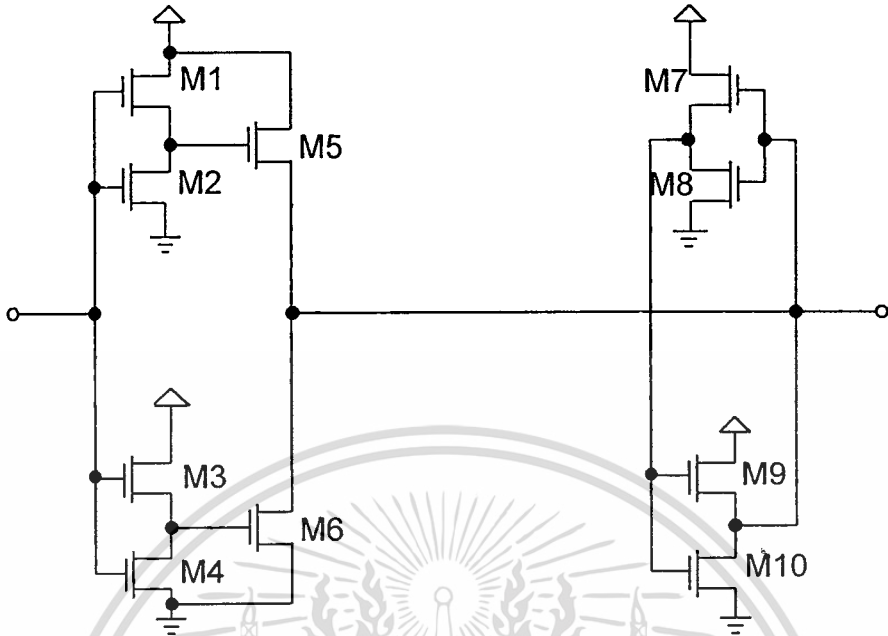

รูปที่ 4.23 แสดงการตอบสนองของวงจรซีมอสสแตติกแลทซ์เมื่อทดสอบกับ $C_L = 0.1$ ถึง 1pF

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 4.24 แสดงค่าน่วงเวลาของวงจรไบซีมอสและซีมอสแต่ติกแลทช์

รูปที่ 5.2 วงจรปรับปรุงซีมอสสมิทท์ทริกเกอร์ให้ดีขึ้น

การสวิตช์ซึ่งขึ้นอยู่กับอัตราส่วนการทำงานของ NMOS และ PMOS ทรานซิสเตอร์ อย่างไรก็ตามวงจรมีประสิทธิภาพหลังจากการส่งผ่านเริ่มต้นขึ้น การคาดหวังในการรักษารูปลักษณะซีมอสสมิทท์ทริกเกอร์ดังแสดงรูปที่ 5.2 และสำหรับสิ่งที่คาดหวังในวงจรไบซีมอสสมิทท์ทริกเกอร์คือ การออกแบบให้มีการสวิงได้เต็มช่วง มีความเร็วสูง ใช้กำลังงานต่ำ และยังคงทำงานได้ดีเมื่อแหล่งจ่ายแรงดันลดลงถึง 3.3 V หรือ 1.5 V

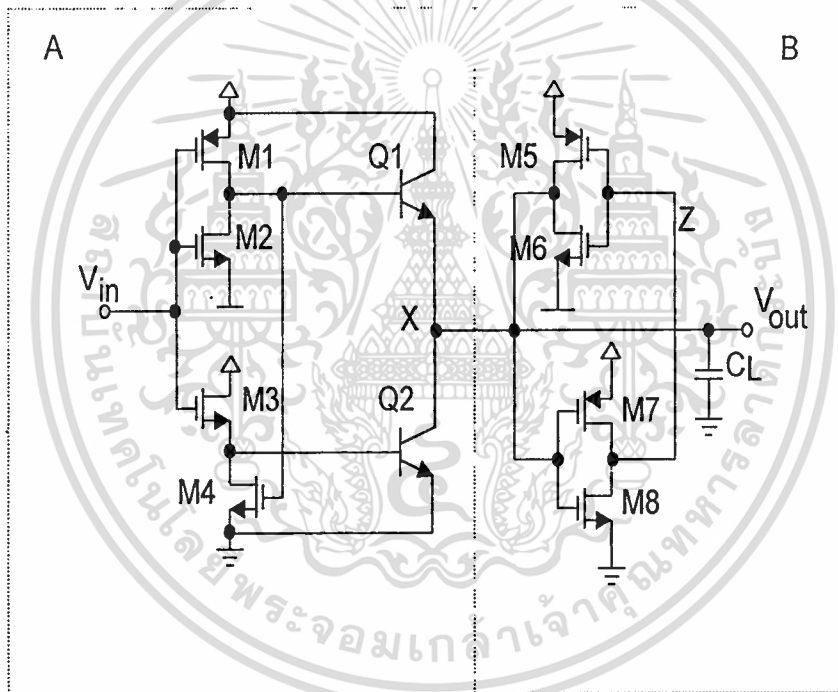
5.1.1 การทำงานของวงจร

ตามรูปที่ 5.3 และ 5.4 วงจรประกอบด้วยไบซีมอสอินเวอร์เตอร์และซีมอสอินเวอร์เตอร์ 2 ชุด (คือวงจรแลทซ์) วงจรนี้สามารถแบ่งเป็นวงจรย่อยได้ 2 วงจร วงจรหนึ่งคือไบซีมอสอินเวอร์เตอร์ส่วน A และอีกส่วนหนึ่งคือวงจรแลทซ์เป็นส่วน B แรงดันเอาต์พุตถูกจำกัดโดยแรงดันตกคร่อมของรอยต่อเบส-อิมิตเตอร์ของส่วนขับไบโพลาร์ วงจรย่อย B จะยังไม่ดึงให้เอาต์พุตสวิงเต็มช่วงแต่จะรักษาวงจรแลทซ์ไว้ การทำงานของวงจรอธิบายได้ดังนี้

อันดับแรก ตั้งค่าแรงดัน V_{T1} และ V_{T2} โดยค่า V_{T1} ต้องมีค่าน้อยกว่า V_{T2} เมื่อแรงดันอินพุตเป็น 0 V M1 และ M4 จะ ON M2 และ M3 จะ OFF Q2 จะ OFF Q1 จะ ON และเอาต์พุตที่จุด X จะมีค่าเป็น V_{DD} เมื่อแรงดันอินพุตเพิ่มขึ้นระหว่าง V_{T1} และ V_{T2} M1, M3 และ M4 จะ OFF และ M2 จะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดก็ตาม อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ON และทั้ง Q1, Q2 จะ OFF ที่จุดเอาต์พุตยังคงมีค่าเท่ากับ V_{DD} เพราะว่าเอาต์พุตแลทซ์ที่จุด Z มีค่าลดลงเป็น 0 V เมื่อ V_{in} มีค่ามากกว่า V_{T2} M1 และ M4 จะ OFF, M2 และ M3 จะ ON และ Q1 จะ OFF, Q2 จะ ON และที่จุดเอาต์พุต X มีค่าลดลงเป็น 0 V ในทำนองเดียวกัน เมื่อ V_{in} ลดลงจาก V_{DD} เป็นค่าแรงดันที่น้อยกว่า V_{T1} ทั้ง Q1 และ Q2 จะ OFF และจุดเอาต์พุต แรงดันยังคงเป็น 0 V การส่งผ่านเกิดขึ้นเมื่อ V_{in} น้อยกว่า V_{T1} และสูงกว่า V_{T2} แรงดันเทรสโลต V_{T1} สามารถกำหนดได้จาก V_{IL} และ V_{IH} (สมมติให้ $V_i = -V_{i1} = V_{i2}$) ตามสมการ

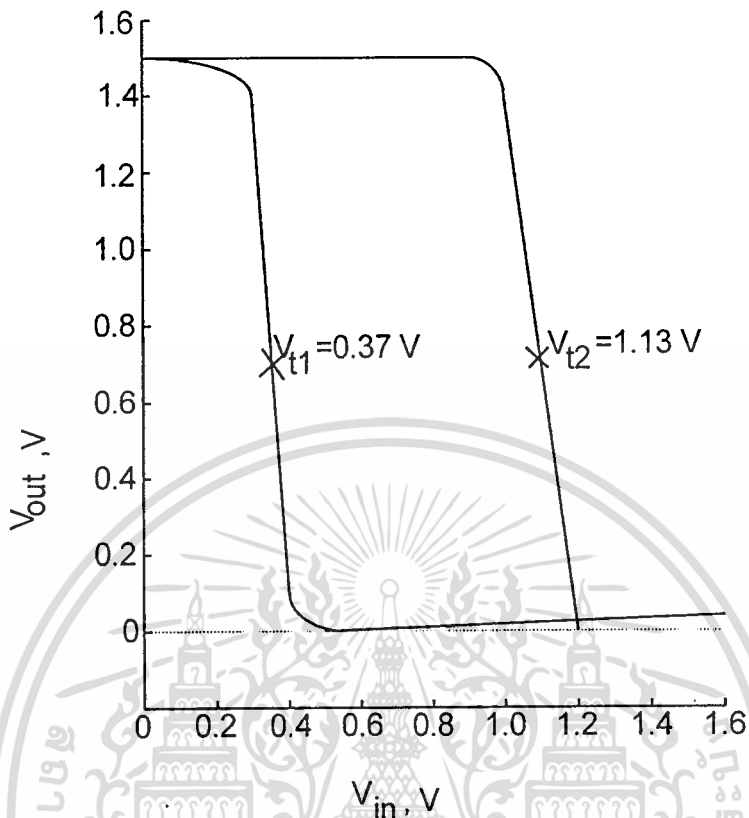
รูปที่ 5.3 วงจรไบซิมอสสมิทท์ทริกเกอร์ของ [11]

$$V_{IL} = (V_{DD} - V_i) - (V_{DD} - 2V_i) \left(\frac{K_R}{(K_R + 2)} \right)^{\frac{1}{2}} \quad (5.1)$$

$$V_{IH} = V_i + \frac{(V_{DD} - 2V_i)}{(2K_R + 1)^{\frac{1}{2}}} \quad (5.2)$$

$$V_{T1} \approx \frac{(V_{IL} + V_{IH})}{2} \quad (5.3)$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 5.4 การทำงานของวงจรไบซีโมสตริกทรานซิสเตอร์ใหม่

เมื่อ $K_R = \frac{K_2}{K_1}$ และ $K_i = \mu / 2C_{ox} W_i / L_i V_{T1}$ มีค่าน้อยกว่าถ้าอัตราส่วน $\frac{K_2}{K_1}$ มีค่า

มากๆ

$$V_{T2} \approx V_{BE2} + V_{Tn3} + \left(\frac{I_{D3}}{K_3} \right)^{\frac{1}{2}} \quad (5.4)$$

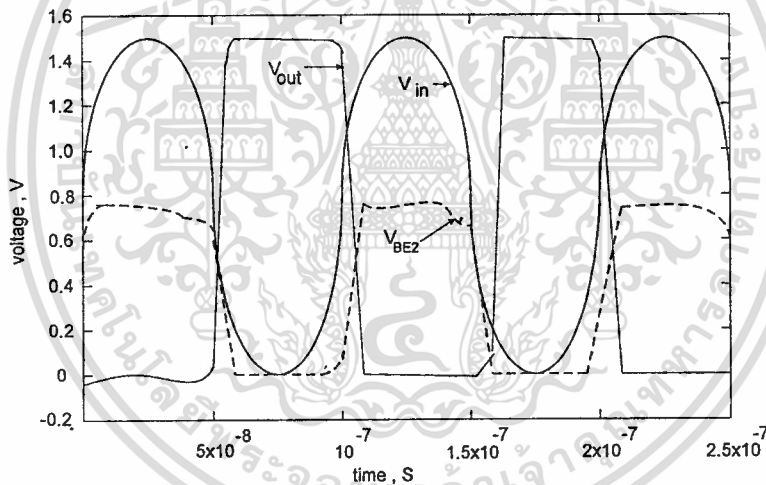
แรงดันเทรตโฮลด์ V_{T2} กำหนดจากค่าทางเรขาคณิตของ M3 V_{T2} จะมีค่าน้อยกว่า ถ้า $\frac{W_3}{L_3}$ มีค่ามาก สมมติว่าขนาดมีผลเล็กน้อย เพื่อจะลดค่าเวลาหน่วงของวงจรทรานซิสเตอร์ ถ้าเพิ่มความกว้างของคู่ทรานซิสเตอร์ M1 และ M3 อย่างไรก็ตามวิธีนี้จะไปเพิ่มกำลังงานที่ใช้ ตัวอย่างสมมติให้ $W_1 = 2.8 \mu\text{m}$, $W_3 = 3.5 \mu\text{m}$, $L = 0.35 \mu\text{m}$, $V_{DD} = 1.5 \text{ V}$, $f = 10 \text{ MHz}$. จากการจำลองด้วย PSpice สิ่งที่เราคาดหวังของวงจรคือ มี $V_{T1} = 0.329 \text{ V}$, $V_{T2} = 1.154 \text{ V}$ ผลรวมของกระแส $I_{DD} = 2.645 \mu\text{A}$ ผลรวมของกำลังงาน $P_i = 3.97 \mu\text{W}$ และการหน่วงเวลาส่งผ่าน $T_d = 1.41 \text{ ns}$ โดยการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลดลง W_1 เป็น $1.4 \mu\text{m}$, $V_{T1} = 0.219 \text{ V}$, $V_{T2} = 1.155 \text{ V}$, $I_{DD} = 1.188 \mu\text{A}$, $P_t = 1.78 \mu\text{W}$ และ $T_d = 2.11 \text{ ns}$ ในทำนองเดียวกันถ้าลด W_3 เท่านั้นเป็น $1.75 \mu\text{m}$, $V_{T1} = 0.329 \text{ V}$, $V_{T2} = 1.214 \text{ V}$, $I_{DD} = 2.599 \mu\text{A}$, $P_t = 3.9 \mu\text{W}$ และ $T_d = 1.61 \text{ ns}$ จากตัวอย่างสังเกตว่าผลรวมของกำลังงานที่ใช้ไปยังคงขึ้นอยู่กับ W_1 ในวงจรนี้เวลาที่เพิ่มขึ้นเป็นสัดส่วนโดยตรงกับอัตราส่วนตามสมการ (5.1) เวลาหน่วงของวงจรจะลดลง เมื่อ W_1 เพิ่มขึ้น ถ้า M1 และ M2 อยู่ในสภาวะอิ่มตัวทั้งคู่

$$I_{D1} = K_2 \left[\frac{\sqrt{K_2 / K_1} (V_{DD} - 2V_t)}{1 + \sqrt{K_2 / K_1}} \right] \tag{5.5}$$

เมื่อสมมติให้ $V_{in} = V_{tp} = V_t$ สำหรับการคำนวณ

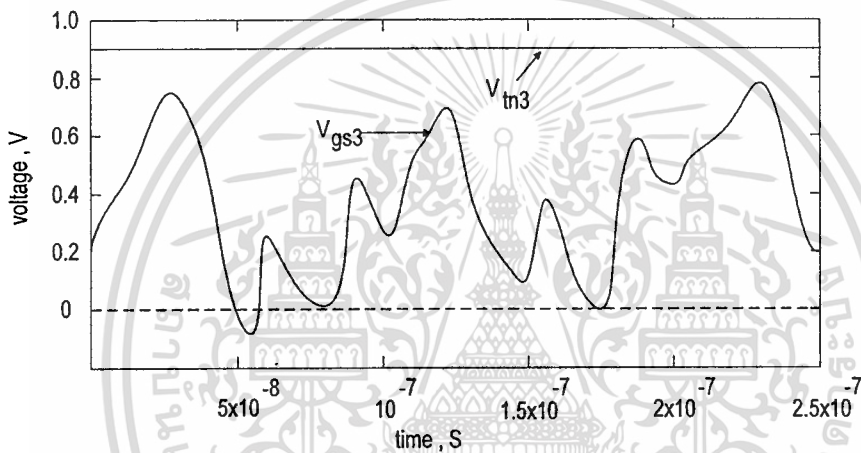

รูปที่ 5.5 V_{in} , V_{BE} และ V_{out} กับ เวลา

ใช้กระแสเทรตโฮลล์น้อยเพื่อขับกระแสต่ำของวงจรย่อย A เมื่อ V_{in} เพิ่มขึ้น วงจรทำงานภายใต้ V_{DD} ที่มาก (สำหรับตัวอย่างใช้ 5 V) อย่างไรก็ตามเพราะว่าการออกแบบ วงจรสามารถให้ฟังก์ชันธรรมดาภายใต้เงื่อนไขที่ $V_{DD} < [V_{in3} + V_{BE2}]$ เนื่องจากกระแสเทรตโฮลล์น้อยมีค่าต่ำยังคงมากพอที่จะขับไบโพลาร์ Q2 กระแสซิงค์ที่จุด X การทำงานภายใต้ V_{DD} ที่ต่ำตามแสดงตามรูปที่

เอกสาร 5.5 นี้ แสดง V_{in} , V_{BE2} และ V_{out} กับ เวลา ตามรูปนี้สามารถใช้ V_{gs3} ($V_{gs3} = V_{in} - V_{BE}$) กับ เวลา ซึ่งไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แสดงตามรูปที่ 5.6 เมื่อ V_{in} ตกคร่อม V_{T2} Q2 ต้องเริ่มกระแสซิงค์เทียบกราวด์ ณ เวลานี้ V_{gs3} ยังคงมีค่าต่ำกว่าแรงดันเทอร์สโวลต์ V_{tn3} ตามปกติกระแสเทอร์สโวลต์จะจะมีค่ามากต่อเดรนของ M3 ไป V_{DD} กระแสเทอร์สโวลต์จะมีค่ามากที่ Q2 ซึ่งกระแสซิงค์จะประจุที่จุด X จะทำให้ Q2 อิ่มตัวอย่างรวดเร็วมาก ซึ่งหมายความว่ากระแสเทอร์สโวลต์จะมีค่ามากพอ ที่จะขับส่วนที่กระแสต่ำของวงจรร้อย A เพื่อฟังก์ชันที่ถูกต้อง กระแสเทอร์สโวลต์จะมีผลอย่างมากต่อการลดลงของ V_{DD} เป็น 1.1 V. และคาดหวังว่าวงจรร้อยจะยังคงทำงานได้ดีอยู่ ส่วนบนของวงจรร้อย A เป็นอินเวอร์เตอร์ธรรมดา

รูปที่ 5.6 V_{gs3} กับ เวลา

ตามธรรมชาติของขมิทท์ทริกเกอร์จะทำให้วงจรร้อย B ON ที่เวลาการส่งผ่านและปรับจรร้อย A ให้พอเหมาะจะทำให้ Q1 และ Q2 ยังคง ON อยู่ ที่เวลาการส่งผ่านเท่านั้น ดังนั้นไม่มีกำลังสะแตกิกที่จะทำให้สั่นเปลืองที่สภาวะชั่วขณะ

5.2 การเปรียบเทียบขมิทท์ทริกเกอร์ระหว่างไปซิมอสกับซิมอส

ใช้ PSpice ในการจำลองการเปรียบเทียบวงจรทั้งซิมอสขมิทท์ทริกเกอร์และปรับปรุงซิมอสขมิทท์ทริกเกอร์ใหม่ การเปรียบเทียบจะทำโดยใช้วิธีการแนะนำ รวมทั้งการหน่วงการส่งผ่าน การหน่วงกำลังงาน และอื่นๆ เพิ่มแรงดันฮิสเตอร์รี่ซีสกับโวลต์เอาท์พุท อย่างไรก็ตามความถี่และแหล่งจ่ายแรงดันจะไม่ใช้สำหรับวงจร เพราะว่าเป็นอินเวอร์เตอร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5.1 แสดงค่าพารามิเตอร์ของเทคโนโลยีไบซีมอส

CMOS						Bipolar				
L	V_{tn}	V_{tp}	t_{ox}	C_j	V_{DD}	β	I_C	C_{jc}	C_{je}	C_{cs}
(μm)	V	V	(nm)	(μF)	V	--	(mA)	(fF)	(fF)	(fF)
0.5	0.895	-0.972	25	182.9	3.3	100	1.5	40	40	50
0.35	0.895	-0.972	25	182.9	3.3	100	1.5	40	40	50

การเปรียบเทียบที่ค่าแหล่งจ่ายแรงดันที่แตกต่างกัน(และรูปทางเรขาคณิต) วงจรทั้งหมดมีค่าพารามิเตอร์อุปกรณ์ที่เหมือนกันดังแสดงตามตารางที่ 5.1 อุปกรณ์มอสทางเรขาคณิตดังแสดงตามตารางที่ 5.2 ทรานซิสเตอร์ขนาดที่ใช้ในเลขของรูปที่ 5.1 และวงจรย่อย B ตามรูปที่ 5.3

ตารางที่ 5.2 รูปร่างทางเรขาคณิตของวงจร

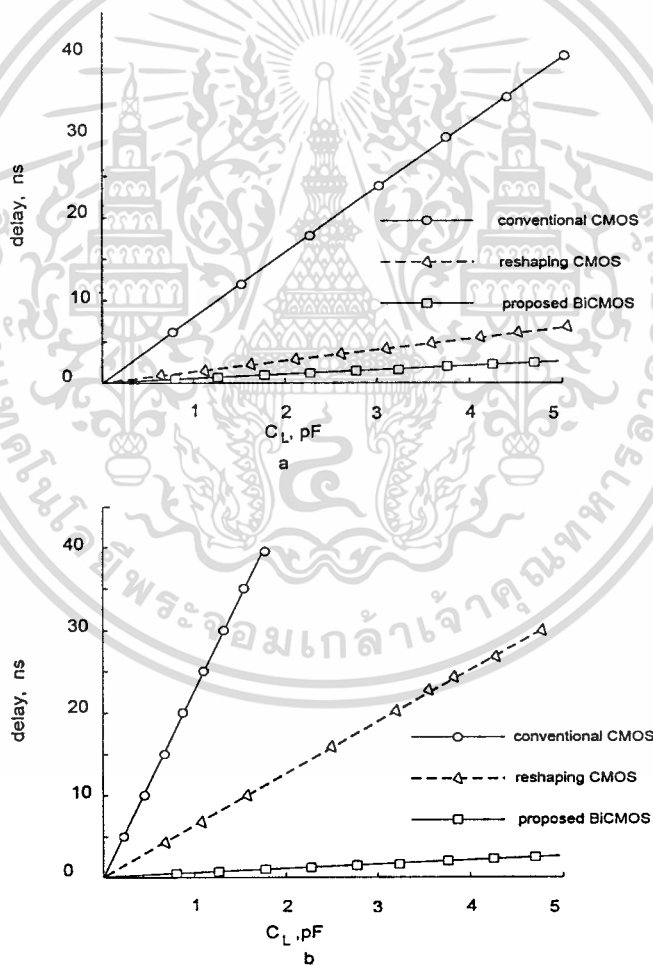
W/L	ที่นิยมใช้		ปรับปรุงให้ดีขึ้น		สิ่งที่คาดหวัง	
	0.35	0.5	0.35	0.5	0.35	0.5
M1	2.8/0.35	4.0/0.5	0.35/0.35	4.0/0.5	2.8/0.35	0.5/0.5
M2	2.8/0.35	1.5/0.5	0.5/2.0	0.5/0.5	0.7/0.35	1.0/0.5
M3	0.35/0.35	0.5/0.5	0.35/0.35	0.5/0.5	3.5/0.35	3.0/1.0
M4	3.5/0.35	5.0/0.5	3.5/0.35	4.0/0.5	0.7/0.35	0.75/0.5
M5	3.5/0.35	5.0/0.5	2.8/0.35	4.0/0.5	1.4/0.35	2.0/0.5
M6	2.8/0.35	4.0/0.5	1.4/0.35	2.0/0.5	0.7/0.35	1.0/0.5
M7	1.4/0.35	2.0/0.5	1.4/0.35	2.0/0.5	1.4/0.35	2.0/0.5
M8	0.7/0.35	1.0/0.5	0.7/0.35	1.0/0.5	0.7/0.35	1.0/0.5
M9	1.4/0.35	2.0/0.5	1.4/0.35	2.0/0.5	—	—
M10	0.7/0.35	1.0/0.5	0.7/0.35	1.0/0.5	—	—

5.2.1 การหน่วงการส่งผ่าน

ตามรูปที่ 5.7(a), 5.7(b) แสดงการขึ้นอยู่กับการหน่วงเวลาการส่งผ่านที่โหนดคาปาซิแตนซ์กับ V_{DD} ที่ 3.3 V. ($L=0.5 \mu\text{m}$) และ 1.5 V. ($L=0.35 \mu\text{m}$) ตามลำดับ การหน่วงเวลาของวงจรมีวัด

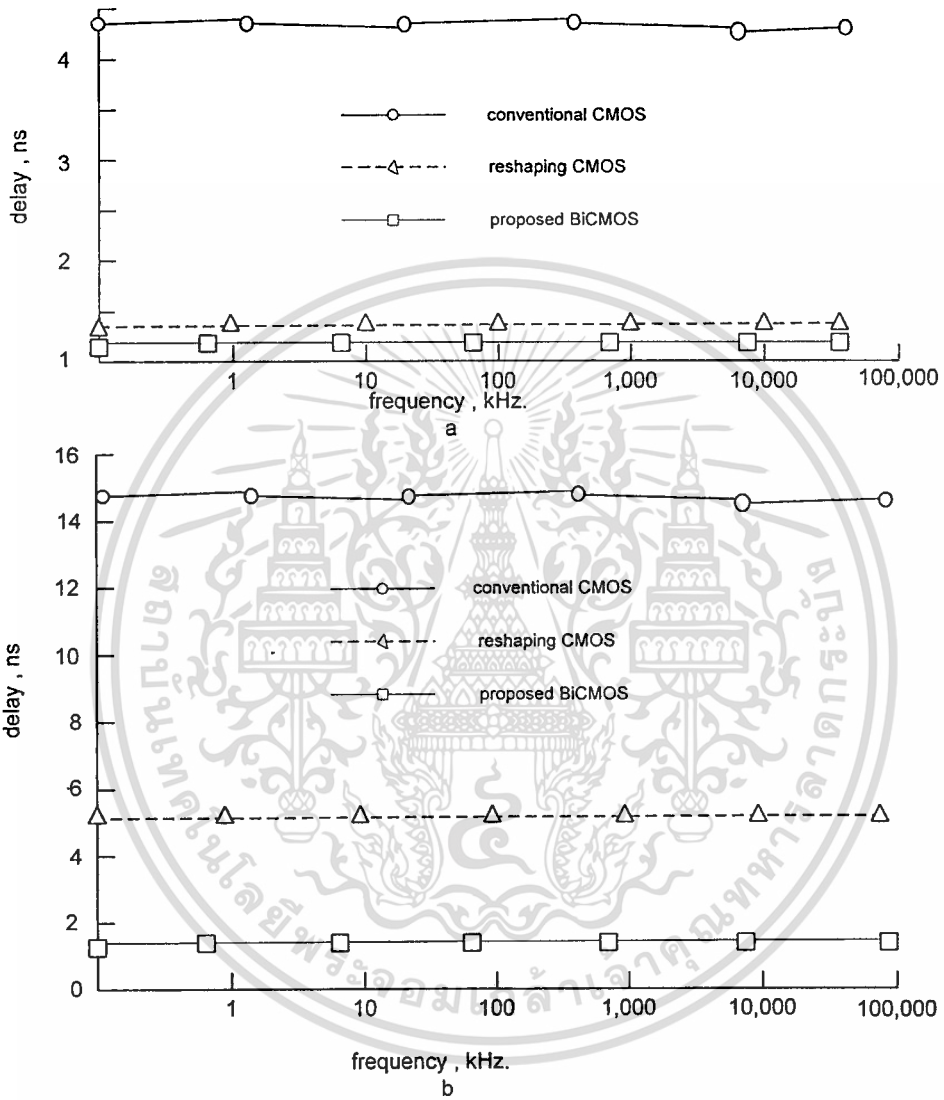
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากค่าเฉลี่ยของเวลาขาขึ้นและเวลาดตกลงจาก $V_{in} = \frac{V_{DD}}{2}$ ถึง $V_O = \frac{V_{DD}}{2}$ สำหรับสัญญาณที่เหลี่ยมที่อินพุต 1 MHz. การเพิ่มขึ้นของโหลดคาปาซิแตนซ์จะไปเพิ่มค่าหน่วงการส่งผ่าน ดังแสดงวงจรและผลการจำลอง วงจรที่คาดหวังมีค่าความเร็วเป็นสองเท่าซีมอสสมิทท์ทริกเกอร์กับ $C_L = 1.5$ pF ดังรูปที่ 5.7(a) และ 0.5 pF ในรูปที่ 5.7(b) สำหรับโหลดเอาต์พุตที่มากกว่าไบซีมอสสมิทท์ทริกเกอร์มีคุณภาพสูงกว่าซีมอสสมิทท์ทริกเกอร์ตามรูปที่ 5.7(b) แสดงซีมอสสมิทท์ทริกเกอร์ที่นิยมใช้ไม่สามารถใช้เป็นฟังก์ชันที่ความเร็วเมื่อ C_L มีค่ามากกว่า 1.5 pF และไม่สามารถปรับปรุงรูปซีมอสให้ทำงานได้ดี เมื่อ C_L มีค่ามากกว่า 4 pF วงจรที่คาดหวังยังคงเข้าใกล้ค่าคงที่การหน่วงการส่งผ่าน (น้อยกว่า 4.2 % เปรียบเทียบกับการปรับปรุงรูปโครงสร้างซีมอสและ $C_L = 4$ pF)

รูปที่ 5.7 การหน่วงการส่งผ่านกับโหลดคาปาซิแตนซ์ a) $L = 0.5 \mu\text{m}$, $V_{DD} = 3.3 \text{ V}$

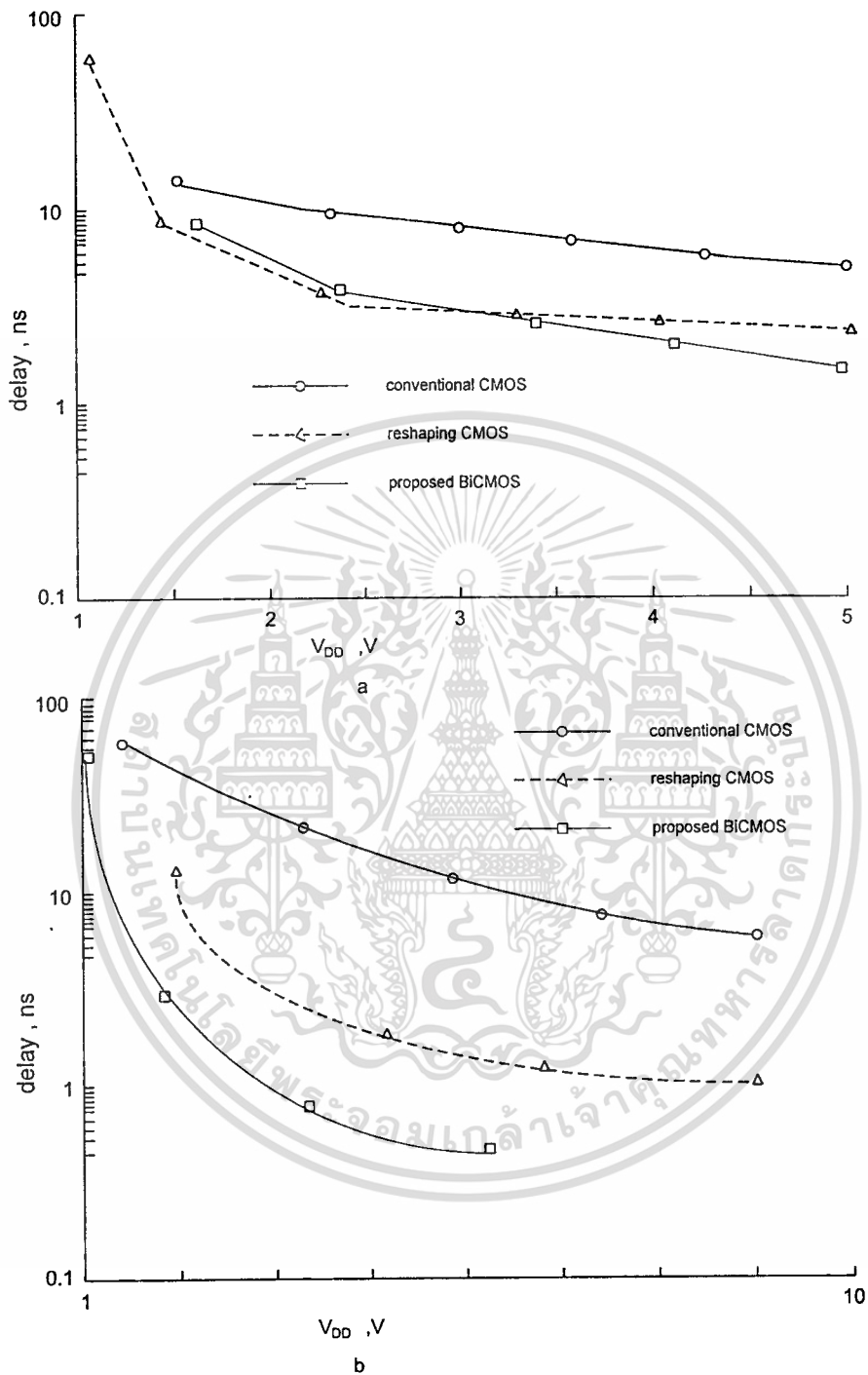
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษา b) $L = 0.35 \mu\text{m}$, $V_{DD} = 1.5 \text{ V}$ ขอสงวนสิทธิ์ในชื่อประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 5.8 การหน่วงเวลาการส่งผ่านกับความถี่

a) L = 0.5 μm, V_{DD} = 3.3 V

b) L = 0.35 μm, V_{DD} = 1.5 V

รูปที่ 5.9 การหน่วงเวลาการส่งผ่านกับแหล่งจ่ายแรงดัน

a) $L = 0.5 \mu\text{m}$, $C_L = 0.5 \text{ pF}$

b) $L = 0.35 \mu\text{m}$, $C_L = 0.5 \text{ pF}$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากรูปที่ 5.8 แสดงการหน่วงเวลาการส่งผ่านกับความถี่ด้วย $C_L = 0.5$ pF วงจรที่คาดหวังมี การทำงานที่สำเร็จสูงสุด และความเร็วทั้งหมดมี 3 ชนิดของวงจรและความถี่ทั้งหมด

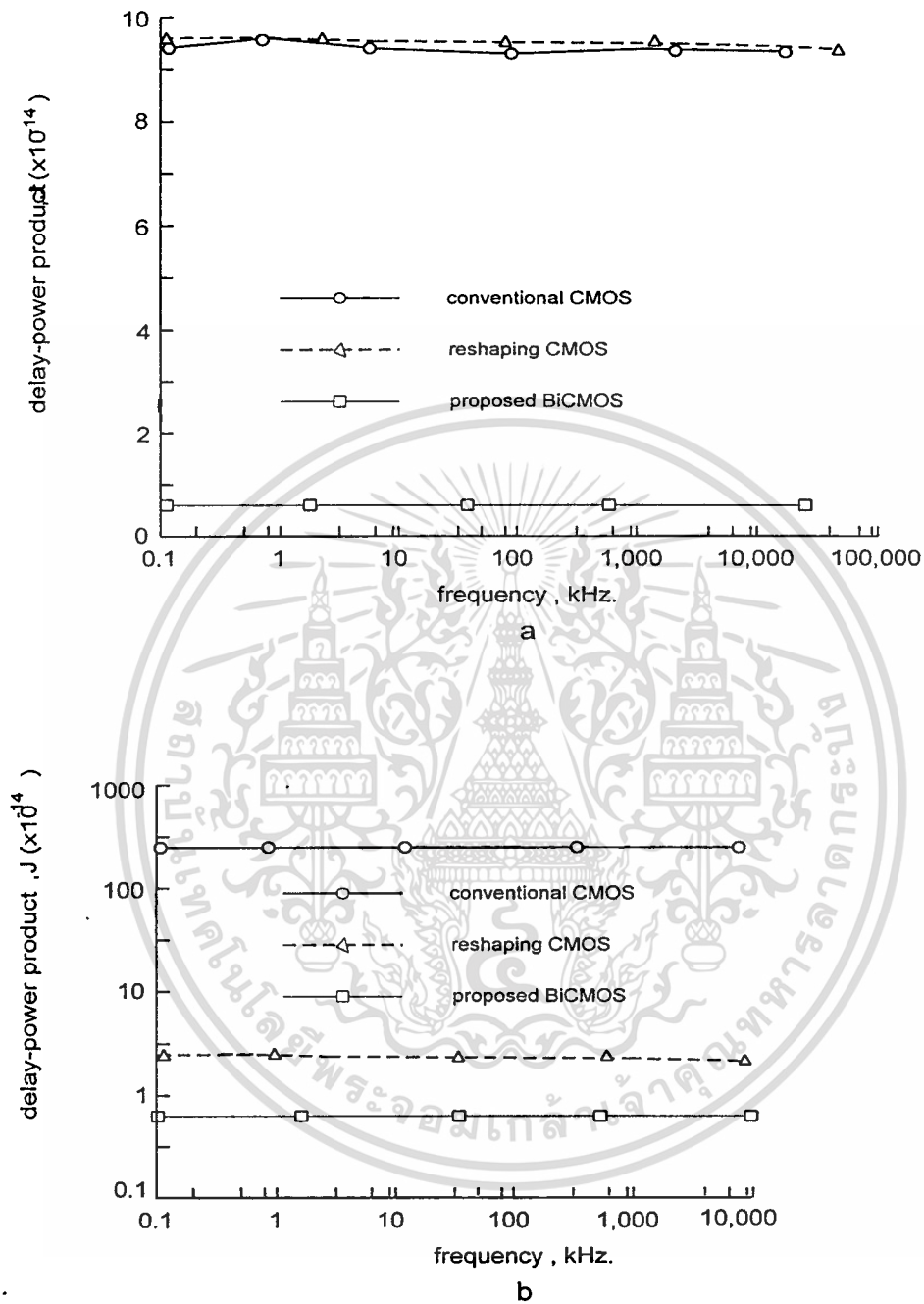
การเปรียบเทียบคุณภาพเมื่อแหล่งจ่ายแรงดันลดลง วงจรที่คาดหวังในรูป 5.9(a) ($L = 0.5$ μm) มีความเร็วเหมือนกันทั้งหมด และปรับปรุงวงจรซิมอสให้ดีขึ้น และวงจรทั้งสองดีกว่าวงจร ซิมอสที่ใช้กันอยู่ อย่างไรก็ตามเมื่อแหล่งจ่ายแรงดัน มีค่ามากกว่า 1.7 V การหน่วงการส่งผ่านของ ซิมอสคู่ ออกแบบให้มีความมากกว่าการหน่วงในวงจรที่คาดหวัง ในรูปที่ 5.9(b) ($L = 0.35$ μm) วงจร ที่คาดหวัง รูปคลื่นเอาต์พุตทั้งสองของซิมอสคล้ายกัน

5.2.2 การหน่วงกำลังงาน

ซิมอสที่ทรานซิสเตอร์มีช่วงฮิสเตอร์รีซิส ทรานซิสเตอร์พฤษภาคมไม่ได้ทำงานในเวลาเดียวกัน ดังนั้นการเปลี่ยนแปลงความถี่และโหลดคาปาซิแตนซ์อย่างมาก จะมีผลต่อกำลังงานสูญเสีย อย่างไรก็ตาม กำลังงานสูญเสียยังคงมีผลต่อทั้งการหน่วงเวลาและขนาดของมอส การเปรียบเทียบเฉพาะ ขนาดกำลังงานเท่านั้น เป็นการดีที่ใช้การหน่วงกำลังงานสำหรับการเปรียบเทียบ การหน่วงกำลัง งานกับความถี่ โหลดคาปาซิแตนซ์และแหล่งจ่ายแรงดันตามรูปที่ 5.10-5.12 รูปเหล่านี้แสดงวงจรที่ คาดหวังสำหรับการหน่วงกำลังงานที่ดีที่สุดภายใต้เงื่อนไข (ความถี่ โหลดคาปาซิแตนซ์ และแหล่ง จ่ายแรงดัน)

5.2.3 แรงดันฮิสเตอร์รีซิส

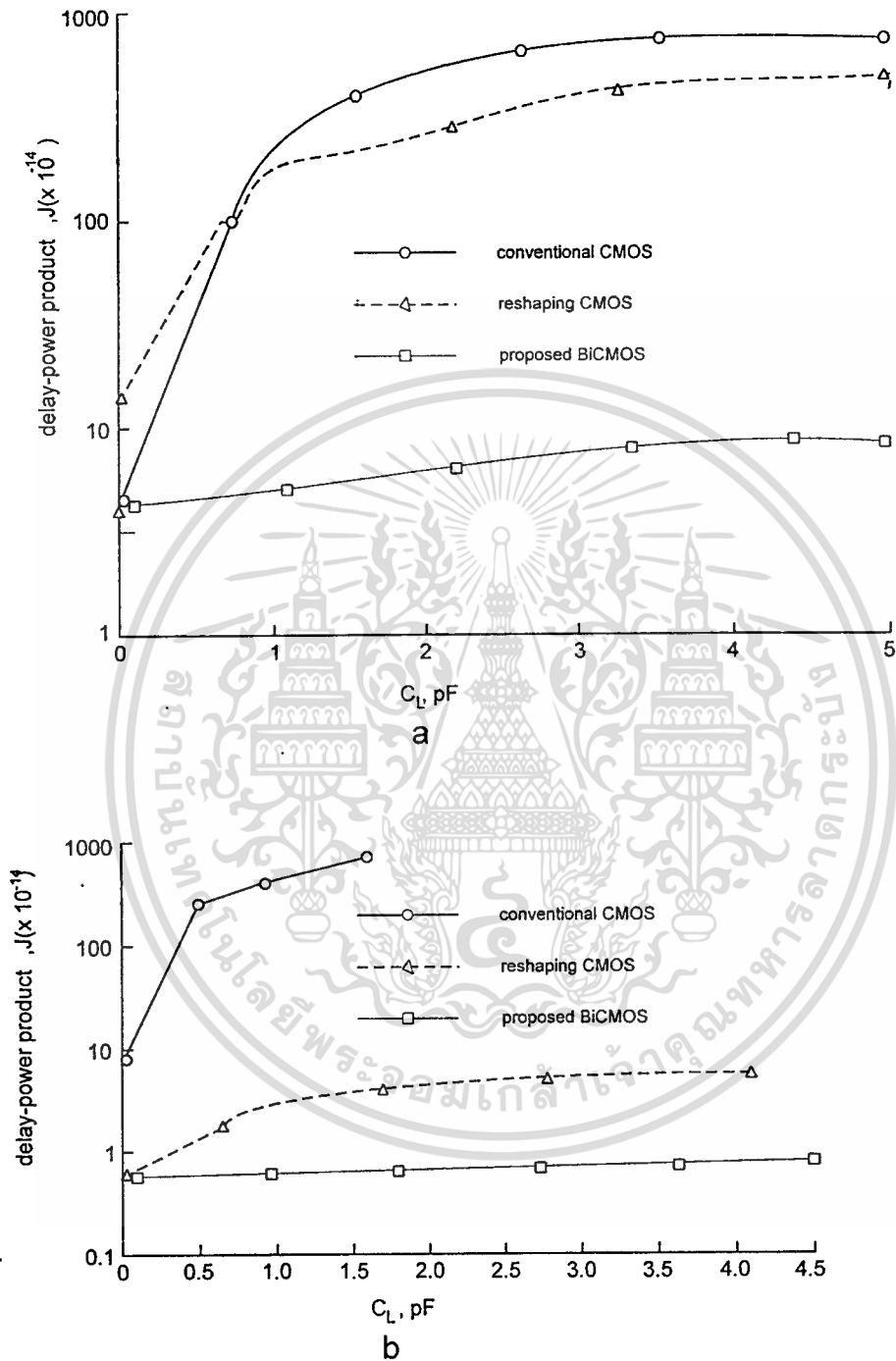
แรงดันฮิสเตอร์รีซิส V_H วัดจาก $V_H = V_{T2} - V_{T1}$ โดยใช้รูปคลื่นไซน์เป็นอินพุต ความถี่ 1 MHz. รูปที่ 5.13 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างแรงดันฮิสเตอร์รีซิสและ โหลดคาปาซิแตนซ์ ที่ โหลดคาปาซิแตนซ์เพิ่มขึ้น V_H ของแต่ละ 3 วงจร รวมทั้งวงจรที่คาดหวังจะเพิ่มขึ้นด้วย อย่างไรก็ตาม วงจรที่คาดหวังมีการเพิ่มน้อยที่สุดใน V_H เมื่อโหลดคาปาซิแตนซ์เพิ่มขึ้น และเพราะเป็นวงจรที่ เหมาะสมมีเสถียรภาพ ภายใต้ความแตกต่างของโหลดคาปาซิแตนซ์ (ไม่ต่ำกว่า 0.22 V การเปลี่ยน จาก 0 pF ถึง 5 pF)

รูปที่ 5.10 การหน่วงกำลังงานกับความถี่

a) $L = 0.5 \mu\text{m}$, $f = 1 \text{ MHz}$, $V_{DD} = 3.3 \text{ V}$, $C_L = 0.5 \text{ pF}$

b) $L = 0.35 \mu\text{m}$, $f = 1 \text{ MHz}$, $V_{DD} = 1.5 \text{ V}$, $C_L = 0.5 \text{ pF}$

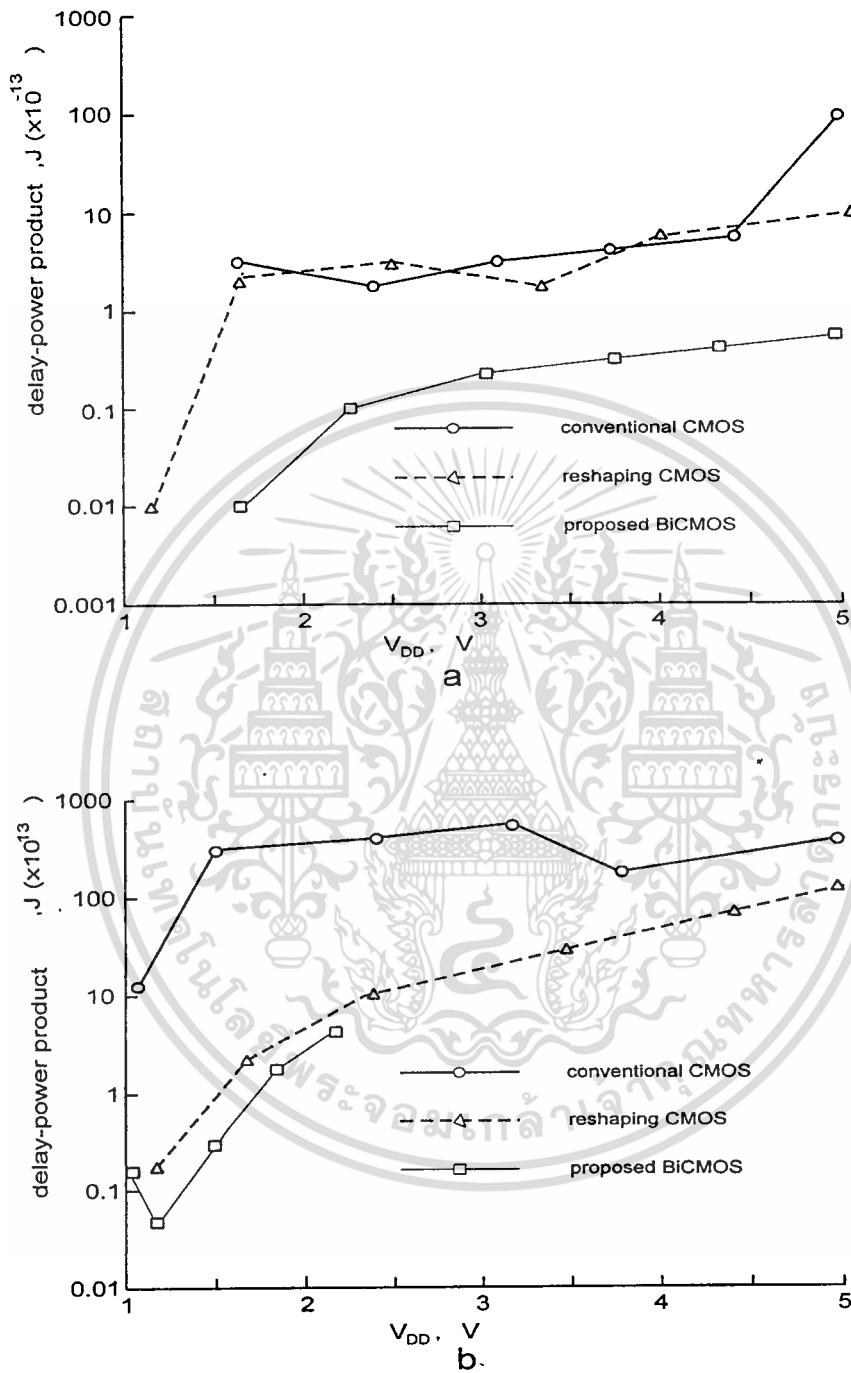

รูปที่ 5.11 การหน่วงกำลังงานกับโหลดคาปาซิแตนซ์

a). $L = 0.5 \mu\text{m}, V_{DD} = 3.3 \text{ V}$

b). $L = 0.35 \mu\text{m}, V_{DD} = 1.5 \text{ V}$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

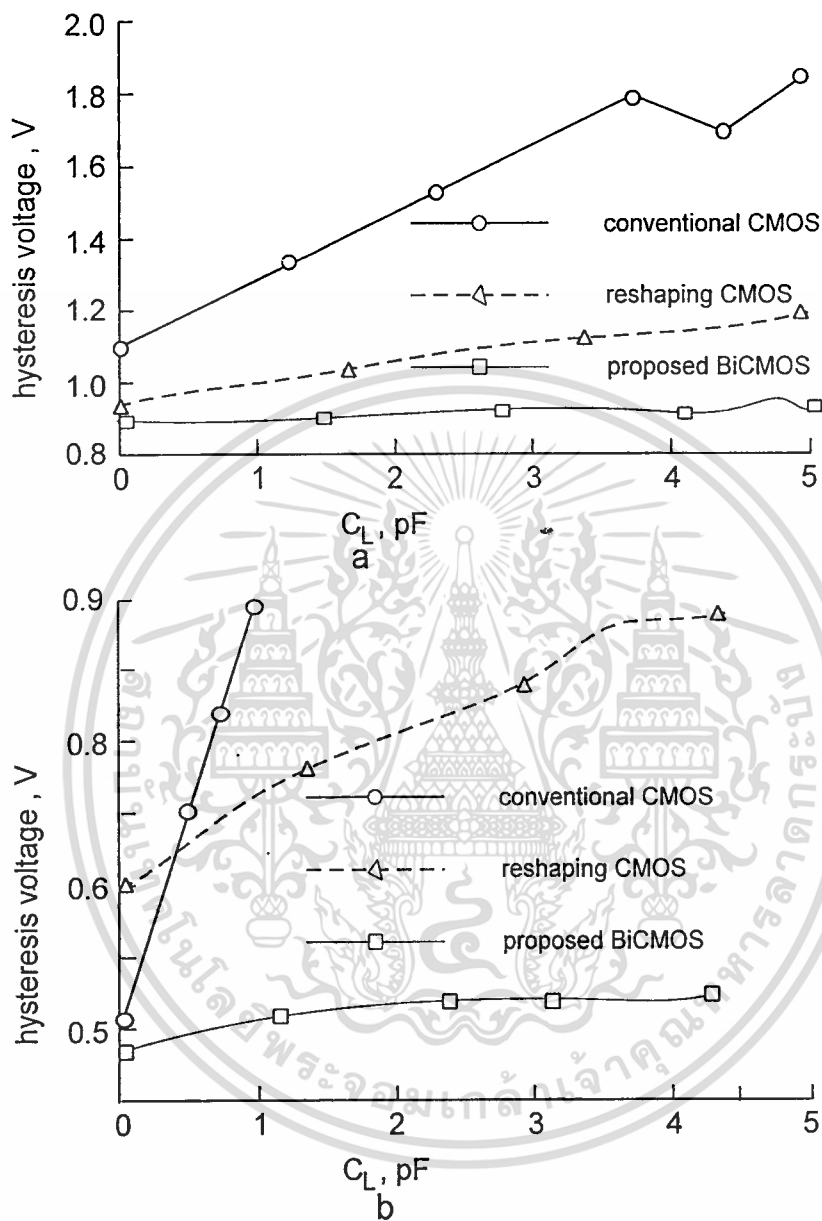

รูปที่ 5.12 การห้วงกำลังงานกับแหล่งจ่ายแรงดัน

a). $L = 0.5 \mu\text{m}$, $V_{DD} = 3.3 \text{ V}$, $C_L = 0.5 \text{ pF}$, $f = 1 \text{ MHz}$.

b). $L = 0.35 \mu\text{m}$, $V_{DD} = 1.5 \text{ V}$, $C_L = 0.5 \text{ pF}$, $f = 1 \text{ MHz}$.

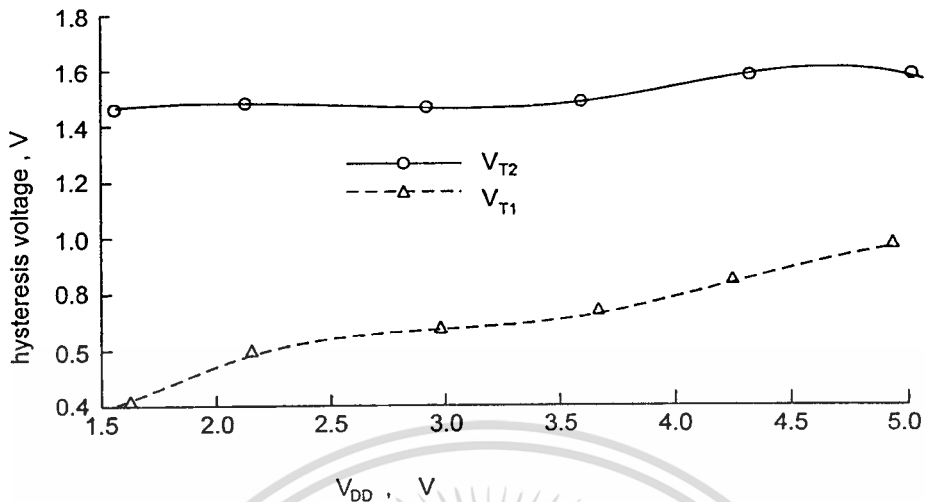
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 5.13 แรงดันฮิสเตอร์รีซิสกับโหลดคาปาซิแตนซ์

a) $L = 0.5 \mu\text{m}$, $V_{DD} = 3.3 \text{ V}$

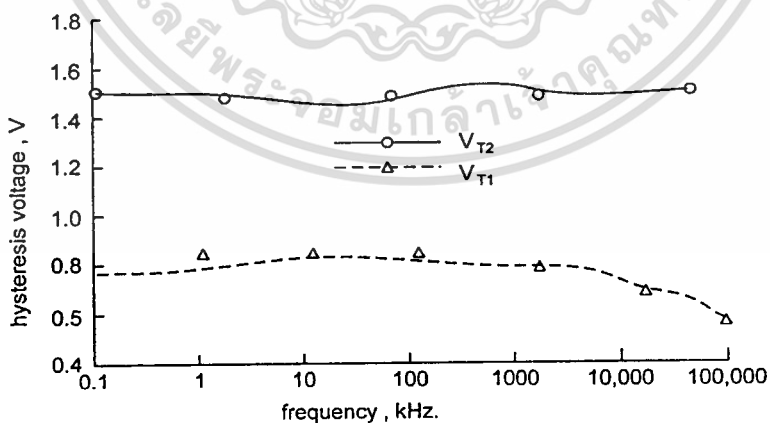
b) $L = 0.35 \mu\text{m}$, $V_{DD} = 1.5 \text{ V}$

รูปที่ 5.14 แรงดันอินพุทเทอร์สโอด V_{T1} และ V_{T2} กับ แหล่งจ่ายกำลัง

$$L = 0.5 \mu\text{m}, C_L = 0.5 \text{ pF}, f = 1 \text{ MHz.}$$

คุณสมบัติของวงจรถูกคาดหวังแสดงดังรูปที่ 5.14 และ 5.15 แรงดันเทอร์สโอดอินพุท V_{T1} และ V_{T2} กับแหล่งจ่ายแรงดันที่ $L = 0.5 \mu\text{m}$ ดังแสดงดังรูปที่ 5.14 การตอบสนองของความถี่ของวงจรถูกคาดหวังดังแสดงดังรูปที่ 5.15

รูปที่ 5.15 การจำลองการตอบสนองความถี่ จาก 100 Hz. ถึง 25 MHz. ($L = 0.5 \mu\text{m}$) $V_{DD} = 3.3 \text{ V}$,

$$C_L = 0.5 \text{ pF}$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดก็ตาม ห้ามนำไปใช้เพื่อวัตถุประสงค์อื่น และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วงจรไบซีมอสสมิทท์ทริกเกอร์แบบใหม่ได้ออกแบบไว้ตามรูปวงจร วงจรนี้เป็นพื้นฐานของไบซีมอสอินเวอร์เตอร์และวงจรซีมอสเลทซ์ วงจรนี้มีการออกแบบไบซีมอสแบบสวิงได้เต็มช่วง ใช้ PSpice จำลองผลการทดสอบ โครงสร้างของรูปคลื่นเอาต์พุตคล้ายกับซีมอส การหน่วงการส่งผ่าน การหน่วงกำลังงาน และเสถียรภาพกับการเปลี่ยนแปลงของแหล่งจ่ายแรงดันและโหลดเอาต์พุต กำลังงานสูญเสียของไบซีมอสสมิทท์ทริกเกอร์ทั้งหมดคล้ายกันกับซีมอส เนื่องจากธรรมชาติของสมิทท์ทริกเกอร์และเทคนิคการออกแบบ วงจรที่คาดหวังสามารถทำฟังก์ชันให้แหล่งจ่ายแรงดันต่ำลงอย่างมากและยังคงรักษาความเร็วที่ดี ขณะที่ซีมอสคล้ายกันไม่สามารถทำได้ ดังนั้นวงจรที่คาดหวังมีความเหมาะสมอย่างมากสำหรับแรงดันต่ำและกำลังงานต่ำ

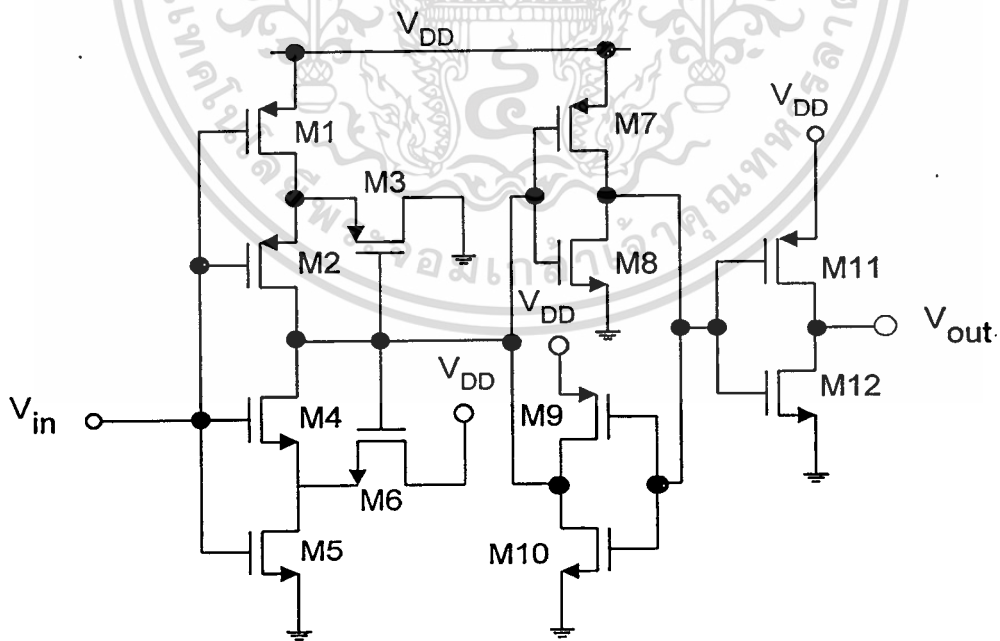

บทที่ 6

วงจรไบซีมอสมิทท์ทริกเกอร์ที่ออกแบบใหม่

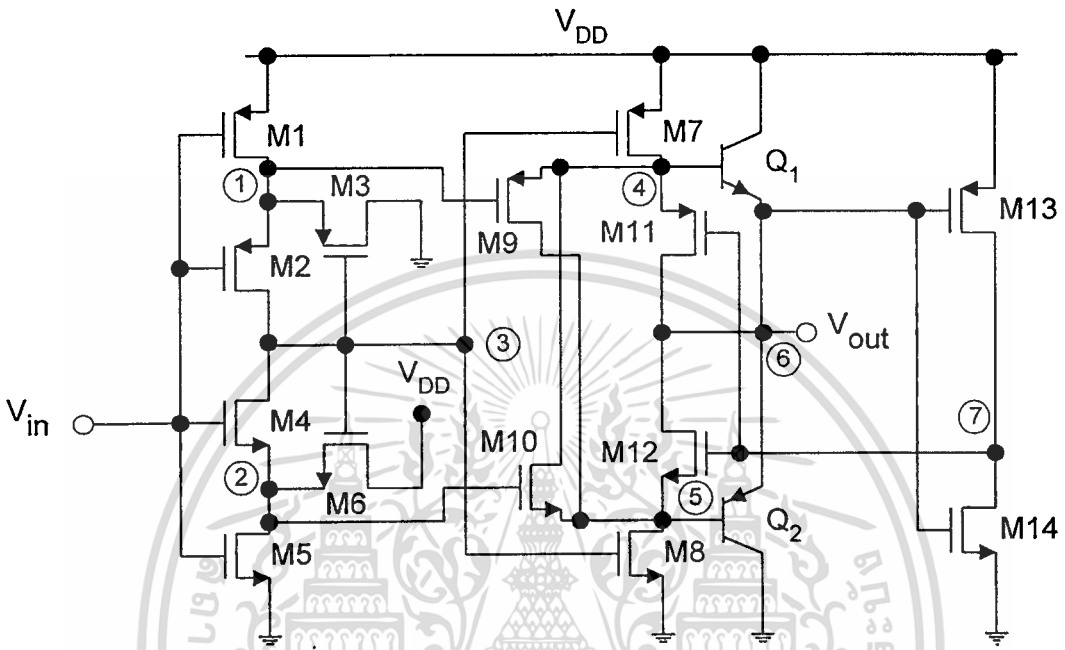
วงจรมิทท์ทริกเกอร์แบบซีมอสชนิดไม่กลับเฟสที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน มีลักษณะวงจรแสดงดังรูปที่ 6.1 เช่นเดียวกับวงจรในตระกูลซีมอสชนิดอื่น ซึ่งจะประสบปัญหาเรื่องความสามารถในการขับวงจร และการหน่วงเวลา (delay time) เมื่อโหลดมีค่าสูง ๆ และแหล่งจ่ายแรงดันมีค่าต่ำลง ขณะที่วงจรไบซีมอสซึ่งเป็นที่ผสมผสานข้อดีของวงจรตระกูลไบโพลาร์และซีมอสเข้าด้วยกันกำลังได้รับความสนใจอย่างมากในปัจจุบัน จึงได้เสนอมิตรมิทท์ทริกเกอร์แบบใหม่โดยใช้เทคโนโลยีของตระกูลไบซีมอส

6.1 วงจรมิทท์ทริกเกอร์แบบชนิดไม่กลับเฟส

รูปที่ 6.1 แสดงวงจรซีมอสมิทท์ทริกเกอร์แบบชนิดไม่กลับเฟส

จากรูปที่ 6.2 เป็นวงจรมิติทริกเกอร์ที่ใช้เทคโนโลยีไบซีมอสในการออกแบบแบบแผนวงจรมิติทริกเกอร์ที่ใช้กันอยู่ในปัจจุบันตามรูปที่ 6.1

รูปที่ 6.2 แสดงวงจรมิติทริกเกอร์ไบซีมอสชนิดไม่กลับเฟส

วงจรมิติทริกเกอร์ไบซีมอสชนิดไม่กลับเฟสที่ใช้ในปัจจุบัน เช่นเดียวกับวงจรในตระกูลซีมอสชนิดอื่น ซึ่งจะประสบปัญหาเรื่องความสามารถในการขับวงจร และการหน่วงเวลา (delay time) เมื่อโหลดมีค่าสูง ๆ และแหล่งจ่ายแรงดันมีค่าต่ำลง ขณะที่วงจรมิติทริกเกอร์ไบซีมอสซึ่งเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปของวงจรมิติทริกเกอร์ไบโพลาร์และซีมอสเข้าด้วยกันกำลังได้รับความนิยมอย่างมากในปัจจุบัน จึงได้เสนองจรมิติทริกเกอร์ไบซีมอสชนิดใหม่โดยใช้เทคโนโลยีของตระกูลไบซีมอส

วงจรมิติทริกเกอร์ไบซีมอสชนิดไม่กลับเฟสนี้โดยใช้เทคโนโลยีของวงจรมิติทริกเกอร์ไบซีมอสในการออกแบบดังวงจรในรูปที่ 6.2 สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่ทำหน้าที่ในการควบคุมแรงดันวิกฤติ และส่วนที่เป็นวงจรมิติทริกเกอร์ไบซีมอส

การทำงานของส่วนแรก ซึ่งเป็นส่วนควบคุมแรงดันวิกฤติจะประกอบด้วยอุปกรณ์ซีมอสทรานซิสเตอร์อยู่ 3 ชุด คือ ส่วนเอ็นมอสทรานซิสเตอร์ M4, M5, M6 ซึ่งทำหน้าที่ควบคุมแรงดันวิกฤติทางบวก (V^+) และส่วนของพีมอสทรานซิสเตอร์ M1, M2, M3 ทำหน้าที่ควบคุมแรงดันวิกฤติทางลบ (V^-) ซึ่งโดยปกติจะออกแบบให้ V^+ และ V^- สมมาตรกับครึ่งหนึ่งของแหล่งจ่ายแรงดัน โดยที่ V^+ และ V^- จะเป็นไปตามสมการที่ (6.1) และ (6.2) ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

$$V^+ \approx \frac{V_{DD} + \sqrt{\frac{\beta_{M4}}{\beta_{M6}}} V_{Tn}}{1 + \sqrt{\frac{\beta_{M4}}{\beta_{M6}}}} \quad (6.1)$$

$$\approx \frac{\sqrt{\frac{\beta_{M1}}{\beta_{M3}}} (V_{DD} - |V_{Tp}|)}{1 + \sqrt{\frac{\beta_{M1}}{\beta_{M3}}}} \quad (6.2)$$

โดยที่

- V_{DD} = แหล่งจ่ายแรงดันไฟเลี้ยง
 V^+ = ค่าแรงดันวิกฤติเมื่อ V_{in} เพิ่มขึ้น
 V^- = ค่าแรงดันวิกฤติเมื่อ V_{in} ลดลง
 V_{Tn} = ค่าแรงดันขีดเริ่มของเอ็นมอส
 V_{Tp} = ค่าแรงดันขีดเริ่มของพีมอส
 β_M = ค่าทรานคอนดักแตนซ์ของมอส
 W = ความกว้างของช่องทางเดินกระแส
 L = ความยาวของช่องทางเดินกระแส

ในการออกแบบจะสามารถกำหนดค่าวิกฤติ V^+ และ V^- ได้ตามต้องการโดยการควบคุมอัตราส่วนของ β_{M4}/β_{M6} และ β_{M1}/β_{M3} ตามลำดับโดยการกำหนดค่าทางเรขาคณิตของมอสทรานซิสเตอร์ดังกล่าว ตามสมการที่ 6.1 และ 6.2

$$\frac{\beta_{M4}}{\beta_{M6}} = \frac{(W/L)_{M4}}{(W/L)_{M6}} \approx \left(\frac{V_{DD} - V^+}{V^+ - V_{Tn}} \right)^2 \quad (6.3)$$

$$\frac{\beta_{M1}}{\beta_{M3}} = \frac{(W/L)_{M1}}{(W/L)_{M3}} \approx \left(\frac{V^-}{V_{DD} - V^- - |V_{Tp}|} \right)^2 \quad (6.4)$$

มอสทรานซิสเตอร์แต่ละตัวจะทำหน้าที่ดังนี้ คือ มอสทรานซิสเตอร์ M3, M6 จะทำหน้าที่เป็นตัวควบคุมการเกิดฮิสเตอร์รีซิส โดยจะป้อนสัญญาณจากจุด 3 กลับไปยังจุด 1 และ 2 ของวงจรการทำงานในช่วงที่แรงดันอินพุตเพิ่ม จาก 0 ไปยัง V_{DD} ในช่วงแรกเมื่อแรงดันอินพุตมีค่าเป็น 0 มอสทรานซิสเตอร์ M1 และ M2 อยู่ในสถานะ ON ขณะที่ M4 และ M5 อยู่ในสถานะ OFF เนื่อง

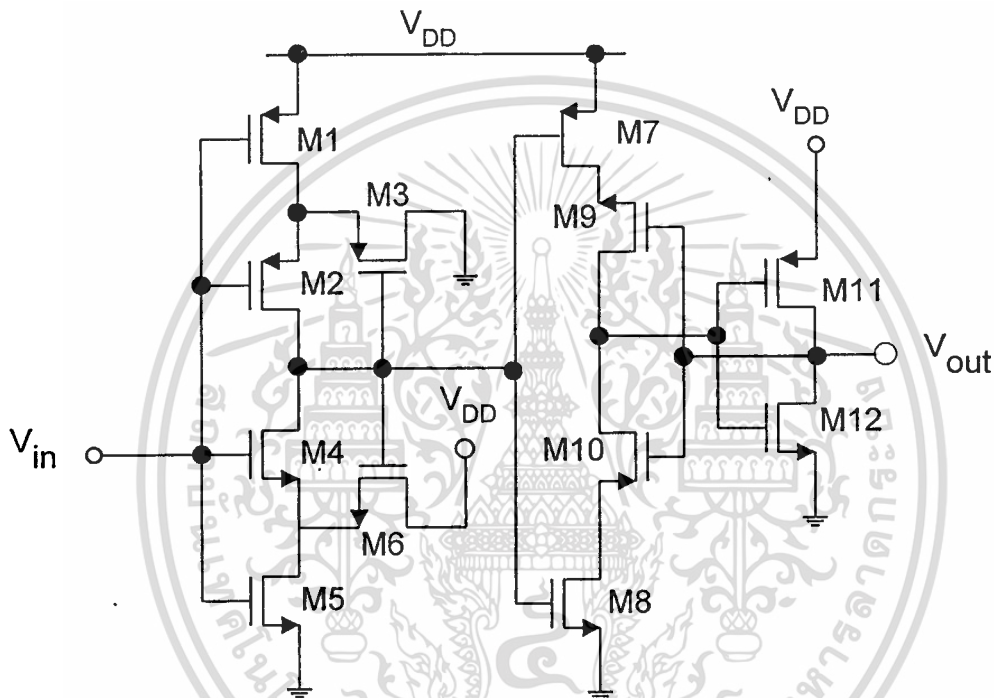
ไม่ว่ากรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

M1, M2 นำกระแสและ M4, M5 ไม่นำกระแสทำให้แรงดัน ที่จุด 3 มีค่าประมาณ V_{DD} เป็นผลให้ M3 OFF และ M6 ON ขณะนั้น M6 จะทำหน้าที่ในการป้อนกลับสัญญาณจากจุด 3 ไปยังขาซอร์สของ M4 และเดรนของ M5 ที่จุด 2 ด้วยแรงดันเท่ากับ $(V_{DD}-V_{Tp})$ เมื่อแรงดันอินพุตเพิ่มขึ้นแรงดันที่จุด 2 จะยังคงที่ จนกระทั่งแรงดันอินพุต มีค่าเท่ากับ V_{Tn} มอสทรานซิสเตอร์ M4 เริ่ม ON ขณะนั้น M4 และ M6 จะทำหน้าที่เป็นเสมือนวงจรแบ่งแรงดัน (Voltage Divider) ไปอัสให้กับขาซอร์สของ M5 ที่จุด 2 ซึ่งมีค่าเป็น $R_{M4:on}/[R_{M4:on}+R_{M6:on}]$ เมื่อเพิ่มแรงดันอินพุตขึ้นอีก แรงดันที่จุด 2 จะมิลดลง เนื่องจากแรงดันระหว่างขาเกตและซอร์สของ M4 เพิ่มขึ้น ทำให้ความสามารถในการนำกระแสของ M4 เพิ่มขึ้น หรือ $R_{M4:on}$ มีค่าลดลง ขณะที่ $R_{M6:on}$ ยังมีค่าคงที่ จนถึงจุดที่แรงดันอินพุตมีค่ามากกว่าแรงดันวิกฤติของ M5 เทียบกับแรงดันที่ จุด 2 ($V_{in} = V_{Tn}+V_2$) มอสทรานซิสเตอร์ M5 จะเริ่ม ON และกระแสที่จุด 3 จะไหลผ่าน M5 และ M4 ลงกราวด์ ทำให้แรงดันที่จุด 3 ลดลง เมื่อแรงดันที่จุด 3 ลดลง เป็นผลให้แรงดันเนื่องจากวงจรแบ่งแรงดันของ M4, M6 ที่จุด 2 ลดลงอย่างรวดเร็ว ขณะที่ทรานซิสเตอร์ M3 เริ่ม ON ทำให้กระแสไหลผ่าน M1 ไปยัง M3 จนกระทั่ง M2 OFF ดังนั้น กระแสจากจุด 3 จะไหลไปยัง M5 และ M4 ลงกราวด์ จนแรงดันที่จุด 3 มีค่าเป็นศูนย์ ส่วนการทำงานในช่วงที่แรงอินพุตลดลงจาก V_{DD} มาถึง 0 ก็จะมีการทำงานในทำนองเดียวกัน เพียงแต่ ทรานซิสเตอร์ที่มีบทบาทในการควบคุมแรงดัน

การทำงานของส่วนที่สอง ซึ่งเป็นส่วนของวงจรขับแบบไบซีมอสอินเวอร์เตอร์ จะประกอบด้วย ซีมอสทรานซิสเตอร์ อยู่ 4 คู่ และไบโพลาร์ทรานซิสเตอร์ 1 คู่ โดยทรานซิสเตอร์ Q1 จะทำงานในช่วงเอาต์พุตของวงจรมีสถานะเป็น “1” และ Q2 จะทำงานในช่วงที่เอาต์พุตของวงจรมีสถานะเป็น “0” โดยจะทำงานสลับกันไป ทรานซิสเตอร์ M7 และ M8 จะเป็นตัวควบคุมกระแสที่เบสของทรานซิสเตอร์ Q1 และ Q2 ตามลำดับ เพื่อทำการเปิดปิด Q1 และ Q2 ตามสัญญาณจากส่วนควบคุมแรงดันวิกฤติจุด 3 ขณะที่ทรานซิสเตอร์ M10, M9 จะทำหน้าที่เป็นตัวดิซชาร์จประจุที่ขาเบสของทรานซิสเตอร์ Q1 และ Q2 ในช่วงที่ Q1 หรือ Q2 อยู่ในสถานะ OFF โดยที่ M9, M10 จะถูกควบคุมโดยแรงดันที่จุด 1 และ 2 ตามลำดับ ซึ่ง M10, M9 จะทำงานสลับกัน M7, M8 กล่าวคือ M7 ทำงานพร้อมกับ M10 ขณะ M8, M9 ไม่ทำงาน และ M8 จะทำงานพร้อมกับ M9 ขณะที่ M7, M10 ไม่ทำงาน ส่วนทรานซิสเตอร์ M11, M12 จะช่วยในการนำกระแสเพื่อทำให้เอาต์พุตสามารถทำงานได้ตลอดช่วง คือ ระหว่าง V_{DD} ถึง กราวด์ (Full Swing) ซึ่งควบคุมโดยสัญญาณป้อนกลับจากเอาต์พุตโดยวงจรอินเวอร์เตอร์ M13, M14 เพื่อลดการสูญเสียกำลังไฟฟ้า

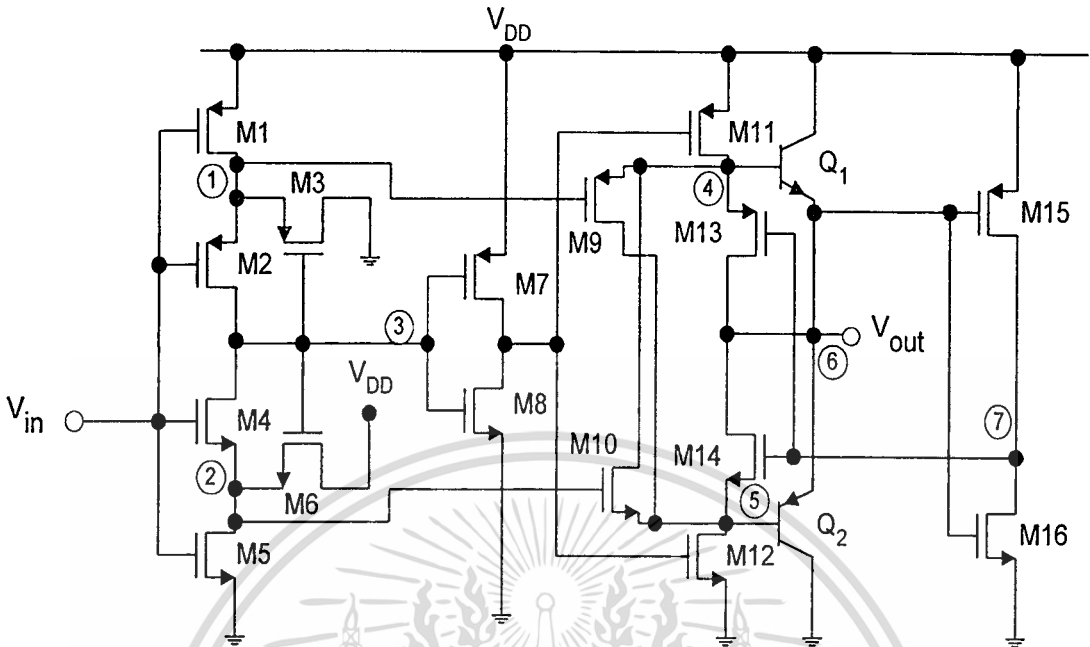
6.2 วงจรซิมอสสมิททริกเกอร์แบบชนิดกลับเฟส

ตามรูปที่ 6.3 เป็นวงจรซิมอสสมิททริกเกอร์แบบกลับเฟสที่ใช้กันอยู่ในปัจจุบัน มีข้อดีของวงจรเป็นลักษณะแบบเดียวกับวงจรซิมิททริกเกอร์ไม่กลับเฟส จึงได้มีการใช้เทคโนโลยีไบซิมอสมาทำเป็นวงจรไบซิมอสสมิททริกเกอร์แบบกลับเฟส ดังแสดงตามรูปที่ 6.4

รูปที่ 6.3 แสดงวงจรซิมอสสมิททริกเกอร์แบบชนิดกลับเฟส

ตามรูปที่ 6.4 เป็นลักษณะของวงจรไบซิมอสสมิททริกเกอร์แบบกลับเฟสที่ได้ออกแบบขึ้นมาใหม่เพื่อใช้แทนเทคโนโลยีซิมอสตามรูปที่ 6.3 สำหรับการทำงานของวงจรนี้จะเป็นลักษณะแบบเดียวกับวงจรไบซิมอสสมิททริกเกอร์แบบไม่กลับเฟส โดยวงจรไบซิมอสสมิททริกเกอร์แบบกลับเฟส จะเพิ่มส่วนของวงจรอินเวอร์เตอร์ คือ M7 และ M8 เพื่อทำหน้าที่กลับสัญญาณจากจุดที่ 3 ของวงจรก่อนที่จะผ่านไปในส่วนของการขับวงจรด้วยไบซิมอส วงจรไบซิมอสสมิททริกเกอร์แบบกลับเฟสนี้ เมื่อเพิ่มมอสทรานซิสเตอร์ชุดอินเวอร์เตอร์ 2 ตัวเข้าไปก็จะทำให้ช่วงการหน่วงเวลามากขึ้นได้เพียงเล็กน้อยและจะได้ทำการทดสอบเปรียบเทียบกับเทคโนโลยีซิมอสด้วย

รูปที่ 6.4 แสดงวงจรไบซีมอสสมิทริกเกอร์แบบชนิดกลับเฟส

มอสทรานซิสเตอร์แต่ละตัวจะทำหน้าที่ดังนี้ คือ มอสทรานซิสเตอร์ M3, M6 จะทำหน้าที่เป็นตัวควบคุมการเกิดฮิสเทอรีซิส โดยจะป้อนสัญญาณจากจุด 3 กลับไปยังจุด 1 และ 2 ของวงจรการทำงานในช่วงที่แรงดันอินพุตเพิ่ม จาก 0 ไปยัง V_{DD} ในช่วงแรกเมื่อแรงดันอินพุตมีค่าเป็น 0 มอสทรานซิสเตอร์ M1 และ M2 อยู่ในสถานะ ON ขณะที่ M4 และ M5 อยู่ในสถานะ OFF เนื่องจาก M1, M2 นำกระแสและ M4, M5 ไม่นำกระแสทำให้แรงดัน ที่จุด 3 มีค่าประมาณ V_{DD} เป็นผลให้ M3 OFF และ M6 ON ขณะนั้น M6 จะทำหน้าที่ในการป้อนกลับสัญญาณจากจุด 3 ไปยังขาซอร์สของ M4 และเดรนของ M5 ที่จุด 2 ด้วยแรงดันเท่ากับ $(V_{DD} - V_{Tp})$ เมื่อแรงดันอินพุตเพิ่มขึ้นแรงดันที่จุด 2 จะยังคงที่ จนกระทั่งแรงดันอินพุต มีค่าเท่ากับ V_{Tn} มอสทรานซิสเตอร์ M4 เริ่ม ON ขณะนั้น M4 และ M6 จะทำหน้าที่เป็นเสมือนวงจรแบ่งแรงดัน (Voltage Divider) ไบอัสให้กับขาซอร์สของ M5 ที่จุด 2 ซึ่งมีค่าเป็น $R_{M4,on} / [R_{M4,on} + R_{M6,on}]$ เมื่อเพิ่มแรงดันอินพุตขึ้นอีก แรงดันที่จุด 2 จะมีค่าลดลง เนื่องจากแรงดันระหว่างขากเกตและซอร์สของ M4 เพิ่มขึ้น ทำให้ความสามารถในการนำกระแสของ M4 เพิ่มขึ้น หรือ $R_{M4,on}$ มีค่าลดลง ขณะที่ $R_{M6,on}$ ยังมีค่าคงที่ จนถึงจุดที่แรงดันอินพุตมีค่ามากกว่าแรงดันวิกฤติของ M5 เทียบกับแรงดันที่ จุด 2 ($V_{in} = V_{Tn} + V_2$) มอสทรานซิสเตอร์ M5 จะเริ่ม ON และกระแสที่จุด 3 จะไหลผ่าน M5 และ M4 ลงกราวด์ ทำให้แรงดันที่จุด 3 ลดลง เมื่อแรงดันที่จุด 3 ลดลง เป็นผลให้แรงดันเนื่องจากวงจรแบ่งแรงดันของ M4, M6 ที่จุด 2 ลดลงอย่างรวดเร็ว ขณะที่ทรานซิสเตอร์ M3 เริ่ม ON ทำให้กระแสไหลผ่าน M1 ไปยัง M3 จนกระทั่ง M2 OFF ดังนั้น กระแส

จากจุด 3 จะไหลไปยัง M5 และ M4 ลงกราวด์ จนแรงดันที่จุด 3 มีค่าเป็นศูนย์ ส่วนการทำงานในช่วงที่แรงอินพุตลดลงจาก V_{DD} มายัง 0 ก็จะมีการทำงานในทำนองเดียวกัน เพียงแต่ ทรานซิสเตอร์ที่มีบทบาทในการควบคุมแรงดัน ส่วน M7 และ M8 เป็นอินเวอร์เตอร์ทำหน้าที่กลับสัญญาณจากจุดที่ 3 ก่อนที่จะผ่านไปยังส่วนที่สอง

การทำงานของส่วนที่สอง ซึ่งเป็นส่วนของวงจรขับแบบไบซีมอสอินเวอร์เตอร์ จะประกอบด้วย ซีมอสทรานซิสเตอร์ อยู่ 4 คู่ และไบโพลาร์ทรานซิสเตอร์ 1 คู่ โดยทรานซิสเตอร์ Q1 จะทำงานในช่วงเอาต์พุตของวงจรมีสถานะเป็น “1” และ Q2 จะทำงานในช่วงที่เอาต์พุตของวงจรมีสถานะเป็น “0” โดยจะทำงานสลับกันไป ทรานซิสเตอร์ M11 และ M12 จะเป็นตัวควบคุมกระแสที่เบสของทรานซิสเตอร์ Q1 และ Q2 ตามลำดับ เพื่อทำการเปิดปิด Q1 และ Q2 ตามสัญญาณจากส่วนควบคุมแรงดันวิกฤติจุด 3 ขณะที่ทรานซิสเตอร์ M10, M9 จะทำหน้าที่เป็นตัวดิซชาร์จประจุที่ขาเบสของทรานซิสเตอร์ Q1 และ Q2 ในช่วงที่ Q1 หรือ Q2 อยู่ในสถานะ OFF โดยที่ M9, M10 จะถูกควบคุมโดยแรงดันที่จุด 1 และ 2 ตามลำดับ ซึ่ง M10, M9 จะทำงานสลับกัน M11, M12 กล่าวคือ M11 ทำงานพร้อมกับ M10 ขณะที่ M12, M9 ไม่ทำงาน และ M12 จะทำงานพร้อมกับ M9 ขณะที่ M11, M10 ไม่ทำงาน ส่วนทรานซิสเตอร์ M13, M14 จะช่วยในการนำกระแสเพื่อทำให้เอาต์พุตสามารถทำงานได้ตลอดช่วง คือ ระหว่าง V_{DD} ถึง กราวด์ (Full Swing) ซึ่งควบคุมโดยสัญญาณป้อนกลับจากเอาต์พุต โดยวงจรอินเวอร์เตอร์ M15, M16 เพื่อลดการสูญเสียกำลังไฟฟ้า

ตารางที่ 6.1 รูปร่างทางเรขาคณิตของวงจร

W/L	วงจรที่นำเสนอ		W/L	วงจรที่นำเสนอ	
(μm)	0.8	1.2	(μm)	0.8	1.2.
M1	2.4/0.8	2.4/1.2	M9	2.4/0.8	2.4/1.2
M2	6.0/0.8	6.0/1.2	M10	0.8/0.8	0.8/1.2
M3	7.2/0.8	7.2/1.2	M11	24/0.8	24/1.2
M4	0.8/0.8	0.8/1.2	M12	8.0/0.8	8.0/1.2
M5	2.0/0.8	2.0/1.2	M13	24.0/0.8	24.0/1.2
M6	2.4/0.8	2.4/1.2	M14	8.0/0.8	8.0/1.2
M7	24.0/0.8	24.0/1.2	M15	4.8/0.8	4.8/1.2
M8	8.0/0.8	8.0/1.2	M16	1.6/0.8	1.6/1.2

บทที่ 7

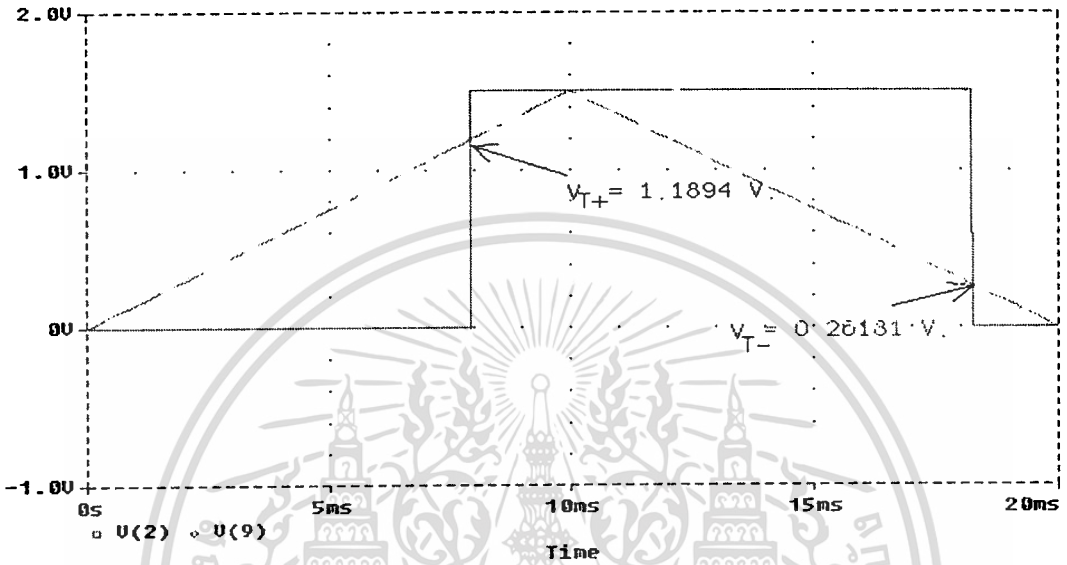
ผลการทดสอบคุณสมบัติของวงจรมิทท์ทริกเกอร์

ในการออกแบบวงจรมิทท์ทริกเกอร์โดยเทคโนโลยีไบซีมอสแบบใหม่ ตามที่ได้เสนอมานี้แล้ว ในบทนี้จะเป็นการแสดงผลการทดสอบคุณสมบัติของวงจรที่ออกแบบมาใหม่ พร้อมกับเปรียบเทียบวงจรที่ใช้เทคโนโลยีซีมอสแบบเดิม สำหรับการจำลองวงจรใช้โปรแกรม PSpice ในการจำลองศึกษาการทำงานของวงจรมิทท์ทริกเกอร์ที่ใช้เทคโนโลยีไบซีมอส เปรียบเทียบกับเทคโนโลยีซีมอส โดยเป็นการศึกษาคุณสมบัติในการตอบสนองต่อสัญญาณไฟตรงและความสามารถในการสวิทช์ของวงจรมิทท์ทริกเกอร์ที่นำเสนอ ในการทดสอบจะใช้สัญญาณรูปสามเหลี่ยมแทนสัญญาณไฟตรง ซึ่งจะให้เห็นการเปลี่ยนแปลงกับเวลา และสามารถได้กราฟคุณสมบัติการโอนถ่ายของวงจรไบซีมอสชนิดมิทท์ทริกเกอร์

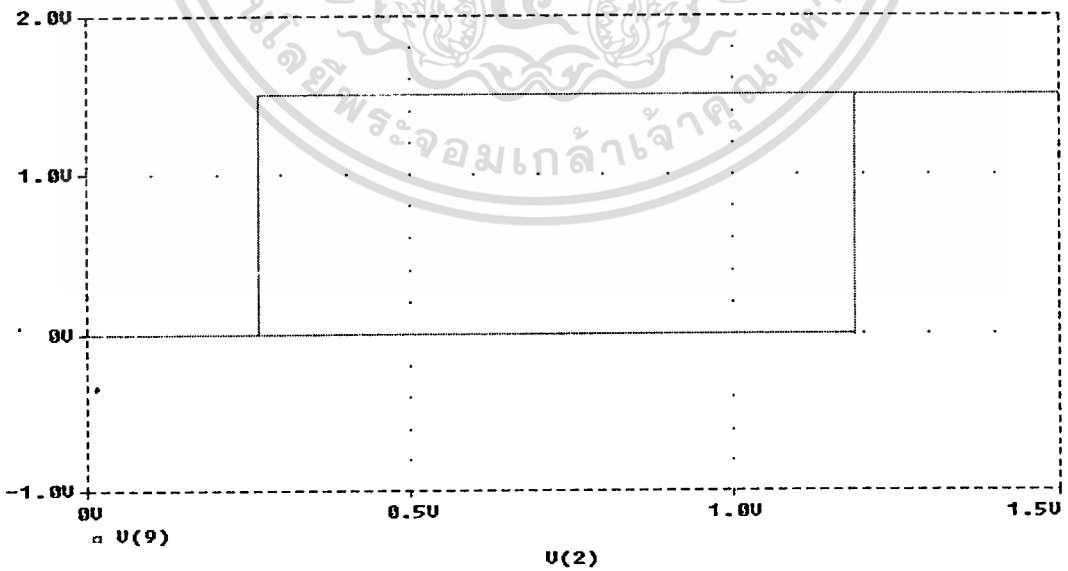
สำหรับการศึกษาวงจรมิทท์ทริกเกอร์ของเทคโนโลยีไบซีมอส เปรียบเทียบกับแบบซีมอสจะนำเสนอทั้งแบบไม่กลับเฟส และ แบบกลับเฟส การทดสอบวงจรนี้เป็นการทดสอบของแหล่งจ่ายแรงดันตรง กับ แรงดันเทรตโฮล, แรงดันฮีสเตอร์รีซิส Propagation delay time, ตลอดจน Power dissipation ของวงจร และ Load Capacitance ค่าตั้งแต่ 1- 10 pF

7.1 การทดสอบวงจรหมักที่ทริกเกอร์แบบไม่กลับเฟส

7.1.1 การทดสอบโดยใช้สัญญาณอินพุตรูปสามเหลี่ยมที่มีความถี่ 50 Hz.

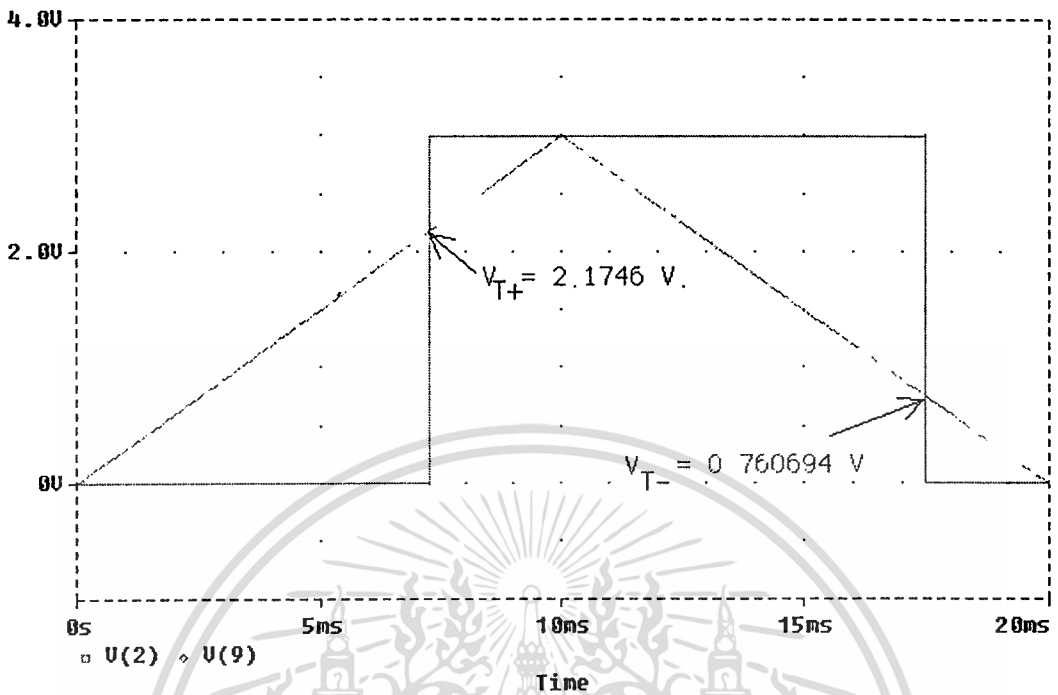

รูปที่ 7.1 แสดงรูปสัญญาณเอาต์พุต,สัญญาณอินพุต และจุดตัดแรงดันเทรสโวลเมื่อป้อนแหล่งจ่ายแรงดัน 1.5 V.

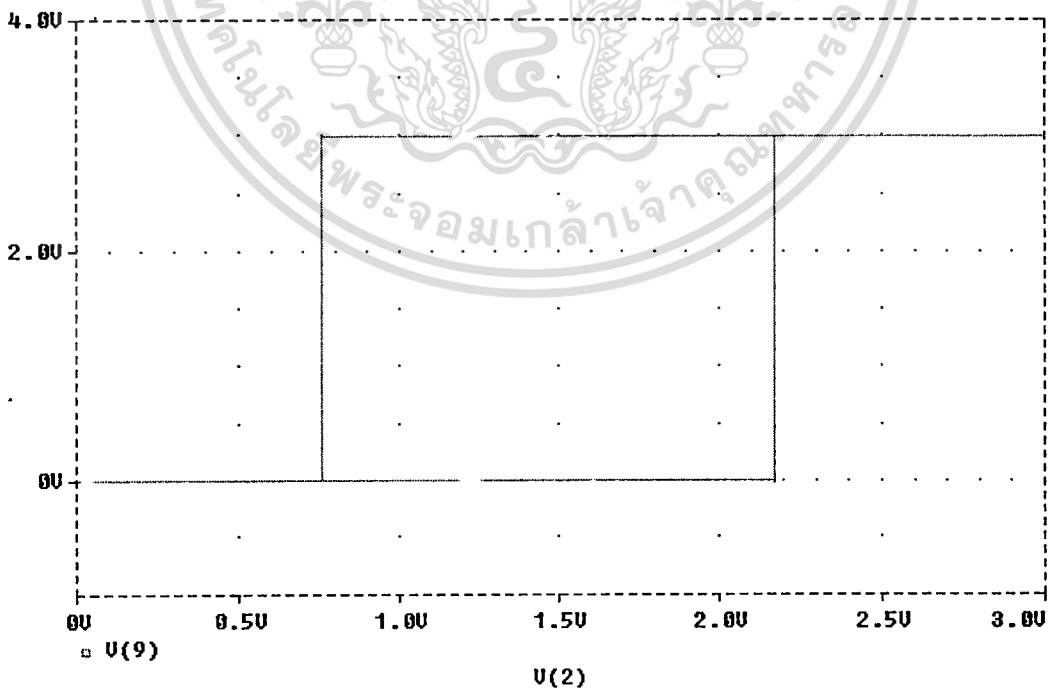

รูปที่ 7.2 แสดงกราฟคุณสมบัติการ โอนถ่าย เมื่อป้อนแหล่งจ่ายแรงดัน 1.5 V

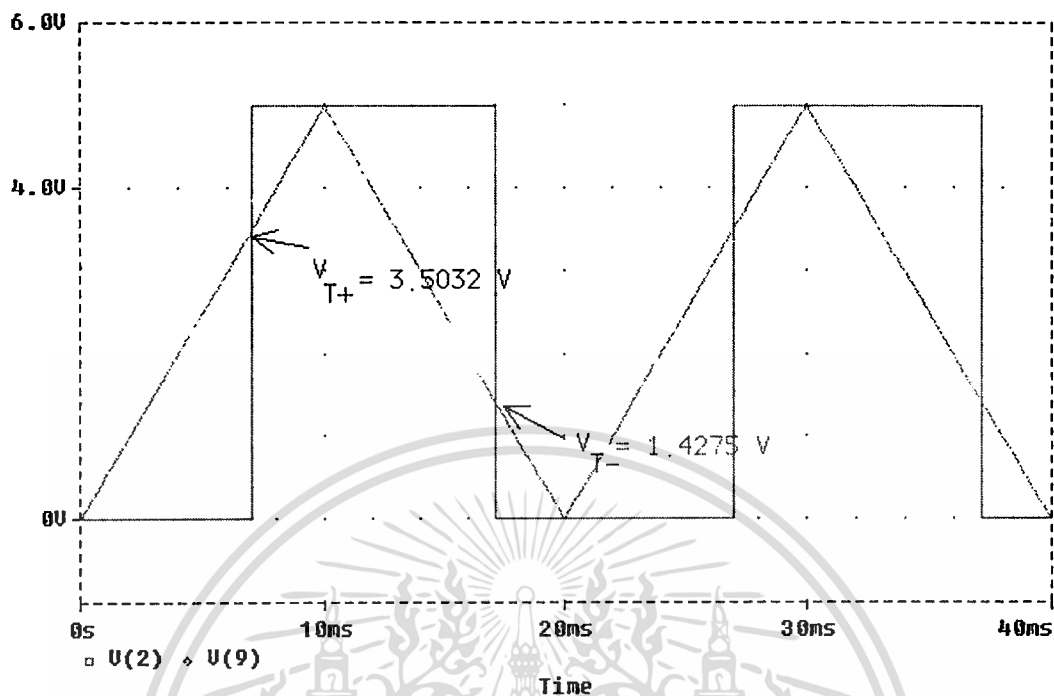
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดก็ตาม อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

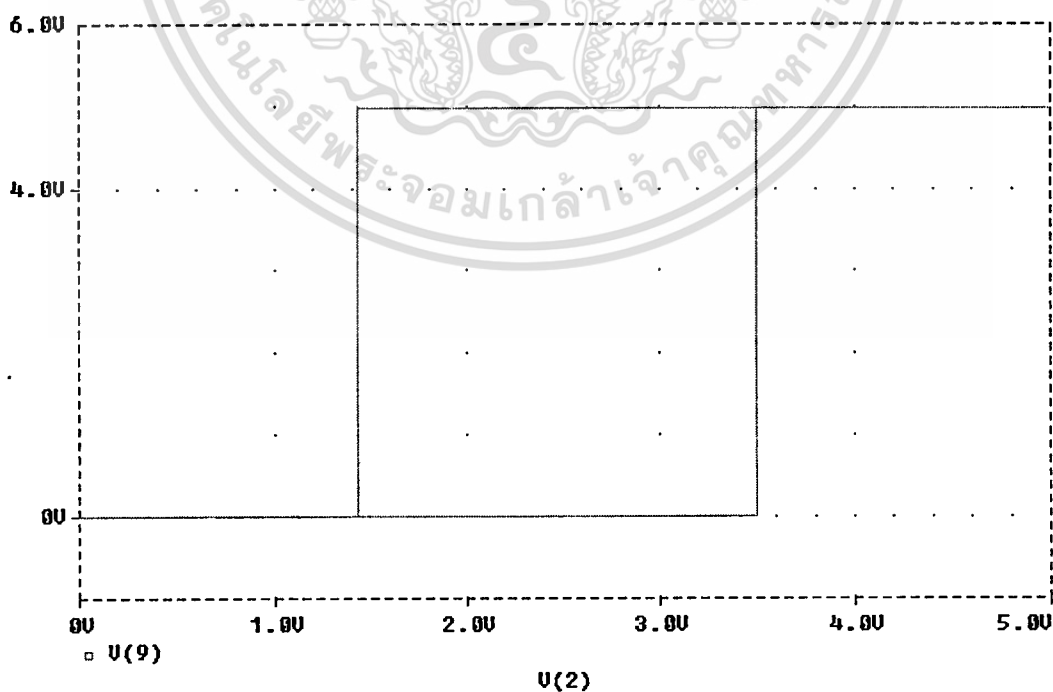
รูปที่ 7.3 แสดงรูปสัญญาณเอาต์พุต, สัญญาณอินพุต และจุดตัดแรงดันเทรซโฮลเมื่อป้อนแหล่งจ่ายแรงดัน 3 V.

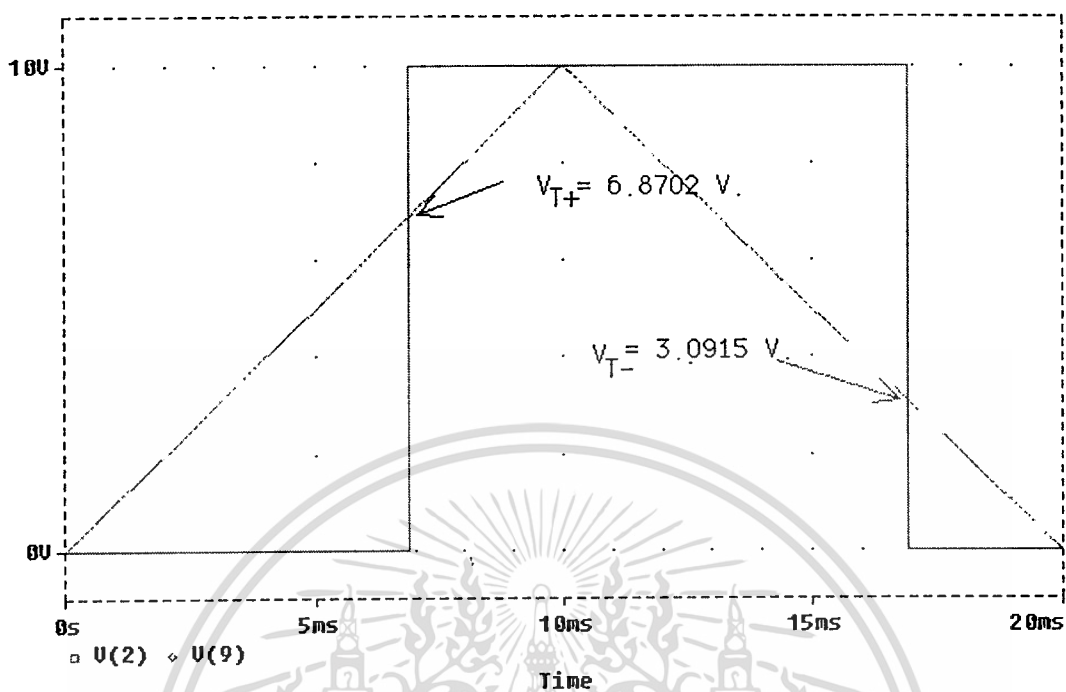
เอกรูปที่ 7.4 แสดงกราฟคุณสมบัติการโอนถ่าย เมื่อป้อนแหล่งจ่ายแรงดัน 3 V.๓ให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

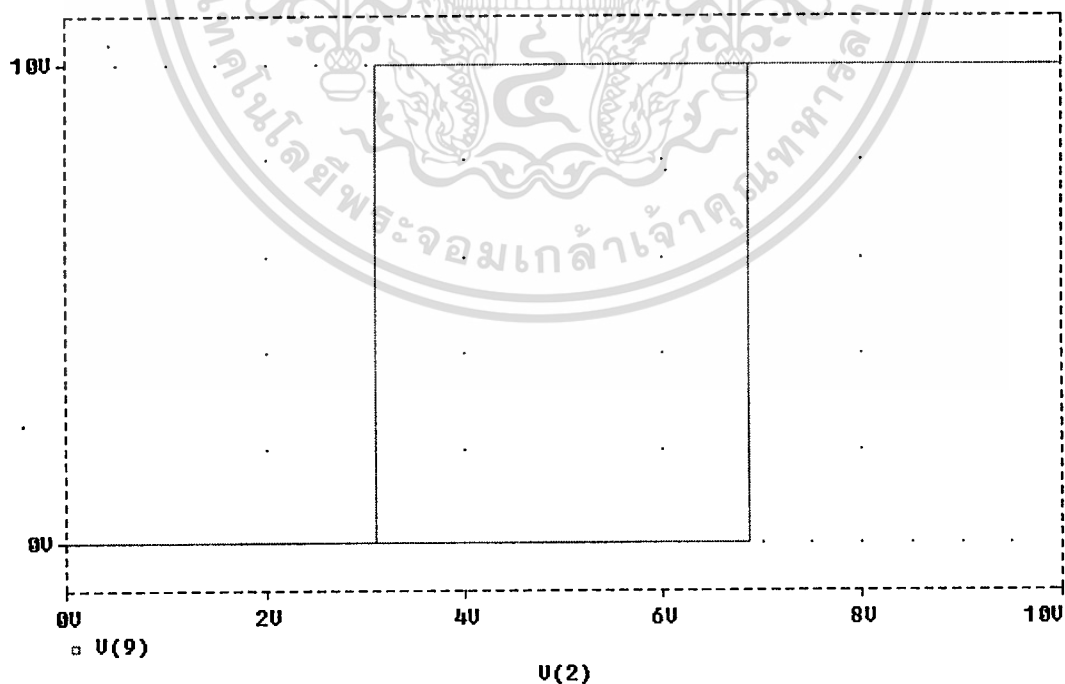
รูปที่ 7.5 แสดงรูปสัญญาณเอาต์พุต,สัญญาณอินพุต และจุดตัดแรงดันทรานซิสเตอร์ เมื่อป้อนแหล่งจ่ายแรงดัน 5 V.

เอกรูปที่ 7.6 แสดงกราฟคุณสมบัติการ โอนถ่าย เมื่อป้อนแหล่งจ่ายแรงดัน 5 V.ให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

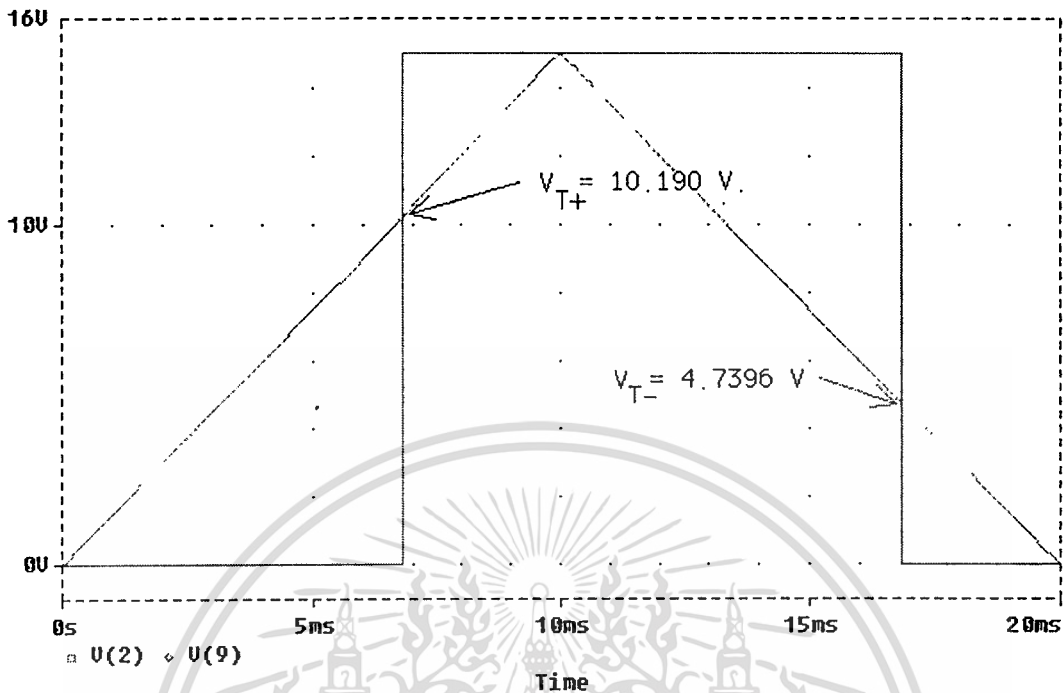

รูปที่ 7.7 แสดงรูปสัญญาณเอาต์พุต, สัญญาณอินพุต และจุดตัดแรงดันเทรสถอสเมื่อป้อนแหล่งจ่ายแรงดัน 10 V.

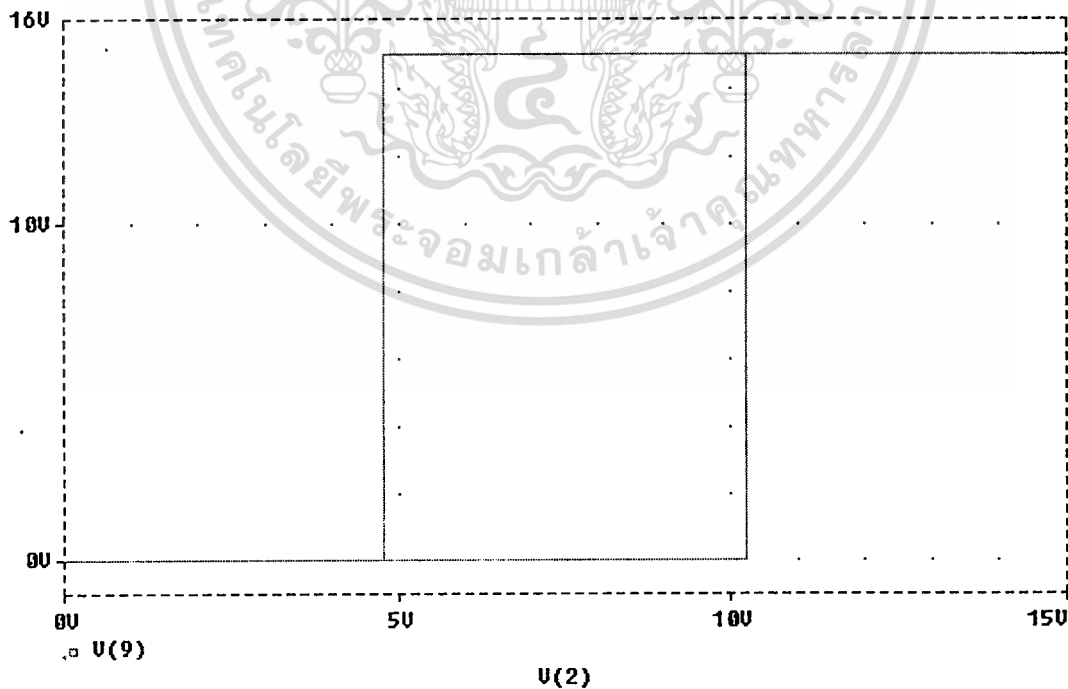

รูปที่ 7.8 แสดงกราฟคุณสมบัติการโอนถ่าย เมื่อป้อนแหล่งจ่ายแรงดัน 10 V.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 7.9 แสดงรูปสัญญาณเอาต์พุต,สัญญาณอินพุต และจุดตัดแรงดันเทรส โวล เมื่อป้อนแหล่งจ่ายแรงดัน 15 V.

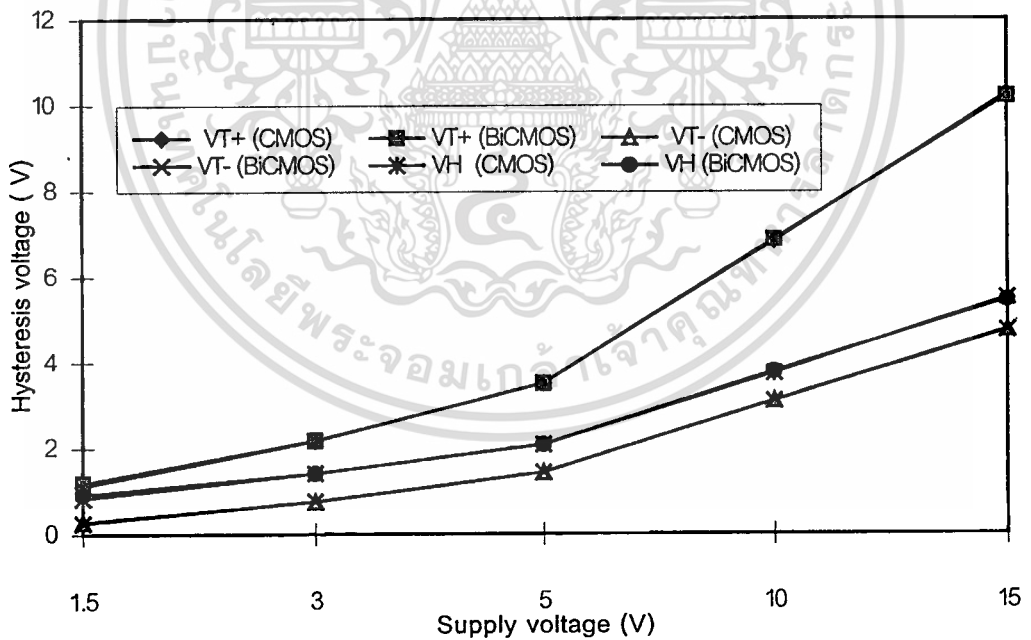

รูปที่ 7.10 แสดงกราฟคุณสมบัติการ โอนถ่าย เมื่อป้อนแหล่งจ่ายแรงดัน 15 V.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยญาติให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 7.1 แสดงค่าการเปลี่ยนแปลงของแหล่งจ่ายแรงดัน,แรงดันเทรสต์โฮล และ ค่าฮีสเตอร์รีซิส ที่ $L = 0.8 \mu\text{m}$

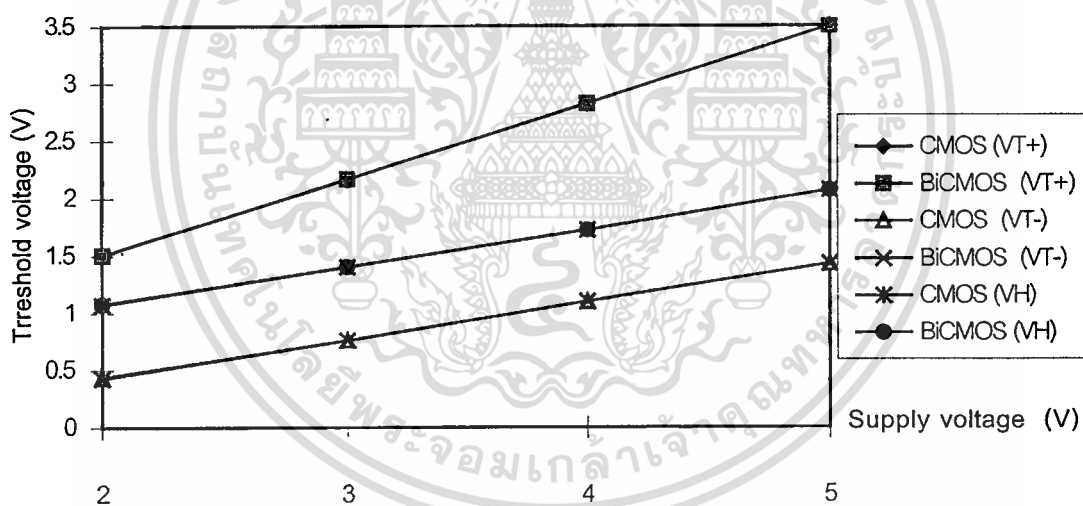
แหล่งจ่ายแรงดัน (V.)	แรงดันเทรสต์โฮลบวก V_{T+} (V.)		แรงดันเทรสต์โฮลลบ V_{T-} (V.)		แรงดันฮีสเตอร์รีซิส $V_H = V_{T+} - V_{T-}$ (V.)	
	CMOS	BiCMOS	CMOS	BiCMOS	CMOS	BiCMOS
1.5	1.1177	1.1894	0.2833	0.2618	0.8344	0.9275
3	2.1649	2.1746	0.7501	0.7606	1.4148	1.4139
5	3.5032	3.5032	1.4286	1.4275	2.0746	2.0757
10	6.8310	6.8702	3.0985	3.0915	3.7325	3.7787
15	10.253	10.190	4.7559	4.7369	5.4971	5.4504

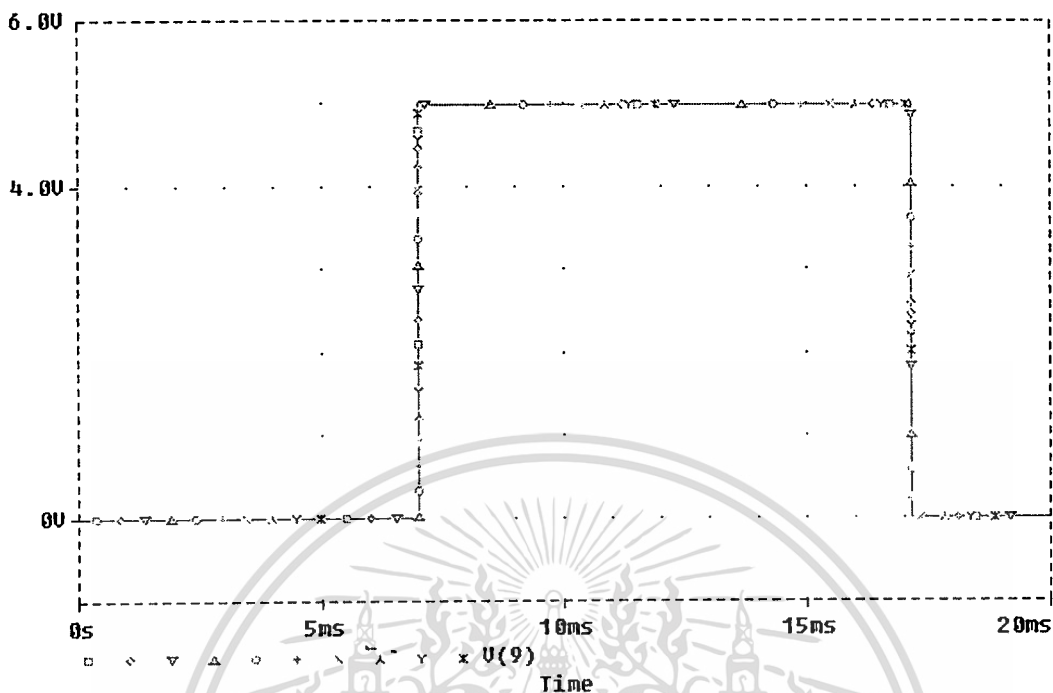
รูปที่ 7.11 แสดงความสัมพันธ์ของแหล่งจ่ายแรงดันกับแรงดันเทรสต์โฮล และ ค่าฮีสเตอร์รีซิส ที่ $L = 0.8 \mu\text{m}$

ตารางที่ 7.2 แสดงค่าการเปลี่ยนแปลงของแหล่งจ่ายแรงดัน,แรงดันเทรสโล และ ค่าฮีสเตอร์รีซิส
ที่ $L = 1.2 \mu\text{m}$

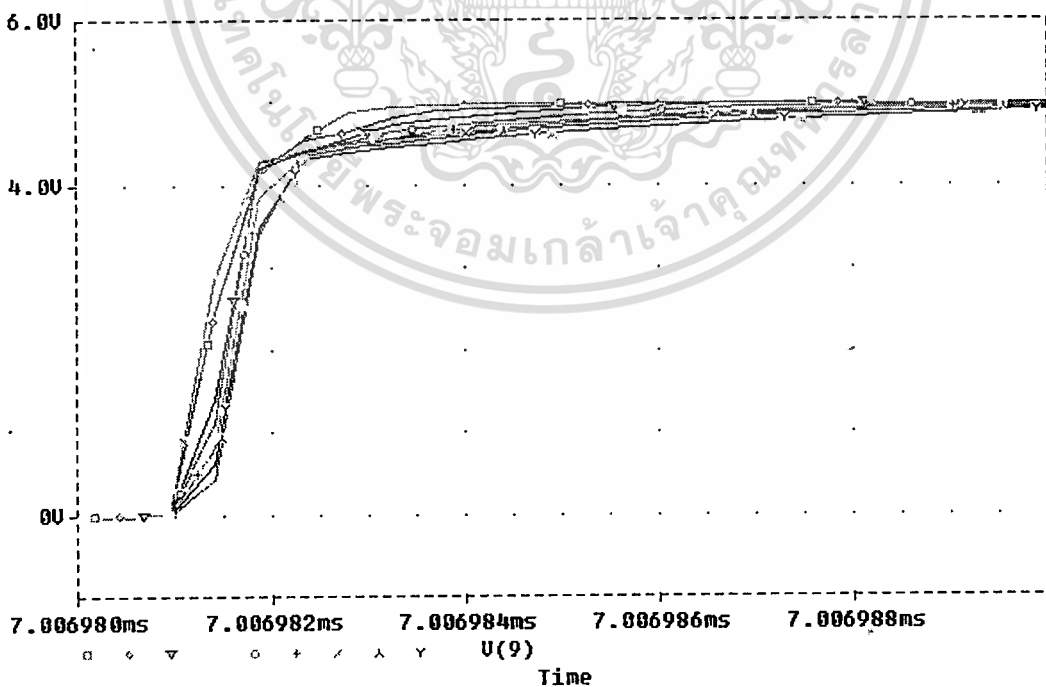
แหล่งจ่าย แรงดัน (V.)	แรงดันเทรสโลบวก V_{T+} (V.)		แรงดันเทรสโลลบ V_{T-} (V.)		แรงดันฮีสเตอร์รีซิส $V_H = V_{T+} - V_{T-}$ (V.)	
	CMOS	BiCMOS	CMOS	BiCMOS	CMOS	BiCMOS
	2	1.5065	1.5065	0.4357	0.4279	1.0708
3	2.1650	2.1650	0.7604	0.7604	1.4046	1.4046
4	2.8217	2.8217	1.0994	1.0994	1.7223	1.7223
5	3.5	3.5	1.4279	1.4279	2.0721	2.0721

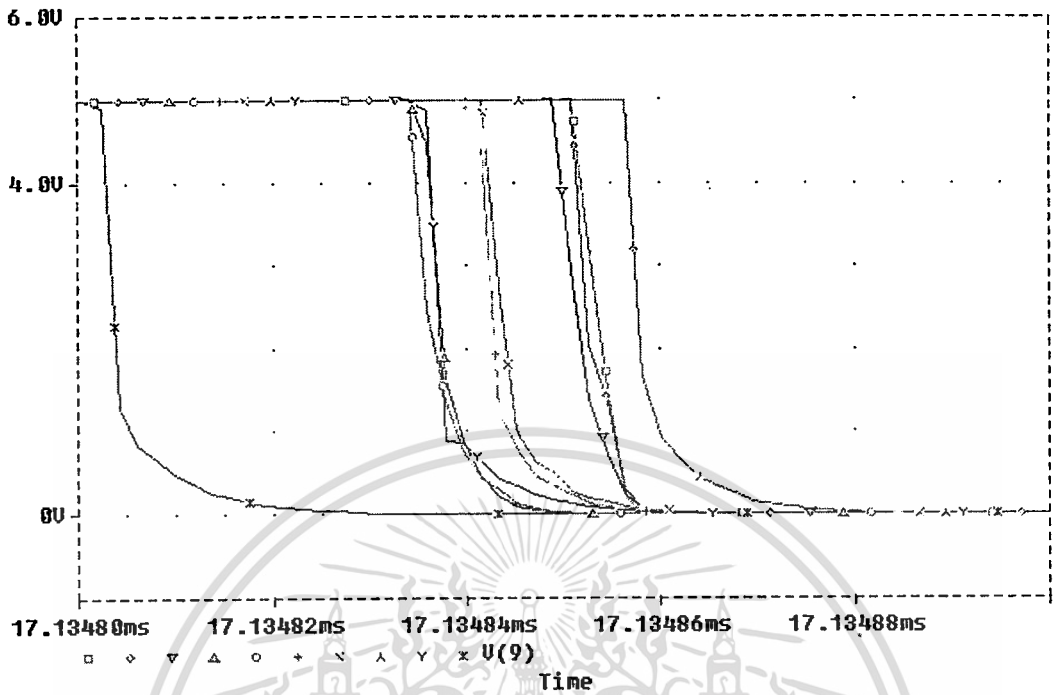
รูปที่ 7.12 แสดงความสัมพันธ์ของแหล่งจ่ายแรงดันกับแรงดันเทรสโล และ ค่าฮีสเตอร์รีซิส
ที่ $L = 1.2 \mu\text{m}$

รูปที่ 7.13 แสดงสัญญาณเอาต์พุตเมื่อโหลดคาปาซิแตนซ์ = 1-10 pF

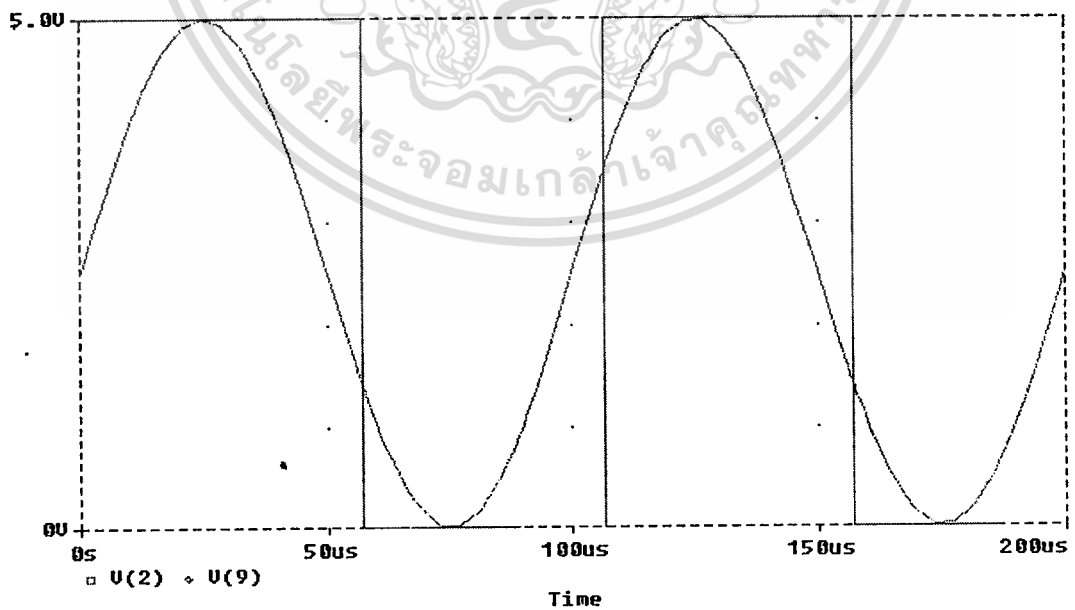

รูปที่ 7.14 แสดงช่วงขอบเวลาขาขึ้นของวงจรที่โหลดคาปาซิแตนซ์ 1-10 pF
 เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

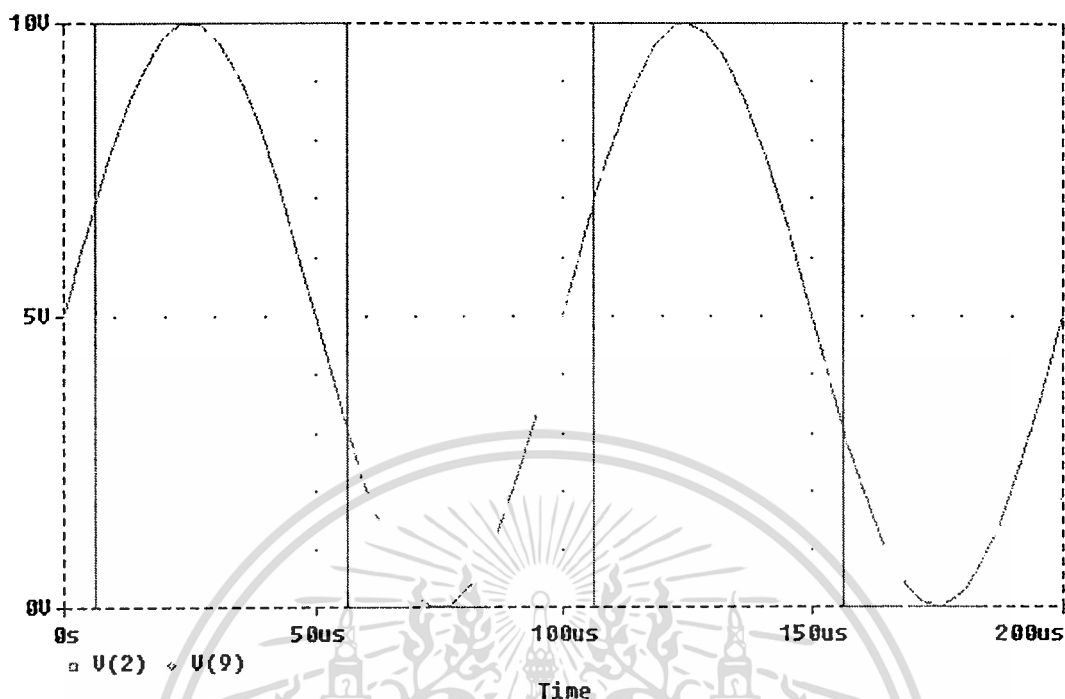

รูปที่ 7.15 แสดงช่วงขอบเวลาขาของวงจรที่โหลดคาปาซิแตนซ์ 1 -10 pF

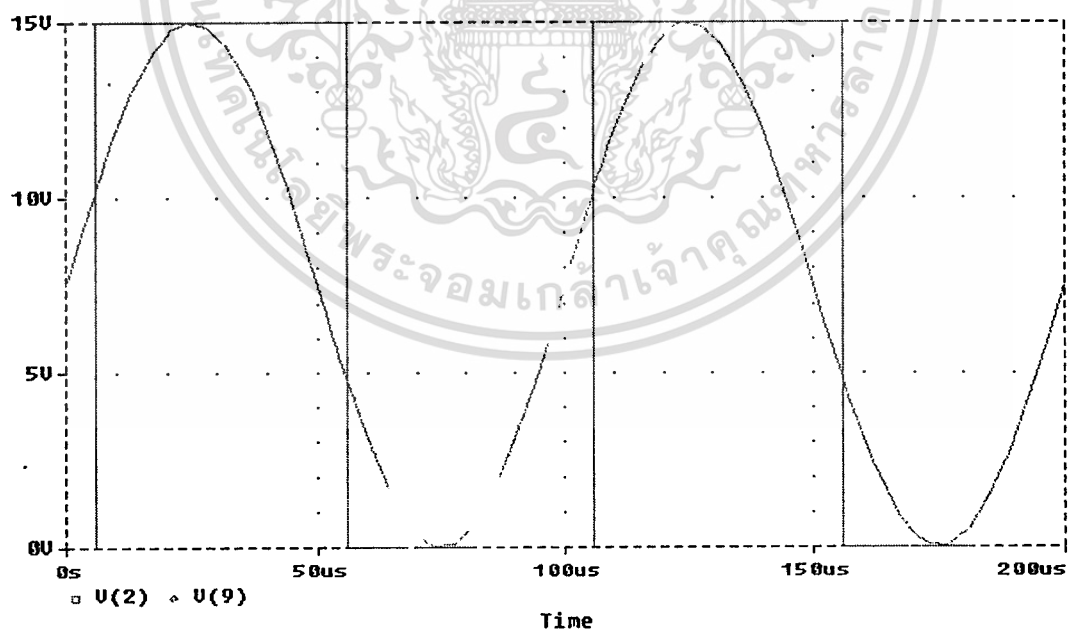
7.1.2 การทดสอบการสวิตชิงด้วยรูปสัญญาณไซน์ ที่ความถี่ 10 kHz.

รูปที่ 7.16 แสดงคุณสมบัติในการสวิตชิง โดยการป้อนสัญญาณอินพุตเป็นรูปคลื่นไซน์ 0-5 V.
 เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 7.17 แสดงคุณสมบัติในการสวิตชิงโดยการป้อนสัญญาณอินพุตเป็นรูปคลื่นไซน์ 0-10 V.

รูปที่ 7.18 แสดงคุณสมบัติในการสวิตชิงโดยการป้อนสัญญาณอินพุตเป็นรูปคลื่นไซน์ 0-15 V.

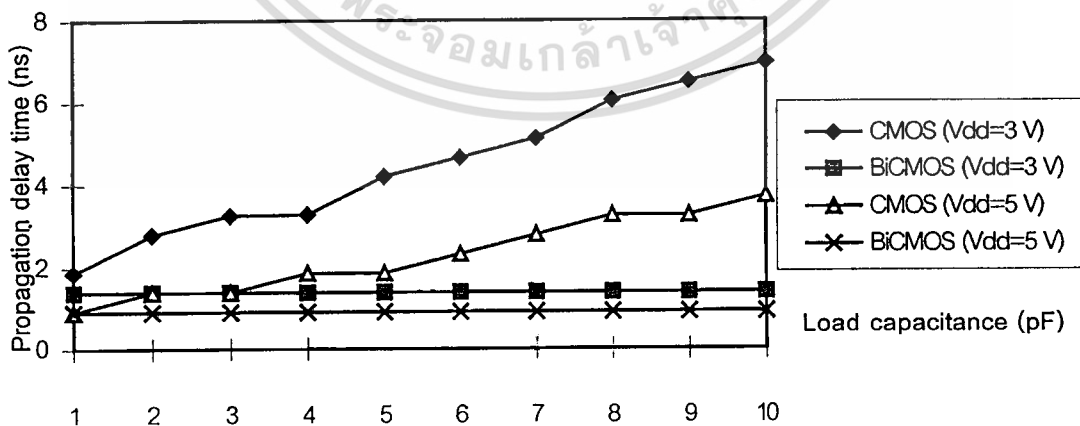
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7.1.3 การทดสอบการหาค่า Propagation delay time

ตารางที่ 7.3 แสดงความสัมพันธ์ของโหลดคาปาซิแตนซ์กับ Propagation delay time

ที่ $L = 0.8 \mu\text{m}$

C_L (pF)	แหล่งจ่ายแรงดัน = 3 V. Propagation delay time (ns)		แหล่งจ่ายแรงดัน = 5 V. Propagation delay time (ns)	
	CMOS	BiCMOS	CMOS	BiCMOS
1	1.8627	1.3970	0.9313	0.9313
2	2.7940	1.3970	1.3970	0.9313
3	3.2596	1.3970	1.3970	0.9313
4	3.2827	1.3970	1.8627	0.9313
5	4.1910	1.3970	1.8627	0.9313
6	4.6566	1.3970	2.3283	0.9313
7	5.1223	1.3970	2.7940	0.9313
8	6.0536	1.3970	3.2596	0.9313
9	6.5193	1.3970	3.2596	0.9313
10	6.9849	1.3970	3.7253	0.9313

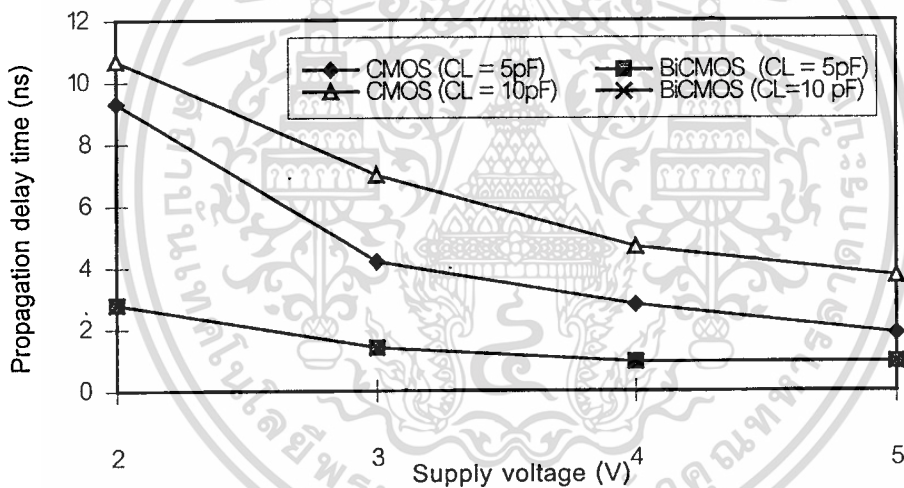

รูปที่ 7.19 แสดงความสัมพันธ์ของโหลดคาปาซิแตนซ์กับ Propagation delay time ที่ $L = 0.8 \mu\text{m}$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 7.4 แสดงความสัมพันธ์ของแหล่งจ่ายแรงดันกับ Propagation delay time ที่ $L = 0.8 \mu\text{m}$

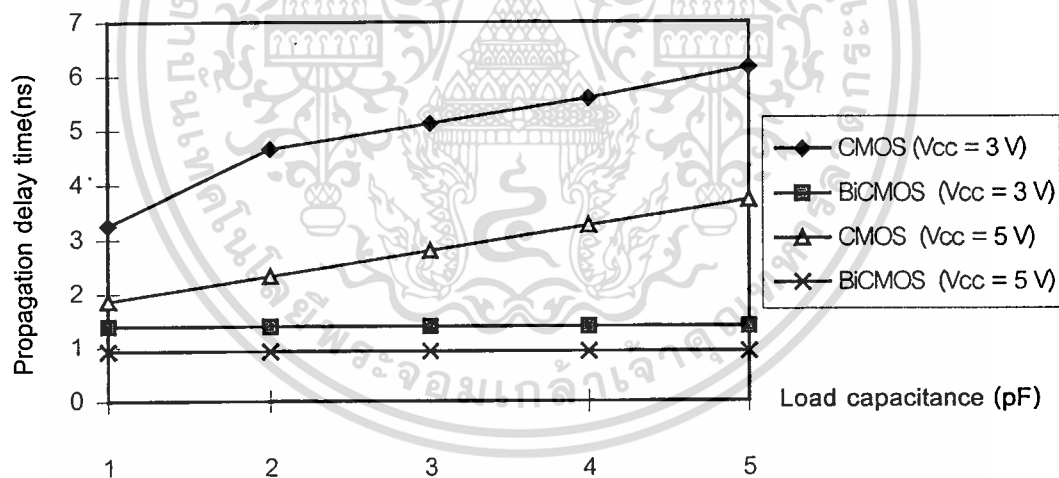
V_{DD} (V)	$C_L = 5 \text{ pF}$		$C_L = 10 \text{ pF}$	
	CMOS	BiCMOS	CMOS	BiCMOS
2	9.3132	2.794	10.695	2.7940
3	4.1910	1.3970	6.9849	1.3970
4	2.7940	0.9313	4.6566	0.9313
5	1.8627	0.9313	3.7253	0.9313

รูปที่ 7.20 แสดงความสัมพันธ์ของแหล่งจ่ายแรงดันกับ Propagation delay time ที่ $L = 0.8 \mu\text{m}$

ตารางที่ 7.5 แสดงความสัมพันธ์ของโหลดคาปาซิแตนซ์กับ Propagation delay time
ที่ $L = 1.2 \mu\text{m}$

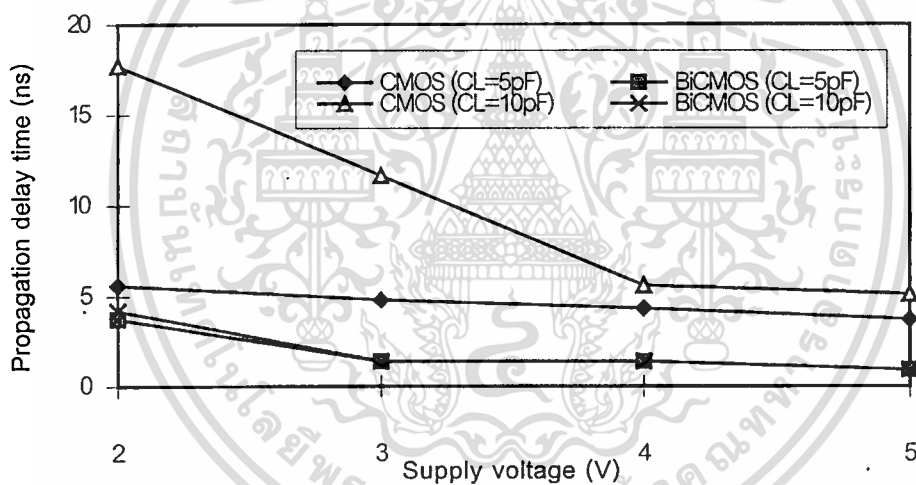
C_L (pF)	แหล่งจ่ายแรงดัน = 3 V.		แหล่งจ่ายแรงดัน = 5 V.	
	Propagation delay time (nS)		Propagation delay time (nS)	
	CMOS	BiCMOS	CMOS	BiCMOS
1	3.2596	1.3970	1.8627	0.9313
2	4.6566	1.3970	2.3283	0.9313
3	5.1223	1.3970	2.7940	0.9313
4	5.5879	1.3970	3.2596	0.9313
5	6.1593	1.3970	3.7253	0.9313

รูปที่ 7.21 แสดงความสัมพันธ์ของโหลดคาปาซิแตนซ์กับ Propagation delay time ที่ $L = 1.2 \mu\text{m}$

ตารางที่ 7.6 แสดงความสัมพันธ์ของแหล่งจ่ายแรงดันกับ Propagation delay time ที่ $L = 1.2 \mu\text{m}$

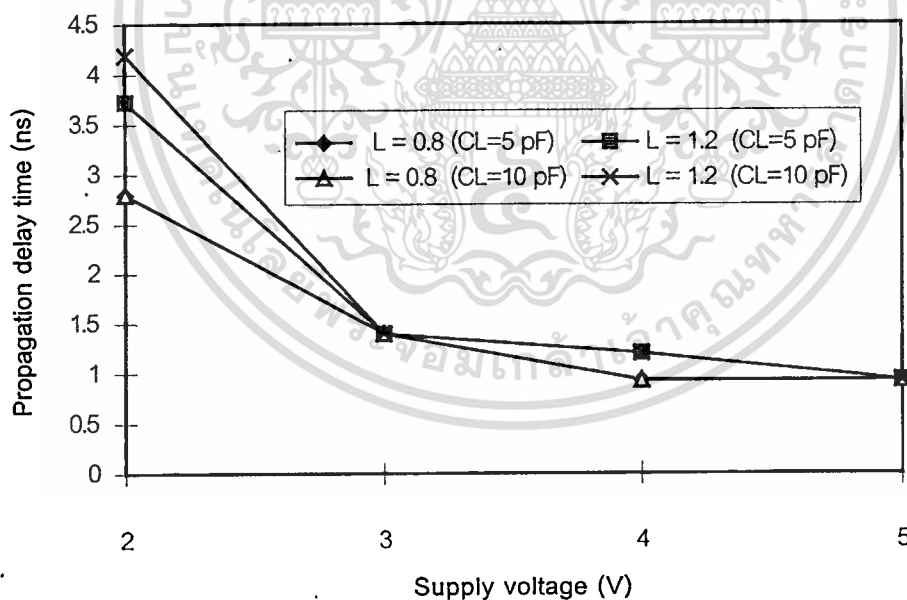
V_{DD} (V)	$C_L = 5 \text{ pF}$		$C_L = 10 \text{ pF}$	
	CMOS	BiCMOS	CMOS	BiCMOS
2	5.5879	3.7253	17.695	4.1910
3	5.5193	1.3970	11.642	1.3970
4	4.3283	1.3970	5.5879	1.3970
5	3.7253	0.9313	5.1223	0.9313

รูปที่ 7.22 แสดงความสัมพันธ์ของแหล่งจ่ายแรงดันกับ Propagation delay time ที่ $L = 1.2 \mu\text{m}$

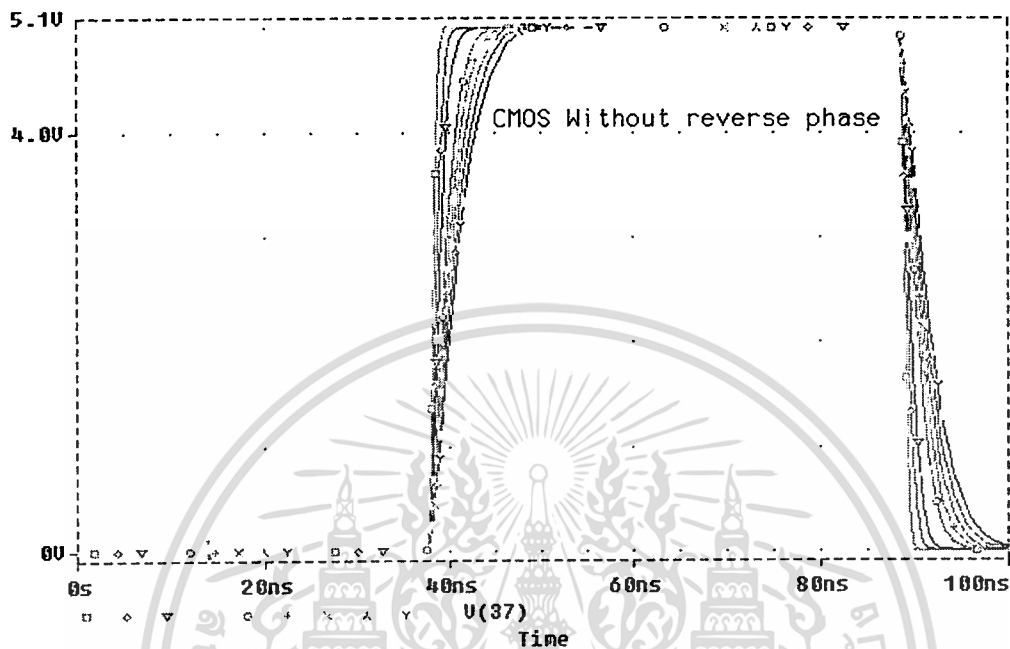
ตารางที่ 7.7 แสดงความสัมพันธ์ของแหล่งจ่ายแรงดันกับ Propagation delay time ที่ $L = 0.8 \mu\text{m}$ และ $L = 1.2 \mu\text{m}$ ของ BiCMOS

V_{DD} (V)	$C_L = 5 \text{ pF}$		$C_L = 10 \text{ pF}$	
	Propagation delay time (ns)		Propagation delay time (ns)	
	$L = 0.8 \mu\text{m}$	$L = 1.2 \mu\text{m}$	$L = 0.8 \mu\text{m}$	$L = 1.2 \mu\text{m}$
2	2.794	3.7253	2.7940	4.1910
3	1.3970	1.3970	1.3970	1.3970
4	0.9313	1.3970	0.9313	1.3970
5	0.9313	0.9313	0.9313	0.9313

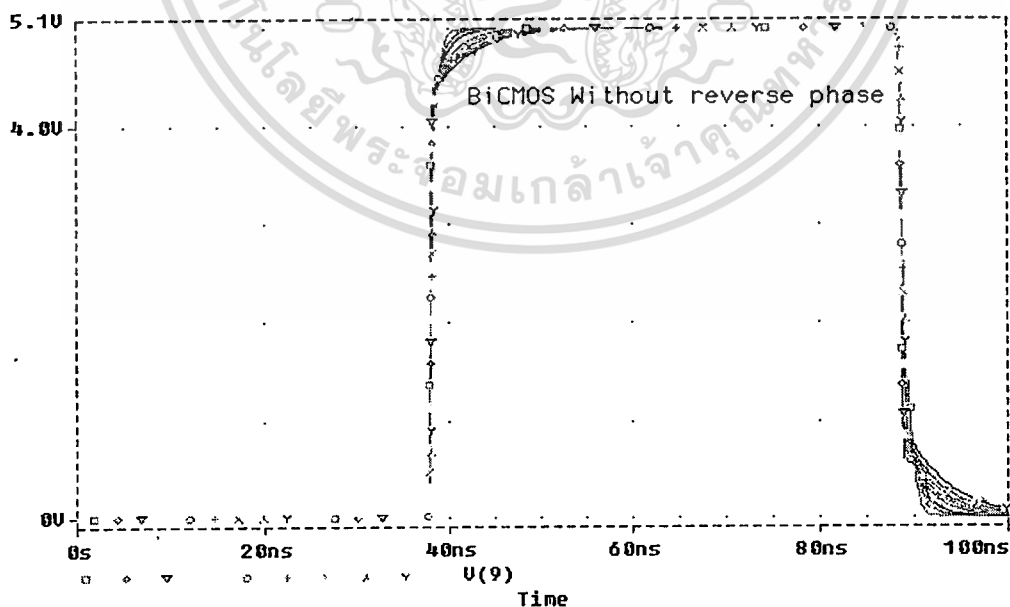

รูปที่ 7.23 แสดงความสัมพันธ์ของแหล่งจ่ายแรงดันกับ Propagation delay time ที่ $L = 0.8 \mu\text{m}$ และ $L = 1.2 \mu\text{m}$ ของ BiCMOS

7.1.4 การทดสอบสัญญาณเอาต์พุต ที่ความถี่สูง 10 MHz.

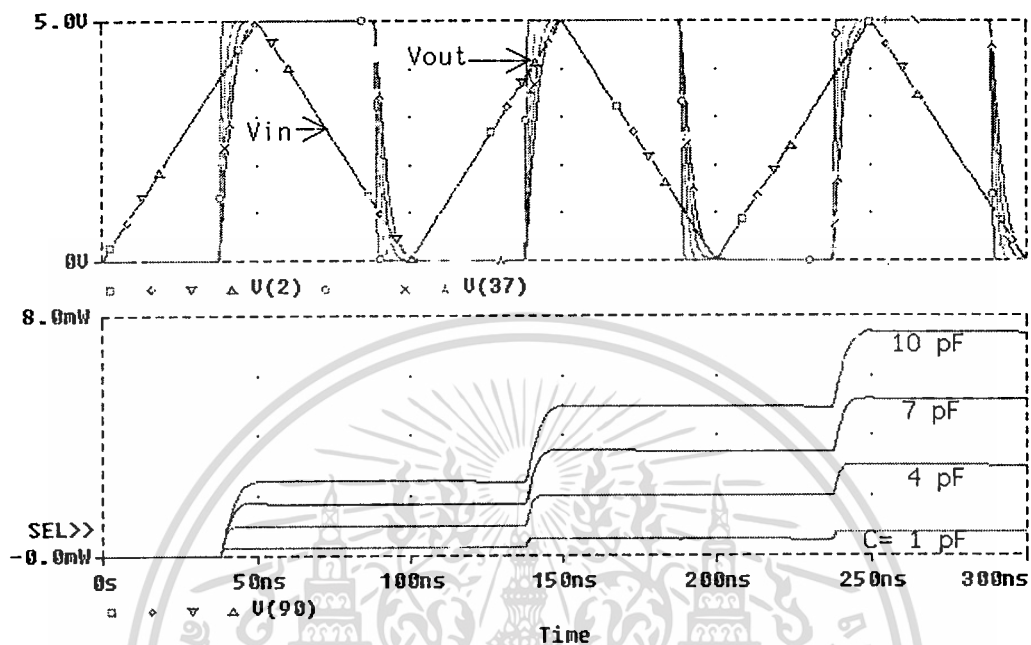
รูปที่ 7.24 แสดงรูปสัญญาณเอาต์พุตของวงจรซิมอสสมิทท์ทริกเกอร์ที่ความถี่สูง 10 MHz.
Load Capacitance 1-10 pF

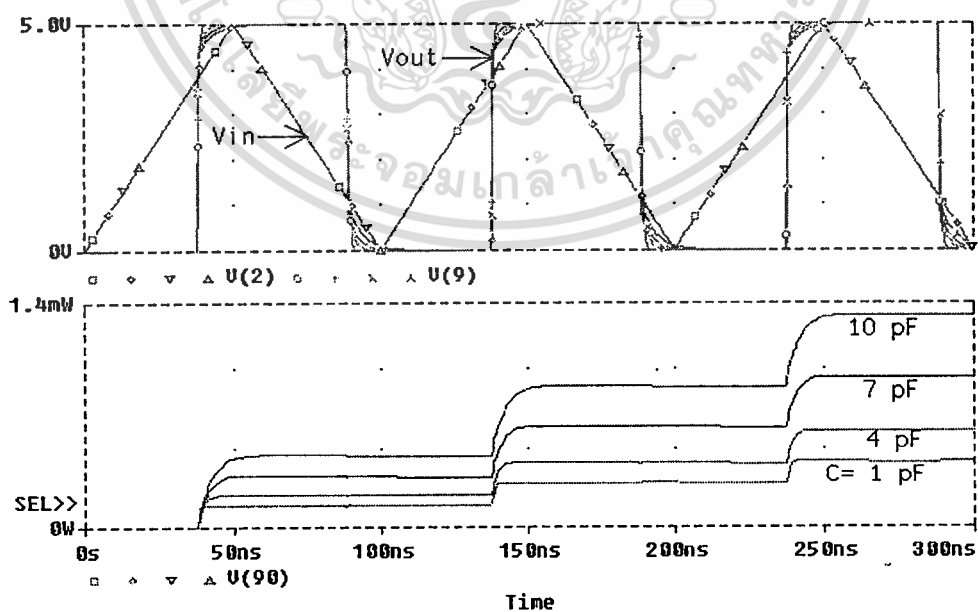
รูปที่ 7.25 แสดงรูปสัญญาณเอาต์พุตของวงจรไบซิมอสสมิทท์ทริกเกอร์ที่ความถี่สูง 10 MHz.

เอกสารนี้เป็นเอกสารลิขสิทธิ์สงวนไว้เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7.1.5 การทดสอบหาค่าของ Power dissipation

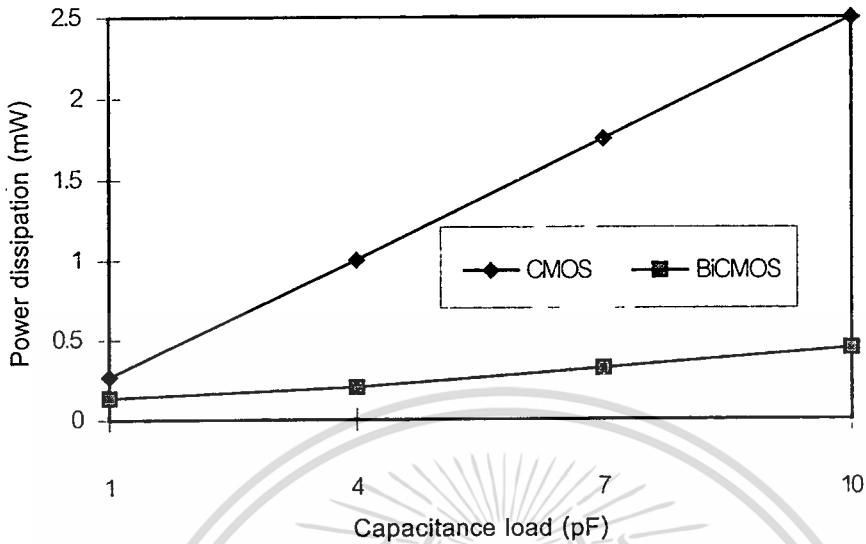

รูปที่ 7.26 แสดงสัญญาณอินพุต,เอาต์พุต เปรียบเทียบกับค่าของ Power dissipation ของวงจรซิมูเลชันที่ทริกเกอร์ ที่ความถี่ 10 MHz.

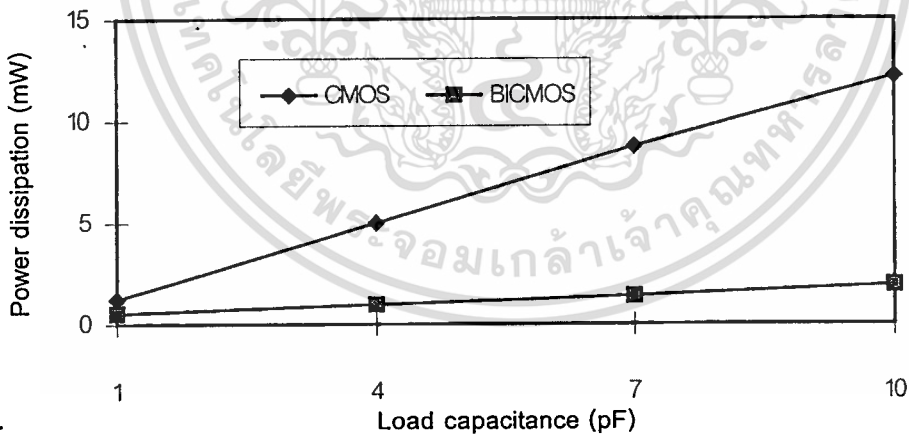

รูปที่ 7.27 แสดงสัญญาณอินพุต,เอาต์พุต เปรียบเทียบกับค่าของ Power dissipation

เอกสารนี้เป็นเอกสารของวงจรไบสมูเลชันที่ทริกเกอร์ ที่ความถี่ 10 MHz. อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

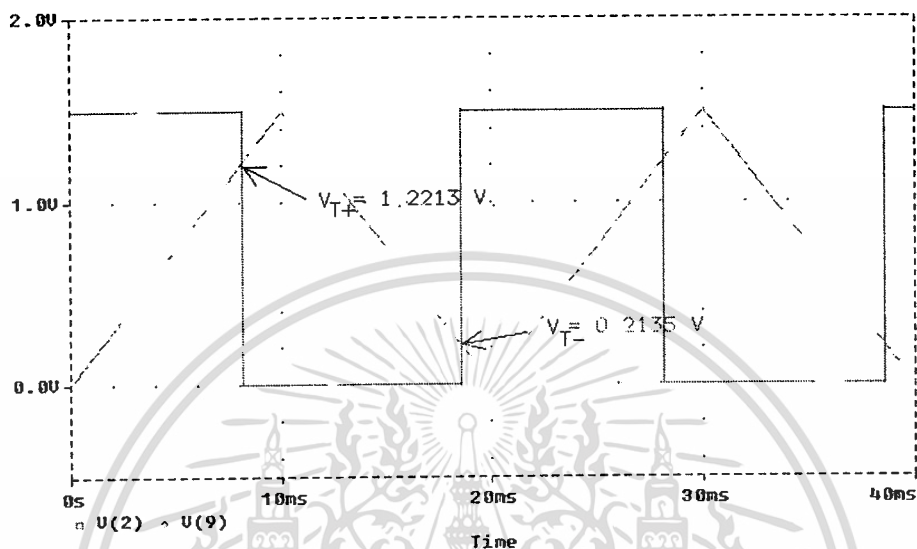
รูปที่ 7.28 แสดงค่าของ Capacitance Load เปรียบเทียบกับค่าของ Power dissipation ของวงจรถิมอสกับไบซิมอสสมิทท์ทริกเกอร์ ที่ความถี่ 10 MHz.

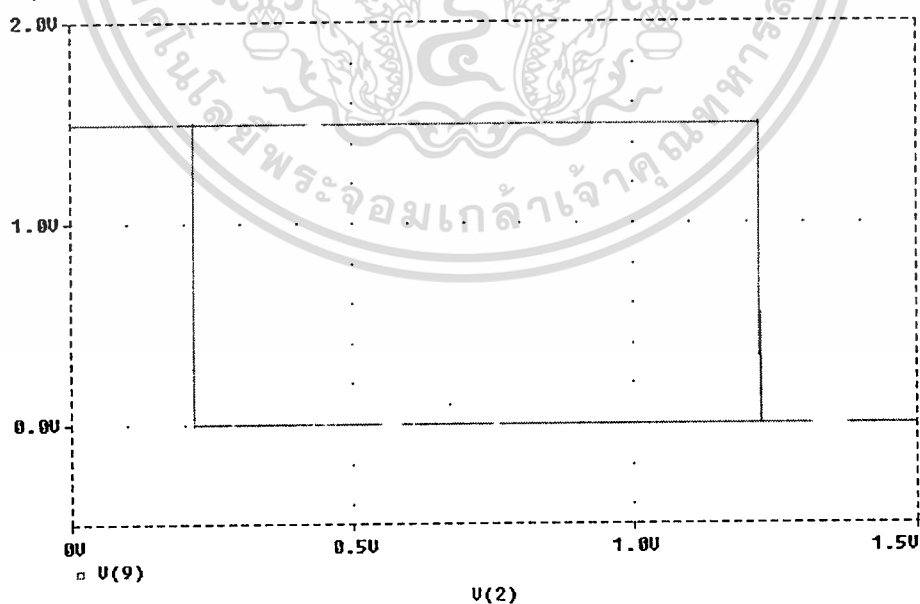
รูปที่ 7.29 แสดงค่าของ Capacitance Load เปรียบเทียบกับค่าของ Power dissipation ของวงจรถิมอสกับไบซิมอสสมิทท์ทริกเกอร์ ที่ความถี่ 50 MHz.

7.2 การทดสอบวงจรหมักที่ทริกเกอร์แบบกลับเฟส

7.2.1 การทดสอบโดยใช้สัญญาณอินพุตรูปสามเหลี่ยมที่มีความถี่ 50 Hz

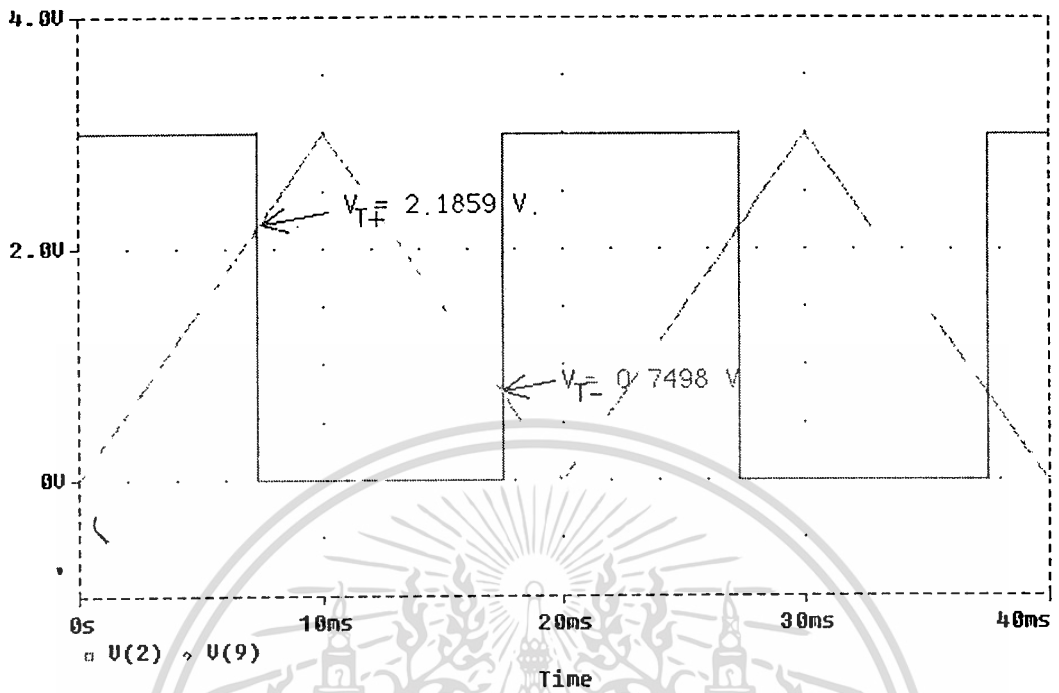

รูปที่ 7.30 แสดงรูปสัญญาณเอาต์พุต, สัญญาณอินพุต และจุดตัดแรงดันเทรสโฮล เมื่อป้อนแหล่งจ่ายแรงดัน 1.5 V.

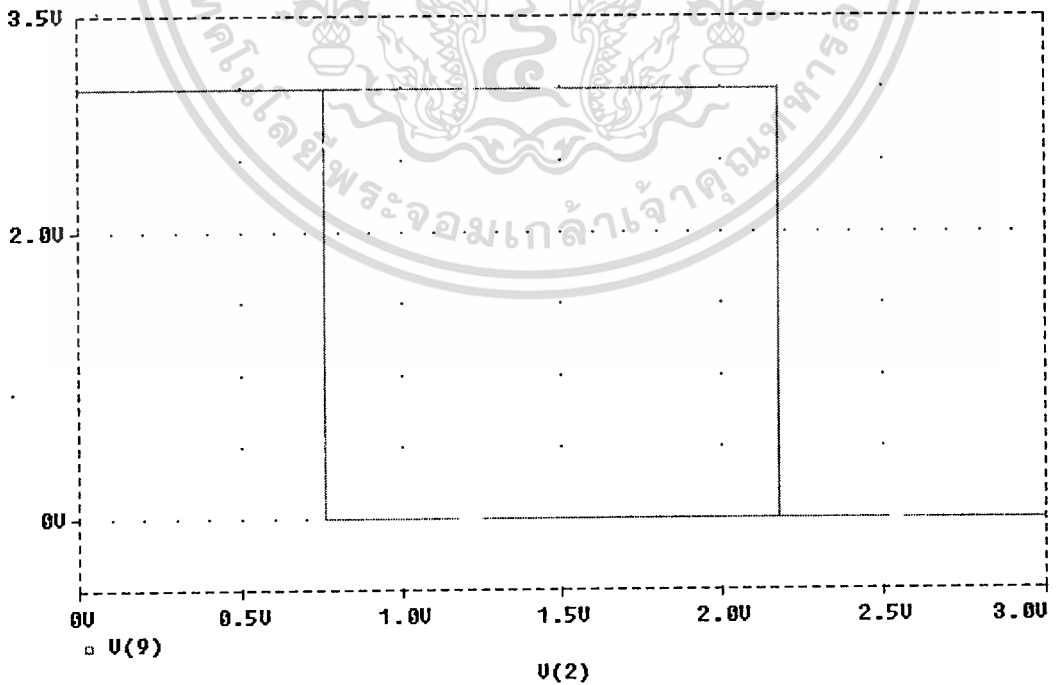

รูปที่ 7.31 แสดงกราฟคุณสมบัติการโอนถ่าย เมื่อป้อนแหล่งจ่ายแรงดัน 1.5 V

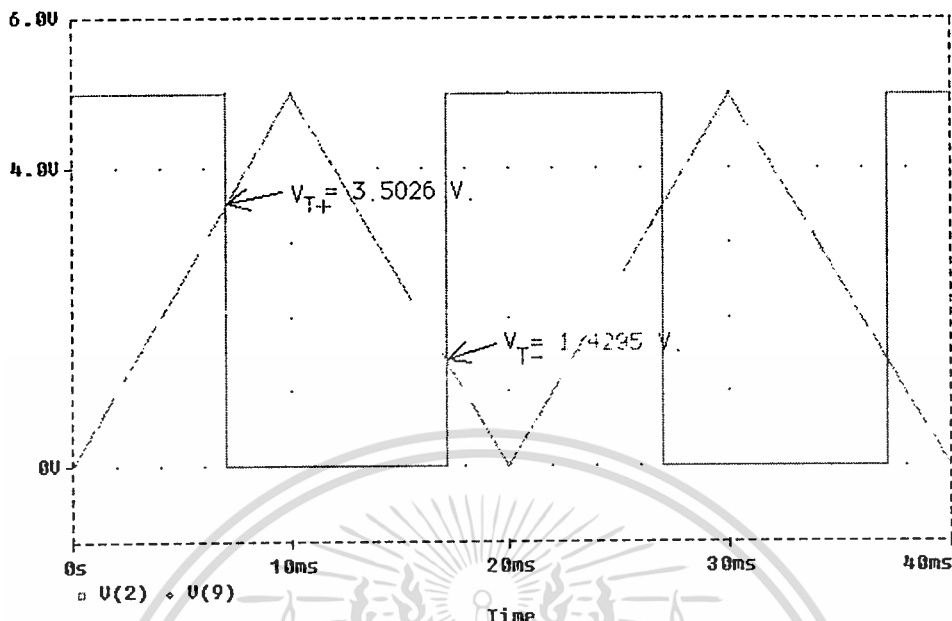
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

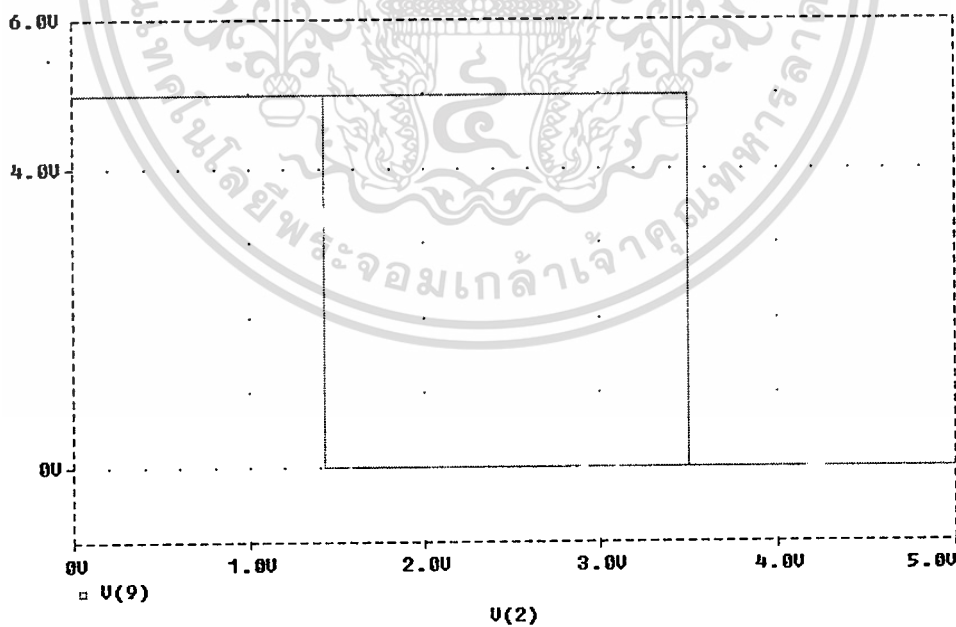
รูปที่ 7.32 แสดงรูปสัญญาณเอาต์พุต,สัญญาณอินพุต และจุดตัดแรงดันเทรซโวล เมื่อป้อนแหล่งจ่ายแรงดัน 3 V.

เอกรูปที่ 7.33 แสดงกราฟคุณสมบัติการโอนถ่าย เมื่อป้อนแหล่งจ่ายแรงดัน 3 V ให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

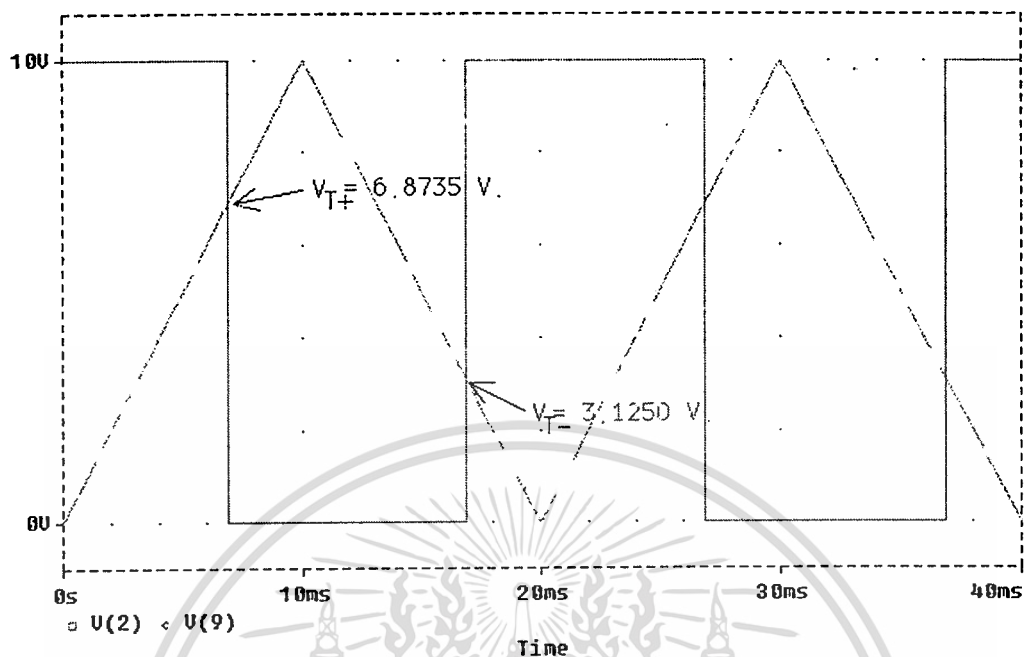

รูปที่ 7.34 แสดงรูปสัญญาณเอาต์พุต,สัญญาณอินพุต และจุดตัดแรงดันเทรตโฮล เมื่อป้อนแหล่งจ่ายแรงดัน 5 V.

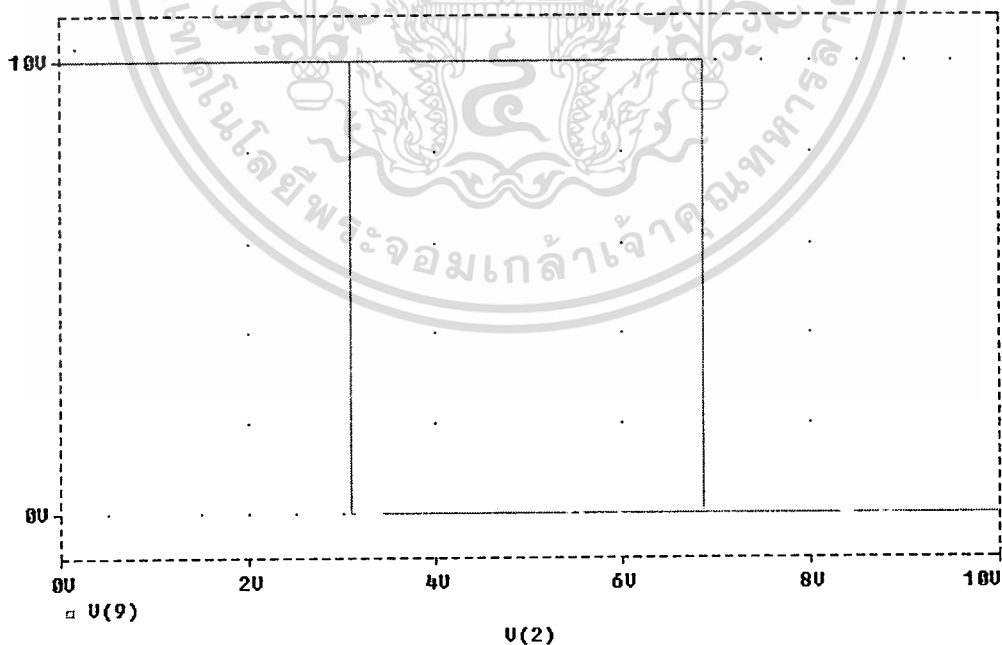

รูปที่ 7.35 แสดงกราฟคุณสมบัติการอินเวอร์ต เมื่อป้อนแหล่งจ่ายแรงดัน 5 V

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

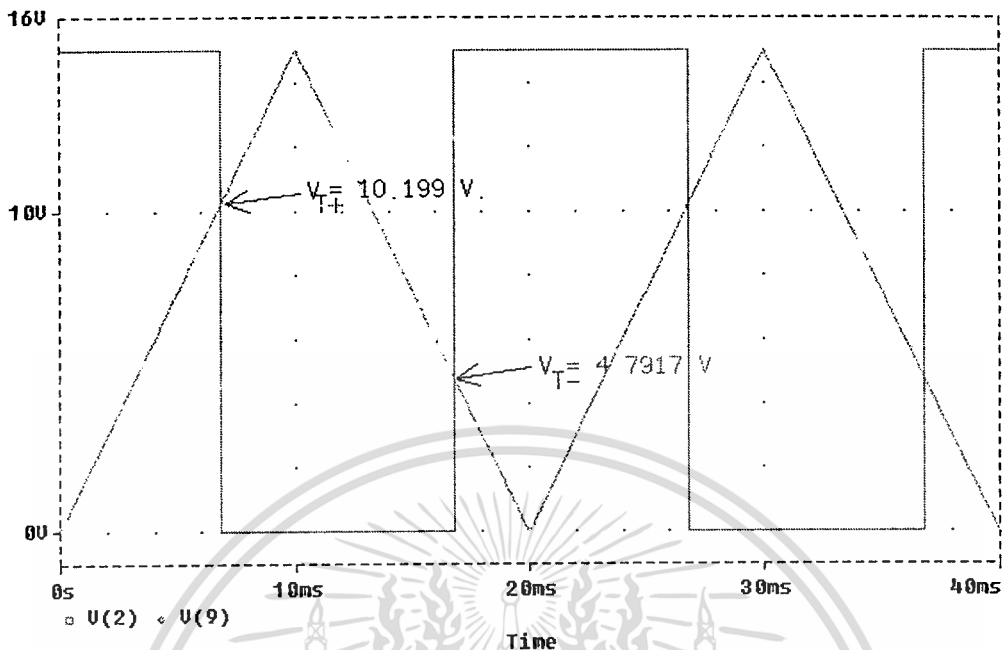

รูปที่ 7.36 แสดงรูปสัญญาณเอาต์พุต,สัญญาณอินพุต และจุดตัดแรงดันเทรตโฮลด์ เมื่อป้อนแหล่งจ่ายแรงดัน 10 V.

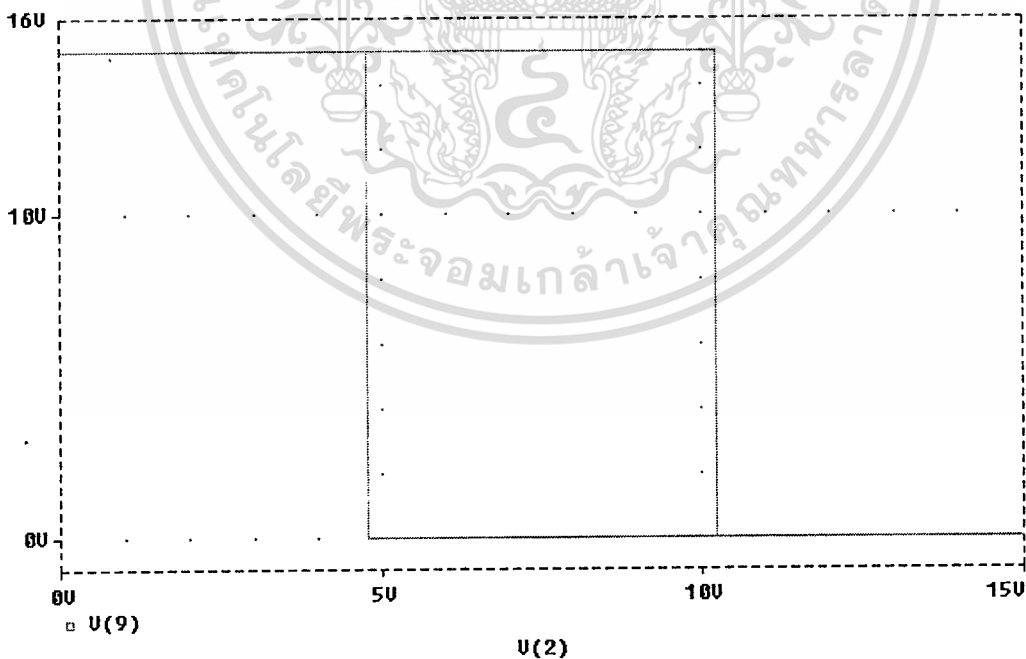

รูปที่ 7.37 แสดงกราฟคุณสมบัติการ โอนถ่าย เมื่อป้อนแหล่งจ่ายแรงดัน 10 V

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 7.38 แสดงรูปสัญญาณเอาต์พุต,สัญญาณอินพุต และจุดตัดแรงดันเทรซโฮล เมื่อป้อนแหล่งจ่ายแรงดัน 15 V.

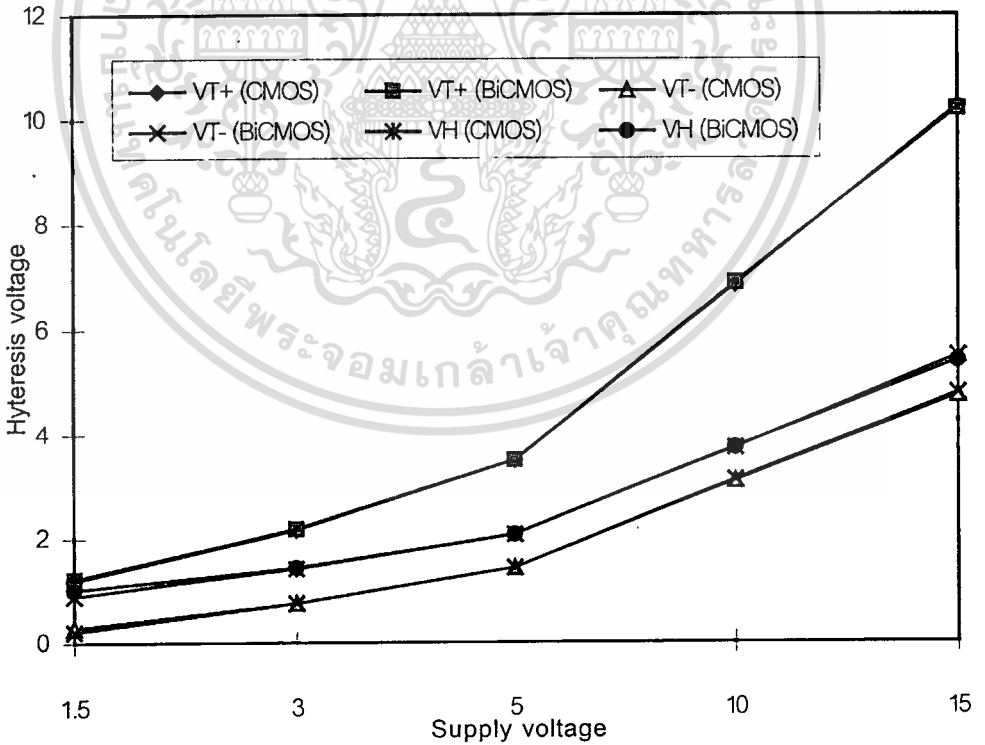

รูปที่ 7.39 แสดงกราฟคุณสมบัติการ อินเวอร์ส เมื่อป้อนแหล่งจ่ายแรงดัน 15 V

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดก็ตาม ห้ามนำไปให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 7.8 แสดงค่าการเปลี่ยนแปลงของแหล่งจ่ายแรงดัน,แรงดันเทรตโฮล และ ค่าฮีสเตอร์รีซิส ที่ $L = 0.8 \mu\text{m}$

แหล่งจ่าย แรงดัน (V.)	แรงดันเทรตโฮลบวก V_{T+} (V.)		แรงดันเทรตโฮลลบ V_{T-} (V.)		แรงดันฮีสเตอร์รีซิส $V_H = V_{T+} - V_{T-}$ (V.)	
	CMOS	BiCMOS	CMOS	BiCMOS	CMOS	BiCMOS
	1.5	1.1798	1.2213	0.2891	0.2135	0.8907
3	2.1649	2.1859	0.7510	0.7498	1.4139	1.4361
5	3.4970	3.5026	1.4281	1.4295	2.0689	2.0731
10	6.8365	6.8735	3.0978	3.1250	3.7387	3.7485
15	10.251	10.199	4.7514	4.7917	5.4996	5.4073

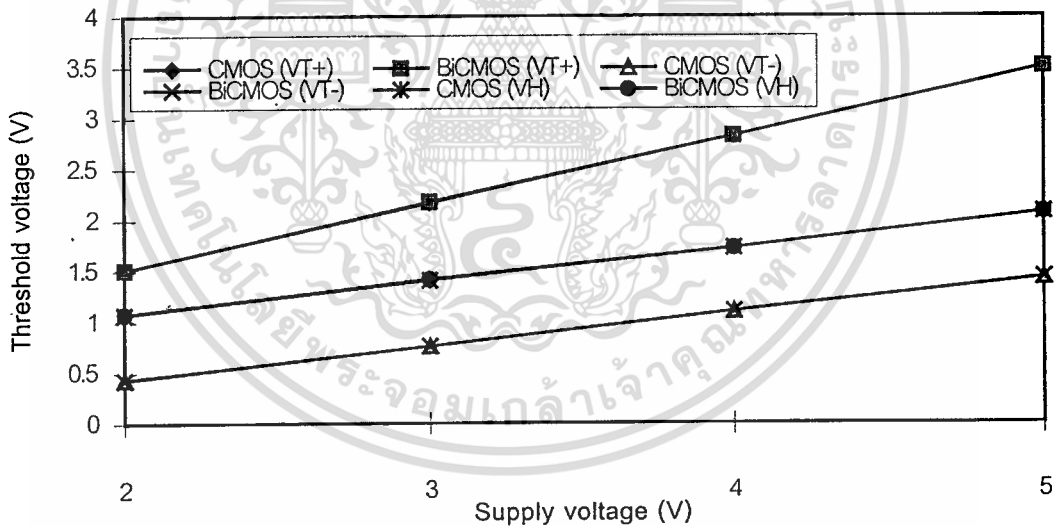

รูปที่ 7.40 แสดงความสัมพันธ์ของแหล่งจ่ายแรงดันกับแรงดันเทรตโฮล และ ค่าฮีสเตอร์รีซิส

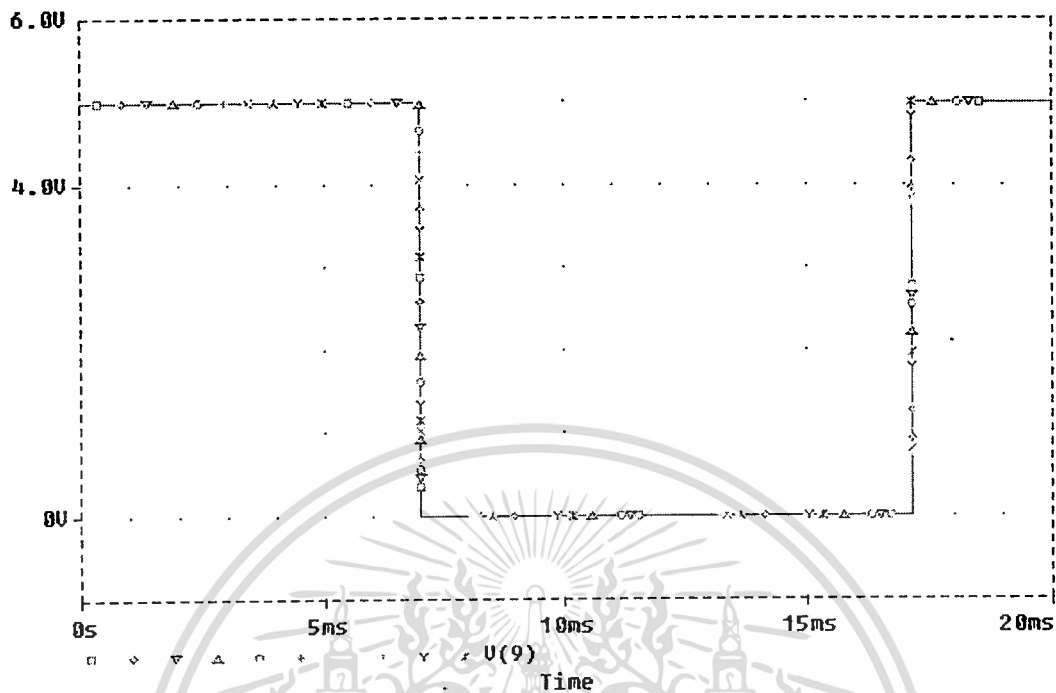
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ $L = 0.8 \mu\text{m}$ หรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 7.9 แสดงค่าการเปลี่ยนแปลงของแหล่งจ่ายแรงดัน,แรงดันเทรตโฮล และ ค่าฮีสเตอร์รีซิส
ที่ $L = 1.2 \mu\text{m}$

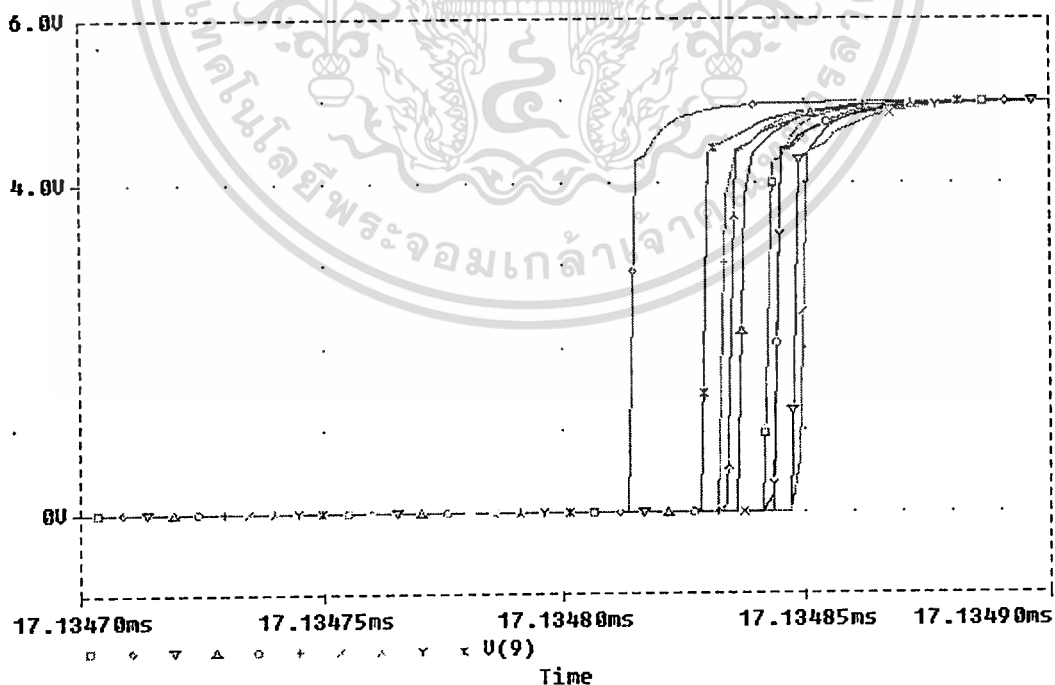
แหล่งจ่าย แรงดัน (V.)	แรงดันเทรตโฮลบวก V_{T+} (V.)		แรงดันเทรตโฮลลบ V_{T-} (V.)		แรงดันฮีสเตอร์รีซิส $V_H = V_{T+} - V_{T-}$ (V.)	
	CMOS	BiCMOS	CMOS	BiCMOS	CMOS	BiCMOS
2	1.5077	1.5077	0.4338	0.4276	1.0739	1.0801
3	2.1655	2.1764	0.7604	0.7607	1.4051	1.4156
4	2.8222	2.8222	1.1000	1.1000	1.7222	1.7222
5	3.5003	3.5003	1.4272	1.4297	2.0731	2.0706

รูปที่ 7.41 แสดงความสัมพันธ์ของแหล่งจ่ายแรงดันกับแรงดันเทรตโฮล และ ค่าฮีสเตอร์รีซิส
ที่ $L = 1.2 \mu\text{m}$

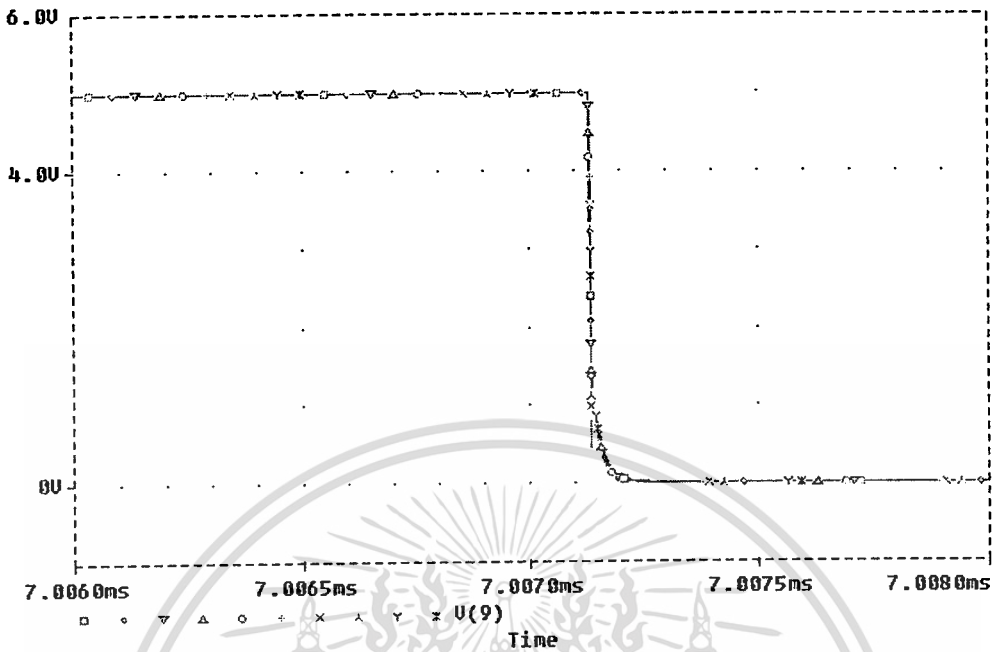

รูปที่ 7.42 แสดงสัญญาณเอาต์พุตเมื่อ โหลดคาปาซิแตนซ์ = 1-10 pF

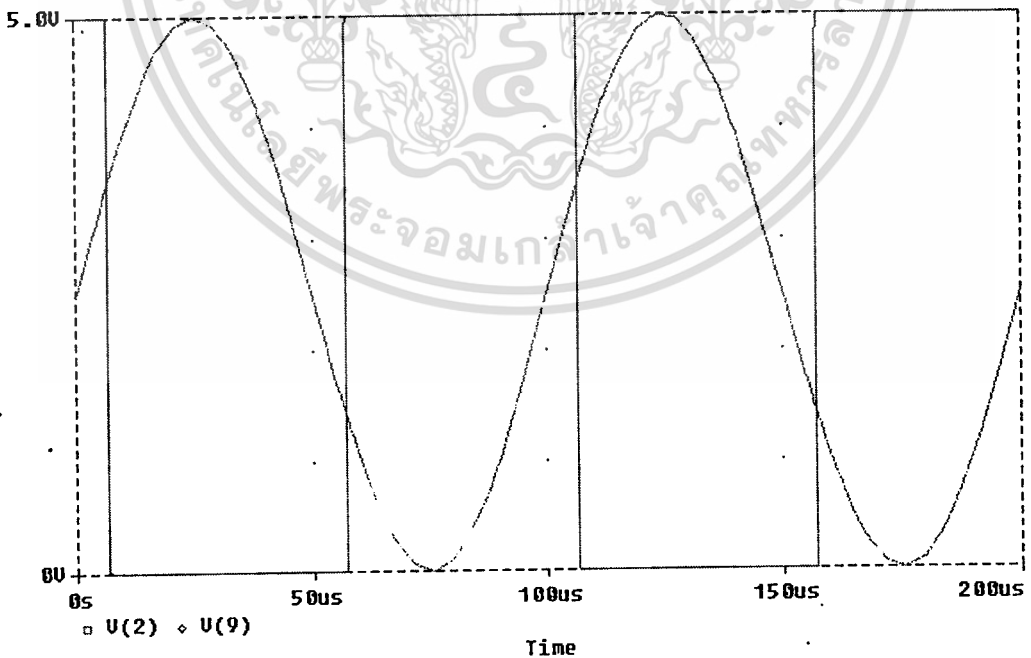
รูปที่ 7.43 แสดงช่วงขอบเวลาขาขึ้นของวงจรที่ โหลดคาปาซิแตนซ์ 1 -10 pF

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

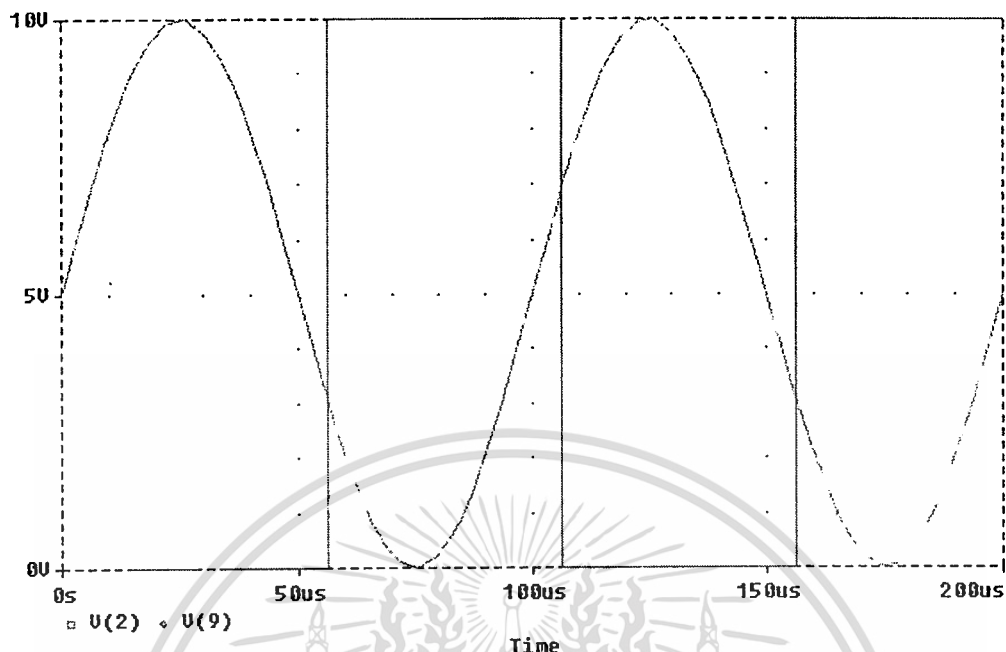
รูปที่ 7.44 แสดงช่วงขอบเวลาขาลงของวงจรที่โหลดคาปาซิแตนซ์ 1-10 pF

7.2.2 การทดสอบการสวิตชิงด้วยรูปสัญญาณไซน์ ที่ความถี่ 10 kHz.

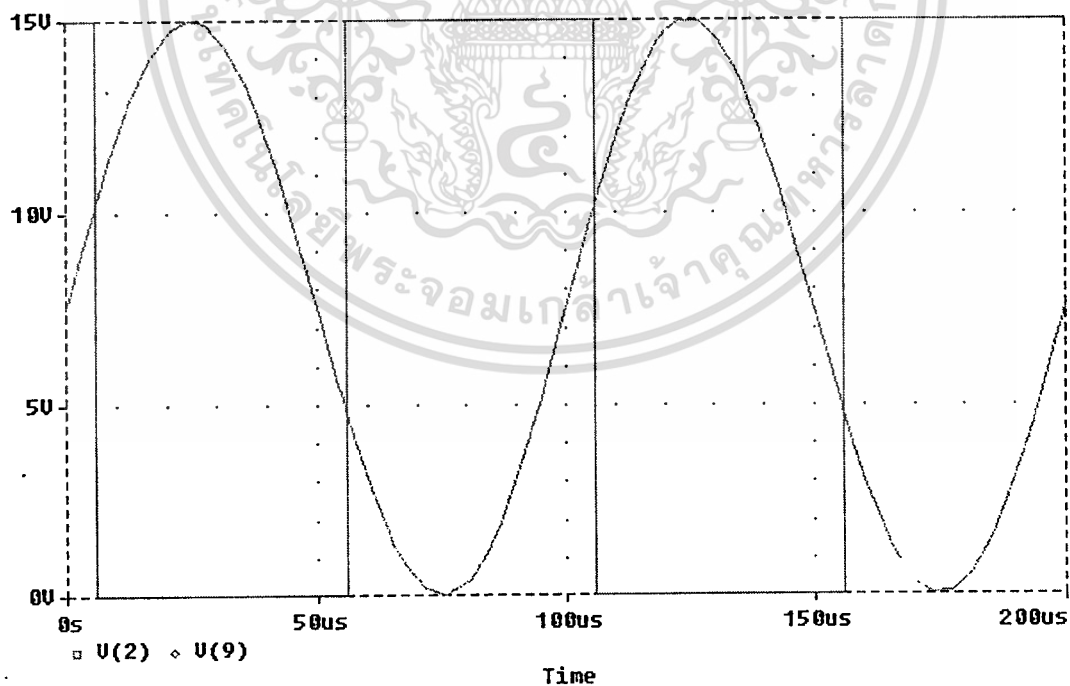

รูปที่ 7.45 แสดงคุณสมบัติในการสวิตชิงโดยการป้อนสัญญาณอินพุตเป็นรูปคลื่นไซน์ 0-5 V.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 7.46 แสดงคุณสมบัติในการสวิทซ์ชิ่ง โดยการป้อนสัญญาณอินพุตเป็นรูปคลื่นไซน์ 0-10 V.

รูปที่ 7.47 แสดงคุณสมบัติในการสวิทซ์ชิ่ง โดยการป้อนสัญญาณอินพุตเป็นรูปคลื่นไซน์ 0-15 V.

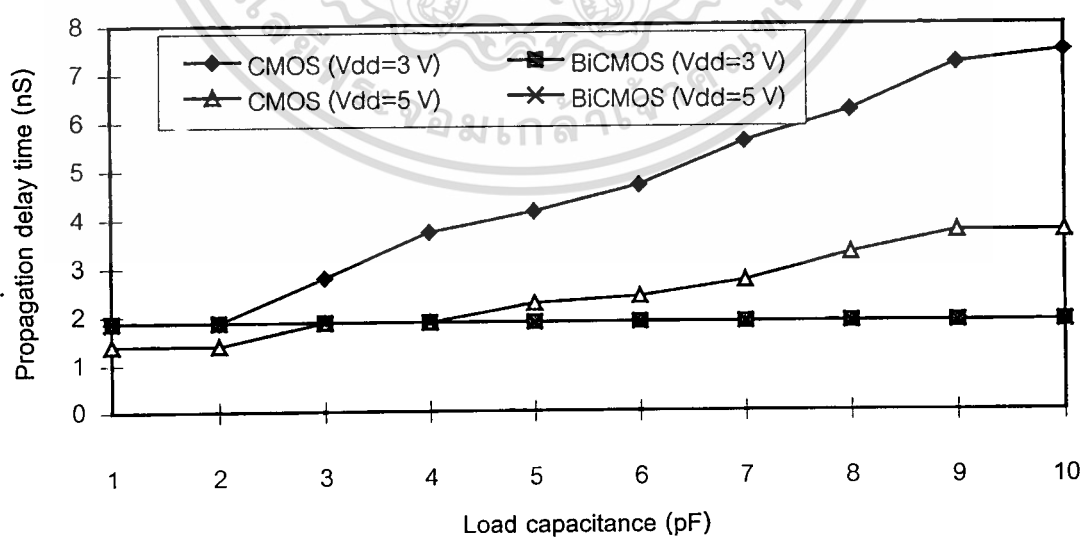
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7.2.3 การทดสอบการหาค่า Propagation delay time

ตารางที่ 7.10 แสดงความสัมพันธ์ของโหลดคาปาซิแตนซ์กับ Propagation delay time

ที่ $L = 0.8 \mu\text{m}$

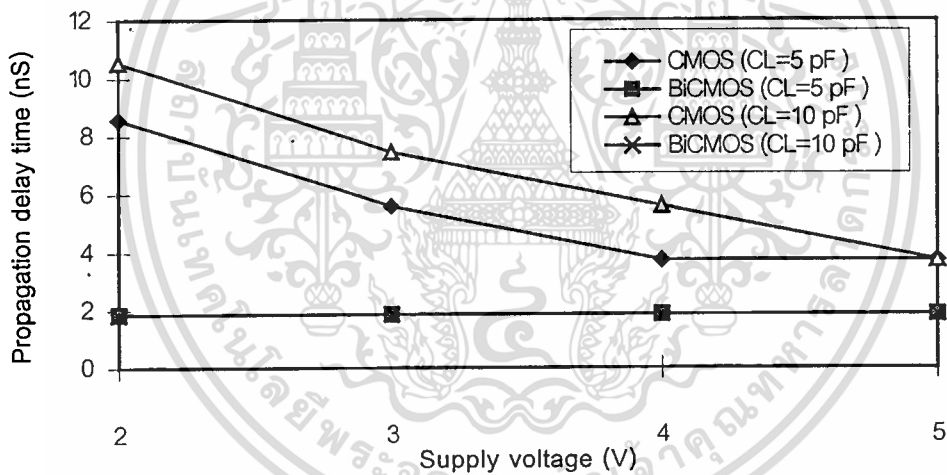
C_L (pF)	แหล่งจ่ายแรงดัน = 3 V.		แหล่งจ่ายแรงดัน = 5 V.	
	Propagation delay time (ns)		Propagation delay time (ns)	
	CMOS	BiCMOS	CMOS	BiCMOS
1	1.8627	1.8627	1.3970	1.8627
2	1.8627	1.8627	1.3970	1.8627
3	2.7940	1.8627	1.8627	1.8627
4	3.7253	1.8627	1.8627	1.8627
5	3.7253	1.8627	2.2596	1.8627
6	4.1910	1.8627	2.2596	1.8627
7	5.5879	1.8627	2.7253	1.8627
8	5.5879	1.8627	3.2827	1.8627
9	7.4506	1.8627	3.7253	1.8627
10	7.4506	1.8627	3.7253	1.8627

รูปที่ 7.48 แสดงความสัมพันธ์ของโหลดคาปาซิแตนซ์กับ Propagation delay time ที่ $L = 0.8 \mu\text{m}$
 เอกสารนี้เป็นเอกสารทสวงนเวสสาหรับการใชงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นุญจาดให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดต้งสิ้น อิกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้งอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 7.11 แสดงความสัมพันธ์ของแหล่งจ่ายแรงดันกับ Propagation delay time ที่ $L = 0.8 \mu\text{m}$

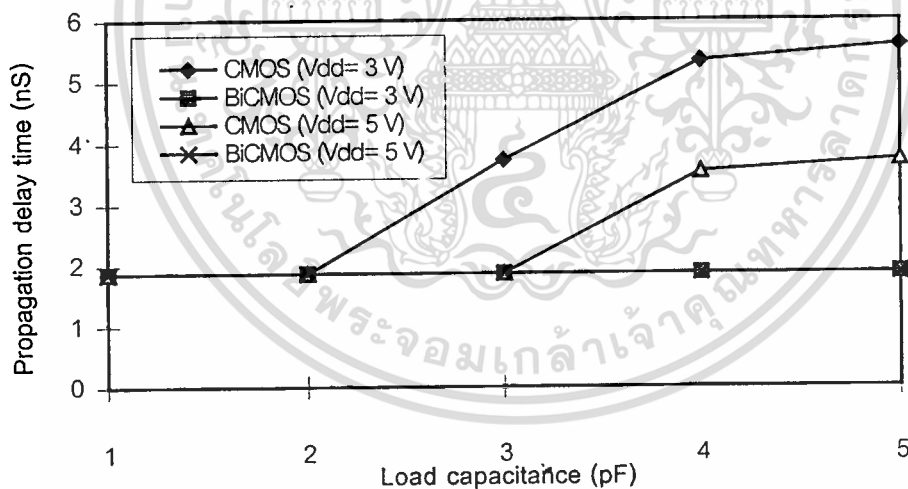
V_{DD} (V)	$C_L = 5 \text{ pF}$		$C_L = 10 \text{ pF}$	
	CMOS	BiCMOS	CMOS	BiCMOS
2	8.5730	1.8627	10.5430	1.8627
3	5.5879	1.8627	7.4506	1.8627
4	3.7253	1.8627	5.5879	1.8627
5	3.7253	1.8627	3.7253	1.8627

รูปที่ 7.49 แสดงความสัมพันธ์ของแหล่งจ่ายแรงดันกับ Propagation delay time ที่ $L = 0.8 \mu\text{m}$

ตารางที่ 7.12 แสดงความสัมพันธ์ของโพลคาปาซิเตนซ์กับ Propagation delay time
ที่ $L = 1.2 \mu\text{m}$

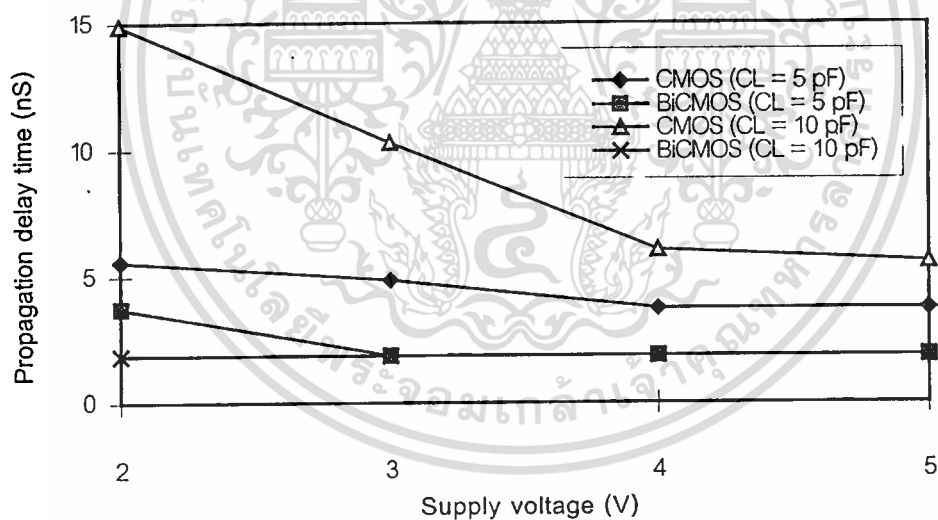
C_L (pF)	แหล่งจ่ายแรงดัน = 3 V. Propagation delay time (ns)		แหล่งจ่ายแรงดัน = 5 V. Propagation delay time (ns)	
	CMOS	BiCMOS	CMOS	BiCMOS
1	1.8627	1.8627	1.8627	1.8627
2	1.8627	1.8627	1.8627	1.8627
3	3.7253	1.8627	1.8627	1.8627
4	5.5879	1.8627	3.7253	1.8627
5	5.5879	1.8627	3.7253	1.8627

รูปที่ 7.50 แสดงความสัมพันธ์ของโพลคาปาซิเตนซ์กับ Propagation delay time ที่ $L = 1.2 \mu\text{m}$

ตารางที่ 7.13 แสดงความสัมพันธ์ของแหล่งจ่ายแรงดันกับ Propagation delay time ที่ $L = 1.2 \mu\text{m}$

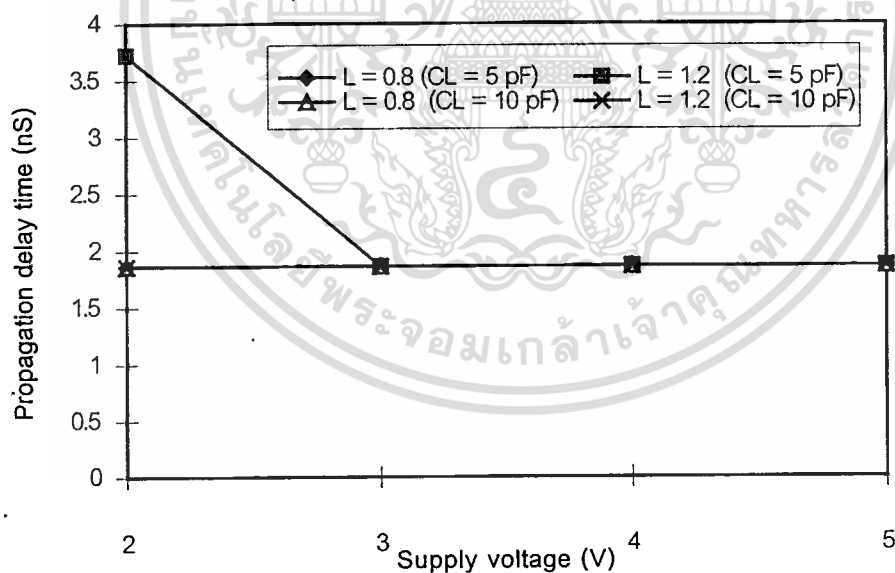
V_{DD} (V)	$C_L = 5 \text{ pF}$		$C_L = 10 \text{ pF}$	
	CMOS	BiCMOS	CMOS	BiCMOS
2	5.5879	3.7253	14.901	1.8627
3	5.5879	1.8627	11.1760	1.8627
4	3.7253	1.8627	5.7253	1.8627
5	3.7253	1.8627	5.5879	1.8627

รูปที่ 7.51 แสดงความสัมพันธ์ของแหล่งจ่ายแรงดันกับ Propagation delay time ที่ $L = 1.2 \mu\text{m}$

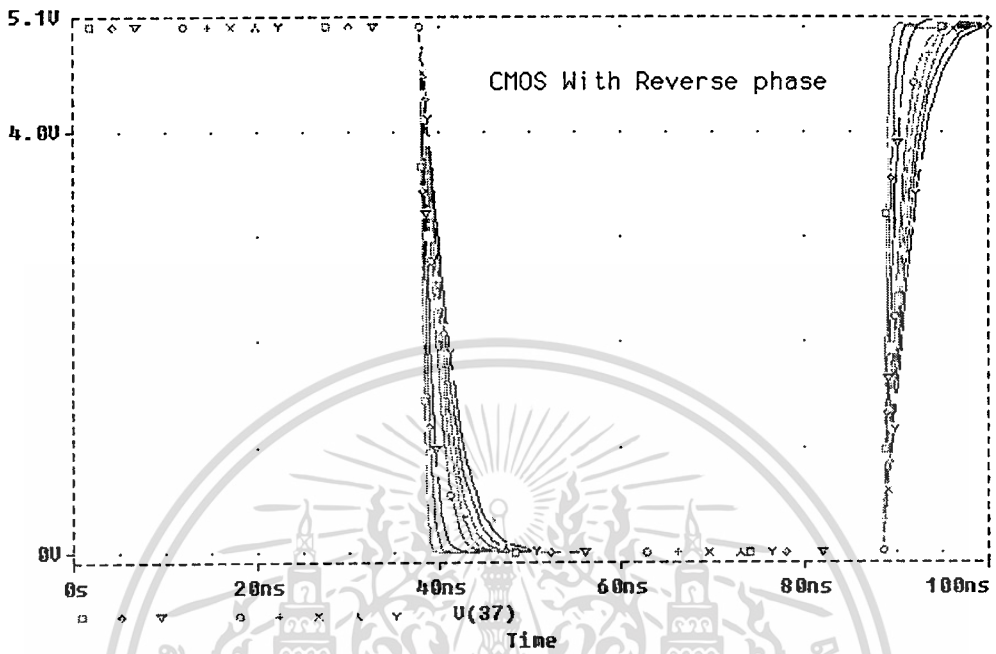
ตารางที่ 7.14 แสดงความสัมพันธ์ของแหล่งจ่ายแรงดันกับ Propagation delay time ที่ $L = 0.8 \mu\text{m}$ และ $L = 1.2 \mu\text{m}$ ของ BiCMOS

V_{DD} (V)	$C_L = 5 \text{ pF}$		$C_L = 10 \text{ pF}$	
	Propagation delay time (nS)		Propagation delay time (nS)	
	$L = 0.8 \mu\text{m}$	$L = 1.2 \mu\text{m}$	$L = 0.8 \mu\text{m}$	$L = 1.2 \mu\text{m}$
2	1.8627	3.7253	1.8627	1.8627
3	1.8627	1.8627	1.8627	1.8627
4	1.8627	1.8627	1.8627	1.8627
5	1.8627	1.8627	1.8627	1.8627

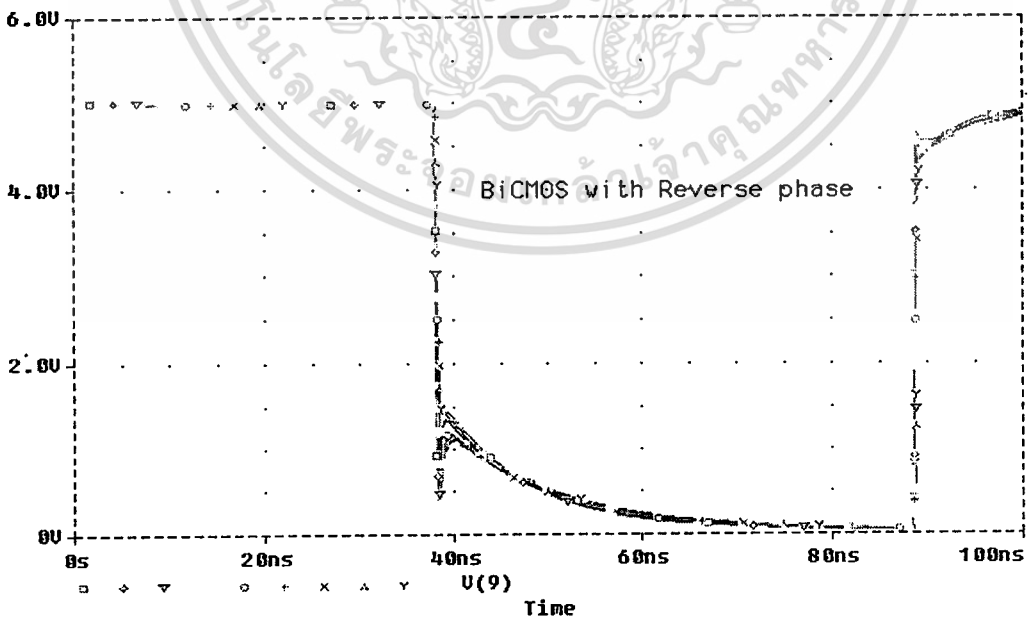

รูปที่ 7.52 แสดงความสัมพันธ์ของแหล่งจ่ายแรงดันกับ Propagation delay time ที่ $L = 0.8 \mu\text{m}$ และ $L = 1.2 \mu\text{m}$

7.2.4 การทดสอบสัญญาณเอาต์พุต ที่ความถี่สูง 10 MHz.

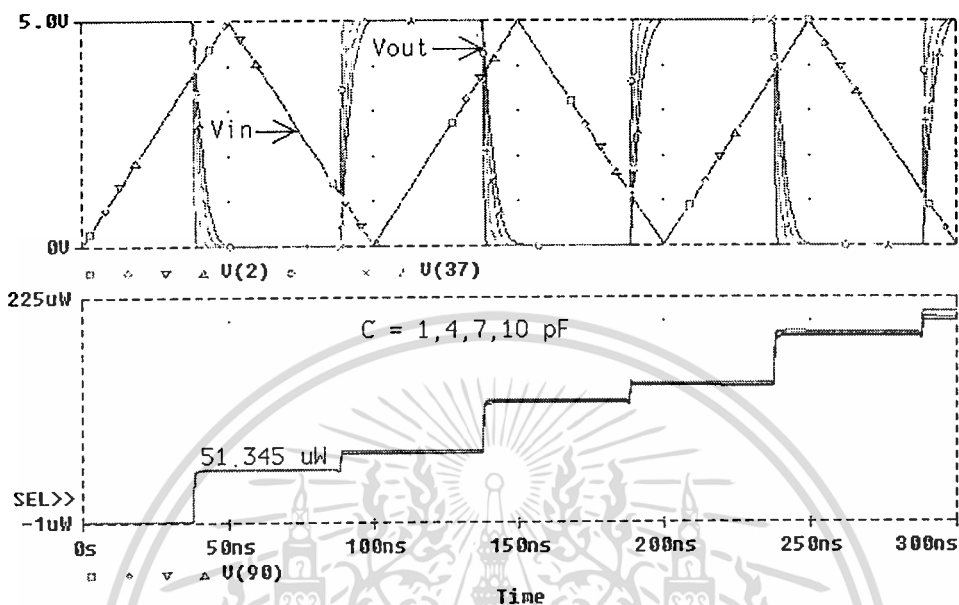
รูปที่ 7.53 แสดงรูปสัญญาณเอาต์พุตของวงจรซิมอสสมิทท์ทริกเกอร์ที่ความถี่สูง 10 MHz.
Load Capacitance 1-10 pF

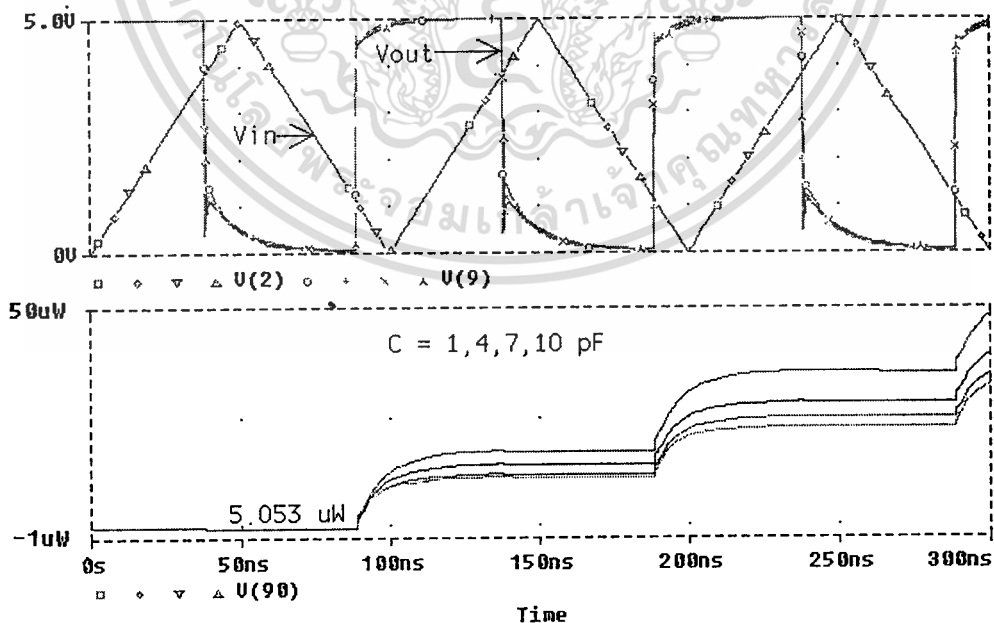
รูปที่ 7.54 แสดงรูปสัญญาณเอาต์พุตของวงจรไบซิมอสสมิทท์ทริกเกอร์ที่ความถี่สูง 10 MHz.

เอกสารนี้เป็นเอกสารเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7.2.5 การทดสอบหาค่าของ Power dissipation

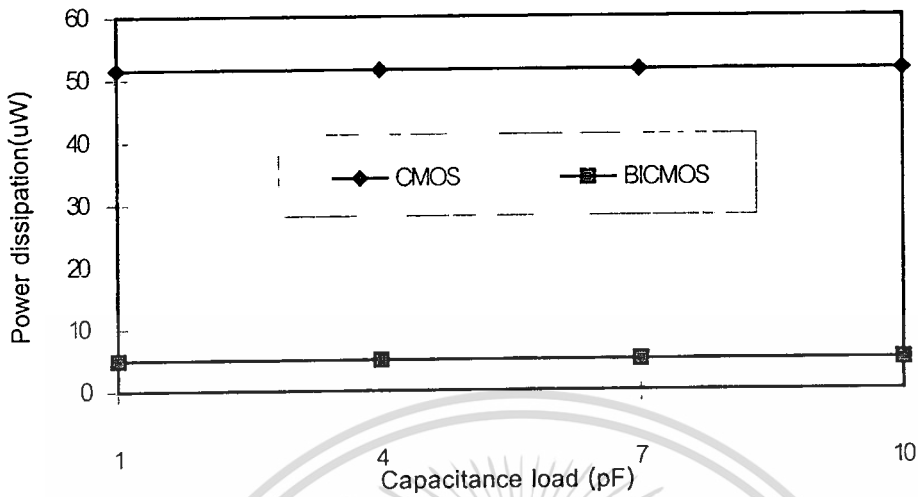

รูปที่ 7.55 แสดงสัญญาณอินพุต,เอาต์พุต เปรียบเทียบกับค่าของ Power dissipation ของวงจรซิมอสสมิทท์ทริกเกอร์ ที่ความถี่ 10 MHz.

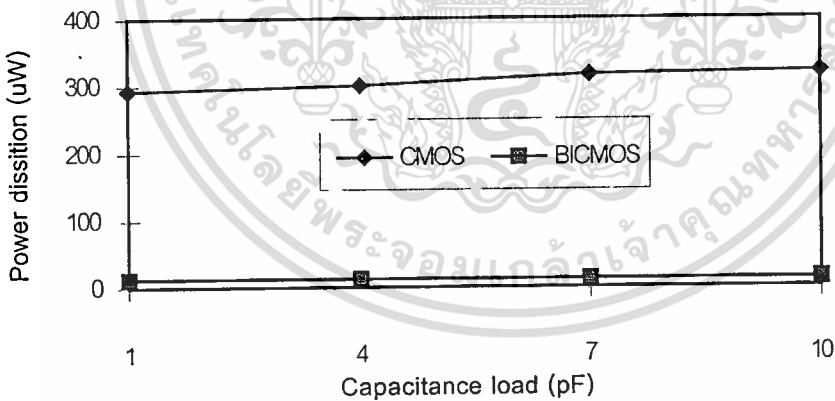

รูปที่ 7.56 แสดงสัญญาณอินพุต,เอาต์พุต เปรียบเทียบกับค่าของ Power dissipation

ของวงจรไบสมอสสมิทท์ทริกเกอร์ ที่ความถี่ 10 MHz.

รูปที่ 7.57 แสดงค่าของ Capacitance Load เปรียบเทียบกับค่าของ Power dissipation ของวงจรซิมอสกับไบซิมอสสมิทท์ทริกเกอร์ ที่ความถี่ 10 MHz.

รูปที่ 7.58 แสดงค่าของ Capacitance Load เปรียบเทียบกับค่าของ Power dissipation ของวงจรซิมอสกับไบซิมอสสมิทท์ทริกเกอร์ ที่ความถี่ 50 MHz.

บทที่ 8

สรุปผลการวิจัย

จากผลการทดสอบและเปรียบเทียบคุณสมบัติในแบบต่าง ๆ ของวงจรไบซีมอสซิมิทท์ทริกเกอร์ที่ออกแบบใหม่ กับ วงจรซีมอสซิมิทท์ทริกเกอร์ ทั้งแบบไม่กลับเฟสและแบบกลับเฟส สามารถสรุปได้ดังนี้

8.1 คุณสมบัติการโอนถ่ายแรงดันและการสวิงเต็มช่วง (Full swing)

จากการทดสอบด้วยโปรแกรม PSpice โดยการใช้อินพุตเป็นรูป Triangular wave แทนไฟตรง โดยใช้ความถี่ 50 Hz. ในการจำลองการทำงานจะเห็นว่าการทำงานของวงจรถิ่นแหล่งจ่ายแรงดันตั้งแต่ 1.5 V ถึง 15 V. และ สัญญาณอินพุตเป็นรูป Triangular wave มีขนาดตั้งแต่ 1.5 V ถึง 15 V. ด้วย การสวิงของแรงดันเอาต์พุตจะสวิงได้ตั้งแต่กราวด์ (0 โวลต์) ถึงแหล่งจ่ายแรงดันนั้น หรือสวิงได้ถึงตามขนาดที่สัญญาณอินพุตป้อนเข้ามา สำหรับ ค่าของแรงดันเทรสโฮลตบวก และ แรงดันเทรสโฮลตลบ จะมีค่าเพิ่มขึ้นตามแหล่งจ่ายแรงดันที่ป้อนเข้าทั้งแบบเทคโนโลยีซีมอสและไบซีมอส ดังแสดงตามรูปที่ 7.1 - 7.10, รูปที่ 7.30 - 7.39 และตารางที่ 7.1-7.2, ตารางที่ 7.8-7.9 ทั้งแบบไม่กลับเฟส และ แบบกลับเฟส

8.2 คุณสมบัติการหน่วงเวลา (Propagation delay time)

จากการทดสอบตารางที่ 7.10-7.14 และรูปที่ 7.20-7.23, รูปที่ 7.48-7.52 จะดูได้จากตารางและรูปกราฟว่าคุณสมบัติของเทคโนโลยีไบซีมอสวงจรซิมิทท์ทริกเกอร์นั้น มีค่าการหน่วงของเวลาน้อยกว่าคุณสมบัติของเทคโนโลยีซีมอสวงจรซิมิทท์ทริกเกอร์ ทั้งแบบกลับเฟสและไม่กลับเฟส โดยเทคโนโลยีซีมอสนั้นเมื่อค่า Capacitance สูงขึ้น ค่าของการหน่วงเวลาก็จะมีค่ามากขึ้นตามค่าที่สูงของตัวเก็บประจุ แต่เทคโนโลยีไบซีมอสค่าของตัวเก็บประจุจะมีผลกระทบบ่อยต่อการหน่วงเวลา ไม่ว่าค่าตัวเก็บประจุจะเปลี่ยนแปลงไปก็ตามและค่าการหน่วงเวลาของเทคโนโลยีไบซีมอสก็มีค่าน้อยกว่าเทคโนโลยีซีมอสอีกด้วย แสดงว่าเทคโนโลยีไบซีมอสมีความเร็วในการทำงาน

แม้ว่าการณีใดทั้งหมดนี้ อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มากกว่าเทคโนโลยีซิมอส และสำหรับค่าการเปลี่ยนแปลงต่อแหล่งจ่ายแรงดัน ค่าการหน่วงเวลาจะมีค่าการเปลี่ยนแปลงน้อยลง เมื่อแหล่งจ่ายแรงดันมีค่ามากขึ้น และเทคโนโลยีไบซิมอสก็จะมีค่าน้อยกว่าอีกเช่นกัน สำหรับการทดสอบใช้แหล่งจ่ายแรงดัน 5 โวลต์ในทางดิจิทัล

ตามรูปที่ 7.24, 7.25, 7.53 และ 7.54 เป็นการแสดงการจำลองการทำงานของวงจรเทคโนโลยีไบซิมอสซิมิทท์ทริกเกอร์ และวงจรเทคโนโลยีซิมอสซิมิทท์ทริกเกอร์ ทั้งแบบกลับเฟสและไม่กลับเฟส ต่อความถี่สูง 10 MHz. กับ Load Capacitance 1-10 pF จะเห็นว่าสัญญาณเอาต์พุตของวงจรแบบซิมอสจะมีค่าการหน่วงเวลามากกว่าแบบไบซิมอส และความถี่สูงขึ้น รวมทั้งค่าของ Load Capacitance มากขึ้น ค่าการหน่วงเวลาก็จะมากขึ้น แต่ไบซิมอสมีการเปลี่ยนแปลงต่อความถี่และ Load Capacitance น้อยกว่าและน้อยมาก

8.3 คุณสมบัติของวงจรซิมิทท์ทริกเกอร์กับค่า Power dissipation

ค่าของ Power dissipation สำหรับการจำลองด้วยโปรแกรม PSpice นั้นจะใช้วิธีการที่เรียกว่า Power meter Simulation เพื่อหาค่า Power dissipation เฉลี่ย จากการจำลองการทำงานของวงจรไบซิมอสซิมิทท์ทริกเกอร์ และวงจรซิมอสซิมิทท์ทริกเกอร์ แบบไม่กลับเฟส และ แบบกลับเฟส ตามรูปที่ 7.26-7.29 และ รูปที่ 7.55-7.58 ที่ความถี่ 10 MHz. และ 50 MHz. จะเห็นว่าค่า Power dissipation ของไบซิมอส จะมีค่าน้อยกว่าของแบบซิมอสมาก และที่ความถี่สูงขึ้นค่าของ Power dissipation จะมีมากขึ้น สำหรับ Load Capacitance ของวงจรซิมอสซิมิทท์ทริกเกอร์ ค่ามากขึ้น ก็จะทำให้ค่า Power dissipation มากขึ้นมากๆ แต่ไบซิมอสซิมิทท์ทริกเกอร์มีการเปลี่ยนแปลงต่อค่า Power dissipation กับ Load Capacitance น้อยมาก

จากการทดสอบวงจรไบซิมอสซิมิทท์ทริกเกอร์ และวงจรซิมอสซิมิทท์ทริกเกอร์ แบบไม่กลับเฟส และ กลับเฟส จะทำให้เห็นว่าคุณสมบัติของเทคโนโลยีไบซิมอสดีกว่าของซิมอส จึงสามารถนำวงจรไบซิมอสซิมิทท์ทริกเกอร์ไปใช้งานในทางวงจรดิจิทัล ที่ต้องการความเร็วสูงและการขับวงจรก็มีค่าสูงด้วย เพราะเอาต์พุตของวงจรใช้ทรานซิสเตอร์ที่มีการขับกระแสสูง แต่การพัฒนาการออกแบบ การวิจัย และทดสอบวงจรไบซิมอสซิมิทท์ทริกเกอร์ ก็ยังต้องมีการศึกษากันอีกต่อไป เพื่อให้ได้วงจรที่มีความสามารถที่สูงมากกว่าปัจจุบัน และมีโครงสร้างที่ง่ายและไม่ยุ่งยากมาก รวมทั้งการลดขนาดให้เล็กลง เพื่อประสิทธิภาพในการใช้งานต่อไป

บรรณานุกรม

- [1]. K. Dejhan, W. Korphayakkhin, C. Suriyaamaranon, and F. Cheevasuvit, "A full-swing BiCMOS Schmitt trigger circuit design," Proc. of the 7th Int. Sym. on IC Technology, Systems & Applications, ISIC-97, Singapore, pp.266-269, 10-12 September, 1997.
- [2]. C. Mead and L. Conway, "Introduction to VLSI Systems," Reading, MA: Addison-Wesley Publishing Company, Inc., 1980.
- [3]. F.J. Hill and G.R. Peterson, "Computer-aided logical design with emphasis on VLSI," 4th edition, John Wiley & Sons, Inc., New York, 1993.
- [4]. H.J. Shin, "Full-swing BiCMOS circuits with complementary emitter follower driver configuration," IEEE J. of Solid State Circuits, Vol.26, No.4, pp. 578-584, April 1991.
- [5]. S. Ogura, "Merged complementary BiCMOS for logic applications," International Symposium on VLSI Tech. Dig., pp.81-82, 1990.
- [6]. A. Pfister, "Novel CMOS Schmitt trigger with controlable hysteresis," IEEE Electron Device Letters, pp.639-641, March 1992.
- [7]. N.H.E. Weste, K. Eshraghien, "Principles of CMOS VLSI design," 2nd edition, Addison-Wesley Publishing Company, 1993.
- [8]. H. Haznedar, "Digital microelectronics," Benjamin Cummings Pub., 1991.
- [9]. J. E. Buchanan, "BiCMOS/CMOS systems design," McGraw-Hill, 1991.
- [10]. S.-M. Kang, Y. Lebleluci, "CMOS digital integrated circuits: analysis and designs," McGraw-Hill Company, Inc., 1996.
- [11]. C.-S. Wahg, S.-Y. Yuan, S.-Y. Kuo, "Full-swing BiCMOS Schmitt trigger," IEE Proc.-Circuits Devices Syst. Vol.144, No.5, pp.303-308, October 1997.
- [12]. I.M. Filanovsky and H. Baltes, "CMOS Schmitt Trigger Design," IEEE Trans. on Circuits and Systems - I: Fundamental Theory and Applications, Vol.41, No.1, pp.46-49, January 1994.
- [13]. Z. Wang, W. Guggenbuhl, "Novel CMOS Current Schmitt Trigger," Electronics Letters Vol.24, No.24, pp.1514-1516, November, 24, 1988.
- [14]. National Semiconductors Corporation, "CMOS Schmitt Trigger - A uniquely versatile design component," National Semiconductor Application Note 140, June, 1995.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ก

โปรแกรม PSpice ที่ใช้วิเคราะห์ในวิทยานิพนธ์

*SCHMITT TRIGGER Without Resverse phase CMOS

VDD 1 0 DC 5

M1 33 2 1 1 MP L=0.8U W=2.4U

M2 35 2 33 33 MP L=0.8U W=6U

M3 0 35 33 33 MP L=0.8U W=7.2U

M4 35 2 34 34 MN L=0.8U W=2U

M5 34 2 0 0 MN L=0.8U W=0.8U

M6 1 35 34 34 MN L=0.8U W=2.4U

M7 37 35 1 1 MP L=0.8U W=24U

M8 37 35 0 0 MN L=0.8U W=8U

CL3 37 0 {CVAL}

VS 2 0 PULSE (0 5 0 10MS 10MS 1NS)

.PARAM CVAL=1E-12

*.STEP PARAM CVAL 1E-12 1E-11 1E-12

.MODEL MN NMOS LEVEL=2 VTO=0.75 UO=540 TOX=175E-10

+ CGDO=1.9E-10 CGSO=1.9E-10 CJ=380U CJSW=150P

.MODEL MP PMOS LEVEL=2 VTO=-0.92 UO=195 TOX=175E-10

+ CGDO=1.9E-10 CGSO=1.9E-10 CJ=600U CJSW=260P

.TRAN 5MS 20MS

.PROBE

.END

***SCHMITT TRIGGER Without Reverse phase BiCMOS

VDD 1 0 DC 5

M1 3 2 1 1 MP L=0.8U W=2.4U

M2 5 2 3 3 MP L=0.8U W=6U

M3 0 5 3 3 MP L=0.8U W=7.2U

M4 4 2 0 0 MN L=0.8U W=0.8U

M5 5 2 4 4 MN L=0.8U W=2U

M6 1 5 4 4 MN L=0.8U W=2.4U

M7 6 5 1 1 MP L=0.8U W=24U

M8 7 5 0 0 MN L=0.8U W=8U

M9 7 3 6 6 MP L=0.8U W=2.4U

M10 6 4 7 7 MN L=0.8U W=0.8U

M11 9 8 6 6 MP L=0.8U W=24U

M12 9 8 7 7 MN L=0.8U W=8U

M13 8 9 1 1 MP L=0.8U W=4.8U

M14 8 9 0 0 MN L=0.8U W=1.6U

Q1 1 6 9 NPN

Q2 0 7 9 PNP

CL1 9 0 {CVAL}

VS 2 0 PULSE (0 5 0 10MS 10MS 1NS)

.PARAM CVAL=1E-12

.STEP PARAM CVAL 1E-12 1E-11 1E-12

.MODEL MN NMOS LEVEL=2 VTO=0.75 UO=540 TOX=175E-10

+ CGDO=1.9E-10 CGSO=1.9E-10 CJ=380U CJSW=150P

.MODEL MP PMOS LEVEL=2 VTO=-0.92 UO=195 TOX=175E-10

+ CGDO=1.9E-10 CGSO=1.9E-10 CJ=600U CJSW=260P

.MODEL PNP PNP IS=6.0E-17 BF=100 VAF=11 IKF=2.0E-02 ISE=2.0E-15 NE=1.67

+ BR=2 VAR=2 IKR=1.0E-02 ISC=5.0E-16 NC=1.67 RE=2.0E-01 RB=4.0E+01

+ RBM=5.0E+00 IRB=2E-04 RC=2.0E+01 CJE=4.0E-14 VJE=0.6 MJE=0.5

+ CJC=7.5E-14 VJC=0.6 MJC=0.33 CJS=7.5E-14 VJS=0.6 MJS=0.33

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

+ TF=20.0E-12 ITF=2.0E-02 TR=5.0E-09 XCJC=0.5
.MODEL NPN NPN IS=1.0E-16 BF=150 VAF=33 IKF=6.0E-02 ISE=1.5E-15 NE=1.67
+ BR=4 VAR=3 IKR=3.0E-02 ISC=5.0E-16 NC=1.67 RE=1.2E-00 RB=4.0E+01
+ RBM=2.0E+00 IRB=2E-04 RC=1.5E+01 CJE=1.4E-13 VJE=0.85 MJE=0.5
+ CJC=1.4E-13 VJC=0.6 MJC=0.33 CJS=1.48E-13 VJS=0.6 MJS=0.33
+ TF=6.5E-12 ITF=3.0E-02 TR=1.0E-09 XCJC=0.2
.TRAN 5MS 20MS
.PROBE
.END

```


*SCHMITT TRIGGER with REVERSE PHASE CMOS

VDD 1 0 DC 5

M1 3 2 1 1 MP L=0.8U W=2.4U

M2 5 2 3 3 MP L=0.8U W=6U

M3 0 5 3 3 MP L=0.8U W=7.2U

M4 5 2 4 4 MN L=0.8U W=2U

M5 4 2 0 0 MN L=0.8U W=0.8U

M6 1 5 4 4 MN L=0.8U W=2.4U

M7 6 5 1 1 MP L=0.8U W=24U

M8 9 5 0 0 MN L=0.8U W=8U

M9 8 7 6 6 MN L=0.8U W=24U

M10 8 7 9 9 MP L=0.8U W=8U

M11 7 8 1 1 MP L=0.8U W=4.8U

M12 7 8 0 0 MN L=0.8U W=1.6U

CL3 7 0 {CVAL}

VS 2 0 PULSE (0 5 0 10MS 10MS 1NS 20MS)

.PARAM CVAL=1E-12

.STEP PARAM CVAL 1E-12 1E-11 1E-12

.MODEL MN NMOS LEVEL=2 VTO=0.75 UO=540 TOX=175E-10

+ CGDO=1.9E-10 CGSO=1.9E-10 CJ=380U CJSW=150P

.MODEL MP PMOS LEVEL=2 VTO=-0.92 UO=195 TOX=175E-10

+ CGDO=1.9E-10 CGSO=1.9E-10 CJ=600U CJSW=260P

.TRAN 5MS 40MS

.PROBE

.END

***SCHMITT TRIGGER with REVERSE PHASE BiCMOS

VDD 1 0 DC 5

M1 3 2 1 1 MP L=0.8U W=2.4U

M2 5 2 3 3 MP L=0.8U W=6U

M3 0 5 3 3 MP L=0.8U W=7.2U

M4 4 2 0 0 MN L=0.8U W=0.8U

M5 5 2 4 4 MN L=0.8U W=2U

M6 1 5 4 4 MN L=0.8U W=2.4U

M7 6 5 1 1 MP L=0.8U W=24U

M8 6 5 0 0 MN L=0.8U W=8U

M9 8 3 7 7 MP L=0.8U W=2.4U

M10 7 4 8 8 MN L=0.8U W=0.8U

M11 7 6 1 1 MP L=0.8U W=24U

M12 8 6 0 0 MN L=0.8U W=8U

M13 9 10 7 7 MP L=0.8U W=24U

M14 9 10 8 8 MN L=0.8U W=8U

M15 10 9 1 1 MP L=0.8U W=4.8U

M16 10 9 0 0 MN L=0.8U W=1.6U

Q1 1 7 9 NPN

Q2 0 8 9 PNP

CL1 9 0 {CVAL}

VS 2 0 PULSE (0 5 0 10MS 10MS 1NS)

.PARAM CVAL=1E-12

.STEP PARAM CVAL 1E-12 1E-11 1E-12

.MODEL MN NMOS LEVEL=2 VTO=0.75 UO=540 TOX=175E-10

+ CGDO=1.9E-10 CGSO=1.9E-10 CJ=380U CJSW=150P

.MODEL MP PMOS LEVEL=2 VTO=-0.92 UO=195 TOX=175E-10

+ CGDO=1.9E-10 CGSO=1.9E-10 CJ=600U CJSW=260P

.MODEL PNP PNP IS=6.0E-17 BF=100 VAF=11 IKF=2.0E-02 ISE=2.0E-15 NE=1.67

+ BR=2 VAR=2 IKR=1.0E-02 ISC=5.0E-16 NC=1.67 RE=2.0E-01 RB=4.0E+01

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

+ RBM=5.0E+00 IRB=2E-04 RC=2.0E+01 CJE=4.0E-14 VJE=0.6 MJE=0.5
+ CJC=7.5E-14 VJC=0.6 MJC=0.33 CJS=7.5E-14 VJS=0.6 MJS=0.33
+ TF=20.0E-12 ITF=2.0E-02 TR=5.0E-09 XCJC=0.5
.MODEL NPN NPN IS=1.0E-16 BF=150 VAF=33 IKF=6.0E-02 ISE=1.5E-15 NE=1.67
+ BR=4 VAR=3 IKR=3.0E-02 ISC=5.0E-16 NC=1.67 RE=1.2E-00 RB=4.0E+01
+ RBM=2.0E+00 IRB=2E-04 RC=1.5E+01 CJE=1.4E-13 VJE=0.85 MJE=0.5
+ CJC=1.4E-13 VJC=0.6 MJC=0.33 CJS=1.48E-13 VJS=0.6 MJS=0.33
+ TF=6.5E-12 ITF=3.0E-02 TR=1.0E-09 XCJC=0.2
.TRAN 5MS 20MS
.PROBE
.END

```


เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ข
ผลงานทางวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์

1. K. Dejhan, W. Korphayakkhin, C. Suriyaamaranon, and F. Cheevasuvit, "A full-swing BiCMOS Schmitt trigger circuit design," Proc. of the 7th Int. Sym. on IC Technology, Systems & Applications, ISIC-97, Singapore, pp.266-269, 10-12 September, 1997.

ประวัติผู้เขียน

นายวิษณุ กอพักมินทร์ เกิดเมื่อวันที่ 13 พฤศจิกายน พ.ศ. 2503 ที่อำเภอบ้านแพ้วจังหวัดสมุทรสาคร สำเร็จการศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมศาสตรบัณฑิต (ไฟฟ้าสื่อสาร) จากสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทเวศร์ ปีการศึกษา 2527 และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ช่างอิเล็กทรอนิกส์) จากสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ ปีการศึกษา 2525 เข้าทำงานในตำแหน่งอาจารย์ประจำแผนกอิเล็กทรอนิกส์ โรงเรียนเซนต์จอห์นโปลีเทคนิค ตั้งแต่ปี 2528 และปัจจุบันทำงานในตำแหน่งอาจารย์ประจำสาขาวิศวกรรมไฟฟ้า คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดก็ตาม ห้ามนำไปดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้